Modlitwy

na dni świąteczne.

* * *

מחזור ליום כפור

* * *

הוצאת "סיני" תל-אביב
«SINAI» PUBLISHING TEL-AVIV, ISRAEL

Printed in Israel

II.

Modlitwy na Dzień Pojednania.

תְּפִלַּת עַרְבִית.

קודם כל נדרי מוציאין ס״ת ואומרים פסוק זה ג׳ פעמים.

אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק, וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה׃

עַל־דַּעַת הַמָּקוֹם וְעַל־דַּעַת הַקָּהָל, בִּישִׁיבָה שֶׁל־מַעְלָה
וּבִישִׁיבָה שֶׁל־מַטָּה, אָנוּ מַתִּירִין לְהִתְפַּלֵּל עִם־הָעֲבַרְיָנִים.

כָּל

נִדְרֵי, וֶאֱסָרֵי, וּשְׁבוּעֵי, וַחֲרָמֵי, וְקוֹנָמֵי,
וְקִנּוּסֵי, וְכִנּוּיֵי, דְּאִנְדַּרְנָא, וּדְאִשְׁתַּבַּעְנָא,

---

בקצת קהלות אומרים זה במקום כל נדרי.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. לֹא עַל עַצְמִי
בִּלְבַד אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִתְוַדֶּה וּמִתְחַנֵּן
כִּי אִם בַּעֲדִי וּבְעַד כָּל קְהָלְךָ הָעוֹמְדִים
לְפָנֶיךָ. וְאַף אִם אֵינִי רָאוּי וְהָגוּן וְלֹא
כְּדַאי לְהִתְוַדּוֹת וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן
עַל עַצְמִי אַף כִּי עַל אֲחֵרִים. אֲנִי
שַׂמְתִּי לִבִּי לְנֶגֶד רַחֲמֶיךָ כִּי דַרְכְּךָ

Modlitwa wieczorna.

Przed kol nidre wyjmuje się tory i odmawia się następujące zdanie trzy razy.

אור Światło rozsiane jest dla sprawiedliwego, a dla ludzi szczerego serca radość.

על דעת Z woli Bożej i woli gminy, za zezwoleniem boskiem i ludzkiem pozwalamy modlić się z prostymi.

כל נדרי[1]) Wszelkie śluby, zakazy, zaklęcia, klątwy, zrzeczenia, przekleństwa i podobne wyrazy, którebyśmy na siebie wzięli, czyto w celu ślubowania, przysięgi klątwy lub zrzeczenia się, od tego

[1]) odmawia się 3 razy.

W niektórych gminach postępowych odmawiają zamiast כל נדרי następującą modlitwę.

רבונו Panie świata nie dla siebie samego ja się modlę, przyznaję się do winy i błagam, lecz dla siebie i wszystkich Twoich gmin, które stoją przed Tobą. A jakkolwiek wiem, żem ja ani nie zdolny ani nie godny przyznać się modlić i błagać dla siebie — a cóż dopiero za innych, to przecież serce moje kieruję ku Twemu miłosierdziu, albowiem Twojem to zwyczajem — odwrócić gniew i należy do Twoich

וְדִאַחֲרִימְנָא, וְדִאָסַרְנָא עַל נַפְשָׁתָנָא. מִיּוֹם כִּפֻּרִים זֶה עַד יוֹם כִּפֻּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה. בְּכֻלְּהוֹן אִחֲרַטְנָא בְהוֹן, כֻּלְּהוֹן יְהוֹן שָׁרָן, שְׁבִיקִין, שְׁבִיתִין, בְּטֵלִין וּמְבֻטָּלִין, לָא שְׁרִירִין וְלָא קַיָּמִין. נִדְרָנָא לָא נִדְרֵי, וֶאֱסָרָנָא לָא אֱסָרֵי, וּשְׁבוּעָתָנָא לָא שְׁבוּעוֹת.

חז״ק וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה.

לְהַעֲבִיר קִצְפְּךָ, וּמִדָּתְךָ לְהַאֲרִיךְ אַפְּךָ וּמִנְהָגְךָ לְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ, הַשָּׁבִים אֵלֶיךָ, וּמִתְוַדִּים לְפָנֶיךָ, וְעוֹזְבִים וּמִתְנַחֲמִים עַל פִּשְׁעֵיהֶם וְלֹא מְכַסִּים עֲלֵיהֶם. שֶׁכֵּן כָּתוּב: מְכַסֶּה פְשָׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ, וּמוֹדֶה וְעֹזֵב יְרֻחָם. וְיִוָּדַע הַיּוֹם עֹז רַחֲמֶיךָ בְּהַעֲבִיר אֶת חַטֹּאת עַמְּךָ הַמִּתְוַדִּים לְפָנֶיךָ.

dnia pojednania aż do dnia pojednania następnego — na szczęście oby nam był; tych wszystkich dziś się wymawiam. One wszystkie niechaj będą rozwiązane, umorzone, zniesione, zniweczone, jakoby nie były i nie istniały. Nasze śluby — nie są ślubami, nasze zakazy nie są zakazami, a nasze zaklęcia nie są zaklęciami.

ונסלח[1]) Oby przebaczenie uzyskała cała gmina synów Izraela i obcy który wśród nich zamieszka, albowiem cały lud z nieświadomości zawinił.

[1]) Numeri XV. 26.

---

przymiotów, żeś cierpliwy i litujesz się nad Twojemi stworzeniami, które do Ciebie się nawracają i przyznawają i opuszczają i żałują swoje grzechy i boleją nad swojemi przewinieniami i ich nie zakrywają, albowiem tak pisano: „Kto[2]) swoje przewinienia ukrywa nie zazna szczęścia, kto się przyznaje do nich i je puszcza będzie umiłowan". Oby się okazała dzisiaj moc Twego miłosierdzia, gdy odpuszczasz grzechy Twego narodu, który się przed Tobą przyznaje.

[2]) Proverbia XXVIII. 13.

חזן סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר:

קהל וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

כשחל יום כפור בשבת אומרים כאן מזמור שיר ליום השבת.

(צב) מִזְמוֹר, שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן. לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת. עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל, עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן. מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ. אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע, וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת. בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן, לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד. וְאַתָּה מָרוֹם

סלח[1]) Racz tedy przebaczyć winę tego narodu podług wielkości Twej łaski—tak jak odpuszczałeś temu narodowi od Egiptu począwszy po dziś; — jako (w piśmie) powiedziano:

ויאמר[2]) „I rzekł Wiekuisty przebaczam jakeś powiedział."

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu świata, który nas przy życiu zachowałeś i utrzymałeś i doczekać pozwoliłeś do tego czasu.

Gdy święto przypada na sobotę.

מזמור (Ps. XCII) Pieśń, śpiew na dzień sobotni. Dobrze jest dziękować Wiekuistemu i opiewać imię Twoje Najwyższy! głosić z rana Twoją łaskę i nocą wierność Twoją — przy dźwiękach psałterza o dziesięciu strunach, przy lutni wśród brzmienia harfy. Że mnie uradowałeś Wiekuisty dziełami Twojemi, chcę wyspiewać pracę rąk Twoich. Jak wielkie są Twoje twory Wiekuisty, jak bardzo głębokie są Twoje myśli. Zwykły człowiek nie wie, a prostak nie rozumie tego, że gdy grzesznicy rozrosną się jak ziele lub wszyscy złoczyńcy rozwiną się jak kwiaty — to na wieczną swoją zgubę. Ty zaś wzniosły jesteś po wieki Wiekuisty. Natomiast Twoi wrogowie — Twoi wrogowie znikną, rozproszą się wszyscy złoczyńcy. Ale mój róg podniesiesz jak u bawołu; świeżym namaszczę się olejem. Oko

[1]) Numeri XIV. 19. [2]) Numeri VIV. 20.

לְעֹלָם יְיָ. כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ, כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ, יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן. וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי, בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן. וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי. צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח, כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ. עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה, דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ.

(צג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט. נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז, מֵעוֹלָם אָתָּה. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם. מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם, אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ. עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ, יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים.

moje wyśledzi moich wrogów, a gdy złoczyńcy przeciw mnie powstaną, usłyszą to moje uszy. Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, wyrośnie jak cedr Libanu. Szczepy w domu Wiekuistego będą kwitły w przybytkach naszego Boga. W starości jeszcze one będą kwitły, zazielenią się i pokryją pędem. By głosić, że Wiekuisty jest sprawiedliwy, że On moją Opoką, w której żadnej nie masz skazy.

יהוה מלך (Ps. XCIII) Wiekuisty, który króluje odział się w krasę — odział się Wiekuisty, mocą się opasał, a świat umocnił, by się nie zachwiał. Umocniony jest od dawna Twój tron, od wiecznych czasów Ty jesteś. Rzeki Wiekuistego podnoszą głos, rzeki podnoszą swój huk. Wspanialsze jednak nad głosy rozległych wód są wiry morza. Najwspanialszy zaś jest Wiekuisty na wysokości. Twoje świadectwa są bardzo wiarygodne; Twemu domowi przystoi przeto świętość, o Panie, na długie dni.

Modlitwa za zmarłych.

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

קו"ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים, בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים. וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ, כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר, וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה, וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם, תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים.

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ, תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ, וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

ברכו Chwalcie Wiekuistego, godnego chwały!

Niech będzie pochwalony Wiekuisty godny chwały na wieki wieków!

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu świata, który słowem Swojem sprowadzasz zmierzchy, mądrością otwierasz bramy, rozumem zmieniasz czasy, odróżniasz pory i ustawiasz gwiazdy wedle ich straży na nieboskłonie podług Swojej woli. On stwarza dzień i noc, toczy światło przed ciemnością, a ciemność przed światłem, odprowadza dzień i przywodzi noc i czyni — różnicę między dniem a nocą. Wiekuisty zastępów imię Jego. Pan wiecznie żyjący i trwający będzie nad nami panował na wieki wieków. Bądź pochwalony Wiekuisty, który sprowadzasz zmierzchy.

אהבת Wieczną miłością umiłowałeś dom Izraela — naród Twój. Naukę i przykazania, ustawy i prawa nam nadałeś, dlatego Wiekuisty Boże nasz, kładąc się i wstawając mówimy o Twoich zrządzeniach i radujemy się zawsze słowami Twej nauki i przykazaniami Twojemi, gdyż one są naszem życiem i przedłużeniem naszych dni; przeto nad niemi chcemy rozmyślać dniem i nocą. Byle tylko miłość Twa nigdy nas nie odstąpiła. Bądź pochwalony Wiekuisty, miłujący naród Swój — Izraela.

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ, וּבְכָל־נַפְשְׁךָ, וּבְכָל־מְאֹדֶךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ. וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ, וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ, וּבְשָׁכְבְּךָ, וּבְקוּמֶךָ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ, וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ, וּבִשְׁעָרֶיךָ.

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ, וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ. הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם, וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן

מלך אל Pan jest wiernym Królem.

שמע (V. księga Mojż. VI. w. 4—9) Słuchaj Izraelu Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest jedyny.

ברוך Niech będzie pochwalone imię wspaniałego Jego królestwa na wieki wieków.

ואהבת A będziesz miłował Wiekuistego Boga Twego całem sercem twojem i całą duszą twoją i całem mieniem twojem. I niech będą te słowa, które ci dziś przekazuję, na sercu twojem, będziesz je wpajał dzieciom twoim i będziesz o nich opowiadał siedząc w domu twoim, idąc drogą, kładąc się i wstając. Uwiążesz je jako znak na ręce twojej i niech będą naczółkiem między twojemi oczyma. Napiszesz je na odrzwiach domu twego i na bramach twoich.

והיה (V ks. Mojż. XI w. 13—21) A stanie się, skoro słuchać będziecie moich przykazań, które Ja wam dziś przykazuję, abyście miłowali Wiekuistego Boga waszego i służyli Mu całem sercem waszem i całą duszą waszą. Tedy dam deszcz waszej ziemi w swoim czasie, deszcz jesienny i wiosenny i będziesz zbierał twoje żyto, twój moszcz i twoją oliwę. I dam ziele na polu twojem dla twego bydła i będziesz jadł i nasycisz się. Strzeżcie się, by się nie dało uwieść wasze serce, byście się nie cofnęli wstecz i nie służyli obcym bogom i im się nie kłaniali, bo

אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם. וְשַׂמְתֶּם אֶת־
דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם,
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ. וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת
בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ.

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם,
כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם
צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתְנוּ עַל־
צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת,
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם.
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי,
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם

gniew Wiekuistego zapali się przeciw wam; On zawrze niebiosa i nie będzie deszczu, a ziemia nie wyda swego plonu i zniknięcie rychło z tego dobrego kraju, który Wiekuisty wam daje. Wtłoczcie tedy te moje słowa w wasze serce i w waszą duszę i przywiążcie je jako znak na ręce waszej i niech będą naczółkiem między waszemi oczyma. Będziecie ich nauczali wasze dzieci, by o nich opowiadały, gdy będziesz siedział w twoim domu, lub szedł drogą, gdy się położysz i wstaniesz, i napiszesz je na odrzwiach twego domu i na bramach twoich.

Aby się pomnożyły dni wasze i dni waszych dzieci na ziemi, którą zaprzysiągł Wiekuisty waszym ojcom, że im ją odda na tak długo, jak długo niebiosa są nad ziemią.

ויאמר (IV. ks. Mojż. XV. w. 37—41) Wiekuisty rzekł do Mojżesza co następuje: Przemów do dzieci Izraela i powiedz im, aby sobie uczynili pętlice na rogach swoich szat — po wszystkie pokolenia, do pętlic u rogu niech przydadzą sznurek z niebieskiej wełny. Tak niech będą wasze pętlice; oglądając przypomnicie sobie wszystkie przykazania Wiekuistego i będziecie je wykonywali i nie będziecie wykraczali wedle woli waszego serca i waszych oczu, którym ulegacie. Pamiętajcie tedy i wykonujcie wszystkie moje przykazania, byście

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת, וְקַיָּם עָלֵינוּ, כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ, וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ, וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר, וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים, וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ, עַל כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף, אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם, בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע. וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ,

byli świętymi waszemu Bogu. Jam Wiekuisty— Bóg wasz, który was wywiódł z kraju Egiptu, by być wam Bogiem; Ja Wiekuisty Bóg wasz.

אמת Prawdziwe i szczere to wszystko i niezachwiane dla nas, że On jest Wiekuistym Bogiem naszym, a nikt inny nim nie jest, a my Izrael Jego narodem. On nas wyzwolił z ręki królów, On Królem naszym, który nas wybawił z ręki tyranów. On Panem, który odpłacał za nas naszym wrogom i wymierzał karę wszystkim naszym nieprzyjaciołom. On tak wielkie zdziałał rzeczy, że ich nie podobna zbadać, a cuda których niemożna zliczyć. On utrzymał naszą duszę przy życiu i nie dozwolił, by się noga nasza zachwiała. On prowadził nas po wyżynach wrogów naszych i wzniósł róg nasz nad wszystkie nasze nieprzyjacioły. On dokonał dla nas cudów i zemsty na Faraonie, znaków i dziwów w ziemi synów Chama. On w Swoim gniewie zabił wszystkich pierworodnych Egiptu i wywiódł naród Swój — Izraela z pośród nich na wieczną wolność. On przeprowadził Swoje dzieci po przez bruzdy morza Suf, a prześladowców ich i nieprzyjaciół pogrążył w głębiny. Dzieci Jego widząc Jego potęgę wychwalali i dzięki czynili Jego imieniu i chętnie przyjęli na się Jego panowanie. Mojżesz i synowię

שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יְיָ, מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא.

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה, זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְנֶאֱמַר, כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גָּאַל יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים, וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ, וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ: אוֹיֵב, דֶּבֶר, וְחֶרֶב, וְרָעָב, וְיָגוֹן, וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

Izraela Tobie pieśń zanucili wśród wielkiej radości wołając razem:

„Któż jak Ty między możnymi — Wiekuisty, któż jak Ty uświetniony świętością, wzniosły wśród pochwał, Sprawco cudów.“[1])

Królewskość Twoją oglądały Twe dzieci, gdyś morze rozdzielał przed Mojżeszem. „Oto mój Pan“[2]) wołali i mówili.

„Wiekuisty będzie panował na wieki[3]).“

I powiedziane jest (w piśmie świętem): „wszak Wiekuisty wyzwolił Jakóba i wybawił go z ręki mocniejszego[4]).“ Bądź pochwalony Wiekuisty, który wybawiłeś Izraela.

השכיבנו Pozwól Wiekuisty, Boże nasz, nam się położyć w spokoju i w zdrowiu wstać nam pozwól Królu nasz i rozprzestrzeń nad nami osłonę Twego pokoju. Wzmocnij nas dobrą radą Twoją i dopomóż nam dla imienia Twego, ochroń nas i usuń od nas wroga, zarazę, miecz, głód i utrapienie, usuń szatana czyhającego przed i za nami i ukryj nas w cieniu Twoich skrzydeł, gdyż Ty Panie jesteś naszym Stróżem i Zbawcą, Ty o Panie jesteś litościwym i miłosiernym Królem. Strzeżże tedy naszego wyjścia i przyjścia ku życiu i pokojowi odtąd i na wieki.

---

[1]) Exodus XV. 11. [2]) Exod. XV. 2. [3]) Exod. XV. 18 [4]) Jer. XXXI. 10.

וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם.

כשחל יום כפור בשבת אומרים זה.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם. בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם, כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ.

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. הצי קדיש.

ופרוש Rozprzestrzeń nad nami osłonę Twego pokoju. Bądź pochwalony Wiekuisty, który rozpościerasz osłonę pokoju nad nami i nad całym narodem Swoim — Izraelem i nad Jerozolimą.

(W sobotę:)

ושמרו [1]) Synowie Izraela będą przestrzegać soboty, zachować mają sobotę po wszystkie pokolenia jako wieczyste przymierze. Między mną, a między synami Izraela jest ona wiecznym znakiem, albowiem w sześciu dniach stworzył Wiekuisty niebo i ziemię, siódmego zaś dnia zaprzestał pracy i wypoczął.

כי ביום Albowiem w onym dniu odpuści wam, by was oczyścić, z wszystkich waszych grzechów przed Wiekuistym będziecie czystymi.

---

[1]) Exodus XXXI. 16.

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר, מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

אדני Panie mój, otwórz moje wargi, a usta moje niech głoszą chwałę Twoją.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie wielki, potężny i pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo!

מלך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu. Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń. A wiarygodny jesteś, że ożywisz

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

קדוש אתה Tyś święty, a imię Twoje święte a święci chwalą Cię co dnia, sela'.

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne nad wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją, błogą nadzieję tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi, rychło za dni naszych,

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

ותמלוך A Ty Wiekuisty sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „będzie panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie. Halleluja'[1])."

קדוש Ty jesteś święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską[2])." Bądź pochwalony Wiekuisty, święty Królu!

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

---

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni na świętość i odpoczynek i dzień ten) przebaczenia, dla odpuszczenia, rozgrzeszenia i przebaczenia, aby nam odpuścić w nim wszystkie nasze przewinienia (w miłości) jako świętą zjawę na pamiątkę wyjścia z Egiptu.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, niech się wzniesie, dojdzie i dosięgnie Cię, niech się ukaże, niech łaskawie będzie przyjęta, wysłuchana i uwzględniona pamięć i myśl o nas i pamięć o naszych ojcach i pamięć o Messyaszu, potomku Dawida, Twego sługi i pamięć o Jerozolimie, Twoim świętym grodzie i pamięć o całym narodzie Twoim — domu Izraela ku zbawieniu, dobremu, życzliwości, łasce i miłosierdziu, ku życiu i pokojowi w tym dniu przebaczenia. Wspomnij o nas Wiekuisty Boże nasz w nim dla dobra i pamiętaj o nas w nim ku błogosławieństwu i dopomóż nam w nim ku życiu. Słowem zaś pomocy i miłosierdzia osłoń nas i zlituj się nad nami. Zmiłuj się nad nami i dopomóż nam, gdyż do Ciebie są oczy nasze (zwrócone), albowiem Ty jesteś Panem, Królem litości i miłosierdzia.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כָּאָמוּר: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר. וְנֶאֱמַר: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ, וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי, כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם, לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców odpuść nasze przewinienia w dniu (sobotnim tym i w dniu) przebaczenia, wymaż i usuń nasze winy i grzechy nasze z przed Twoich oczu jako powiedziane: „Ja[1]), Ja jestem tym, który wymażę twoje winy gwoli Sobie, a grzechów twoich nie wspomnę", i jest dalej powiedziane. „Rozwiałem[2]) jako obłok Twoje winy i jak mgłę Twoje grzechy, wróć do mnie albowiem ja Cię wybawię" — i jest dalej powiedziane: „albowiem[3]) w onym dniu odpuści wam, by was oczyścić, z wszystkich waszych grzechów przed Wiekuistym będziecie czystymi". (W sobotę: Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku) Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (w sobotę: i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, albowiem Ty jesteś Rozgrzeszycielem i Odpuścicielem dla pokoleń Jeszurum od rodu do rodu i prócz Ciebie nie mamy Króla Rozgrzeszyciela i Odpuściciela tylko Ciebie. Bądź pochwalony Wiekuisty Królu który odpuszczasz i rozgrzeszasz nam nasze winy

[1]) Jezajasz XLIII. 25. [2]) Jezajasz XLIV. 22. [3]) Leviticus XVI. 3.

יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

i winy Swego narodu domu Izraela i usuwasz nasze błędy rok rocznie. Królu nad całą ziemię, który uświęcasz (sobotę i) Izrael i dzień przebaczenia.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu, ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela narodu Twego.

ותחזינה Oby oczy nasze widziały jak powrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, który zwróci Syonowi Swoją świetność.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia; Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie Twojej ręce powierzone i za nasze duszy Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora, z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewyczerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף, לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje Królu nasz po wieki wieków.

וכתוב Zapisz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy“ jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

שלום רב Użycz na zawsze mnogiego pokoju Izraelowi, narodowi Twojemu, albowiem Ty jesteś Królem, i Panem wszelkiego pokoju. Oby się Tobię podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i zapisani przez Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, oby doszła do Ciebie nasza modlitwa; nie ukrywaj się przed naszem błaganiem. Nie jesteśmy ani tak zuchwałymi, ani tak zatwardziałymi, byśmy w obliczu Twojem Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców mieli powiedzieć przed Tobą: Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców „sprawiedliwi jesteśmy i nie grzeszyliśmy“, lecz owszem my grzeszyliśmy.

אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע, כִּזַּבְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, נִאַצְנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרַרְנוּ, קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תִּעַבְנוּ, תָּעִינוּ, תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.

וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן, וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל־כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ.

אשמנו Błądziliśmy, sprzeniewierzyliśmy się, grabiliśmy, bluźniliśmy, wprowadzaliśmy w błąd i potępialiśmy, byliśmy hardzi, popełnialiśmy gwałt, zmyślaliśmy fałsz. Radziliśmy źle, kłamaliśmy, szydziliśmy, odpadliśmy, pogardzaliśmy, odstąpiliśmy, niesprawiedliwieśmy czynili, zawiniliśmy, nienawidziliśmy, byliśmy krnąbrni, źle czyniliśmy, niszczyliśmy, pogardzaliśmy, krzywo szliśmy, kusiliśmy.

סרנו Odstąpiliśmy od Twoich przykazań i Twoich dobrych ustaw bez korzyści dla nas. Toteż Ty sprawiedliwy we wszystkiem, co nas spotkało, albowiem Ty prawdę czynisz, a po naszej stronie wina.

מה נאמר Cóż mamy powiedzieć Tobie, który zasiadasz na wyżynie, albo co powiedzieć Tobie, który mieszkasz w obłokach, wszak wszystkie skrytości i tajemnice i tak znasz.

אתה יודע Ty znasz tajniki świata i najskrytsze schowki wszelkich istot, Ty badasz wszystkie wnętrza komory i doświadczasz nerek i serca, nic Ci nie jest tajne i nic nie jest ukryte przed Twojemi oczyma.

ובכן Bądź wola Twoja Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, abyś nas rozgrzeszył ze wszystkich naszych grzechów, odpuścił nam wszystkie nasze przewinienia i przebaczył nam wszystkie nasze winy.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בַּגָּלוּי וּבַסָּתֶר.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה.
וְעַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע.

על חטא Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie mimowoli i z rozmysłu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w zatwardziałości serca.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie nieświadomie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez poruszenie warg.

Grzech, który popełniliśmy jawnie i skrycie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieobyczajność.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie mową ust.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie za wiedzą i podstępnie.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zły popęd serca.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez wyzyskiwanie bliźniego.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez grzeszną spowiedź ust.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez niemoralne schadzki.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie ze swawoli i nieostrożności.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez lekceważenie rodziców i nauczycieli.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przemocą.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez znieważenie Boga.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez niestosowną mowę.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieczystość warg.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie z powodu złego popędu.

וְעַל חֵטְא שֶׁ־ל בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie za wiedzą innych lub bez ich wiedzy.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

על חטא Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie ręką sprzedajną.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie kłamstwem i oszustwem.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie złym językiem.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie szyderstwem.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przy kupnie i sprzedaży.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przy jedzeniu i piciu.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie lichwą i wyzyskiem.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez dumnie wzniesione gardło.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieobyczajne mruganie oczu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie obmową naszych ust.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez dumne oczy.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w zuchwałości czoła.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zrzucenie jarzma.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez przesąd.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez usidłanie przyjaciela.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zawiść oczu.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף.
עַל חֵטְא שֶׁ"ל בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez lekkomyślność.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieugiętość grzbietu.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez skwapliwy bieg nóg ku złemu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie potwarzą.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez krzywoprzysięstwo.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez bezpodstawną nienawiść.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez sprzeniewierzenie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w odurzeniu serca.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

ועל חטאים Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary całopalnej.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary grzesznej.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary wedle stanu majątkowego.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary za przewinienie pewne lub wątpliwe.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na karę cielesną.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na karę czterdziestu razów.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na śmierć z zarządzenia niebios.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na zgładzenie lub bezdzietność.

I grzechy, za które zasłużylibyśmy na jedną z czterech rodzajów sądowych kar śmierci.

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִים לָנוּ וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִים לָנוּ, כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִים וִידוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל, וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה).

אֱלֹהַי, עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי, וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי, קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי: הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד, וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים.

סליחה Ukamienowanie, spalenie, ścięcie lub zadławienie za łamanie przykazań lub zakazów, bądźto że obowiązek ich zachowywania istnieje, (i dziś)[1]) lub nie istnieje; — tak za te (grzechy) które są nam znane, jakoteż i za te, które nam nie są znane. Te, które nam są znane, jużeśmy wypowiedzieli przed Tobą, i przyznaliśmy się do nich wobec Ciebie; te zaś, które nam nie są znane, Tobie są znane i wiadome, jako jest powiedziane, „skrytości[2]) są u Wiekuistego Boga naszego, ale co jawne należy do nas i naszych dzieci po wieki, abyśmy wykonywali wszystkie słowa tej nauki". Ty bowiem rozgrzeszasz Izraela i odpuszczasz szczepom Jeszurun w każdem pokoleniu, a prócz Ciebie nie mamy króla, któryby jak Ty odpuszczał i przebaczał.

אלהי Boże mój, dopóki nie zostałem stworzony, nie byłem niczem, a teraz kiedym został stworzony jestem, jakbym nie był. Prochem jestem za życia, a cóż dopiero po mojej śmierci. Otóż jestem przed Tobą, jakby naczynie jakie — pełen wstydu i sromu. Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże mój i Boże moich ojców, bym więcej nie grzeszył, a co zgrzeszyłem zetrzyj w Twojem nieprzebranem miłosierdziu, ale nie przez cierpienia i zgubne choroby.

[1]) Są pewne przykazania, które dziś z powodu zburzenia świątyni i zniesienia ofiar nas nie obowiązują więcej. [2]) Deuteronomium XXIX. 28.

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה, פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

כשחל יום כפור בשבת אומרים כאן ויכ״ו.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

אלהי Panie strzeż mego języka od złego, a moich warg od obłudnej mowy. Obym wobec tych, co mi złorzeczą mógł milczeć, obym mógł wobec każdego być (skromny) jak proch. Otwórz moje serce dla Twej nauki, oby moja dusza lgnęła do Twoich przykazań; zniwecz rychło zamiar tych wszystkich, którzy knują przeciw mnie zło i unicestwij ich postanowienia. Uczyń to dla imienia Twego, uczyń dla Twojej prawicy, uczyń dla Twojej świętości, uczyń dla Twojej nauki, by ocaleni zostali Twoi ulubieńcy. Dopomóż mi prawicą Twoją i odpowiedz mi.

יהיו Oby Ci się podobały słowa moich ust i myśli mego serca Wiekuisty, moja Opoko i mój Zbawco. Oby Sprawca pokoju na wyżynach zesłał pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

יהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz, i Boże naszych ojców, aby odbudowana została świątynia rychło za dni naszych; daj nam udział w Twojej nauce, abyśmy Ci służyć mogli w bojaźni, jak za dni poprzednich i lat dawnych. Oby Wiekuisty znowu sobie upodobał dań ofiarną Judy i Jerozolimy, jak za dni poprzednich i lat dawnych.

W sobotę.

ויכלו (I ks. Mojż. II w 1—4) I ukończone zostały niebiosa i ziemia i wszystkie ich zastępy. — Bóg skończył w siódmym dniu Swoje dzieło, które rozpoczął, i zaprzestał siódmego dnia wszelkiej pracy, którą począł. I pobłogosławił Bóg siódmemu dniowi i uświęcił go, albowiem w nim odpoczywał po wszelkiem Swem dziele, które Bóg zaczął tworzyć.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

קהל מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ, קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

ברוך Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Izaka i Jakóba, Panie wielki, potężny, pełen dostojności, Panie Najwyższy, Twórco nieba i ziemi.

מגן Ten, który tarczą był praojcom przez słowo Swoje, wskrzesi zmarłych Swojem powiedzeniem. On jest świętym Królem, do którego nikt nie jest podobny, On udzielił spokoju Swemu narodowi w świętym dniu sobotnim, albowiem jego Sobie upodobał, by jemu użyczyć spokoju. Za to my Mu w bojaźni i trwodze służyć chcemy, i Jego imieniowi dzięki składać codziennie, ciągle i nieustannie Jego błogosławiąc. On jest Panem godnym dziękczynienia, Panem pokoju, On uświęcił sobotę, pobłogosławił siódmemu dniowi i użyczył w Swojej świętości spokoju narodowi, który się cieszy radością sobotnią jako pamiątką dzieła stworzenia.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, miej upodobanie w naszym spokoju, uświęć nas Twojemi przykazaniami i daj nam udział w Twojej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą, oczyść nasze serce, byśmy Ci służyli szczerze i pozostaw nam jako dziedzictwo, Wiekuisty Boże nasz, w miłości i łasce, święty Twój dzień sobotni, by w nim odpoczywać mógł Izrael, który święci imię Twoje. Bądź pochwalony, Wiekuisty, który uświęciłeś sobotę.

פותחין הארון

יַעֲלֶה תַחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב, וְיָבֹא שַׁוְעָתֵנוּ
מִבֹּקֶר, וְיֵרָאֶה רִנּוּנֵנוּ עַד עָרֶב.
יַעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב, וְיָבֹא צִדְקָתֵנוּ
מִבֹּקֶר, וְיֵרָאֶה פִּדְיוֹנֵנוּ עַד עָרֶב.
יַעֲלֶה עִנּוּיֵנוּ מֵעֶרֶב, וְיָבֹא סְלִיחָתֵנוּ
מִבֹּקֶר, וְיֵרָאֶה נַאֲקָתֵנוּ עַד עָרֶב.
יַעֲלֶה מְנוּסֵנוּ מֵעֶרֶב, וְיָבֹא לְמַעֲנוֹ
מִבֹּקֶר, וְיֵרָאֶה כִּפּוּרֵנוּ עַד עָרֶב.
יַעֲלֶה יִשְׁעֵנוּ מֵעֶרֶב, וְיָבֹא טַהֲרֵנוּ
מִבֹּקֶר, וְיֵרָאֶה חִנּוּנֵנוּ עַד־עָרֶב.
יַעֲלֶה זִכְרוֹנֵנוּ מֵעֶרֶב, וְיָבֹא וִיעוּדֵנוּ
מִבֹּקֶר, וְיֵרָאֶה הַדְרָתֵנוּ עַד עָרֶב.
יַעֲלֶה דָּפְקֵנוּ מֵעֶרֶב, וְיָבֹא גִּילֵנוּ
מִבֹּקֶר, וְיֵרָאֶה בַּקָּשָׁתֵנוּ עַד עָרֶב.
יַעֲלֶה אֶנְקָתֵנוּ מֵעֶרֶב, וְיָבֹא אֵלֶיךָ
מִבֹּקֶר, וְיֵרָאֶה אֵלֵינוּ עַד עָרֶב.

סוגרין הארון

יעלה Oby się wzniosło nasze błaganie z wieczora i doszło do Ciebie nasze wołanie z rana i uwzględniony został nasz śpiew do wieczora.

Oby się wzniósł nasz głos z wieczora i doszło do Ciebie nasze usprawiedliwienie z rana i uwzględniona została nasza prośba o zbawienie do wieczora.

Oby się wzniosła nasza skrucha z wieczora i doszło do Ciebie wyznanie grzechu z rana i uwzględniona zostało nasze rozpaczliwe wołanie do wieczora.

Oby się wzniosła prośba nasza o ochronę z wieczora i gwoli Tobie doszła do Ciebie (nasza modlitwa) z rana i uwzględnione zostało nasze przyznanie się do grzechu do wieczora.

Oby się wzniosło nasze wołanie z wieczora i przyszła przed Ciebie nasza skrucha z rana i uwzględnione zostało nasze błaganie do wieczora.

Oby się wzniosło ciągłe wspominanie Ciebie z wieczora i przyszło przed Ciebie nasze wezwanie z rana i uwzględnione zostalo nasze uświetnianie Ciebie do wi^czora.

Oby się wzniosło nasze stukanie (o bramy nieba) z wieczora i przyszła przed Ciebie nasza radośna modlitwa z rana i uwzględniona została nasza prośba do wieczora.

Oby się wzniosło nasze westchnienie z wieczora i przyszło przed Ciebie i to z rana i uwzględnione zostało to nasze wzdychanie do do wieczora.

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ. יָבֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ.

יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי. וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ. בֹּאוּ
נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה, נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ. בֹּאוּ שְׁעָרָיו
בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה, הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ. הִנֵּה
בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ. הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְיָ בַּלֵּילוֹת.
שְׂאוּ־יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ. וּבָרְכוּ אֶת יְיָ. נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו.
נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו. רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהִשְׁתַּחֲווּ
לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא. רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־
קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ. וַאֲנַחְנוּ בְּרֹב חַסְדְּךָ נָבוֹא
בֵיתֶךָ. נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ. נִשְׁתַּחֲוֶה
אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְנוֹדֶה אֶת־שְׁמֶךָ עַל־חַסְדְּךָ וְעַל־
אֲמִתֶּךָ. כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ. יְיָ אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת מִי־כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ. וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ. כִּי מִי
בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַייָ. יִדְמֶה לַייָ בִּבְנֵי אֵלִים. כִּי־גָדוֹל אַתָּה
וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ. כִּי־גָדוֹל מֵעַל
שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ. וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר. כִּי־גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, נוֹרָא הוּא
עַל־כָּל־אֱלֹהִים. אֲשֶׁר מִי־אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶיךָ. מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם
כִּי לְךָ יָאָתָה. כִּי בְכָל־חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם
מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ. גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה. לְךָ

שׁוֹמֵעַ (Panie), który wysłuchujesz modlitwy, ku Tobie zwracają się wszelkie istoty, zwraca się wszelki twór, by się ukorzyć przed Tobą o Wiekuisty.

יבאו Przychodzą i korzą się przed Tobą Panie i składają hołd Twojemu imieniu. Przyjdźcie, ukorzmy się i uklęknijmy, pobłogosławmy Wiekuistego, naszego Stwórcę, przyjdźcie w Jego bramy z dziękczynieniem, w Jego pałacy z pieśnią pochwalną, dziękujcie Mu, błogosławcie imię Jego. Błogosławcież więc Wiekuistego wszyscy sludzy Wiekuistego, którzy czuwają w domu Bożym nocą. Podnieście wasze ręce w świętości i błogosławcie Wiekuistego. Pójdźmy do Jego pałaców, korzmy się u podnóża stóp Jego. Wywyższajcie Wiekuistego Boga naszego i korzcie się u podnóża Jego stóp,— święty On. Wywyższajcie Wiekuistego Boga naszego i korzcie się przed Jego świętą górą, albowiem święty jest Wiekuisty Bóg nasz, ukorzcie się przed Panem w świętym nastroju; drzyj przed Nim cała ziemio. A i my dzięki Twej nieprzebranej łasce przychodzimy do Twego domu, korzymy się przed Twoim świętym pałacem, pełni czci dla Ciebie. Korzymy się przed świętym Twoim pałacem i wychwalamy imię Twoje za Twoją łaskę i prawdę, bo uświetniłeś nad wszystkiem — Twoje imię i Twoje słowo. Wiekuisty Boże zastępów, któż jest tak potężnym Bogiem, jak Ty, a dookoła otaczają Cię wierne dzieła Twoje. Bo któż w obłokach może się mierzyć z Wiekuistym, albo kto wśród możnych może się równać z Wiekuistym. Albowiem Tyś przemożny, a Cudotwórcą jesteś tylko Ty Sam o Boże. Albowiem ponad niebiosa sięga Twoja łaska i po obłoki Twoja prawda. Wielki jest Wiekuisty i nader godny chwały, a dla Jego wielkości nie masz zbadania, albowiem przemożny jest Bóg i nader godnym sławy i wspanialszy On nad wszelkie Bogi. Bo też gdzie jest pan na ziemi i niebie, ktoryby mógł dokonać takich czynów, jako Twoje dzieła i cuda. Któżby Ciebie nie uczcił Królu narodów, cześć Tobie przystoi, albowiem między wszystkimi mędrcami narodów i pośród wszystkich ich królestw, nie masz nikogo prócz Ciebie, Tyś wielki i imię Twoje wielkie

זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה, תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ. לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ. אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ. וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ. מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד, כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ. לְךָ שָׁמַיִם אַף־לְךָ אָרֶץ. תֵּבֵל וּמְלוֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם. אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אָרֶץ, קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם. אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים. אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל. אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן. אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם, שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם. אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת הַיָּם. בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד. בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ. יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד־קְדוֹשִׁים רַבָּה. וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו. וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ. אַף־אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדוֹשִׁים. לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ. נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ. נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ, חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ. אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד. בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ. אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ. וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ. אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל־חָי. וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר־אִישׁ. הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ. חוּסָה עַל עֲמָלָךְ. הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. אָתָאנוּ עַל שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ. לְמַעַן־שִׁמְךָ יְיָ. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא.

w potędze. Ty masz silne ramię, Twoja ręka potężna, Twoja prawica wyniosła. Twój jest dzień, Twoja i noc, Ty ugruntowałeś jasność i słońce. W Jego rękach są ziemi głębiny i krzesanice gór do niego należą. Kto może wypowiedzieć potęgę Wiekuistego, oznajmić całą Jego chwałę. Twoją Wiekuisty wielkość, potęga, świetność, zwycięstwo i chwała — i wszystko co na niebie i ziemi, Twoje jest królowanie i podniesienie wszelakiej głowy. Twoje są niebiosa, Twoja też ziemia, świat i jego pełnię, Ty umocniłeś, Tyś ustanowił wszystkie granice ziemi, — lato i zimę Tyś stworzył. Ty druzgocesz głowy lewiatana i oddajesz go jako pożywienie dzikim narodom, Ty źródła i rzeki otwierasz, Ty osuszasz potężne strumienie. Ty w Twej sile rozcinasz morze, rozbijasz głowy potworów morskich, Ty panujesz nad dumnem morzem, gdy się podnoszą jego fale. Ty je poskramiasz. Wielki jest Wiekuisty i nader wspaniały w grodzie naszego Boga, na świętej Jego górze. Wiekuisty zastępów, Boże Izraela zasiadujący wśród cherubów, Ty sam tylko jesteś Bogiem. Pan jest uświetniony w licznem gronie świętych i wspanialszy On ponad całe Swe otoczenie. Twoje cuda wychwalają niebiosa, a wierność Twoją (opiewają) święci na swych zebraniach. Pójdźcie—chwalmy Wiekuistego, opiewajmy Opokę naszego zbawienia, hołdujmy Mu wśród dziękczynień, pieśniami opiewajmy Go. Prawo i sprawiedliwość są podporą Twego tronu, miłość i prawda poprzedzają Twoje oblicze. My, którzy odczuwamy słodycz Jego nauki, spieszmy do domu Bożego z przyjemnością. Wszak do Niego należy morze i On je stworzył i ląd Jego ręce utworzyły, w Jego ręku jest dusza wszelkiego tworu i tchnienie wszelkiego ludzkiego stworzenia. Twoja jest dusza i ciało Twojem dziełem, racz tedy ochronić Twoją pracę. Dusza Twoja i ciało Twoje. Wiekuisty uczyń dla Twego imienia. Gwoli Twemu imieniu przyszliśmy do Ciebie, Wiekuisty — uczyń dla Twego imienia, dla chwały Twego imienia, albowiem „Pan litościwy i miłosierny" jest imię Twoje. Dla Twego imienia Wiekuisty odpuścisz nam naszą winę, mimo, że ona jest wielka.

הי״ק דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ, לָרָעִים וְלַטּוֹבִים, וְהִיא תְהִלָּתֶךָ.

הי״ק לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ דַּלִּים וְרֵקִים.

הי״ק הַתְּעָלָה אֲרוּכָה, לְעָלֶה נִדָּף, תְּנַחֵם עַל עָפָר וָאֵפֶר, תַּשְׁלִיךְ חֲטָאֵינוּ וְתָחוֹן מַעֲשֶׂיךָ, תֵּרֶא כִּי אֵין אִישׁ עֹשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ. וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ

דרכך Twoim zwyczajem jest, Boże nasz, pobłażać złym i dobrym i to stanowi Twoją chwałę.

למענך Gwoli Tobie, Boże nasz, czyń, a nie gwoli nam, — patrz na nasze położenie — biedniśmy i nędzni.

תעלת Zwiędłemu liściowi ześlij zbawienie, zmiłuj się nad kurzem i prochem, odrzuć nasze grzechy i zmiłuj się nad Twojemi stworzeniami, patrz, niemasz nikogo, (bez grzechu) postąp tedy z nami łaskawie.

אל Pan i Król siedzi na tronie miłosierdzia, kieruje się miłością, odpuszcza grzechy Swego narodu, usuwa je po jednym, pobłaża wielce grzesznikom i odpuszcza winowajcom, łaskę świadczy wobec każdego ciała i duszy i nie odpłaca im wedle ich winy. Panie, który nas uczyłeś wymienić trzynaście Twoich przymiotów, wspomnij dziś dla nas na przymierze trzynastu przymiotów, jak to oznajmiłeś w dawnych czasach pokornemu (Mojżeszowi) — jako napisane. „I[1]) Wiekuisty szedł w obłoku i stanął tam przy nim, a on (Mojżesz) zawołał po imieniu Wiekuistego".

ויעבר „A gdy Wiekuisty mimo oblicza się przesunął, zawołał: Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest miłościwy i miłosierny, pobłażliwy i pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza". Odpuść nam tedy nasze prze-

[1]) Exodus XXXIV. 5—7.

לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ. הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעָתֵנוּ מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ, כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלָּל. תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְשָׁמַעְתָּ מִן הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת־תְּפִלָּתָם וְאֶת־תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ.

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ.

לַייָ הַיְשׁוּעָה, עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה. יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ.

חזן סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ, וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר:

קהל וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ.

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע. פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ

winienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa. Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, przebacz nam Królu nasz, bośmy błądzili, albowiem Ty o Panie jesteś dobry, pełen przebaczenia i nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

האזינה Wysłuchaj Wiekuisty naszej modlitwy i zważaj na głos naszego błagania. Zważaj na głos naszego błagalnego wołania Królu nasz i Boże nasz, albowiem do Ciebie się modlimy. Oby Twoje ucho było nachylone, a oczy Twoje otwarte ku modlitwie Twoich sług, narodu Izraela i racz z nieba, stałej Twej siedziby, wysłuchać ich modlitwy i błagania, wymierz im ich prawo i przebacz Twemu narodowi, o ile wobec Ciebie zgrzeszył. Jako się Ojciec nad dziećmi lituje — tak zlituj się Wiekuisty nad nami. U Boga zbawienie, ześlij więc na naród Twój Twoje błogosławieństwo, sela'. Wiekuisty zastępów jest z nami, naszą ucieczką jest Bóg Jakóba, — sela'. Wiekuisty zastępów—błogo mężowi, który Tobie zaufa. Wiekuisty dopomóż, Królu odpowiedz nam, kiedy do Ciebie wołamy.

סלח Racz tedy odpuścić grzechy temu narodowi dla Twojej wielkiej miłości — jak przebaczałeś ciągle temu narodowi od Egiptu począwszy do dzisiaj, jak powiedziano (w piśmie) „I rzekł Wiekuisty, przebaczam — jak powiedziałeś". Nachyl Boże ucho Twoje i słuchaj, otwórz Twoje oczy i patrz na nasze spustoszenie i na gród, który Twojem nazwany

אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדֹנָי שְׁמָעָה, אֲדֹנָי סְלָחָה, אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ.

אלהינו ואלהי אבותינו

אָמְנָם כֵּן, יֵצֶר סוֹכֵן בָּנוּ,
בְּךָ לְהַצְדִּיק, רַב צֶדֶק, וַעֲנֵנוּ,
סָלַחְתִּי.
גְּעוֹל מַרְגֵּל, וְגַם פִּגֵּל, כַּפְּרוֹ.
דּוֹד שׁוֹאֵג בְּקוֹל, יִתֵּן קוֹל, דְּבָרוֹ
סָלַחְתִּי.
הַס קַטֵּגוֹר, וְקַח סַנֵּגוֹר, מְקוֹמוֹ,
וִיהִי יְיָ לְמִשְׁעָן לוֹ, לְמַעַן נְאֻמוֹ,
סָלַחְתִּי.
זְכוּת אֶזְרָח, גַּם יִפְרַח, לְשׁוֹשַׁנָּה,
הַטֵּא הָעֵבֶר, וְקוֹל הַגֶּבֶר, מְמַעוֹנָה,
סָלַחְתִּי.
טוֹב וְסַלָּח, מְחַל וּסְלַח אֲשֵׁמִים,
יָהּ הַקְשֵׁב, וְגַם הָשֵׁב, מִמְּרוֹמִים,
סָלַחְתִּי.

imieniem. Nie na naszej sprawiedliwości budujemy nasze błaganie do Ciebie — lecz na nieprzebranem Twojem miłosierdziu. Panie wysłuchać racz, Panie przebaczyć racz, Panie racz się zwrócić (ku nam) i spełnij (naszą prośbę), nie zwlekaj gwoli Sobie, albowiem imieniem Twojem zowie się miasto Twoje i naród Twój.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców.

אמנם כן Zaprawdę żądza czyha w nas, ale Ty racz nas oczyścić, Nieprzebrany w miłosierdziu i odpowiedz nam: „przebaczyłem".

Odeprzyj kusiciela, odrzuć jego skargę, Najmilszy, nakrzycz nań, a nam daj usłyszeć Twoje słowo „przebaczyłem".

Zgrom oskarzyciela i w jego miejsce przyjm obrońcę i bądź mu pomocny Wiekuisty przy obronie, byś mógł nam oznajmić „przebaczyłem".

Oby zasługa praojca, zakwitła jak róża, usuń grzech i donośny daj znak z wysokości „przebaczyłem".

Dobroczyńco i Rozgrzeszycielu odpuść i przebacz grzechy, Panie wysłuchaj i odpowiedzieć racz z wyżyn „przebaczyłem".

כְּאָב תַּחְבּוֹשׁ, וּבְצוּל תִּכְבּוֹשׁ עָוֹנִי,
לְךָ תְהִלָּה, אֱמוֹר מִלָּה לְמַעֲנִי,
סָלַחְתִּי.
מְחֵה פֶשַׁע, וְגַם רֶשַׁע, בְּנֵי בְרִית,
נְהוֹג חַסְדְּךָ, כֵּן הוֹדְךָ, לִשְׁאֵרִית,
סָלַחְתִּי.
סְכוֹת רַחֲשִׁי, וְגַם לְחָשִׁי תִּרְצֶה,
עָוֹן נוֹשֵׂא לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה, וְתִפְצֶה,
סָלַחְתִּי.
פְּנֵה לְעֶלְבּוֹן, מְקוֹם עָוֹן לְהָשִׂים,
צַחֵן הָסֵר, וְגַם תְּבַשֵּׂר, לְבָךְ חוֹסִים,
סָלַחְתִּי.
קוֹלִי שְׁמַע, וּרְאֵה דֶמַע, עֵינַי,
רִיב רִיבִי, שְׁעֵה נִיבִי, וַהֲשִׁיבֵנִי,
סָלַחְתִּי.
שֶׁמֶץ טַהֵר, כְּעָב מַהֵר, כְּנֶאֱמַר,
תְּמַחֶה פֶּשַׁע, לְעַם נוֹשַׁע, וְתֹאמַר,
סָלַחְתִּי.

Ukój ból i w głębinę pogrąż mój grzech, ku Swej sławie wyrzeknij dla mnie to słowo „przebaczyłem".

Zmaż grzech i winę synów przymierza, użycz Twej łaski — i Twego blasku, garstce, mówiąc: „przebaczyłem".

Zwróć uwagę na moją skruchę — i przyjm moje błaganie, Ty, który grzech przebaczasz, dla Siebie uczyń i rzeknij „przebaczyłem".

Przyjm nasz wstyd zamiast kary, oddal tedy grzech i zwiastuj ufającym Tobie „przebaczyłem".

Wysłuchaj mego głosu i spojrz na łzę mego oka, wywalcz mój spór, zwróć się ku mej modlitwie i odpowiedz mi: „przebaczyłem".

Ze zmazy oczyść, jak obłok racz ku mnie śpieszyć, wszak powiedziano: „Zmażesz grzech ku zbawieniu narodu i rzekniesz: przebaczyłem".

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

פזמן פותחין הארון

כִּי הִנֵּה כַּחוֹמֶר, בְּיַד הַיּוֹצֵר,
בִּרְצוֹתוֹ מַרְחִיב וּבִרְצוֹתוֹ מְקַצֵּר,
כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ חֶסֶד נוֹצֵר,
לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר. כי הנה

אל Pan i Król siedzi na tronie miłosierdzia, kieruje się miłością, odpuszcza grzechy Swego narodu usuwa je po jednym, pobłaża wielce grzesznikom i odpuszcza winowajcom, łaskę swiadczy wobec każdego ciała i duszy i nie odpłaca im wedle ich winy. Panie który nas uczyłeś wymienić trzynaście Twoich przymiotów, wspomnij dziś dla nas na przymierze trzynastu przymiotów, jak to oznajmiłeś w dawnych czasach pokornemu (Mojżeszowi) — jako napisane. „I Wiekuisty zszedł w obłoku i stanął tam przy nim", a on (Mojżesz) zawołał po imieniu Wiekuistego.

ויעבר „A gdy Wiekuisty mimo oblicza się przesunął, zawołał „Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest miłościwy i miłosierny, pobłażliwy i pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza". Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa. Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili, albowiem Ty o Panie jesteś dobry, pełen przebaczenia i nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

כי הנה Oto jak ił w ręce zduna, wedle swej woli rozszerza go i wedle swej woli skraca — tak my w Twoim ręku Miłościwy Stróżu. Pomnij na przymierze i nie zważaj na złą naszą skłonność.

כִּי הִנֵּה כָּאֶבֶן, בְּיַד הַמְסַתֵּת,
בִּרְצוֹתוֹ אוֹחֵז, וּבִרְצוֹתוֹ מְכַתֵּת,
כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ מְחַיֶּה וּמְמוֹתֵת,
לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר. כי הנה
כִּי הִנֵּה כַּגַּרְזֶן, בְּיַד הֶחָרָשׁ,
בִּרְצוֹתוֹ דִּבֵּק לָאוּר, וּבִרְצוֹתוֹ פֵּרַשׁ,
כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ, תּוֹמֵךְ עָנִי וָרָשׁ,
לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר. כי הנה
כִּי הִנֵּה כַּהֶגֶה, בְּיַד הַמַּלָּח,
בִּרְצוֹתוֹ אוֹחֵז, וּבִרְצוֹתוֹ שִׁלַּח,
כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ אֵל טוֹב וְסַלָּח,
לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר. כי הנה
כִּי הִנֵּה כַּזְּכוּכִית, בְּיַד הַמְזַגֵּג,
בִּרְצוֹתוֹ חוֹגֵג, וּבִרְצוֹתוֹ מְמוֹגֵג,
כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ מַעֲבִיר זָדוֹן וְשׁוֹגֵג,
לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר. כי הנה
כִּי הִנֵּה כַּיְרִיעָה, בְּיַד הָרוֹקֵם,
בִּרְצוֹתוֹ מְיַשֵּׁר, וּבִרְצוֹתוֹ מְעַקֵּם,

Oto jak kamień w ręku rzeźbiarza, który wedle swej woli nim kieruje i wedle swej woli go obrabia, tak my w Twym ręku Wskrzesicielu i Uśmierzycielu. Pomnij na przymierze i nie zważaj na naszą złą skłonność.

Oto jak żelazo w ręku kowala, który podług upodobania swego łączy je z ogniem i podług upodobania rozłącza, — tak my w Twoim ręku — Podporo biednego i nędznego. Pomnij na przymierze i nie zważaj na złą naszą skłonność.

Oto jak ster w ręku sternika, który wedle swego upodobania go dzierży, a podług swego upodobania go puszcza, — tak my w Twoim ręku Panie, Dobroczyńco i Rozgrzeszycielu — wspomnij na przymierze i nie zważaj na złą naszą skłonność.

Oto jak szkło w ręku hutnika, który podług swego upodobania je zaokrągla, — a podług swego upodobania roztapia, — tak my w Twoim ręku Odpuścicielu winy i przekroczenia, wspomnij na przymierze i nie zważaj na złą naszą skłonność.

Oto jak kobierzec w ręku tkacza, który wedle swego upodobania go prostuje, a wedle upodobania składa — tak my w Twoim ręku,

כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ אֵל קַנָּא וְנוֹקֵם, לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר. כי הנה

כִּי הִנֵּה כַּכֶּסֶף, בְּיַד הַצּוֹרֵף, בִּרְצוֹתוֹ מְסַגְסֵג, וּבִרְצוֹתוֹ מְצָרֵף, כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ מַמְצִיא לְמָזוֹר תֶּרֶף, לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר. כי הנה

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי

Panie żarliwy i Mścicielu wspomnij na przymierze i nie zważaj na złą naszą skłonność.

Oto jak srebro w ręku złotnika, który wedle swej woli je miesza i wedle woli oczyszcza, tak my w Twoim ręku, Wynalazco leku na rany, wspomnij na przymierze i nie zważaj na złą naszą skłonność.

אל Pan i Król siedzi na tronie miłosierdzia, kieruje się miłością, odpuszcza grzechy Swego narodu, usuwa je po jednym, pobłaża wielce grzesznikom i odpuszcza winowajcom, łaskę świadczy wobec każdego ciała i duszy i nie odpłaca im wedle ich winy. Panie, który nas uczyłeś wymienić trzynaście Twoich przymiotów, wspomnij dziś dla nas na przymierze trzynastu przymiotów, jako oznajmiłeś w dawnych czasach pokornemu (Mojżeszowi) — jak to jest napisane. „I Wiekuisty zszedł w obłoku i stanął tam przy nim, a on (Mojżesz) zawezwał po imieniu Wiekuistego".

ויעבר „A gdy Wiekuisty mimo oblicza się przesunął, zawołał: Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest miłościwy i miłosierny, pobłażliwy i pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza". Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa, Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili, al-

פְּשָׁעֵנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה. אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים, מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד. זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ, פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ, הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ. זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם, אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח. זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ. אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד. זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם, וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם. זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

חו״ק אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

חו״ק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ, סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

bowiem Ty o Panie jesteś dobrym, pełen przebaczenia i nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

זכור Wspomnij na Twoje miłosierdzie Wiekuisty i na łaskę Twoją, które trwają wieki. Nie pamiętaj nam grzechów dawniejszych — oby nas rychło spotkało Twoje miłosierdzie, albowiem jesteśmy bardzo biedni. Pamiętaj łaskawie o nas — o narodzie Twoim— i obdarz Twojem zbawieniem. Pamiętaj o gminie Twojej, którą wybrałeś, którą w dawnych czasach wybawiłeś, o pokoleniu Twego dziedzictwa — o górze Syon, na której przebywałeś. Wspomnij Wiekuisty na drogą Jerozolimę, o miłości do Syonu nigdy nie zapomnij. Pamiętaj Wiekuisty synom Edoma dzień Jerozolimy, kiedy to mówili: burzcie, burzcie aż do gruntu. Ty powstaniesz, zmiłujesz się nad Syonem, albowiem już czas, by nad nim się zlitować, już nadeszła pora. Pamiętaj Abrahamowi, Izakowi i Izraelowi, Twoim sługom, jak im na Siebie zaprzysiągłeś i przyrzekłeś: — „pomnożę wasze potomstwo — jak gwiazdy niebieskie i całą tę ziemię, którą przyrzekłem, oddam waszym potomkom i odziedziczą ją po wieki". Pamiętaj o Twoich sługach, Abrahamie, Izaku i Jakóbie, nie zważaj na krnąbrność tego narodu — na jego złość i występek.

אל נא Nie poczytuj nam za przestępstwo, o ileśmy zbłądzili i zgrzeszyli.

חטאנו Grzeszyliśmy, Opoko nasza, przebacz nam Stwórco nasz.

זכור Wspomnij na przymierze ojców, jak przyrzekłeś: i wspomnę na przymierze moje z Jakóbem i na przymierze moje z Izakiem i na przymierze z Abrahamem, wspomnę i ziemię wspomnę.

זְכוֹר לָֽנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַֽרְתָּ, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶֽרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ. עֲשֵׂה עִמָּֽנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּֽנוּ: וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶֽרֶץ אֹיְבֵיהֶם, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם. רַחֵם עָלֵֽינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵֽנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶֽיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶֽךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶֽיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם. וּמוֹל אֶת לְבָבֵֽנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶֽךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וּמָל יְיָ אֱלֹהֶֽיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶֽךָ, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶֽיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַֽעַן חַיֶּֽיךָ. הָשֵׁב שְׁבוּתֵֽנוּ וְרַחֲמֵֽנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶֽיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶֽךָ, וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶֽיךָ שָֽׁמָּה. קַבֵּץ נִדָּחֵֽינוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָֽיִם, מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶֽיךָ, וּמִשָּׁם יִקָּחֶֽךָ. הִמָּצֵא לָֽנוּ בְּבַקָּשָׁתֵֽנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶֽיךָ וּמָצָֽאתָ, כִּי תִדְרְשֶֽׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶֽׁךָ. מְחֵה פְשָׁעֵֽינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַֽרְתָּ: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶֽיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶֽיךָ לֹא אֶזְכֹּר. מְחֵה פְשָׁעֵֽינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַֽרְתָּ: מָחִֽיתִי כָעָב פְּשָׁעֶֽיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶֽיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּֽיךָ. הַלְבֵּן חֲטָאֵֽינוּ כַּשֶּֽׁלֶג וְכַצֶּֽמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב: לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ. אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּֽׁלֶג יַלְבִּֽינוּ. אִם יַאְדִּֽימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּֽמֶר יִהְיוּ. זְרוֹק עָלֵֽינוּ מַֽיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵֽנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וְזָרַקְתִּי

....

זכור Pamiętaj dla nas o przymierzu z praojcami — jak przyrzekłeś: „I będę pamiętał o przymierzu z praojcami, których wywiodłem z Egiptu wobec narodów, aby im być Bogiem, jam Wiekuisty". Uczyń tedy z nami, jak nas zapewniłeś: „I mimoto, gdy będą w kraju nieprzyjaciół, nie wzgardzę nimi i ich nie porzucę, aby ich wytępić, — by zerwać moje przymierze z nimi, albowiem ja jestem Wiekuisty ich Bóg". Zmiłuj się nad nami i nie wytęp nas — jako napisane: „Albowiem Panem miłosiernym jest Wiekuisty Bóg Twój, On cię nie opuści i nie skrzywdzi i nie zapomni przymierza ojców twoich, które im zaprzysiągł". Poskrom nasze serce, byśmy miłowali imię Twoje jako napisano: „I Wiekuisty Bóg Twój poskromi Twoje serce i serce Twego potomstwa, abyś umiłował Wiekuistego Boga Twego całem Twem sercem i całą Twą duszą gwoli Twemu własnemu życiu". Usuń niedolę naszego wygnania i zmiłuj się nad nami jako napisano: „I Wiekuisty Bóg przywróci Twoich wygnańców i zmiłuje się nad Tobą i jeszcze raz Cię zgromadzi z pośród wszystkich narodów, między które Cię rozproszył". Zgromadź naszych rózproszonych jako napisano: „Choćby Twoi rozproszeni byli na krańcu niebios, stamtąd zgromadzi Cię Wiekuisty Bóg i stamtąd Cię zabierze". Pozwól by nasza prośba do Ciebie dotarła, jako napisano: „I będziecie stamtąd szukali Wiekuistego Boga waszego i znajdziesz Go, gdy się do Niego będziesz zwracał całem twem sercem i całą duszą twoją". Zmaż nasze grzechy gwoli Sobie, jakeś przyrzekł: „Ja, Ja zmażę twe winy gwoli Sobie i twoich grzechów nie będę pamiętał." Rozwiej nasze winy — jak obłok i mgłę jako obiecałeś: „Rozwieję jak obłok twoje winy i jak mgłę twoje grzechy powróć do Mnie, albowiem Ja cię wybawię". Ubiel nasze grzechy — jak śnieg i wełnę jako napisano: „A zatem, rozprawmy się rzecze Wiekuisty, skoro wasze grzechy będą — jak purpura muszą zbieleć, jak śnieg; gdy będą czerwone jak szkarłat — jak wełna mają się stać". Pokrop nas czystą wodą i oczyść nas jako napisano:

עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים, וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם.

כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי, וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים.

חזן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.

הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם.

קהל אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ, בִּינָה הֲגִיגֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ, וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ. אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה, כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ. אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה

„I pokropię was czystą wodą i będziecie oczyszczeni z wszystkich waszych nieczystości — i z wszelakiego bałwochwalstwa oczyszczę was“. Przebacz nam nasze grzechy w tym dniu i oczyść nas jako napisano: „Albowiem w onym dniu On wam przebaczy, aby was oczyścić ze wszystkich waszych grzechów, przed Wiekuistym oczyścicie się“. Zaprowadź nas na Twą świętą górę i uraduj nas w Twojej modlitewni, jako napisano: „I zaprowadzę ich na Moją świętą górę i uraduję ich w Mojej modlitewni, ich całopalenia i ofiary będą łaskawie przyjęte na moim ołtarzu, albowiem Mój dom domem modlitwy będzie nazwany przez wszystkie narody“.

שמע קולנו Wysłuchaj naszego głosu Wiekuisty Boże nasz, zlituj się i zmiłuj nad nami i przyjm w miłosierdziu i łasce naszą modlitwę. Przyprowadź nas Wiekuisty napowrót do Ciebie, bo my wrócić chcemy, odnów nasze dni, jak za dawna. Naszych słów wysłuchaj Wiekuisty, zważaj na nasze błaganie. Oby Ci się podobały słowa naszych ust i serca naszego myśl, Wiekuisty, Opoko nasza, Zbawco nasz. Nie odtrącaj nas z przed Siebie i nie odbierz nam Twojego świętego ducha. Nie odtrącaj nas w czasie starości, gdy siły nasze znikają, nie opuszczaj nas. Nie opuszczaj nas Wiekuisty Boże nasz i nie oddalaj się od nas. Okaż nam znak ku dobremu, aby

וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ, כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ. כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אַל תַּעַזְבֵנוּ, וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ, וְאַל תַּכְלִימֵנוּ וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ, לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ, הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ, הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵנוּ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

סְלַח לָנוּ, מְחַל לָנוּ, כַּפֶּר לָנוּ.

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ, וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.

אָנוּ בָנֶיךָ, וְאַתָּה אָבִינוּ.

אָנוּ עֲבָדֶיךָ, וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ.

אָנוּ קְהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ.

אָנוּ נַחֲלָתֶךָ, וְאַתָּה גוֹרָלֵנוּ.

אָנוּ צֹאנֶךָ, וְאַתָּה רוֹעֵנוּ.

nasi nieprzyjaciele widzieli i zawstydzili się, bo Ty Wiekuisty nam pomagasz i nas pocieszasz, albowiem w Tobie Wiekuisty nadzieję pokładamy, Ty nam dopomożesz Wiekuisty Boże nasz.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców.

אל Nie opuszczaj nas, nie odstąp nas, nie zawstydź nas i nie zrywaj Twego przymierza z nami. Zbliż nas do Twej nauki. Ucz nas Twych przykazań, wskaż nam Twoje drogi. Nakłoń nasze serce do bojaźni przed Twojem imieniem i poskrom nasze serce, byśmy Ciebie miłowali i wrócili do Ciebie w prawdzie i z szczerem sercem. Dla Twego wielkiego imienia odpuść i przebacz nam nasze grzechy, jako napisano w Twoich świętych słowach: „Gwoli Twemu imieniu Wiekuisty przebaczysz mi moje grzechy, mimo, że są bardzo liczne".

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców.

Rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

Albowiem myśmy Twoim narodem, a Tyś naszym Bogiem.

Myśmy Twoimi synami, a Tyś naszym Ojcem.

Myśmy Twoimi poddanymi, a Tyś naszym Władzcą.

Myśmy Twoją gminą, a Tyś naszym Udziałem.

Myśmy Twojem dziedzictwem, a Tyś naszym Losem.

Myśmy Twoją trzodą, a Ty naszym Pasterzem.

אָנוּ כַרְמֶךָ, וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.
אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ, וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ.
אָנוּ רַעְיָתֶךָ, וְאַתָּה דוֹדֵנוּ.
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ, וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ
אָנוּ עַמֶּךָ, וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ.
אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ, וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ.

ק״ה אָנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף, וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ.

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע, כִּזַּבְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, נִאַצְנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרַרְנוּ,

Myśmy Twoją winnicą, a Tyś naszym Stróżem.
Myśmy Twojem dziełem, a Tyś naszym Stwórcą.
Myśmy Twoją umiłowaną, a Tyś nasz Umiłowany.
Myśmy Twoimi wybrańcami, a Tyś naszym Przyjacielem.
Myśmy Twoim narodem, a Tyś naszym Królem.
Myśmy Tobie oddani, a Tyś naszym Narzeczouym.
My jesteśmy zuchwali, a Tyś Litościwy i Miłosierny.

Myśmy nieugiętego grzbietu, a Tyś Pobłażliwy. Myśmy pełni grzechu, a Tyś Pełen miłosierdzia. Nasze dni są jak znikający cień, a Ty i Twoje lata nigdy się nie kończą.

א״א Oby doszła do Ciebie nasza modlitwa; nie ukrywaj się przed naszem błaganiem. Nie jesteśmy ani tak zuchwałymi,ani tak zatwardziałymi, byśmy w obliczu Twojem Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców mieli powiedzieć: Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców „sprawiedliwi jesteśmy i nie grzeszyliśmy", lecz owszem my grzeszyliśmy.

אשמנו Błądziliśmy, sprzeniewierzyliśmy się, grabiliśmy, bluźniliśmy, wprowadzaliśmy w błąd i potępialiśmy, byliśmy hardzi, popełnialiśmy gwałt, zmyślaliśmy fałsz. Radziliśmy źle, kłamaliśmy, szydziliśmy, odpadliśmy, pogardzaliśmy, odstąpiliśmy, niesprawiedliwieśmy czynili,

קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תִּעַבְנוּ, תָּעִינוּ, תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.

וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ.

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו, וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, וְהֵעָתֶר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ, מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ, וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ, וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ, וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ.

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר, הָרָצוֹן

zawiniliśmy, nienawidziliśmy, byliśmy krnąbrni, źle czyniliśmy, niszczyliśmy, pogardzaliśmy, krzywo szliśmy, kusiliśmy.

סרנו Odstąpiliśmy od Twoich przykazań i Twoich dobrych ustaw bez korzyści dla nas. Toteż Ty sprawiedliwy we wszystkiem, co nas spotkało, albowiem Ty prawdę czynisz, a po naszej stronie wina.

הרשענו Do grzechu nakłanialiśmy i sami grzeszyliśmy, dlatego nie będziemy zbawieni. Daj tedy naszemu sercu wolę do opuszczenia grzesznej drogi i przyspiesz nam zbawienie, jako napisane przez Twoich proroków: „Zły niech opuści swoją drogę, a mąż występny swe zamiary i powróci do Wiekuistego — tedy On się nad nim zlituje, — i do naszego Boga niech wróci, albowiem On często i wiele odpuszcza“.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców.

סלח Rozgrzesz i odpuść nasze winy w tym dniu (sobotnim i dniu) pojednania i daj nam się ubłagać przez naszą modlitwę. Zmaż i usuń nasze grzechy i winy z przed Twoich oczu i ugnij naszą wolę, by się Tobie poddała i ukorz nasz grzbiet, by ku Tobie się zwrócił, odrodź nasze myśli (nerki) dla przestrzegania Twoich zleceń i poskrom nasze serce, — ku miłowaniu i uczczeniu Twego imienia jako napisane w Twej nauce: „I poskromi Wiekuisty Bóg Twój Twoje serce i serce Twego potomstwa ku umiłowaniu Wiekuistego Boga Twego całem Twem sercem i całą Twą duszą, abyś żył“.

הזדונות Występki i błędy Ty rozróżniasz,

וְהָאוֹנֶס, הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים לְפָנֶיךָ, הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, מָה אָנוּ, מֶה חַיֵּינוּ, מֶה חַסְדֵּנוּ, מַה צִּדְקוֹתֵינוּ, מַה יְּשׁוּעָתֵנוּ, מַה כֹּחֵנוּ, מַה גְּבוּרָתֵנוּ, מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ, וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

חויק שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, שַׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ. תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע, תִּמְחֶה פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן, וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמָּךְ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל־כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ.

wolna wola i przymus, co jawne, a co ukryte Tobie ono jasne i wiadome. Czem my, czem życie nasze, czem nasza miłość, czem nasza sprawiedliwość, czem nasza pomoc, czem nasza siła, czem nasza moc. Cóż mamy Ci powiedzieć Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców. Wszak wszyscy bohaterowie są jakby niczem przed Tobą, a mężowie sławy — jakby nie istnieli, mędrcy jakoby byli pozbawieni wiedzy, a rozumni, jakby byli bez rozumu, gdyż wszelkie ich dzieła są niczem, a dni ich życia marne wobec Ciebie, a większego znaczenia nie ma człowiek od zwierzyny, albowiem wszystko jest marne.

מה Cóż mamy powiedzieć Tobie, który mieszkasz na wyżynie, albo co powiedzieć Tobie, który przebywasz na obłokach, wszak wszystko co ukryte i jawne, Ty wiesz.

שמך Imię Twoje od wieków: „Pobłażliwy wobec win". Wysłuchaj tedy naszego błagania gdy stajemy przed Tobą przebacz winę narodowi nawróconemu. Zmaż nasze winy z przed Twoich oczu.

אתה יודע Ty znasz tajniki świata i najskrytsze schowki wszelkich istot, Ty badasz wszystkie wnętrza komory i doświadczasz nerek i serca, nic Ci nie jest tajne i nic nie jest ukryte przed Twojemi oczyma.

ובכן Bądź wola Twoja Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, abyś nas rozgrzeszył ze wszystkich naszych grzechów, odpuścił nam wszystkie nasze przewinienia i przebaczył nam wszystkie nasze winy.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה.
וְעַל חֵטְא שֶׁל בִּזְלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף.
עַל חֵטְא ש"ל בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת.
וְעַל חֲטָאִים ש"ח עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד.
וְעַל חֲטָאִים ש"ח עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״חַ עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״חַ עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״חַ עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין.

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרֹת לַיָי אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ.

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ.

פותחין הארון — בשבת אין אומרים אבינו מלכנו

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.

עננו Odpowiedz nam Boże nasz, odpowiedz.
Odpowiedz nam Ojcze nasz, odpowiedz.
Odpowiedz nam Stwórco nasz, odpowiedz.
Odpowiedz nam Wybawco nasz, odpowiedz.
Odpowiedz nam Dobrodzieju nasz, odpowiedz.
Odpowiedz nam Wierny Panie, odpowiedz.
Odpowiedz nam Łaskawy opiekunie, odpowiedz.
Odpowiedz nam Czysty i Nieskalany, odpowiedz.
Odpowiedz nam Żywy i Wiecznie Trwały, odpowiedz.
Odpowiedz nam Miłościwy Dobroczyńco, odpowiedz.
Odpowiedz nam Znawco woli ludzkiej, odpowiedz.
Odpowiedz nam Powściągliwy w gniewie, odpowiedz.
Odpowiedz nam Odziany sprawiedliwością, odpowiedz.
Odpowiedz nam Królu Królów, odpowiedz.
Odpowiedz nam Wspaniały i Wzniosły, odpowiedz.
Odpowiedz nam Rozgrzeszycielu i Odpuścicielu, odpow.
Odpowiedz nam Ty który odpowiadasz w czasie łaski odp.
Odpowiedz nam Ty, który wybawiasz i ocalasz, odpow.
Odpowiedz nam Sprawiedliwy i Prawy, odpowiedz.
Odpowiedz nam Panie Bliski, nawołującym Cię, odpowiedz
Odpowiedz nam Litościwy i Miłosierny odpowiedz.
Odpowiedz nam Panie, który wysłuchujesz biednych, odp.
Odpowiedz nam Panie, który popierasz prostych, odpow.
Odpowiedz nam Boże naszych ojców, odpowiedz.
Odpowiedz nam Boże Abrahama, odpowiedz.
Odpowiedz nam Panie, którego Izak się lękał, odpowiedz.
Odpowiedz nam Potęgo Jakóba, odpowiedz.
Odpowiedz nam Pomocy pokoleń, odpowiedz.
Odpowiedz nam Ochrono pramatek, odpowiedz.
Odpowiedz nam Panie, którego trudno rozgniewać, odp.
Odpowiedz nam Panie, którego łatwo można ubłagać, odp.
Odpowiedz nam Panie, który odpowiadasz w czasie niedoli, odpowiedz.
Odpowiedz nam Ojcze sierót, odpowiedz.
Odpowiedz nam Sędzio wdów, odpowiedz nam.

W sobotę אבינו מלכנו się nie odmawia

אבינו Ojcze nasz Królu nasz, grzeszyliśmy przed Tobą.

Ojcze nasz Królu nasz, nie mamy innego Króla prócz Ciebie.

Ojcze nasz Królu nasz, postąp z nami (łaskawie) gwoli Twemu imieniu.

Ojcze nasz Królu nasz, odnów nam dobry rok,

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרְגֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וָפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר הַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń od nas wszelkie ciężkie przeznaczenia.

Ojcze nasz Królu nasz, zniwecz zamysły naszych nieprzyjaciół.

Ojcze nasz Królu nasz, unicestwij radę naszych wrogów.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń od nas wszelkiego przeciwnika i szkodnika.

Ojcze nasz Królu nasz, zamknij usta naszym szkodnikom i potwarcom.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń zarazę, miecz, głód, niewolę i niszczyciela od synów Twego przymierza.

Ojcze nasz Królu nasz, powstrzymuj plagę od Twego dziedzictwa.

Ojcze nasz Królu nasz, przebacz i odpuść wszystkim naszym grzechom.

Ojcze nasz Królu nasz, wymaż i usuń wszystkie nasze przewinienia i grzechy z przed Twoich oczu.

Ojcze nasz Królu nasz, zatrzyj w Twojem nieprzebranem miłosierdziu wszelkie ślady naszej winy.

Ojcze nasz Królu nasz, pozwól nam wrócić do Ciebie w zupełnej skrusze.

Ojcze nasz Królu nasz, ześlij zupełne wyzdrowienie chorym Twego narodu.

Ojcze nasz Królu nasz, rozedrzyj potępiający nas wyrok sądu.

Ojcze nasz Królu nasz, wspomnij o nas z życzliwością.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi dobrego życia.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi zbawienia i pomocy.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi utrzymania i wyżywienia.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi zasług.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־
תְּפִלָּתֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת
רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יִחוּדֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם
עַל־קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־עֲבָדֶיךָ
הַשָּׁפוּךְ.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi odpuszczenia i przebaczenia.

Ojcze nasz Królu nasz, pozwól, by rychło nam zakwitło zbawienie.

Ojcze nasz Królu nasz, podnieś (róg) świetność Izraela, Twego narodu.

Ojcze nasz Królu nasz, podnieś (róg) świetność Twego pomazańca.

Ojcze nasz Królu nasz, napełnij nasze ręce Twojemi błogosławieństwami.

Ojcze nasz Królu nasz, napełnij nasze spichrze obfitością.

Ojcze nasz Królu nasz, wysłuchaj naszego głosu, zmiłuj się i zlituj nad nami.

Ojcze nasz Królu nasz, przyjm w litości i łasce naszą modlitwę.

Ojcze nasz Królu nasz, otwórz bramy niebios dla naszej modlitwy.

Ojcze nasz Królu nasz, pamiętaj że prochem jesteśmy.

Ojcze nasz Królu nasz, nie odeślij nas z niczem z przed Siebie.

Ojcze nasz Królu nasz, oby Ta godzina była godziną miłosierdzia i czasem łaski przed Tobą.

Ojcze nasz Królu nasz, zlituj się nad nami, nad naszemi dziećmi i niemowlętami.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli zabitym dla Twojego świętego imienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli tym, którzy na rzeź szli dla Twego uświetnienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli tym, którzy szli w ogień i wodę dla uświęcenia Twojego imienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Sobie, jeżeli nie gwoli nam.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ. קדיש שלם

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד.

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ, לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן־הָאָרֶץ

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Sobie i dopomóż nam.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Twemu nieprzebranemu miłosierdziu.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Twemu wielkiemu, potężnemu i wspaniałemu imieniu, którem się szczycimy.

Ojcze nasz Królu nasz, bądź nam łaskawy i odpowiedz nam; że nie mamy żadnych zasług, postąp Ty z nami łaskawie i miłosiernie i dopomóż nam.

עלינו Jest naszym obowiązkiem chwalić Pana wszechbytu, hołd złożyć Stwórcy początku za to, że nas nie stworzył jak pogan innych krajów i nie zrównał nas z innymi narodami ziemi; za to, że nam nie przeznaczył takiego działu, jak im, ani takiego losu, jak całemu mnóstwu innych. Przeto klękamy, kłaniamy się i dzięki składamy Królowi królów, Świętemu, niech będzie błogosławiony. On to rozpiął niebiosa i utwierdził ziemię. Wspaniałą Swoją siedzibę ma w niebiosach wysoko, a potężne Swe mieszkanie na górnych wyżynach. On naszym Bogiem, niemasz nikogo prócz Niego, On też naszym Królem, a nikt inny — jak napisano w Jego nauce: „I[1]) poznasz to dziś i w sercu rozważysz, że Wiekuisty jest Bogiem w niebiosach wysoko i na ziemi nisko, On — a nikt inny".

על כן Dlatego ufamy Tobie Wiekuisty Boże nasz, że rychło zobaczymy świetność Twojej potęgi, że usunięte zostaną z ziemi bożyszcza

[1]) V ks. Mojż. IV. 39.

וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל, כִּי־לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ, תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ, וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְנֶאֱמַר: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

קדיש יתום.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

i wytępione będą bałwany; świat zaś zostanie utwierdzony na królestwie Wszechmogącego; wszystkie stworzenia będą wzywały Twego imienia a nawet wszyscy grzesznicy ziemi nawrócą się do Ciebie. Wszyscy mieszkańcy świata poznają i przekonają się, że przed Tobą powinno się uginać wszelkie kolano, na Ciebie przysięgać wszelki język. Przed Tobą Wiekuisty Boże nasz — ugną się i upadną pokłon oddając wspaniałemu imieniu Twemu i przyjmując na się jarzmo Twojego królestwa. Toteż zechcij rychło nad nimi zapanować po wieki wieków. Wszak królowanie do Ciebie należy i zawsze królować będziesz w chwale, jako napisane jest w Twojej nauce: „Wiekuisty[1]) będzie królował na wieki“ i jeszcze jest powiedziane: „Wiekuisty[2]) będzie królem nad całą ziemią, w onym dniu będzie Wiekuisty jedyny i imię Jego jedyne“.

Modlitwa za zmarłych.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen! Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków. Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen! Oby nam z niebios przeznaczone zostały mnogi pokój i życie, nam i całemu Izraelowi i mówcie amen! Oby ten, który jest sprawcą pokoju na wyżynach zesłał w Swojem miłosierdziu pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

---

[1]) II ks. Mojż. r. XV. 18. [2]) Zacharyasz XIV. 9.

תְּפִלַּת שַׁחֲרִית.

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל. וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ, אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ. יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי. וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ.

Modlitwa poranna

מה טבו [1]) Jak dobre są Twoje namioty Jakóbie, Twoje siedziby Izraelu. Toteż [2]) ufny w Twoją nieprzebraną łaskę przychodzę do Twojego domu, korzę się przed Twoim świętym pałacem dla Ciebie czci pełen. Wiekuisty [3]) miłuję mieszkanie w Twoim domu i miejsce pobytu Twej chwały. Korzę [4]) się tedy i schylam i klękam przed Wiekuistym, moim Stwórcą I [5]) do Ciebie tylko Wiekuisty się modlę, w chwili łaski odpowiedz mi o Panie w nieprzebranem Twojem miłosierdziu szczerą pomocą.

---

[1]) IV ks. Mojż. XXIV. 5. [2]) Psalmy V. 8. [3]) Ps. XXVI. 8. [4]) Ps. XCV. 6: [5]) Ps. LXIX. 14.

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח,
נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ.
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ,
נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ.
אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף,
לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ.
קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא,
רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ.
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר,
יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ.
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־
אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ.
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד,
נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ.
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל,
עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ.
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר
דָּתוֹ, לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ.
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ,
מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ.

יגדל [1]) Niech będzie wywyższony i pochwalony
Bóg żywy,
On istnieje, a żaden czas nie określa Jego
istności.
On jest Jeden, a nie masz jedności, jako
jest Jego jedność,
Nie do zbadania i nie do ograniczenia jest
Jego jedność.
On nie ma ani kształtu ciała, ani nie jest
ciałem;
Nic nie możemy porównać z Jego świętością
On poprzedza wszelką stworzoną rzecz,
Jest pierwszy i niema początku Jego początku.
On jest panem świata; a wszelkie stworzenie
Opiewa Jego wielkość i Jego królowanie.
Mocy proroczej Swej udzielił mężom,
Których Sobie wybrał i upodobał.
Nie wstał w Izraelu żaden prorok jak Mojżesz,
Któryby oglądał Jego oblicze.
Naukę prawdy nadał Pan Swemu narodowi
Przez Swego proroka, Swego domu
powiernika.
Swego prawa nie przeistoczy Pan nigdy
I nie zmieni na inne.
On patrzy i zna nasze tajemnice,
Patrzy końca rzeczy u jej początku

[1]) Modlitwa יגדל zawiera trzynaście artykułów wiary Majmonidesa. Hymn ten miał napisać w XIV stuleciu Daniel syn Jehudy, jeden ze zwolenników Majmonidesa.

גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ,
נוֹתֵן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ.
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ,
לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ.
מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב חַסְדּוֹ,
בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ,
בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא.
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל,
אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל,
לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא.
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה,
וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה.
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי,
לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה.
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית,
וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה.

Wynagradza pobożnego wedle jego uczynku,
Złemu złem płaci gwoli jego nieprawości.
Zeszle pod koniec dni naszego pomazańca
By wyzwolić tych, którzy czekają ostatecznego
Jego wybawienia.
Zmarłych Pan ożywi w nieprzebranej Swej
łasce.
Niech będzie pochwalone na wieki imię
Jego chwały.

אדון Pan świata królował
Zanim poczęło się jakieś stworzenie.
W swoim czasie wszystko stało się wedle
Jego woli,
I wówczas królem Go nazywano.
Nawet gdy się wszystko skończy,
On sam pełen majestatu będzie królował.
On był, jest i będzie w chwale.
On jest jeden i nie masz drugiego,
Z kimby go można zestawić lub zrównać.
On jest bez początku i bez końca,
U Niego jest moc i potęga.
On jest moim Panem i wiecznie żyjącym
Zbawcą,
Ucieczką w moim bolu, w czasie niedoli.
On moim Sztandarem, mojem Schronieniem
Udziałem mego kielicha w dniu mego
wołania.

וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי,
וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה,
וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי,
מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא.
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי,
בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה.
וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי,
יְיָ לִי וְלֹא אִירָא.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים, גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה.

W Jego rękę poruczam mego ducha,
Gdy śpię i gdy się budzę.
I wraz z duchem moje ciało; Wiekuisty
Ze mną, nie trwożę się.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który uświęciłeś nas Swojemi przykazaniami i przykazałeś nam umywanie rąk.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz królu wszechświata, który ukształtowałeś człowieka wedle mądrości i poczyniłeś w nim rozmaite wklęsłości i otwory. Wiadomem i znanem jest Majestatowi Twego tronu, że niepodobna wytrwać i utrzymać się przed Tobą, skoro jeden z nich się odemknie lub zawrze. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Lekarzu wszelkiego ciała i Cudoczyńco.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który uświęciłeś nas Swemi przykazaniami i poleciłeś nam zajmować się słowami nauki.

וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ (לִשְׁמָהּ). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם.

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר. הַפֵּאָה, וְהַבִּכּוּרִים, וְהָרֵאָיוֹן, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְתַלְמוּד תּוֹרָה. אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן, כִּבּוּד אָב וָאֵם, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית, וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים, וּבִקּוּר חוֹלִים, וְהַכְנָסַת כַּלָּה, וּלְוָיַת הַמֵּת, וְעִיּוּן תְּפִלָּה, וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ. וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם.

והערב Pozwól nam zachwycać się, Wiekuisty Boże nasz, słowami Twej nauki, które są w ustach naszych i w ustach Twego narodu, domu Izraela. Obyśmy my i potomkowie nasi i potomkowie Twego narodu domu Izraela, wszyscy poznali imię Twoje i szczerze przykładali się do Twej nauki. Bądź pochwalony Wiekuisty, który poruczyłeś torę narodowi Swemu, Izraelowi.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu wszechświata, któryś wybrał nas z pośród narodów i udzielił nam Swej nauki. Bądź pochwalony Wiekuisty. Dawco nauki.

יברכך [1]) Oby ci Bóg błogosławił i cię strzegł oby Bóg rozjaśnił ku tobie Swoje oblicze i był ci łaskawy, oby zwrócił ku Tobie twarz Swoją i użyczył ci spokoju.

אלו Oto są rzeczy, dla których niema granicy; (w torze), krańce pola (zostawione dla biednych), pierwociny, odwiedzanie świątyni, świadczenie dobrego i pielęgnowanie nauki. Oto są rzeczy, których owoce człowiek spożywa na tym świecie, istotna zaś wartość zostaje na przyszłe życie: Oto one: cześć dla ojca i matki, świadczenie dobrego, wczesne wstawanie i uczęszczanie do domu nauki rano i wieczorem, ugaszczanie obcych, odwiedzanie chorych i wyposażenie narzeczonych (biednych), odprowadzanie zmarłych (na miejsce spoczynku), żarliwość w modlitwie, godzenie człowieka z bliźnim; pielęgnowanie zaś nauki jest nadewszystko.

[1]) IV ks. Mojż. rozd. VI, 24—26.

אֱלֹהַי, נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא, אַתָּה בְרָאתָהּ, אַתָּה יְצַרְתָּהּ, אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי, וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי, מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד.

אנשים אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה.

נשים אומרות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ״מֶ״הָ פּוֹקֵחַ עִוְרִים.

אלהי Boże mój! dusza, którą mi dałeś jest czysta, Ty ją stworzyłeś, Ty ją ukształciłeś, Ty ją tchnąłeś we mnie i Ty jej we mnie strzeżesz; Ty gotów jesteś mnie ją zabrać i zwrócić w przyszłości. Jak długo zaś dusza jest we mnie, dzięki Ci składam Wiekuisty Boże mój i Boże moich ojców, Władco wszelkich tworów, Panie wszelkich dusz. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże, które zwracasz dusze martwym ciałom.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który dałeś kogutowi rozsądek dla odróżnienia dnia od nocy.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, żeś mnie nie stworzył poganinem.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, żeś mnie nie stworzył niewolnikiem.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, żeś mnie nie stworzył kobietą (kobiety mówią; żeś mnie stworzył wedle woli Swojej).

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który otwierasz oczy ślepych.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który odziewasz nagich.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który uwalniasz uwięzionych.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ"מֶ"הָ מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ"מֶ"הָ מַתִּיר אֲסוּרִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ"מֶ"הָ זוֹקֵף כְּפוּפִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ"מֶ"הָ שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱ"מֶ"הָ הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי.

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט־בָּנוּ יֵצֶר הָרָע, וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który dźwigasz upadłych.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który rozciągasz ziemię nad wodami.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który zaopatrujesz mnie we wszystkie moje potrzeby.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który kierujesz krokami człowieka.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który obdarzasz Izraela mocą.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który wieńczysz Izraela wspaniałością.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który dajesz znużonemu siłę.

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu wszechświata, który spędzasz sen (na czas) z oczu moich i drzemanie z moich powiek.

ויהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, byś nas wdrażał do nauki Twojej i przywiązał do Twoich przykazań i nie wodź nas ni do grzechu, ni do przestępstwa, ni występku, ani na pokuszenie ani do hańby. Oby nami nie zawładnęła zła skłonność, oddalaj nas od złego człowieka i złego towarzysza. Umacniaj nas w dobrej

וּמֵחָבֵר רָע, וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְכוֹף אֶת־יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ, וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ, וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים, וּמֵעַזּוּת פָּנִים, מֵאָדָם רָע, וּמֵחָבֵר רָע, וּמִשָּׁכֵן רָע, וּמִפֶּגַע רָע, וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית, מִדִּין קָשֶׁה, וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה, בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית, וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית.

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר, וּמוֹדֶה עַל־הָאֱמֶת, וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר:

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים, לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, מָה אֲנַחְנוּ, מֶה חַיֵּינוּ, מֶה חַסְדֵּנוּ, מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ, מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ, מַה־כֹּחֵנוּ, מַה־גְּבוּרָתֵנוּ, מַה־נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ, וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים

skłonności i dobrych uczynkach i skłoń naszą wolę, byśmy Tobie służyli i daj nam dziś i codziennie mir, łaskę i miłosierdzie w oczach Twoich i w oczach wszystkich, którzy nas widzą i ogarnij nas Twoją łaską. Bądź pochwalony Wiekuisty, który wyświadczasz łaski Swemu narodowi, Izraelowi.

יהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże mój i Boże ojców moich, byś mnie zasłaniał dziś i co dnia przed zuchwalcami i zuchwałością przed złym człowiekiem i złym towarzyszem, przed złym sąsiadem, złem spotkaniem, przed szatanem uwodzicielem, przed twardym sądem i twardym przeciwnikiem — czy jest on wyznawcą tego samego przymierza, czy też nie.

לעולם Zawsze niech człowiek będzie bogobojny nawet w skrytości i przyznaje się do prawdy i prawdę mówi jak ją w sercu czuje; codziennie zaś rano niechaj mówi:

רבון Panie wszechświatów, nie na naszej sprawiedliwości opieramy nasze modlitwy do Ciebie — tylko na Twojem wielkiem miłosierdziu. Czem my, czem życie nasze, czem łaska nasza i sprawiedliwość, czem pomoc nasza, siła i potęga nasza? Cóż możemy Ci powiedzieć Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców? Wszak wszyscy bohaterowie niczem są wobec Ciebie, a ludzie imienia (głośnego) — jakby nie byli, mędrcy

כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ, וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן, כִּי הַכֹּל הָבֶל.

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ, שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ־לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ, שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב־הַמִּזְבֵּחַ, עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ, שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אֹתוֹ, וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ, קָרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ, וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֵת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ. אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה־נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ, וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ. אַשְׁרֵינוּ, שֶׁאֲנַחְנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם,

jakby byli bez wiedzy, a rozumni jakby byli bez rozumu, albowiem większość dzieł ich jest znikoma, a dni ich życia niczem są wobec Ciebie. W niczem człowiek nie jest wyższy od zwierzęcia, gdyż wszystko jest marne.

אבל Ale my jesteśmy Twoim narodem, synami przymierza, synami Abrahama Twego ulubieńca, któremu przysiągłeś (łaskę) na górze Moria, potomstwem jesteśmy Izaka, jedynego jego syna, który leżał związany na ołtarzu, my jesteśmy zborem Jakóba, Twego pierworodnego syna, którego od miłości, jaką go ukochałeś i od radości, jaką go otoczyłeś, Izraelem i Jeszurun nazwałeś.

לפיכך Dlatego my obowiązani jesteśmy Tobie dzięki składać, Ciebie chwalić, wynosić, błogosławić, uświęcić i składać chwałę i dziękczynienie imieniowi Twemu. Szczęśliwi jesteśmy, że taki dobry nasz udział, że taki miły nasz los i piękne nasze dziedzictwo; szczęśliwiśmy, że wstając i kładąc się do snu, wieczorem i rano mówimy dwa razy do dnia:

שמע Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest Bogiem naszym, Wiekuisty jest jedyny;

ברוך Niech będzie pochwalone imię Majestatu królestwa Jego na wieki wieków.

אתה Ty byłeś tensam, zanim świat został stworzony, Tyś tensam po stworzeniu świata,

אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא. קַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ, וְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ, וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים.

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים, אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קֹוֶיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה, אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ, וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב: בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ.

Tyś tensam na tym świecie i w przyszłym. Uświęć imię Twoje na tych, którzy je święcą i uświęć je na tym świecie; przez udzielenie zaś nam Twej pomocy podnieś wysoko nasz róg (naszą dolę). Bądź pochwalony Wiekuisty, który uświęcasz imię Swoje wobec wszystkich.

אתה Ty Wiekuisty Boże nasz jesteś na niebie i na ziemi i na szczytach wszystkich niebios. Prawda żeś Ty pierwszy i ostatni, a oprócz Ciebie niema Boga. Zbierz tych, którzy w Tobie ufność pokładają, z czterech stron ziemi. Niech poznają i wiedzą wszyscy przebywający na ziemi, że Ty Boże sam jesteś nad wszystkiemi królestwami świata. Ty stworzyłeś niebo, ziemię i morze wraz z wszystkiem, co się w nich znajduje. Bo też kto jest wśród dzieł Twoich rąk, czy to wśród niebian czy też wśród ziemian, któryby Ci powiedział, co czynisz? Ojcze nasz niebieski postąp z nami łaskawie dla Twego imienia wielkiego, którem i nas się zwie i spełnij na nas Wiekuisty Boże nasz co napisane: „W swoim czasie przyprowadzę was i w swoim czasie zbiorę was, albowiem dam was na imię i sławę pośród wszystkich narodów ziemi, kiedy waszych wygnańców napowrót zaprowadzę w oczach waszych, rzecze Wiekuisty.“[1])

[1]) Zephania III. 20.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר. צַו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ. וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָמִיד. אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם. וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִת הַהִין. עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה. וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר לַיהוָה. וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה.

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה, וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב.

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ, עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ.

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים, קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן. פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין הַבַּדִּים, וְעַל הַפָּרֹכֶת, וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב. פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב. מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת, שְׁיָרֵי הַדָּם, הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב, אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן. חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד, אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר, שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל־מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת. כֵּיצַד: עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב, וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי, וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים, לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת.

הָעוֹלָה, קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי־שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים.

זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת, אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת: אֲשַׁם גְּזֵלוֹת, אֲשַׁם מְעִילוֹת, אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה, אֲשַׁם נָזִיר,

אֲשַׁם מְצֹרָע, אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן, וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל מַאֲכָל, לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת.

הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה, וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר, לְכָל־אָדָם, בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת. הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם, אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם.

שְׁלָמִים, קָדָשִׁים קַלִּים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה. וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר. לְכָל־אָדָם, בְּכָל־מַאֲכָל, לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם, אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים, לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם.

הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח, קָדָשִׁים קַלִּים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה, וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבַד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן. הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים, וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל. לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָיו. וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי.

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, בִּשְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחֹמֶר, וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה, מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב

אֶחָד וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד, לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא, אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל, וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ, יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ. אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ, עַד־שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת זֶה, עַד־שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

סֵדֶר עֲטִיפַת הַטַּלִּית.

קודם עטיפת הטלית יברך מעומד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת.

ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ
יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי, וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי. יְיָ אֱלֹהָי,
שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי. יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל
נַפְשִׁי, חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר. זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ. כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ, חַיִּים
בִּרְצוֹנוֹ, בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה. וַאֲנִי
אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי, בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם. יְיָ בִּרְצוֹנְךָ
הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז, הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי
נִבְהָל. אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן.
מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת, הֲיוֹדְךָ
עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ. שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי, יְיָ הֱיֵה עֹזֵר
לִי. הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי, פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי
וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה. לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם
יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ. קדיש יתום.

Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, który nas uświęciłeś Swojemi przykazaniami i nakazałeś nam nałożenie pętlic.

מזמור (Ps. XXX). Psalm—pieśń Dawida przy poświęceniu domu. Wywyższam Cię Wiekuisty, bo z toni mnie wydobyłeś i nie uradowałeś moich wrogów. Wiekuisty Boże mój, zwracam się do Ciebie, Ty mnie uzdrowisz. Wiekuisty wydobyłeś z otchłani moją duszę. ocaliłeś mnie, gdym miał zstąpić do grobu, Spiewajcie Wiekuistemu — pobożni i dziękujcie pamięci Jego świętości, bo chwilę tylko trwa Jego gniew, w życiu Jego upodobanie. Wieczorem koi przez sen mój płacz, a rano (użycza) radości. W czasie mego spokoju myślałem, że się nigdy nie zachwieję. A to Ty Wiekuisty w Twej łasce ustaliłeś jakby górę moją siłę, gdybyś tylko Twe oblicze odwrócił, truchlałbym. Do Ciebie Wiekuisty wołam i mego Pana błagam. Bo też cóż za użytek z mej krwi, gdy zstąpię do podziemia, czy Cię proch chwalić może, lub zwiastować prawdę o Tobie. Słuchaj Wiekuisty bądź łaskawym dla mnie i dopomóż mi. Ty zamienisz mój smutek w wesele, zdejmiesz szatę mego smutku i ogarniesz mnie radością. Aby módz bezustannie chwałę Twoją opiewać i nigdy nie zamilknąć, Wiekuisty Boże mój, chcę Cię wiecznie chwalić.

Modlitwa za zmarłych

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ הוּא, בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית, בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו, בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח, בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל, בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ, נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִרוֹת נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ, וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ, יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים, מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת.

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו. שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ, שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב

ברוך Niech będzie błogosławiony Ten, na którego słowo świat powstał. Niech będzie błogosławiony. Niech będzie błogosławiony Stwórca początku, niech będzie błogosławiony Ten, co mówi i czyni. Niech będzie błogosławiony Ten, który postanawia i wykonuje. Niech będzie błogosławiony Ten, co się zlitował nad ziemią, niech będzie błogosławiony Ten — co się lituje nad stworzeniami. Niech będzie błogosławiony Ten, co wynagradza bogobojnych Swoich. Niech będzie błogosławiony Ten, co zawsze żyje i wiecznie trwa. Niech będzie błogosławiony Ten, co zbawia i ocala, niech będzie błogosławione imię Jego. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu wszechświata, Panie Ojcze litościwy, wychwalany w ustach Swego narodu i wyniesiony przez Swoich pobożnych i sług Swoich. W pieśniach Dawida sługi Twego sławić Cię chcemy Wiekuisty Boże nasz, w chwalbach i pieśniach. Chcemy Cię wywyższać, wychwalać, uświetnić i wspominać imię Twoje. Hołd Ci składamy Królu nasz, Boże nasz Jedyny wiecznie żyjący, Królu godny chwały i wywyższenia, którego wielkie imię jest wiecznie! Bądź pochwalony Wiekuisty, Królu opiewany w pieśniach chwalebnych.

הודו (I Księga kronik XVI. 8—36.) Dziękujcie Wiekuistemu, wzywajcie imienia Jego, głoście między narodami Jego czyny. Śpiewajcie

מְבַקְשֵׁי יְיָ. דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ, בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד.
זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי
פִיהוּ. זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו.
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו. זִכְרוּ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר. אֲשֶׁר
כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק. וַיַּעֲמִידֶהָ
לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לֵאמֹר:
לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן, חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם. בִּהְיוֹתְכֶם
מְתֵי מִסְפָּר, כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ. וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי
אֶל־גּוֹי, וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר. לֹא־הִנִּיחַ
לְאִישׁ לְעָשְׁקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים. אַל־
תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי, וּבִנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ. שִׁירוּ לַיְיָ
כָּל־הָאָרֶץ, בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם יְשׁוּעָתוֹ. סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ, בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו.
כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־
אֱלֹהִים. כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים, וַיְיָ
שָׁמַיִם עָשָׂה. הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו, עֹז וְחֶדְוָה
בִּמְקוֹמוֹ. הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לַיְיָ
כָּבוֹד וָעֹז. הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה
וּבֹאוּ לְפָנָיו, הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ.
חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ, אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־

i pieśń mu zanućcie, opowiadajcie o wszystkich cudach Jego; Chlubcie się świętem Jego imieniem, niech się raduje serce wszystkich tych, co szukają Boga. Badajcie tedy Wiekuistego i Jego potęgę, szukajcie zawsze Jego oblicza. Pamiętajcie o cudach, których dokonał, o nadzwyczajnych czynach i sprawiedliwych zasadach Jego. Wy potomkowie Izraela — sługi Jego, synowie Jakóba Jego wybrańcy. On jest naszym Bogiem, zasady Jego sprawiedliwości (obowiązują) całą ziemię. Wspominajcie na wieki Jego przymierze, słowo, które przekazał po tysiączne pokolenie. O (przymierzu) które zawarł z Abrahamem i przysiędze, którą złożył Izakowi, jakto potwierdził wobec Jakóba jako wieczyste prawo, jako nieustające przymierze dla Izraela, gdy rzekł: Tobie oddam kraj Knaan jako wasz dział dziedziczny. Gdyście jeszcze byli nieliczną garstką, bezdomni i wędrowali od narodu do narodu i z państwa jednego do państwa innego narodu, nie dozwolił nikomu was krzywdzić i z powodu nich karał królów. „Nie tknijcie moich pomazańców i nie krzywdźcie moich proroków". Śpiewajcie Wiekuistemu kraje całej ziemi zwiastujcie z dnia na dzień Jego zbawczą moc. Opowiadajcie o Jego chwale między narodami, o cudach Jego między ludami. Albowiem wielkim jest Wiekuisty i nader godny chwały i wzniosły On nad wszelkie bogi. Albowiem wszelkie bogi narodów są bożyszczami, Bóg natomiast stworzył niebiosa. Cześć i sława przed Nim — potęga i radość na miejscu Jego pobytu. Oddajcie Wiekuistemu rodziny ludów, oddajcie Wiekuistemu cześć i potęgę — należną Jego imieniu, zanieście dar i przybądźcie do

תְּמוֹט. יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ, וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ. יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ, יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ. אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר, מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ. הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ, לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא. רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ, כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ.

אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי.

זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה. תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ, וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים.

נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם, בָּרוּךְ אֱלֹהִים.

Niego, korzcie się przed Wiekuistym w świętej ozdobie. Przed Nim drżyj cała ziemio, choć zresztą mocno utwierdzony jest świat, by się nie zachwiał. Niech niebiosa się cieszą i ziemia uraduje, niech głoszą między ludami; „Wiekuisty jest Królem.“ Zahuczy morze i jego pełnia, rozraduje się pole i co się na niem znajduje; wówczas będą się cieszyły drzewa leśne przed Bogiem, gdy przyjdzie, by sądzić ziemię. Dziękujcie Wiekuistemu, bo On dobry, gdyż na wieki Jego łaska. Rzeknijcie: dopomóż nam Wiekuisty nasz Zbawco, zgromadź nas i wybaw z pośród narodów, byśmy mogli dzięki składać Twemu świętemu imieniu i szczycić się chwałą Twoją. Niech będzie pochwalony Wiekuisty Bóg Izraela odtąd i na wieki, a cały lud odpowie „amen — chwała Bogu“!

רוממו ״ [1]) Wywyższajcie Wiekuistego Boga naszego i kłaniajcie się u Jego podnóża, bo On jest święty.

רוממו ״ [2]) Wywyższajcie Wiekuistego Boga naszego i kłaniajcie się świętej górze Jego, albowiem święty jest Wiekuisty Bóg nasz.

והוא רחום [3]) I miłosierny On, przebacza winę, by nie zgubić; częstokroć odwraca Swój gniew i nie zapala wszystkiej Swej złości.

אתה ״ [4]) Ty Panie nie oddalisz zmiłowania Twego odemnie, Twoja łaska i szczerość zawsze mnie będą strzegły.

זכר [5]) Pomnij Wiekuisty na Twoje miłosierdzie i na Twoją łaskę, albowiem one trwają od wieków.

---

[1]) Ps. XCIX. 5. [2]) Ps. XCIX. 9. [3]) Ps. LXXVIII. 38. [4]) Ps. XL. 12. [5]) Ps. XXV. 6.

אֵל נְקָמוֹת יְיָ, אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ.
הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ, הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים.
לַייָ הַיְשׁוּעָה, עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה.
יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה.
יְיָ צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ.
יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ.
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ,
וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם.
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ, עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא.
כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ.
יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ.
הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ, וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ. קוּמָה
עֶזְרָתָה לָּנוּ, וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ.
אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם,
הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ.
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ, אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו. וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ בָטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ,
אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָמַל עָלָי.

(יט) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד. הַשָּׁמַיִם
מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל, וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד
הָרָקִיעַ. יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר, וְלַיְלָה

הבו עז [7]) Dajcie chwałę Bogu, nad Izraelem jest Jego wielkość, w obłokach Jego majestat.

נורא Wspaniały jest Bóg w Swoich świątyniach, Pan Izraela, — On to daje siłę i moc narodowi, bądź pochwalony Boże!

אל נקמות [8]) Panem zapłaty jest Wiekuisty, Panie zapłaty zajaśnij.

הנשא Powstań Sędzio ziemi, daj zapłatę tym, którzy się wzbijają w pychę.

ליי הישועה [10]) U Wiekuistego jest zbawienie, na naród Twój (ześlij) Twoje błogosławieństwo sela'!

יי צבאות [11]) Wiekuisty zastępów z nami, warownią nam Bóg Jakóba sela'!

יי צבאות [12]) Wiekuisty zastępów! szczęśliwy człowiek, który Tobie zaufa.

יי הושיעה [13] Wiekuisty dopomóż, oby nam odpowiedzieć zechciał Król w dniu naszego wołania.

הושיעה [14]) Zbaw Twój naród, błogosław Twojemu dziedzictwu, prowadź i wywyższaj je po wieczne czasy.

נפשנו [15]) Nasza dusza pokłada nadzieję w Bogu, On jest naszą pomocą i naszą tarczą. Albowiem w nim raduje się nasze serce i Jego świętemu imieniu ufamy. Oby też o Wiekuisty nad nami była Twoja łaska, jak się tego po Tobie spodziewamy.

הראנו [16]) Okaż nam Wiekuisty Twoją łaskę i udziel nam Twojego zbawienia.

קומה [17]) Powstań, dopomóż nam i wybaw nas dla Twojej łaski.

---

[6]) Ps. LXVIII. 35–36. [8]) Ps. XCIV. 1–2. [10]) Ps. III. 9. [11]) Ps. XLVI. 8. [12]) [13]) Ps. XX. 10. [14]) Ps. XXVIII. 9. [15]) Ps. XXXIII. 20–23. [16]) Ps. LXXXV. 8. [17]) Ps. XLIV. 27.

לְלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת. אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם. בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם, לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם־אֹהֶל בָּהֶם. וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ, יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח. מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם, וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ. תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ, עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי. פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב, מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם. יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד, מִשְׁפְּטֵי־יְיָ אֱמֶת, צָדְקוּ יַחְדָּו. הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב, וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים. גַּם עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם, בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין, מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי. גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ, אַל יִמְשְׁלוּ־בִי, אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

״ אנכי [1]) Ja jestem Wiekuisty Bóg Twój, który Cię wywiódł z ziemi egipskiej, rozszerz usta Twoje (wypowiedz żądanie), a ja je napełnię.
אשרי [2]) Szczęśliwy naród, któremu tak jest; szczęśliwy naród, któremu Bogiem jest Wiekuisty.
ואני [3]) A ja ufam Twojej łasce, moje serce cieszy się z Twojej pomocy, śpiewać chcę Wiekuistemu, bo mi dobrze świadczył.

למנצח (Ps. XIX). Dla mistrza, psalm Dawida. Niebiosa głoszą cześć Boga, a o dziele Jego rąk nieboskłon opowiada. Dzień dniowi słowo zwiastuje, a noc nocy oznajmia poznanie. Bez mowy, bez słów nie słychać ich głosu. A przecież całą ziemię ogarnęło ich prawo, a kraniec świata ich rożkazy, wśród nich (niebios) uczynił dla słońca namiot. Ono to jak oblubieniec wychodzi z pod zasłony, cieszy się jak olbrzym na odbieżenie mety. Od krańców niebios wychodzi i okrąża wszystkie ich granice, tak że się nic nie ukryje przed jego żarem. Nauka Wiekuistego jest doskonała, wzmacnia duszę, prawo Wiekuistego jest prawdziwe, poucza maluczkich. Polecenia Wiekuistego są proste, radują serce, przykazanie Wiekuistego jest czyste, rozjaśnia oczy. Bojaźń oża jest oczyszczająca, trwa na wieki wieków, zasady Boże są prawdziwe, wszystkie one są sprawiedliwe. Pożądania godniejsze są nad złoto i mnogie kruszce, słodsze nad miód i ociekającą patokę. Dlatego Twój sługa ich przestrzega, bo za ich zachowanie czeka go wielka nagroda. Któż dostrzega błędów? oczyścić mnie zechcij z ukrytych grzechów. I przed wichrzycielami uchroń

[1]) Ps. LXXXI. 11. [2]) Ps. CXLIV. 15. [3]) Ps. XIII. 6.

(לד) לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ,
וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ.
אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת, תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי.
בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ.
גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְיָ וְעָנָנִי, וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי.
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ, וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ.
זֶה עָנִי קָרָא וַייָ שָׁמֵעַ, וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ.
חֹנֶה מַלְאַךְ־יְיָ, סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם.
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְיָ, אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ.
יְראוּ אֶת־יְיָ קְדֹשָׁיו, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו.
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ, וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא־יַחְסְרוּ
כָל־טוֹב.
לְכוּ־בָנִים שִׁמְעוּ־לִי, יִרְאַת יְיָ אֲלַמֶּדְכֶם.
מִי־הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים, אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב.
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע, וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה.
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב, בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ.
עֵינֵי יְיָ אֶל־צַדִּיקִים, וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם.
פְּנֵי יְיָ בְּעֹשֵׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם.
צָעֲקוּ וַייָ שָׁמֵעַ, וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם.
קָרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב, וְאֶת־דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ.

Twojego sługę, by mną nie zawładnęli; tylko wówczas będę cały i czysty od wszelkiego przekroczenia. Oby się Tobie podobały słowa moich ust i myśl mego serca, Opoko moja i Zbawco mój!

לדוד (Psalm XXXIV.) Dawidowi, gdy zmienił swoją myśl przed Abimelechem — tak że ten go wygnał i on odszedł. Będę chwalił Wiekuistego o każdej porze, chwała Jego zawsze jest w moich ustach. Wiekuistym chlubi się dusza moja, pokorni słyszą to i radują się. Wynoście Wiekuistego wraz ze mną, wychwalajmy razem imię Jego. Kiedy wzywam Wiekuistego — odpowiada mi i ratuje mnie z wszystkich dolegliwości. Ci, co wejrzą ku niemu radują się, ich oblicze nigdy się nie zarumieni wstydem. Każdego biednego, który woła Bóg wysłucha i wybawia z wszelkich jego trosk. Anioł Wiekuistego czuwa dookoła bogobojnych i ocala ich. Przekonajcie się i poznajcie, że Wiekuisty jest dobry; błogo człowiekowi, który Mu zaufa. Bójcie się Wiekuistego, święci Jego, albowiem ci, co Jego się boją, nie zaznają braku. Lwy są biedne i głodne, ale bogobojnym niczego dobrego nie zabraknie. Pójdźcie dzieci, posłuchajcie mnie nauczę was bojaźni Bożej. Który to człowiek pragnie życia, miłuje dni swoje, zaznać chce w nich szczęścia? Strzeż języka twego od złego, a ust twoich od obłudnej mowy. Unikaj złego i czyń dobrze, szukaj pokoju i staraj się o niego usilnie. Oczy Wiekuistego skierowane są ku sprawiedliwym; Jego uszy ku ich wołaniu. Oblicze Wiekuistego (zwrócone jest) przeciw

רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק, וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ. שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו, אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה. תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה, וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ. פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו, וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ.

(צ) תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר. בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל, וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל. תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם. כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה. זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ, בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף. בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ. כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ, וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ. שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ, עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ, כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה. יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן, כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה. מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ, וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ. לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע, וְנָבִא לְבַב חָכְמָה. שׁוּבָה יְיָ עַד־מָתָי, וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ. שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וּנְרַנְּנָה

złoczyńcom, by wytępić ich pamięć ze ziemi. Tych co krzyczą (z bolu) Wiekuisty wysłucha i z wszelkich trosk wybawia. Bliski jest Wiekuisty tym, co złamanego są serca, a utrapionych na duszy wybawia. Liczne są przeciwności sprawiedliwego, ale z wszystkich Wiekuisty go ocali. On strzeże wszystkich jego kości, by ani jedna z nich się nie nadwerężyła. Zło złego zabija, a ci, co sprawiedliwego nienawidzą, będą potępieni. Wiekuisty wyzwala duszę sług Swoich, a nie będą potępieni ci, co w Nim pokładają ufność.

תפלה (Ps. XC) Modlitwa Mojżesza, męża Bożego; Panie ucieczką nam byłeś z pokolenia w pokolenie. Zanim góry powstały, zanim zrodziła się ziemia i świat; od wieków i na wieki Ty istniejesz Panie. Doprowadzasz człowieka do upokorzenia i powiadasz: nawróccie się synowie Adama. Tysiąc bowiem lat w Twoich oczach, jako wczorajszy dzień, co minął i jako jedna straż nocna. Ty porywasz (nasze lata), a one są jako sen, jako trawa, co z rana już więdnie. Z rana zakwitnie i znika, a wieczorem więdnie i usycha. Albowiem od Twego gniewu giniemy i truchlejemy ze strachu przed Tobą. Ty kładziesz nasze winy przed Siebie, nasze skrytości przed światło Twego oblicza. Wszystkie nasze dni znikają z powodu Twego gniewu, kończymy nasze lata, jak tchnienie. Dni naszego życia — to siedmdziesiąt lat,

וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ. שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה. יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ, וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם.

וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ.

(צא) יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן, בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן. אֹמַר לַייָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי, אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ. כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ, מִדֶּבֶר הַוּוֹת. בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה, צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ. לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה, מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם. מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ, מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם. יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ, אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ. רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט, וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה. כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי, עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ. לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה, וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ. כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ, לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ. עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ, פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ. עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ, תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין. כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ, אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־יָדַע שְׁמִי. יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ, עִמּוֹ

a skoro w sile, to ośmdziesiąt, a ich większość to trud i znój — prędko to mija i odlatujemy. Bo też kto zna potęgę Twego gniewu, który rozdzielasz odpowiednio do bojaźni przed Tobą. Ucz nas rzetelnie liczyć nasze dni, byśmy uzyskali mądre serce. Wróć Wiekuisty, — jak długo jeszcze (będziesz dalekim)? i zmiłuj się nad Twoimi sługami. Nasyć nas z rana Twą łaską, byśmy się radowali i cieszyli przez wszystkie dni nasze. Uraduj nas, jako nas smuciłeś w latach, gdyśmy widzieli złe. Oby na Twoich sługach okazała się Twoja uczynność i Twoja moc nad ich synami. Oby miłość Twoja Panie Boże nasz była nad nami, utwierdź dzieło rąk naszych, — dzieło naszych rąk utwierdź.

ישב (Ps. XCI) Siedząc pod pieczą Najwyższego, ukrywając się w cieniu Wszechmogącego, mówię do Boga: Schronienie moje i Twierdzo moja, Boże któremu ja ufam. Albowiem On cię uratuje od nastawionych sideł, od zgubnej zarazy. Lotami swoimi cię osłoni, a pod Jego skrzydłami schronisz się, tarczą ci i puklerzem będzie Jego wierność. Nie będziesz się lękał straszydeł nocy, ni pocisku, co za dnia godzi. Ani zmory, która nocą stąpa, ani huraganu, który nadciąga w południe. U Twego boku — tysiąc upadnie—a po Twej prawej ręce dziesięć tysięcy — ale ciebie nie dosięgnie. Tylko oczyma Twojemi będziesz

אָנֹכִי בְצָרָה, אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ. אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ, וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי. ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי.

(קלה) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ. שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב יְיָ, זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים. כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ, יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ. כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְיָ, וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל־אֱלֹהִים. כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְיָ עָשָׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת. מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה, מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו. שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה. שָׁלַח אוֹתֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם, בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו. שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים, וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים. לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן. וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה,

patrzał i będziesz oglądał zapłatę złych. Bo Ty Wiekuisty mojem schronieniem — Ty co u góry siedzibę Sobie obrałeś. Nie spotka cię zło, a choroba nie zbliży się do twego namiotu. Albowiem Swoich aniołów oddał ci na usługi, by cię strzegli na wszystkich drogach twoich. Na rękach będą cię nosić, by się nie potknęła o kamień twoja noga. Na szakalu i zmiji będziesz stąpać, deptać będziesz po lwie i smoku. „Za to, żeś mnie sobie upodobał, ja go wybawię, Ja go wyniosę — bo zna imię moje. Gdy Mnie będzie wzywał, Ja mu odpowiem, Ja z nim będę w niedoli, wyswobodę go i zaszczycę. Długiem życiem go nasycę i okażę mu Moją pomoc".

הללויה (Ps. CXXXV.) Halleluja'. Chwalcie imię Wiekuistego, chwalcie słudzy Wiekuistego. Wy, co stoicie w domu Wiekuistego, w podwórzach domu naszego Boga. Chwalcie Boga, gdyż On jest dobry, śpiewajcie Jego imieniu, gdyż ono słodkie jest. Albowiem Jakóba obrał Sobie Bóg, Izraela (uczynił) Swoim wybrańcem. Zaprawdę ja wiem, że wielki jest Wiekuisty, Pan nasz ponad wszystkie bogi. Wszystko, czego Wiekuisty chce czyni — na niebie i ziemi, we wodach i wszystkich głębiach. On sprowadza obłoki z krańca ziemi, błyskawice stworzył dla deszczu, wyprowadza wiatr ze Swoich skarbców. On to poraził pierworodnych Egiptu, od

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם, יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר. כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ, וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם. עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ. אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ, אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם. כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם. בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ, בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ. בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְיָ, יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ. בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן, שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם, הַלְלוּיָהּ.

(קלו) הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

człowieka do bydlęcia. On to zesłał znaki i cuda na Egipt, na Faraona i wszystkich jego sług. On to pobił mnogie narody i podbił potężnych królów—Sichona, króla Emory i Oga, króla Baszanu i wszystkie królestwa Knaan. On oddał ich kraj, w dziedzictwo Swemu narodowi Izraelowi. Wiekuisty imię Twoje na wieki, Wiekuisty pamięć Twoja po wszystkie pokolenia. Albowiem Wiekuisty będzie sądził Swój naród i nad Swoimi sługami się zlituje. Bożyszcza narodów są ze srebra i złota, są dziełem rąk ludzkich. Mają usta, a nie mówią, mają oczy, a nie widzą. Uszy mają, a nie słyszą i nie masz tchu w ich ustach. Jak one — są ich twórcy; każdy, co im ufa. Domie Izraela — błogosław Wiekuistemu, domie Arona błogosław Wiekuistemu. Domie Lewego błogosław Wiekuistemu, bogobojni błogosławcie Wiekuistemu. Niech będzie błogosławiony Wiekuisty z Syonu, Ten który króluje w Jeruzalem. Halleluja'.

הודו (Ps. CXXXVII.) Dziękujcie Wiekuistemu, albowiem jest dobry, albowiem wieczna jest Jego łaska.
Dziękujcie Bogu nad bogi,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Dziękujcie Panu panów,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Stwórcy wielkich czynów,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co niebo wedle rozumu Swego uczynił,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co nad wodami ziemię rozciągnął,
albowiem wieczna jest **Jego łaska.**

אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

Temu, co wielkie światła uczynił,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Słońce, aby panowało w dzień,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Księżyc i gwiazdy, aby panowały w nocy,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu co poraził Egipcyan pierworodnych,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co Izraela wywiódł z pośród nich,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Potężną ręką i wyciągniętem ramieniem,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co morze Suf rozdzielił na części,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
I przeprowadził Izraela jego środkiem,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
I wtrącił Faraona i jego wojsko do morza Suf,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co prowadził Swój naród przez pustynię,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, który poraził wielkich królów,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
I Temu, co zabił potężnych królów,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Sichona, króla Emory,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
I Oga, królu Baszanu,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
I oddał (im) ich ziemię w posiadanie,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
W posiadanie Izraelowi, słudze Swemu,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, który mimo naszej niskości o nas pamiętał,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co nas uwolnił od naszych wrogów,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Temu, co chleb daje wszelkiemu stworzeniu,
albowiem wieczna jest Jego łaska.
Chwalcie Boga niebios, albowiem wielka jest Jego łaska.

(לג) רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ, לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה. הוֹדוּ לַייָ בְּכִנּוֹר, בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ. שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ, הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה. כִּי־יָשָׁר דְּבַר־יְיָ, וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה. אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ. בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם. כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם, נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת. יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ, מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד. יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים. עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד, מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר. אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהָיו, הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ. מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ, רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם. מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם, הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם. אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל, גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ. שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה, וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט. הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל־יְרֵאָיו, לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ. לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם, וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב. נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ, עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא. כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ, כִּי בְשֵׁם

רננו (Ps. XXXIII.) Radujcie się sprawiedliwi w Bogu, prawym chwała przystoi. Wielbijcie Wiekuistego na harfie, na dziesięciostrunnej lutni zagrajcie Mu. Zanućcie Mu nową pieśń, grajcie dobrze i głośno. Albowiem sprawiedliwe jest słowo Wiekuistego, a wszelki Jego czyn jest wierny. On miłuje prawo i sprawiedliwość, łaski Wiekuistego pełna jest ziemia. Od słowa Wiekuistego zostały stworzone niebiosa, a od tchnienia Jego ust całe ich zastępy. Szykuje jak mur morskie wody, chowa bałwany do skarbców. Boi się Wiekuistego cała ziemia, obawiają się Go wszyscy mieszkańcy świata. Albowiem On rzekł i stało się, rozkazał i ostało się. Wiekuisty niweczy radę ludów, niszczy zamysły narodów. Rada Wiekuistego na wieki się ostanie, zamysły Jego serca (przetrwają) po wszystkie pokolenia. Szczęśliwy lud, któremu Wiekuisty jego Bogiem, naród którego On sobie obrał jako dziedzictwo. Z niebios spogląda Wiekuisty; patrzy na wszystkich mieszkańców ziemi. Ze stałej siedziby Swej czuwa nad wszystkimi mieszkańcami ziemi. On, stworzył wszystkich serca i rozumie wszystkie ich czyny. Nie będzie wybawion król przez liczne zastępy, ani uratowany bohater potęgą swej siły. Nic nie znaczy koń dla zwycięstwa, mimo swej siły nie uratuje (nikogo). Natomiast oko Wiekuistego zwrócone jest

קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ. יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ.

(צב) מִזְמוֹר, שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן. לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ, וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת. עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל, עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן. מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ. אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע, וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת. בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב, וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן, לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד. וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ. כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ, כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ, יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן. וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי, בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן. וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי, בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי. צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח,

ku Jego czcicielom, ku tym którzy ufają w Jego łaskę. On uratuje od śmierci ich duszę, On ich będzie żywił w głodzie. My na Boga czekamy, On naszą pomocą i tarczą. Albowiem w Nim raduje się nasze serce, bo ufamy Jego świętemu imieniowi. Oby Twa łaska Wiekuisty była nad nami, jak my Tobie ufamy.

מזמור (Ps. XCII) Pieśń, śpiew na dzień sobotni. Dobrze jest dziękować Wiekuistemu i opiewać imię Twoje Najwyższy! głosić z rana Twoją łaskę i nocą wierność Twoją — przy dźwiękach psałterza o dziesięciu strunach, przy lutni wśród brzmienia harfy. Że mnie uradowałeś Wiekuisty dziełami Twojemi, chcę wyspiewać pracę rąk Twoich. Jak wielkie są Twoje twory Wiekuisty, jak bardzo głębokie są Twoje myśli. Zwykły człowiek nie wie, a prostak nie rozumie tego, że gdy grzesznicy rozrosną się jak ziele lub wszyscy złoczyńcy rozwiną się jak kwiaty — to na wieczną swoją zgubę. Ty zaś wzniosły jesteś po wieki Wiekuisty. Natomiast Twoi wrogowie — Twoi wrogowie zikną, rozprószą się wszyscy złoczyńcy. Ale mój róg podniesiesz jak u bawołu; świeżym namaszczę się olejem. Oko moje wyśledzi moich wrogów, a gdy złoczyńcy przeciw mnie powstaną, usłyszą to moje uszy. Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, wyrośnie jak cedr Libanu. Szczepy w domu Wiekuistego

כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ, בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ. עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה, דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ, צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ.

(צג) יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ, עֹז הִתְאַזָּר, אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט. נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז, מֵעוֹלָם אָתָּה. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ, נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם. מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים, אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם, אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ. עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ, יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים.

będą kwitły w przybytkach naszego Boga. W starości jeszcze one będą kwitły, zazielenią się i pokryją pędem. By głosić, że Wiekuisty jest sprawiedliwy, że On moją Opoką, w której żadnej nie masz skazy.

ה׳ מלך (Ps. XCIII) Wiekuisty, który króluje odział się w krasę — odział się Wiekuisty, mocą się opasał, a świat umocnił, by się nie zachwiał. Umocniony jest od dawna Twój tron, od wiecznych czasów Ty jesteś. Rzeki Wiekuistego podnoszą głos, rzeki podnoszą swój huk. Wspanialsze jednak nad głosy rozległych wód są wiry morza. Najwspanialszy zaś jest Wiekuisty na wysokości. Twoje świadectwa są bardzo wiarygodne; Twemu domowi przystoi przeto świętość, o Panie, na długie dni.

Modlitwa za zmarłych.

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו.
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם. מִמִּזְרַח
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ, מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ. רָם עַל־כָּל־
גּוֹיִם יְיָ, עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם,
יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר. יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ,
וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל
הָאָרֶץ, וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ. יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ
מָלָךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד,
אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ. יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם, הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים. רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ,
וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם. עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד,
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר. כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי,
הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד. כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן, אִוָּהּ
לְמוֹשָׁב לוֹ. כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ, יִשְׂרָאֵל
לִסְגֻלָּתוֹ. כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא
יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית,
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ.
יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ.

**אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ
סֶּלָה. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ, אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו.**

יהי כבוד Oby[1]) chwała Wiekuistego trwała na wieki, oby się Wiekuisty radował Swemi dziełami. Niech[2]) będzie pochwalone imię Wiekuistego odtąd aż na wieki. Od wschodu słońca aż do zachodu niech będzie chwalone imię Wiekuistego. Wyższy ponad wszystkie narody jest Wiekuisty, na niebiosach jest Jego wspaniałość. Wiekuisty[3]) imię Twoje jest na wieki, pamięć o Tobie z pokolenia w pokolenie. Wiekuisty[4]) utwierdził na niebie Swój tron, Jego panowanie ogarnia wszystko. Cieszą[5]) się niebiosa i ziemia się raduje i między narodami się głosi: „Wiekuisty jest królem". Wiekuisty jest królem, Wiekuisty panował, Wiekuisty[6]) będzie panował na wieki wieków. Wiekuisty[7]) jest wiecznym królem, podczas gdy narody znikają z Jego ziemi. Wiekuisty[8]) niszczy postanowienia ludów, niweczy zamysły narodów. Mnogie[9]) są zamysły w sercu człowieka, ale postanowienie Wiekuistego się ostoi. Postanowienie[10]) Wiekuistego na wieki się ostoi, zamysły Jego serca zostaną po wsze pokolenia. On[11]) to rzekł i stało się, rozkazał i powstało. Wiekuisty[12]) wybrał Sobie Syon, upodobał go Sobie na siedzibę. Jakóba[13]) wybrał sobie Bóg, Izraela na swoją własność. Dlatego[14]) Wiekuisty nie porzuci Swego narodu, nie opuści Swego dziedzictwa. On[15]) jest miłosierny, odpuszcza winę i nie gubi nikogo, lecz często odwraca Swój gniew i nie podnieca Swego

---

[1]) Ps. CIV. 31. [2]) Ps. CXIII. 2—4. [3]) Ps. CXXXV. 13. [4]) Ps. CIII. 19. [5]) Kroniki XVI. 31. [6]) II. Mojż. XVI. 17. [7]) Ps. X.16. [8]) Ps. XXXIII. 10. [9]) Ps. XIX. 21. [10]) Ps. XXXIII. 11. [11]) Ps. XXXIII. 9. [12]) Ps. CXXXII. 13. [13]) Ps. CXXXV. 4. [14]) Ps. XCIV. 14. [15]) Ps. LXXVIII. 38.

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלֹהַי הַמֶּלֶךְ, וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ, וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר. דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ. הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה. וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ, וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ, וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד. טוֹב יְיָ לַכֹּל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ. לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו, וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דֹּר וָדֹר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן. צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו, לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת. רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־

gniewu. Wiekuisty[1]) dopomóż, Królu odpowiedz nam w dniu naszego wołania.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי Błogo[2]) tym, którzy przebywają w Twoim domu; wiecznie Cię mogą chwalić, sela'. Błogo[3]) narodowi, któremu tak jest, błogo narodowi, któremu Wiekuisty jest Bogiem.

(Ps. CXLV). Hymn Dawida. Wynoszę Cię mój Boże, mój Królu, wiecznie chcę błogosławić imię Twoje. Codziennie chcę Cię błogosławić i po wsze czasy wychwalać Twoje imię. Wielki jest Wiekuisty i wielce godny chwały, a wielkość Jego jest niezbadana. Pokolenie pokoleniu wychwala Twoje czyny i głosi Twoją potęgę. Toż i ja głosić chcę potężny blask Twojej wspaniałości i słowa Twoje cudów pełne. Twoje dziwy głoszą Twoją moc, a ja chcę opowiadać Twoją wielkość. One Twojej nieprzebranej dobroci pamięć wypromieniają i Twoją sprawiedliwość opiewają. Litościwy i miłosierny jest Wiekuisty, cierpliwy i wielki w łasce. Dobry jest Wiekuisty dla wszystkich, a miłosierdzie Jego nad wszystkiemi Jego stworzeniami. Dziękują Ci Wiekuisty wszystkie Twoje stworzenia, a Twoi pobożni błogosławią Ciebie. By oznajmić synom Adama Twoją potęgę i wspaniałą moc Twego królestwa. Twoje królestwo, jest królestwem wszystkich światów, a Twoja władza jest nad każdem pokoleniem. Wiekuisty wspiera wszystkich upadających i podnosi wszystkich schylonych. Oczy wszystkich zwracają się do Ciebie, a Ty im dajesz pożywienie w swoim czasie. Otwierasz Twoją rękę i nasycasz do woli

[1]) Ps. XX. 10. [2]) Ps. LXXXIV. 5. [3]) Ps. CXLIV. 15.

שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־
אֹהֲבָיו, וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד. תְּהִלַּת יְיָ
יְדַבֶּר־פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד. וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד־
עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

(קמו) הַלְלוּיָהּ, הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ. אֲהַלְלָה
יְיָ בְּחַיָּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי. אַל־תִּבְטְחוּ
בִנְדִיבִים, בְּבֶן־אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה. תֵּצֵא
רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ
עֶשְׁתֹּנֹתָיו. אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׂבְרוֹ
עַל־יְיָ אֱלֹהָיו. עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֶת־הַיָּם
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם, הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם.
עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים, נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים,
יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים. יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים, יְיָ זֹקֵף
כְּפוּפִים, יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים. יְיָ שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים,
יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד, וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת.
יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן, לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ.

(קמז) הַלְלוּיָהּ, כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי
נָעִים נָאוָה תְהִלָּה. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ, נִדְחֵי
יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס. הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב, וּמְחַבֵּשׁ

wszelkie stworzenie. Sprawiedliwy jest Wiekuisty we wszystkich czynach Swoich. Bliski jest Wiekuisty wszystkim, którzy Go wzywają, wszystkim którzy Go wzywają w szczerości. Czyni wolę tych, którzy Go czczą, ich błagania wysłucha i im pomaga. Wiekuisty strzeże wszystkich, którzy Go miłują, wszystkich zaś bezbożników wytępia. Chwałę Wiekuistego niech głoszą usta moje i niech wychwala wszelkie stworzenie Jego święte imię na wieki wieków. A[1]) i my chwalmy Boga odtąd i na wieki. Halleluja'.

הללויה (Ps. CXLVI.) Halleluja'. Chwal duszo moja Wiekuistego. Chcę wychwalać Wiekuistego za życia mego, chcę śpiewać mojemu Bogu, póki żyję. Nie polegajcie na możnych, na synie Adama, w którym nie ma zbawienia. Uchodzi jego dech, wraca do ziemi, w tym dniu giną wszystkie jego plany. Błogo temu, któremu pomocą jest Bóg Jakóba; temu, który polega na Wiekuistym, Bogu Swoim. On stworzył niebiosa i ziemię, morze i wszystko, co się w nich znajduje, — a prawdę dochowuje na wieki. On wymierza prawo uciśnionym, daje głodnym chleb— On —Wiekuisty zwalnia uwięzionych. Wiekuisty otwiera oczy ślepych, Wiekuisty podnosi pochylonych, Wiekuisty miłuje sprawiedliwych. Wiekuisty czuwa nad obcymi, wdową i sierotą się opiekuje, a drogę złoczyńców wypacza. Wiekuisty będzie królował na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie. Halleluja'.

---

[1]) Ps. CXV. 18.

לְעַצְּבוֹתָם. מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים, לְכֻלָּם
שֵׁמוֹת יִקְרָא. גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ, לִתְבוּנָתוֹ
אֵין מִסְפָּר. מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְיָ, מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים
עֲדֵי אָרֶץ. עֱנוּ לַייָ בְּתוֹדָה, זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ
בְכִנּוֹר. הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמֵּכִין לָאָרֶץ
מָטָר, הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר. נוֹתֵן לִבְהֵמָה
לַחְמָהּ, לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ. לֹא בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ, לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה. רוֹצֶה
יְיָ אֶת־יְרֵאָיו, אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ. שַׁבְּחִי
יְרוּשָׁלַיִם אֶת־יְיָ הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן. כִּי חִזַּק
בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ, בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ. הַשָּׂם
גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם, חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ. הַשֹּׁלֵחַ
אִמְרָתוֹ אָרֶץ, עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ. הַנֹּתֵן
שֶׁלֶג כַּצָּמֶר, כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר. מַשְׁלִיךְ
קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד. יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם, יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם. מַגִּיד
דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב, חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל. לֹא
עָשָׂה כֵן לְכָל־גּוֹי, וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם
הַלְלוּיָהּ.

הללויה (Ps. CXLVII.) Chwalcie Boga, albowiem jest dobry, śpiewaj naszemu Bogu, gdyż jest miły, chwała Mu przystoi. Wiekuisty odbuduje Jerozolimę, zgromadzi rozproszonych Izraela. On leczy złamane serca i opatruje ich rany. Gwiazdom wyznacza liczbę, wszystkie nazywa po imieniu. Wielki jest nasz Pan i przemożny w siłę, mądrość Jego jest ponad miarę. Wiekuisty opiekuje się biednymi, poniża bezbożnych aż do ziemi. Zawtórujcie Wiekuistemu pieśń pochwalną, zanućcie naszemu Bogu na harfie. On to zakrył niebiosa obłokami, dla ziemi gotuje deszcz, a góry krasi zielenią. Bydłu daje strawę, — kruczętom, które do Niego wołają. Nie w sile rumaka ma upodobanie, ani w biodrach męża. Wiekuisty ma upodobanie w tych, którzy pokładają nadzieję w Jego łasce. Wychwalaj Jerozolimo Wiekuistego, wysławiaj Twego Boga Syonie. Albowiem On wzmocnił zasuwy Twoich wierzei, błogosławił w nich synom Twoim. Pokój ustanowił Twoją granicą, tłuszczem pszenicy cię nasyca. Rozkaz Swój zsyła na ziemię, a słowo Jego rychło leci. Daje śnieg, podobny do wełny, szron rozprasza jak popiół. Ciska Swój lód jak gałki chleba, kto się może ostać przed Jego mrozem. Zsyła Swoje słowo i topi je, wionie Swym wiatrem, a wody się sączą. Oznajmia Swoje słowa Jakóbowi, ustawy i sądy Swoje Izraelowi. Tego nie uczynił żadnemu narodowi, dlategoteż nie znają Jego sądów. Halleluja'.

(קמח) הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים. הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו. הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם. יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ, כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם, חָק נָתַן וְלֹא־יַעֲבוֹר. הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן הָאָרֶץ, תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת. אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר, רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ. הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים. הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף. מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים, שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ. בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת, זְקֵנִים עִם נְעָרִים. יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ, הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ.

הללויה (Ps. CXLVIII.) Halleluja'. Chwalcie Wiekuistego wy z niebios, chwalcie Go wy na wyżynach. Chwalcie Go wszyscy Jego anieli, chwalcie Go wszystkie Jego zastępy. Chwalcie Go słońce i księżyc, chwalcie Go wszystkie świetlane gwiazdy. Chwalcie Go niebiosa niebios i wody które są nad niebiosami. Niech wychwalają imię Wiekuistego, albowiem na Jego rozkaz zostały stworzone. On je na wieki ustanowił, nadał je jako niezmienne prawidło. Chwalcie Wiekuistego wy z ziemi — potwory i wszelkie głębiny. Ogień, grad, śnieg i mgła, i ty gwałtowny wichrze, wykonawco Jego słowa. Góry i wszelkie pagórki, owocodajne drzewa i wszelakie cedry. Zwierzęta i wszelakie bydlęta, robactwo i skrzydlate ptactwo. Królowie ziemi i wszystkie narody, książęta i wszyscy sędziowie ziemi. Młodzieńcy i dziewice, starcy i chłopcy. Niech oni wychwalają imię Wiekuistego, albowiem tylko Jego imię jest wzniosłe, Jego majestat jest na ziemi i niebie. On podniesie róg Swego narodu, na chwałę wszystkim Swoim pobożnym, synom Izraela, narodowi który Mu jest bliski. Halleluja'.

(קמט) הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ, תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים. יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו, בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם. יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל, בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ. כִּי־רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ, יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה. יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם. רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם, וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם. לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם, תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים. לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל. לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב, הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ.

(קנ) הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ. הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ. הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר. הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב. הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה, כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ. כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ.

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ. בָּרוּךְ יְיָ

הללויה (Ps. CXLIX) Halleluja'. Zanućcie Wiekuistemu nowy śpiew, pieśń pochwalną w zebraniu pobożnych. Izrael niech się cieszy Stwórcą swoim, synowie Syonu niech się radują swoim Królem. Niech opiewają Jego imię wśród tańców, niech Mu grają na bębnie i harfie. Albowiem Wiekuisty upodobał Sobie Swój naród, pokornych uwieńczy zbawieniem. Pobożni będą się radowali w poważaniu, cieszyć się na swoich łożach. Pochwały Pana będą w ich ustach, a obosieczny miecz w ich ręku. By zemsty dokonać na poganach, by napominać ludy. By w dyby skuć ich królów i ich dostojników w·żelazne kajdany. Aby im wymierzyć prawo przepisane, na chwałę wszystkich Jego pobożnych. Halleluja'.

הללויה (Ps. CL.) Halleluja'. Chwalcie Pana w Jego świętości, chwalcie Go w potężnym Jego przestworzu. Chwalcie Go w Jego potędze, chwalcie Go wedle Jego wielkości. Chwalcie Go grą na trąbie, chwalcie Go na lutni i harfie. Chwalcie Go wśród bębnów i pląsów, chwalcie Go grą na skrzypcach i flecie. Chwalcie Go przez donośne dzwonienie, chwalcie Go przez głośne dzwonienie. Wszelki duch niech chwali Boga. Halleluja'. Wszelki duch niech chwali Boga. Halleluja'.

ברוך Niech[1]) będzie pochwalony Wiekuisty na wieki, amen — amen! Niech[2]) będzie pochwalony Wiekuisty z Syonu, który mieszka w Jerozolimie, halleluja'. Niech[3]) będzie po-

[1]) Ps. LXXXIX. 53. [2]) Ps. CXXXV. 21. [3]) Ps. LXXII. 18—20.

אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
לְבַדּוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וְיִמָּלֵא
כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל, וַיֹּאמֶר
דָּוִיד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ,
מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה, וְהַגְּבוּרָה,
וְהַתִּפְאֶרֶת, וְהַנֵּצַח, וְהַהוֹד, כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה, וְהַמִּתְנַשֵּׂא, לְכֹל
לְרֹאשׁ. וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה
מוֹשֵׁל בַּכֹּל, וּבְיָדְךָ, כֹּחַ וּגְבוּרָה, וּבְיָדְךָ
לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ, מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ, וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ. אַתָּה
הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ,
הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־
כֻּלָּם, וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים. אַתָּה
הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם
וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים, וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם.
וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ.

chwalony Wiekuisty, Bóg Izraela, On Sam może czynić cuda. Niech będzie pochwalone imię Jego wspaniałości na zawsze i niech się cała ziemia napełni chwałą Jego, amen, amen!

ויברך (I. Kronika XXIX. 10—14). Dawid błogosławił Wiekuistego wobec całej gminy i rzekł: Pochwalonyś Wiekuisty Boże Izraela, Ojcze nasz odtąd i na wieki. U Ciebie Wiekuisty jest wielkość i potęga, wspaniałość, zwycięstwo i dostojność, wszak do Ciebie należy wszystko na niebie i na ziemi, do Ciebie, należy panowanie i wywyższanie wszelakiej głowy. Bogactwo i cześć jest przed Tobą, Ty panujesz nad wszystkiem; w Twoim ręku jest moc i potęga i w Twoim ręku jest wywyższenie i wzmocnienie wszystkiego. A teraz Boże nasz, dziękujemy Ci i wychwalamy imię Twojej wspaniałości.

אתה (Nehemiasz IX 6—11) Ty Wiekuisty jesteś Sam jeden, Ty stworzyłeś niebiosa, najwyższe nieba i wszelkie ich zastępy, ziemię i wszystko, co na niej jest, morza i wszystko, co w nich. Ty wszystko utrzymujesz, Tobie się kłaniają zastępy niebiańskie. Ty Wiekuisty Boże wybrałeś Abrama i wywiodłeś go z Ur-Kasdim i zamieniłeś jego imię w Abrahama, gdy znalazłeś, że serce jego wierne Ci jest.

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית, לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת
לְזַרְעוֹ, וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה.
וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם, וְאֶת־זַעֲקָתָם
שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף. וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ, כִּי
יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם, וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם
הַזֶּה. וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־
הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה, וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בִמְצוֹלֹת, כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים.

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרָיִם, וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם
מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם
וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה, וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה
וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ.

אָז יָשִׁיר־משֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר: אָשִׁירָה לַיהוָה
כִּי־גָאֹה גָּאָה, סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם. עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה, זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ

וכרות Przymierze z nim zawarłeś, że oddasz jego potomstwu kraj Knaanity, Chity, Emority, Prysyjczyka, Jewusity i Girgaszi i dotrzymałeś Twego przyrzeczenia, albowiem sprawiedliwy jesteś. Widziałeś niedolę naszych ojców w Egipcie i wołania ich wysłuchałeś nad morzem Suf. Dokonałeś znaków i cudów na Faraonie, wszystkich jego sługach i na całym ludzie jego kraju, albowiem przekonałeś się, że się pastwili nad nimi (Izraelitami) i imię Sobie zrobiłeś po dziś dzień. I morze przed nimi rozdzieliłeś tak, że przeszli na sucho wśród morza, a ich prześladowców wtrąciłeś w głębiny, jak kamień w wodne nurty.

ויושע (Exodus XIV 30—31) Wiekuisty dopomógł w onym dniu Izraelowi z ręki Egiptu, a Izrael oglądał umierający Egipt na brzegu morza. Wówczas Izrael poznał ową wielką moc, którą Wiekuisty okazał na Egipcie i wtedy przylgnął naród do Wiekuistego i uwierzył we Wiekuistego i Mojżesza sługę Jego.

אז ישיר (Exodus XV. 1—18) Wówczas zanucił Mojżesz i synowie Izraela tę oto pieśń Wiekuistemu i rzekli jak następuje:

Chcę śpiewać Wiekuistemu, albowiem jest wielce potężny, rumaka i jeźdca wtrącił do morza. Mojem zwycięstwem i pieniem jest Wszechmogący, On mi dopomógł, On jest moim Pa-

אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ. יְהֹוָה אִישׁ מִלְחָמָה,
יְהֹוָה שְׁמוֹ. מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם,
וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף. תְּהֹמֹת
יְכַסְיֻמוּ, יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן. יְמִינְךָ יְהֹוָה
נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ, יְמִינְךָ יְהֹוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב. וּבְרֹב
גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ, תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ
כַּקַּשׁ. וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם, נִצְּבוּ כְמוֹ־
נֵד נֹזְלִים, קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם. אָמַר אוֹיֵב
אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל, תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי
אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי. נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם, צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים.
מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהֹוָה, מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר
בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת, עֹשֵׂה פֶלֶא. נָטִיתָ
יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ. נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ
גָּאָלְתָּ, נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה קָדְשֶׁךָ. שָׁמְעוּ
עַמִּים יִרְגָּזוּן, חִיל אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת. אָז
נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם, אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ
רָעַד, נָמֹגוּ כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן. תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָה וָפַחַד, בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן, עַד
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהֹוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ קָנִיתָ.
תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ, מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ

nem, Jego chcę uwielbiać, On Bogiem mego ojca, Jego chcę wywyższać. Wiekuisty jest Panem wojny, Wiekuisty imię Jego. Rydwany Faraona i jego wojsko wtrącił do morza, a jego wybrani wodzowie utonęli w morzu Suf. Głębie ich zakryły, zeszli w otchłanie jak kamień. Twoja prawica o Wiekuisty jest uświetniona siłą, Twoja prawica o Wiekuisty zdruzgoce nieprzyjaciela. Ogromem Twojej mocy miażdżysz Twoich przeciwników, wysyłasz Twój gniew, a ten ich pożera jak ściernie. Od tchnienia Twego piętrzyły się wody, nurty stanęły jak mur, głębiny skrzepły w sercu morza. Rzekł wróg: będę gonił, ścigał, dzielił łup, nasyci się nimi moja żądza, dobędę miecza, moja ręka ich wytępi. A Ty wiatrem Twoim zadąłeś, a morze ich zakryło,utonęli jak ołów w potężnych falach. Któż jak Ty między możnymi o Wiekuisty, któż jak Ty świętością uświetniony, wzniosły wśród pochwał Sprawco cudów. Wyciągnąłeś Twoją prawicę, a ziemia ich pochłonęła. (A teraz) wiedziesz w Twojej łasce naród ten, który wybawiłeś, odprowadzasz go w Twojej mocy do Twojej świętej siedziby. Słyszą to narody i drżą, lęk ogarnia mieszkańców Filistei. Książęta edomscy zdrętwieli, panów Moabu ogarnęło drżenie, struchleli wszyscy mieszkańcy Knaan. Spadły na nich bojaźń i strach, przed wielkością Twego ramienia drętwieją, jak kamień, oby tylko do czasu, aż przejdzie Twój naród o Wiekuisty, przejdzie ten naród, który nabyłeś. Zaprowadź ich i zaszczep na Twej dziedzicznej górze, na miejscu, które Sobie jako

פָּעֲלוּ יָדֶיךָ יְהֹוָה, מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ. יְהֹוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעָלַם וָעֶד. כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם. וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו, וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד, מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה. אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת, הַמְּהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַייָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים, וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים, וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים, וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים, וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים, לְךָ לְבַדְּךָ

siedzibę obrałeś Wiekuisty, do świątyni Panie, którą Twoje zbudowały ręce. Wiekuisty będzie królował na wieki, Wiekuisty będzie królował na wieki.

כי לה׳ [1]) Albowiem do Boga należy królowanie i panowanie nad ludami. I wejdą zwycięzcy na górę Syon, by sądzić górę Ezawa i Wiekuistemu przypadnie królestwo.

והיה ה׳ [2]) Królem nad całą ziemią zostanie Wiekuisty, w onym dniu będzie Wiekuisty Jedyny i imię Jego jedyne. W Twojej nauce jest napisane jako następuje: „Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny“ [3])

נשמת Tchnienie wszelkiej istoty wychwala imię Twoje, Wiekuisty Boże nasz, a oddech wszelkiego stworzenia będzie zawsze wysławiał i wywyższał pamięć Twoją, Królu nasz. Od wieków i po wieki Ty jesteś Panie, a prócz Ciebie my nie mamy innego Króla, Wybawcy i Zbawcy. Ty wyzwalasz, ratujesz, żywisz i litujesz się w każdej porze nad nędzą i uciskiem. Nie mamy innego Króla prócz Ciebie. Boże pierwszych i ostatnich, Boże wszelkich istot, Panie wszelkich płodów uwielbiany w niezliczonych pieśniach pochwalnych. Ty kierujesz światem w miłości, a Swojemi stworzeniami w miłosierdziu. Bo też Wiekuisty nie drzemie i nie śpi, On budzi śpiących, orzeźwia drzemiących, obdarza mową niemych, uwalnia spętanych, popiera upadających, prostuje schylonych. My Ciebie Samego tylko uznajemy. Gdyby nasze usta

[1]) Ps. XXII. 29. [2]) Zacharjasz XIV. 9. [3]) V. ks. Moj. VI. 4.

אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם, וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם, וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים, לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ, עַל־אַחַת מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ, וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ, מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ, וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ, וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ. עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ, וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ, וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח. עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ, וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ. כִּי כָל־פֶּה, לְךָ יוֹדֶה, וְכָל־לָשׁוֹן, לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל־בֶּרֶךְ, לְךָ תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה, לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת, יְזַמְּרוּ

były pieśni pełne jak morze, a nasza mowa pełna tryumfu jak szum morskich fal, a nasze wargi chwały pełne jak przestworza rozległości, gdyby nasze oczy jaśniały jak słońce i księżyc, gdyby nasze ręce były wyciągnięte, jak skrzydła orłów niebiańskich, a nogi nasze były rącze, jak u jeleni, nie bylibyśmy w stanie dziękować Ci Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, ani odpowiednio wysławić Twojego imienia choćby za jedną z wielotysięcznych dobrodziejstw, jakie wyświadczyłeś naszym ojcom i nam. Z Egiptu nas wybawiłeś Wiekuisty Boże nasz, z domu niewolników nas wyzwoliłeś, w głodzie nas karmiłeś i do syta żywiłeś. Od miecza nas uratowałeś, od zmory uchroniłeś i z ciężkich a długotrwałych chorób nas uwolniłeś. Aż dotąd wspomagało nas Twoje miłosierdzie i nie opuszczała nas Twoja łaska, i nadal nigdy nie opuszczaj nas Wiekuisty Boże nasz. Za to członki, które w nas rozmieściłeś, i dusza i oddech, który w nas tchnąłeś, i język, który nam w usta włożyłeś; one wszystkie dziękują, błogosławią, chwalą, uświetniają, wywyższają, wynoszą, uświęcają Twoje imię i hołd mu składają, Królu nasz. Wszelkie usta powinny Tobie tylko dziękować, a wszelki język na Ciebie przysięgać, wszelkie kolano przed Tobą się zginać, wszelka wysokość Tobie się kłaniać i wszelkie serca Ciebie czcić — i wszelka myśl i wnętrza To-

לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב: כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה: יְיָ, מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ, וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ. מִי יִדְמֶה־לָּךְ, וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ, וּמִי יַעֲרָךְ־לָךְ, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ, וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר: לְדָוִד, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ, וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ.

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ, הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ, הַגִּבּוֹר לָנֶצַח, וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ.

bie śpiewać jako napisane jest: „Wszystkie moje członki głoszą, o Wiekuisty, któż jest jak Ty, który ocalasz ubogiego z ręki silnego, ubogiego i biednego z ręki łupieżcy"[1]); kto do Ciebie podobny, kto Tobie równy lub kto się z Tobą może zmierzyć o Panie Wielki, Potężny i Dostojny, Panie Najwyższy, Władzco niebios i ziemi. Wysławiamy Cię, uwielbiamy, wychwalamy i dzięki składamy Twemu świętemu imieniu, jak mawiał Dawid; „Chwal duszo moja Wiekuistego i wszystkie moje wnętrza Jego święte imię".[2])

האל Panie we wszechmocy Twojej jest Twoja wspaniałość, o Wielki w dostojeństwie Twego imienia, wieczysty bohaterze, majestatu pełen wśród Twoich cudów.

---

[1]) Psalmy XXXV. 10. [2]) Ps. CIII. 1.

הַמֶּלֶךְ

יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא.

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ, וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּייָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה.

בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם:
וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ:
וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ:
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים, לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם, לְהַדֵּר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס, עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ, הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֹז וּמֶמְשָׁלָה, נֶצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה,

המלך Król siedzi na wyniosłym i wspaniałym tronie.

שוכן עד Wiecznie przebywa na wyniosłości, święte jest imię Jego.

Napisane jest: „Pobożni[1]) cieszcie się Bogiem sprawiedliwym przystoi Go wielbić".

Bądź wywyższon w ustach sprawiedliwych.

Bądź błogosławion w ustach cnotliwych.

Bądź uświęcon językiem pobożnych.

Bądź pochwalon w zborze świętych.

ובמקהלות W tysiącach zborów Twego narodu, domu Izraela wychwala się wśród śpiewu imię Twoje, Królu nasz po wsze pokolenia. Bo taki to obowiązek wszystkich stworzeń wobec Ciebie, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, dziękować, sławić, błogosławić, uświetniać wywyższać, wynosić, błogosławić i podnosić Cię wedle wszystkich słów pieśni i pochwał Dawida, syna Izaja, sługi i pomazańca Twego,

ישתבח Niech będzie wychwalane imię Twoje na wieki, Króu nasz, Panie, wielki i święty Królu na niebie i ziemi. Albowiem Tobie przystoi Wiekuisty, Boże nasz i Boże naszych ojców, pieśń i chwała, sława i śpiew, potęga, panowanie, zwycięstwo, wielkość i moc, cześć

[1]) Ps. XXXIII. 1,

תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת, קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל, חֵי הָעוֹלָמִים.

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ. שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן.

חזן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ.

קהל וחזן בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַפּוֹתֵחַ לָנוּ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים, וּמֵאִיר עֵינֵי הַמְחַכִּים לִסְלִיחָתוֹ. יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל. אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי.

i wspaniałość, świętość i królowanie, błogosławieństwa i dziękczynienia, odtąd i na wieki. Bądź pochwalony Wiekuisty, Panie, Królu, wielki w chwale, Panie dziękczynień, Zwierzchrzniku cudów, który masz upodobanie w pieśniach pochwalnych, Królu i Panie wiecznie żyjący.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela, jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen!

יהא Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków.

יתברך Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen;

ברכו Chwalcie Wiekuistego godnego chwały.

Bądź pochwalony Wiekuisty, godny chwały na wieki.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, Królu świata, który nam otwierasz bramy miłosierdzia i oświecasz oczy tych, którzy spodziewają się Twojego przebaczenia, który dałeś światłu formę, a ciemności początek. Sprawco pokoju i Stwórco wszystkiego.

אור Wieczną światłość (przechowuje) w skarbcu życia, światło stworzył z ciemności. On rzekł i stało się.

חו״ק סְלַח לְגוֹי קָדוֹשׁ, בְּיוֹם קָדוֹשׁ, מָרוֹם וְקָדוֹשׁ.

חו״ק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ, סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ.

סוגרין הארון

אָז בְּיוֹם כִּפּוּר סְלִיחָה הוֹרֵיתָ, אוֹר וּמְחִילָה לְעַם זוּ קָנִיתָ. בְּסָלְחֲךָ לַעֲוֹנוֹת וְחַטָּאֵי עֵדָה, בֶּעָשׂוֹר סְמוּכִים בְּבֵית הַוַּעֲדָה. סלח גָּבְרוּ חֲטָאִים בַּאֲנִי יְשֵׁנָה, גַּשׁ יוֹם אֶחָד בִּימֵי שָׁנָה. דּוֹבְבוּ בְּתַחֲנוּן לְמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ, דּוֹפְקֵי בִתְשׁוּבָה לְיוֹצֵר אוֹר וְסַלָּח. חטאנו הַמְתֵּק הָאוֹר לִסְלִיחָתִי, הָעֵת תַּעֲנֶה וְתֹאמַר סָלַחְתִּי. וְתָאִיר עֵינֵינוּ וְתַעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע, וְחוֹטְאֵי בִּשְׁגָגָה אַל נָא תָמִית כְּרָשָׁע. (נ״א בְּרֶשַׁע) סלח זַדְנוּ וְהִרְשַׁעְנוּ בְּרוֹעַ מַעֲלָלֵנוּ, זֶה צַדִּיק אַתָּה עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. חָטָאנוּ לְךָ מֶלֶךְ עוֹלָמִים, חַנְּנֵנוּ בְּאוֹרְךָ וְלֹא נֵצֵא נִכְלָמִים. חטאנו טוֹב וְסַלָּח לְךָ הִיא הַצְּדָקָה, טַהֲרֵנוּ בְּמַעְיָנְךָ לוֹבֵשׁ צְדָקָה. יוֹמָם וָלַיְלָה שָׁפַכְנוּ לֵב וָנֶפֶשׁ, יִזְרַח לָנוּ אוֹר בְּכִפּוּר עִנּוּי נֶפֶשׁ. סלח כְּחַנּוּן תְּחַפֵּשׂ סִתְרֵי מַעֲשִׂים, כְּרַחוּם תִּסְלַח עֲוֹנוֹת עֲמוּסִים. לְמַעַן נָרוֹן בְּאוֹר פָּנֶיךָ, לֹא נֵצֵא הַיּוֹם רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ. חטאנו מַלְבִּין

סלח Przebacz świętemu ludowi w świętym dniu, Wzniosły i Święty.

חטאנו Grzeszyliśmy Opoko nasza, przebacz nam, Stwórco nasz.

אז Ongiś [1]) w dniu przebaczenia udzieliłeś odpuszczenia, światła i rozgrzeszenia narodowi, który Sobie wybrałeś. Żeś winy i grzechy gminie przebaczył, przeto w dziesiątym dniu, polegając na Tobie, w domu modlitwy się zbierają. Kiedy się grzechy wzmogły bez żadnego z mej strony oporu [2]), jeden dzień w roku nadchodzi, w którym o miłosierdzie do Przebaczającego i Rozgrzeszającego szepcą wargi tych, którzy kołacą w skrusze do Stwórcy światła i Rozgrzeszyciela. Osłodź mi światłość przebaczenia, chwilę, kiedy odpowiesz i rzekniesz „przebaczyłem". Oświeć nam oczy nasze i usuń winę, a tych, co zbłądzili w nieświadomości, nie uśmiercaj, jak złoczyńców. Byliśmy hardzi i grzeszni, czyniliśmy źle, dlatego Sprawiedliwy jesteś we wszystkiem, co nas spotyka. Grzeszyliśmy wobec Ciebie, Królu światów, prowadź nas w Twojem świetle, byśmy nie wyszli zawstydzeni. Dobry i Pobłażliwy, u Ciebie jest sprawiedliwość, oczyść nas zdrojem Twej łaski (Panie), który się sprawiedliwością odziewasz. Dniem i nocą, serce i duszę wylewamy, oby nam światło przebaczenia zabłysło z powodu udręki naszej duszy. W miłosierdziu wybadaj tajne nasze uczynki, w miłości przebacz tym, którzy obarczeni są grzechami, abyśmy mogli przebywać w świetle Twego oblicza, abyśmy dziś nie wyszli z niczem od Ciebie. Ty ubie-

[1]) Odnosi się to do opowiadania o sporządzeniu złotego cielca; na prośbę Mojżesza przebaczył wówczas Bóg grzesznemu narodowi. Miało to według tradycyi być 10 dnia miesiąca tiszri.

[2]) Zdanie z „Pieśni nad pieśniami" V. 2 „Ja śpię, a serce moje czuwa", tłumaczy tradycya w ten sposób że ja śpię, to znaczy, dobry duch śpi, a serce moje czuwa, to znowu duch grzechu; poeta ma tę interpelacyę na myśli.

כַּשֶּׁלֶג חֲטָאֵי עַמֶּךָ, מְקוֹר חַיִּים וְחֶסֶד עִמָּךְ.
נָבֹאָה עָדֶיךָ זוֹכֵר הַבְּרִית, נַהֲלֵנוּ בְּאוֹרְךָ כְּמוֹ
נִסְתָּר בְּנַחַל כְּרִית. סלה שַׂר הַמְּכַפֵּר בְּעַד צֹאן
מַרְעִית, סוֹכְכֵנוּ בְּאוֹרְךָ כְּסוּכַּת מַרְאִית. עֲנֵנוּ
אָבִינוּ מִמַּעֲמַקִּים, עוֹרֵר כְּאוֹר נֹגַהּ שׁוֹשַׁנַּת
הָעֲמָקִים. חטאנו פְּתַח לָנוּ שַׁעַר וְתַעֲלֶה תְּפִלָּה,
פָּנֶיךָ נְהַלֶּה שׁוֹכֵן מַעְלָה. צֵאתֵנוּ תְנַקֶּה וּבְחֵטְא
לֹא נִתְנַוֵּק, צָרְפֵנוּ כַּכֶּסֶף שִׁבְעָתַיִם מְזֻקָּק. סלה
קָרְבֵנוּ לְיִשְׁעֲךָ בְּאוֹר שְׁנֵי עֳפָרִים, קוֹרְאֵי
קְדֻשַּׁת יוֹם כִּפֻּרִים. רְעֵנוּ כְּקֶדֶם וְתוֹאֲרֵנוּ
יִזְהַר, רַחוּם הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר. חטאנו
שָׁפַכְנוּ כַּמַּיִם אַבְנֵי לְבוּת, שַׁחַר אוֹר יַגִּיהַּ
בּוֹחֵן לְבָבוֹת. תְּחַטְּאֵנוּ בְּאֵזוֹב וְנִטְהַר בְּיוֹם
סְלִיחָתִי, תַּקְשִׁיב סְלַח נָא וְתֹאמַר סָלַחְתִּי.
ה״ק סְלַח לְגוֹי קָדוֹשׁ. בְּיוֹם קָדוֹשׁ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ.

כשחל יום כפור בחול אומרים זה.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים

כשחל יום כפור בשבת אומרים זה.

הַכֹּל יוֹדוּךָ, וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ, וְהַכֹּל יֹאמְרוּ:
אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה, יוֹצֵר

lasz jak śnieg grzechy Twego narodu — zdrój życia i miłości jest u Ciebie; przychodzimy więc przed Ciebie (Panie), który pamiętasz o przymierzu, prowadź nas w Twojem świetle, jak prowadziłeś tego, który się ukrywał w rzece Kerit.[1] Królu, Pobłażliwy, jak pasterz wobec swej trzody, osłoń nas Twojem światłem, jak osłoniłeś tego, który Cię oglądał. Z głębi nam odpowiedz, roznieć światło, jak blask róży dolin. Otwórz nam bramę, by nasza modlitwa weszła, modlimy się do Ciebie, króry przebywasz na wyżynie, nasze plamy oczyść, by nas żaden grzech nie zeszpecił, oczyść nas jako srebro siedmiokroć przetopione. Zbliż nas do Twego zbawienia, w świetle Twoich obu bohaterów (jeleni)[2], którzy zwiastowali świętość dnia pojednania, zaopiekuj się nami, jak dawniej, aby zajaśniała nasza dola, Miłosierny, posłuchaj, uczyń i nie zwlekaj. Wylaliśmy jak wodę zakamieniałe serca, oby nam tedy z rana zabłysła jasność o Przenikający serca. Oczyść nas hyzopem, abyśmy byli czyści w dniu odpustu, wysłuchaj, odpuść i rzeknij: „odpuściłem".

סלח Odpuść świętemu narodowi w świętym dniu, Wzniosły i Święty.

Gdy święto przypada na zwykły dzień.

המאיר On w miłosierdziu udziela ziemi jasności i tym, którzy na niej mieszkają, a w Swej

[1]) Poeta ma tu na myśli proroka Eliasza, który się ukrywał przed królem Achabem nad rzeką Kerit.

[2]) Mowa tu o obu braciach, Aronie i Mojżeszu, którzy nazwani są „jeleniami".

Gdy święto przypada na sobotę.

הכל יודוך Wszyscy dzięki Ci składają, wszyscy Cię chwalą i wszyscy mówią: „niemasz świętego jako Wiekuisty". Wszyscy Cię wynoszą sela'— Stwórco wszyst-

וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ, מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז, הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם.

לשבת

הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח, וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ, מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ, וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ, וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים. הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז, הַמְשֻׁבָּח, וְהַמְפֹאָר, וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם, בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֻזֵּנוּ, צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ, מָגֵן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ. אֵין כְּעֶרְכֶּךָ, וְאֵין זוּלָתֶךָ, אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה־לָּךְ. אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ, וְאֵין דּוֹמֶה־לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת הַמֵּתִים.

dobroci odnawia codziennie dzieło stworzenia. Jak liczne są Twoje dzieła Wiekuisty, mądrze wszystko urządziłeś, cała ziemia pełna jest Twoich dóbr. Królu z dawna wychwalany, uwielbiany i wywyższany od odwiecznych dni. Boże

(W sobotę).

stkiego. Panie, Ty codziennie otwierasz wierzeje bram wschodu i przebijasz zapory przestworza, wyprowadzasz słońce z jego miejsca i księżyc z stałej jego siedziby i świecisz całemu światu i jego mieszkańcom, których stworzyłeś w nieprzebranem miłosierdziu. W miłosierdziu świecisz ziemi i jej mieszkańcom i w dobroci Twej odnawiasz codziennie dzieło stworzenia. Królu, z dawna wychwalany, uświetniany i wywyższany od odwiecznych dni; Boże świata, w wielkiem Twojem miłosierdziu zmiłuj się nad nami, Panie naszej mocy, Opoko naszego schronienia, Tarczo naszej pomocy, Tyś naszem Schronieniem. Nikt Tobie nie równy i nikt nie istnieje prócz Ciebie; nic bez Ciebie się nie dzieje, albo gdzie kto do Ciebie podobny? Nikt Tobie nie równy Wiekuisty Boże nasz na tym świecie i nikt podobny do Ciebie nie jest w życiu przyszłego świata; nic bez Ciebie się nie dzieje, Wybawco nasz za dni Messyasza, a nikt do Ciebie nie będzie podobny Wybawicielu nasz w czasie zmartwychwstania.

אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן
יִשְׁעֵנוּ. מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ. אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל
דֵּעָה, הֵכִין וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה, טוֹב יָצַר
כָּבוֹד לִשְׁמוֹ, מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת

לשבת

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ
בְּפִי כָּל נְשָׁמָה, גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם, דַּעַת
וּתְבוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ. הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת
הַקֹּדֶשׁ, וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה, זְכוּת
וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ, חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי
כְבוֹדוֹ. טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ, יְצָרָם
בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל, כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן
בָּהֶם, לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל. מְלֵאִים
זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ, נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם,
שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם, עֹשִׂים
בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם. פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ,
צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ, קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּזְרַח אוֹר, רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה,
שֶׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם, תִּפְאֶרֶת
וּגְדֻלָּה, שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ.

świata w wielkiem Twojem miłosierdziu zmiłuj się nad nami, Panie naszej mocy, Opoko naszego schronienia, Tarczo naszej pomocy, Tyś naszem Schronieniem. Niech będzie pochwalony Pan, który jest Wszechwiedzący. On ułożył i stworzył promienie słoneczne, (wszystko) dobre stworzył na chwałę Swego imienia. Dookoła Swej potęgi światłości rozmieścił, a na krań-

(W sobotę).

אֵל אָדוֹן Panie, Władzco wszystkich stworzeń, bądź pochwalony i błogosławiony w ustach wszelkiej istoty; Jego wielkości i dobroci pełen jest świat, wiedza i rozum otaczają Go. Wznosi się ponad święte „chajot“ [1]) i króluje w dostojeństwie na Swej „merkabie“ [1]). Niewinność i prostota są przed Jego tronem, łaska i sprawiedliwość przed Jego majestatem. Dobre są światła, które stworzył nasz Bóg, umiejętnie je ukształcił, rozumnie i rozważnie. Siły im nadał i mocy, by się stały rządcami świata. Pełne są żaru i łuną promienne, a blask ich umila cały świat. Rade wschodzą i wesoło zachodzą, wypełniając z trwogą wolę swego Stwórcy; świetności i sławy przysparzają Jego imieniu, radości i wesołości (każdej) wzmiance o Jego królestwie. On. (Bóg) słońce wezwał, a ono zajaśniało, spojrzał, a kształtnie się księżyc ułożył. Toż chwałę Mu składają wszystkie zastępy wyżyny, hołd i wielkość serafim [1]), ofanim [1]) i święte chajot [1]):

[1]) Prorok Ezechiel w swojem opowiadaniu o powołaniu go na proroka (Ezechiel I.) opisuje majestat Boży, jak go oglądał w widzeniu. Otóż wedle niego, Bóg siedzi na rydwanie „merkaba“, dokoła którego gromadzą się dziwaczne twory „chajot“, ogniści anieli „serafim“ i „ofanim“, o których mowa jest w naszym ustępie.

עֹז, פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי, תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ. תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ, יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה.

לשבת

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה, עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת. זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר: מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת, טוֹב לְהוֹדוֹת לַייָ. לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה, יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ, וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְעַל־הָאָרֶץ מִתָּחַת. תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְעַל־מְאוֹרֵי־אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה.

התברך צורנו וכו׳.

:ach niebios, świętych głosicieli sławy Najwyższego, którzy ciągle opowiadają o chwale Pana i Jego świętości. Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz, za sławetne dzieło rąk Twoich i za jasne świeczniki, które uczyniłeś na Twoje uświetnienie, sela'.

(W sobotę).

לא Panu, który odpoczął po wszystkich dziełach w siódmym dniu, (w owym dniu) wzniósł się i usiadł na Swoim dostojnym tronie. Odział się świetnością w dniu odpoczynku i radość przykazał na dzień sobotni. To chwała siódmego dnia, że w nim odpoczął Pan po całej Swej pracy, a siódmy dzień sam, wychwala i głosi pieśń, śpiew na dzień sobotni „dobrze jest dziękować Wiekuistemu[1])" Dlatego niech uwielbiają i błogosławią Pana wszystkie Jego stworzenia, niech chwałę uznania i wielkość oddadzą Panu, Królowi, Stwórcy wszystkiego, który w Swej świętości nadał jako dziedzictwo narodowi Swemu — Izraelowi spokój w dzień świętej soboty. Niech będzie uświęcone imię Twoje, Wiekuisty Boże nasz i niech będzie uświetniona pamięć Twoja, Królu nasz, wysoko na niebie i nisko na ziemi. Bądź pochwalony Zbawco nasz za chwałę rąk Twoich i za jasne światła, które uczyniłeś na Twoje uświetnienie, sela'.

[1]) Ps. XCII. 2.

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ. יוֹצֵר מְשָׁרְתִים
וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם. עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם,
וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל, דִּבְרֵי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. כֻּלָּם אֲהוּבִים, כֻּלָּם
בְּרוּרִים, כֻּלָּם גִּבּוֹרִים, וְכֻלָּם עוֹשִׂים בְּאֵימָה
וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם, וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם
בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבָרְכִים
וּמְשַׁבְּחִים, וּמְפָאֲרִים, וּמַעֲרִיצִים, וּמַקְדִּישִׁים
וּמַמְלִיכִים.

אֶת־שֵׁם הָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא. וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם
עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת
זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ, בְּשָׂפָה
בְרוּרָה וּבִנְעִימָה, קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים
וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה.

**קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא
כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.**

פיתחין הארון

חי״ק בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

מַלְכוּתוֹ בִּקְהַל עֲדָתִי, וּכְבוֹדוֹ הוּא

. . . .

תתברך Bądź pochwalony! Opoko nasza, Królu nasz i Zbawco nasz, Stwórco świętych, Niech będzie wychwalane na wieki imię Twoje, Królu nasz, Stwórco posłańców (anielskich), oni to wszyscy razem, na świata stojąc wyżynie, donośnie wśród trwogi oznajmiają słowa żywego Boga i Króla świata. Oni są wszyscy mili, wszyscy wybrani, wszyscy potężni, a przecież wyszyscy wykonują w bojaźni i czci wolę Pana swego. Wszyscy w świętości i czystości wśród pieśni i śpiewu otwierają swoje usta, błogosławią, chwalą, uświetniają, uwielbiają, uświęcają i hołd składają:

את שם Imieniu Pana — wielkiego, potężnego i wspaniałego Króla, święty On. Oni wszyscy przyjmują na się jarzmo niebieskiego królestwa, jeden od drugiego — i nawzajem się zachęcają, by uczcić swego Stwórcę w spokoju, w ozdobnej i przyjemnej mowie; świętą modlitwę wszyscy jednocześnie odmawiając, czci pełni wołają:

קדוש „Święty, święty, święty jest Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia chwały Jego“.[1])

ברוך Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

מלכותו Jego królestwo ujawia się w zborach gmin, a Jego wspaniałość to moje wyznanie

---

[1]) Jezajasz VI. 3.

אֱמוּנָתִי, אֵלָיו בִּקַּשְׁתִּי לְכַפֵּר עֲוֹ
הַטָּאתִי, וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי,
יַעֲנֶה וְיֹאמַר סָלַחְתִּי.

חזן מיוסד ע"פ א"ב

קָדוֹשׁ אַדִּיר בַּעֲלִיָּתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

קָדוֹשׁ בִּתְשׁוּבָה שָׁת סְלִיחָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. מלכותו

קָדוֹשׁ גִּלָּה לְעַמּוֹ סוֹד דָּתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

קָדוֹשׁ דָּן עַל כַּפָּרַת צֹאן מַרְעִיתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. מלכותו

קָדוֹשׁ הַסּוֹלֵחַ לַאֲיֻמָּתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

קָדוֹשׁ וְעַמּוֹ יְמַלְלוּ גְּבוּרָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. מלכותו

קָדוֹשׁ זוֹכֵר אֲיֻמָּה בְּאַהֲבָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

wiary. Do Niego się zwracam o przebaczenie winy za mój grzech — w dzień postu pojednania, o odpuszczenie mi, aby mi odpowiedział i rzekł: „odpuszczam".

קדוש Święty, potężny jest w swej wysokości.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, z pokutą złączył Swoje przebaczenie.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, narodowi Swemu odkrył tajemnicę Swego prawa.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, cieszy się z przebaczenia, uzyskanego przez trzodę Twego pastwiska.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, rozgrzesza Swój naród.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty On, a Jego naród głosi Jego potęgę.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, pamięta w miłości o Swym narodzie.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

קָדוֹשׁ חָפֵץ בְּעַנְוֵי נֶפֶשׁ תַּמָּתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. מלכותו

קָדוֹשׁ טַהֵר טְמֵאִים בְּמֵי זְרִיקָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

קָדוֹשׁ יַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג חֵטְא סְגֻלָּתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. מלכותו

קָדוֹשׁ כַּפֵּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שִׁגְגָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

קָדוֹשׁ לְיוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה שָׁת קְרִיאָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. מלכותו

קָדוֹשׁ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲדָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

קָדוֹשׁ נִרְאָה בְּהַר מְרוֹם הָרִים עֲמִידָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. מלכותו

קָדוֹשׁ סוֹלֵחַ לְסוֹבְלֵי עוֹל יִרְאָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

קָדוֹשׁ עָוֹן יְכַפֵּר וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. מלכותו

קָדוֹשׁ פְּשָׁעִים מַעֲבִיר בְּצִדְקָתוֹ.
ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

Święty, znajduje upodobanie w skrusze ducha Swoich pobożnych.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, oczyszcza nieczystych przez pokropienie wodą.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty ubiela jak śnieg grzechy Swego wybrańca.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, przebacz Twemu narodowi, Izraelowi, jego błędy.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, jeden dzień w roku ustanowił, by Go wzywano.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, odpuszcza i rozgrzesza Swą gminę.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, na najwyższej z gór objawił się Jego majestat.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, On rozgrzesza tych, którzy noszą ciężar Jego służby.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, przebacza winę i nie okazuje całej Swej zapalczywości.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, usuwa winy w Swej sprawiedliwości
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

קָדוֹשׁ צוֹם הֶעָשׂוֹר יְקַבֵּל לִתְשׁוּבָתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. מלכותו

קָדוֹשׁ קְדוֹשִׁים יַעֲרִיצוּ קְדֻשָּׁתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

קָדוֹשׁ רַחוּם וְחַנּוּן וְאֵין זוּלָתוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. מלכותו

קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים בִּמְכוֹן שִׁבְתּוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

קָדוֹשׁ תַּרְשִׁישִׁים יַגִּידוּ תִפְאַרְתּוֹ.

ק׳ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ.

חו״ק מַלְכוּתוֹ בִּקְהַל עֲדָתִי, וּכְבוֹדוֹ הוּא אֱמוּנָתִי, אֵלָיו בַּקָּשָׁתִי לְכַפֵּר עֲוֹן חַטָּאתִי, וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי, יַעֲנֶה וְיֹאמַר סָלַחְתִּי.

סוגרין הארון.

וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ, וּכְרוּבִים יְפָאֵרוּ, וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ, וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעֻמַּת שְׂרָפִים, לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

Święty, post dziesiątego dnia przyjmuje jako pokutę.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, święci uwielbiają Jego świętość.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, jest Miłosierny i Litościwy, a nie masz nikogo prócz Niego.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, przebywa w obłokach, w stałej Swej siedzibie
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

Święty, niebianie głoszą jego sławę.
Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego królestwa.

מלכותו Jego królestwo ujawia się w zborach gmin, a Jego wspaniałość, to moje wyznanie wiary. Do niego się zwracam o przebaczenie winy za mój grzech; — w dzień postu pojednania o odpuszczenie mi, aby mi odpowiedział i rzekł: „odpuszczam".

והחיות I święte chajot spiewają, a cherabi chwalą, a serafim radują się i anieli wynoszą. Oblicze wszelkiej chaja i koło i cherub są naprzeciw serafim i te z przeciwka chwalą i mówią:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ, לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם, זְמִרוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ, כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בַּעַל מִלְחָמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ. אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר, וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת.

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ, וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים, כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ. אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן, הַמְרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל, לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ

ברוך Niech będzie pochwalona wspaniałość Wiekuistego z przybytku Swego.

לאל Panu — błogosławiony On — dzięki czynią, Królowi, Panu wiecznie żyjącemu i trwającemu pieśni śpiewają i pochwały głoszą, On Sam bowiem dokonuje cudów i stwarza nowe rzeczy. On, Pan wojen, sprawiedliwość sieje i zbawieniu każe kwitnąć, On jest Stwórcą lekarstw, pełen jest dostojności, On Pan cudów, codziennie w Swojej dobroci, ciągle odnawia dzieło stworzenia, jako powiedziane jest o Stwórcy wielkich świateł: „Albowiem na wieki trwa Jego łaska [1]). Zaświeć nowe światło nad Syonem, abyśmy się wszyscy rychło godnymi stali jego jasności. Bądź pochwalony Wiekuisty, Stwórco świateł.

אהבה Wielką miłością umiłowałeś nas Wiekuisty Boże nasz i ulitowałeś się nad nami wielkiem i nadzwyczajnem miłosierdziem. Ojcze nasz, Królu nasz, dla ojców naszych, którzy Tobie ufali i których uczyłeś praw życia, zmiłuj się nad nami i pouczaj nas. Ojcze nasz, Ojcze miłosierny. Litościwy, zlituj się nad nami i udziel naszemu sercu rozsądku i rozumu, abyśmy mogli zrozumieć, uczyć się i nauczać, przestrzegać, wykonywać i zachować w miłości wszystkie słowa nauczane przez Twój zakon. Oświeć

[1]) Ps. CXXXVI. 1.

בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְדַבֵּק
לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה
וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ, וְלֹא־נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד.
כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ,
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ. וַהֲבִיאֵנוּ
לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת
אָתָּה, וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלָשׁוֹן,
וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת,
לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ
וּבְכָל־נַפְשְׁךָ, וּבְכָל־מְאֹדֶךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ.

oczy nasze w Twoim zakonie i złącz nasze serce z Twojemi przykazaniami i zjednaj nasze sece w miłości i czci Twego imienia, byśmy nigdy nie zostali zawstydzeni. A że Twemu świętemu, wielkiemu i wspaniałemu imieniu ufamy — będziemy się radowali i cieszyli Twoją pomocą. Sprowadź nas w spokoju z czterech krańców ziemi i zawieź nas w swobodzie do ziemi naszej, wszak Ty jesteś Panem, który czyni pomoc, a nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów i języków i nas zbliżyłeś w prawdzie do Twego wielkiego imienia, sela', byśmy Ci dziękowali i głosili w miłości, żeś Jedyny. Bądź pochwalony Wiekuisty, który wybrałeś naród Swój, Izraela w miłości.

אל מלך Pan jest wiernym Królem.

שמע (V. księga Mojż. VI. w. 4—9) Słuchaj Izraelu! Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny.

ברוך Niech będzie pochwalone imię wspaniałego Jego królestwa na wieki wieków.

ואהבת A będziesz miłował Wiekuistego Boga Twego całem sercem twojem i całą duszą twoją i całem mieniem twojem. I niech będą te słowa, które ci dziś przekazuję, na sercu twojem,

וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ, וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ, וּבְשָׁכְבְּךָ, וּבְקוּמֶךָ. וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ, וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ, וּבִשְׁעָרֶיךָ.

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ, וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ, וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ. הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם, וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם. וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם. וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם

będziesz je wpajał dzieciom twoim i będziesz o nich opowiadał, siedząc w domu twoim, idąc drogą, kładąc się i wstając. Uwiążesz je jako znak na ręce twojej i niech będą naczółkiem między twojemi oczyma. Napiszesz je na odrzwiach domu twego i na bramach twoich.

והיה (V ks. Mojż. XI w. 13—21) A stanie się, skoro słuchać będziecie moich przykazań, które Ja wam dziś przykazuję, abyście miłowali Wiekuistego Boga waszego i służyli Mu całem sercem waszem i całą duszą waszą. Tedy dam deszcz waszej ziemi w swoim czasie, deszcz jesienny i wiosenny i będziesz zbierał twoje żyto, twój moszcz i twoją oliwę. I dam ziele na polu twojem dla twego bydła i będziesz jadł i nasycisz się. Strzeżcie się, by się nie dało uwieść wasze serce, byście się nie cofnęli wstecz i nie służyli obcym bogom i im się nie kłaniali, bo gniew Wiekuistego zapali się przeciw wam; On zawrze niebiosa i nie będzie deszczu, a ziemia nie wyda swego plonu i znikniecie rychło z tego dobrego kraju, który Wiekuisty wam daje. Wtłoczcie tedy te moje słowa w wasze serce i w waszą duszę i przywiążcie je jako znak na ręce waszej i niech będą naczółkiem między waszemi oczyma. Będziecie tego nauczali wasze

לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ. וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ.
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם, כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם, וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת, וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם.
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי, וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים, אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם.

אֱמֶת, וְיַצִּיב, וְנָכוֹן וְקַיָּם, וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן, וְאָהוּב וְחָבִיב, וְנֶחְמָד וְנָעִים, וְנוֹרָא וְאַדִּיר, וּמְתֻקָּן

dzieci, by o nich opowiadały, gdy będziesz siedział w twoim domu, lub szedł drogą, gdy się położysz i wstaniesz, i napiszesz je na odrzwiach twego domu i na bramach twoich.

Aby się pomnożyły dni wasze i dni waszych dzieci na ziemi, którą zaprzysiągł Wiekuisty waszym ojcom, że im ją odda na tak długo, jak długo niebiosa są nad ziemią.

ויאמר (IV. ks. Mojż. XV. w. 37—41) Wiekuisty rzekł do Mojżesza co następuje: Przemów do dzieci Izraela i powiedz im, aby sobie uczyniły pętlice na rogach swoich szat — po wszystkie pokolenia, do pętlic u rogu niech przydadzą sznurek z niebieskiej wełny. Tak niech będą wasze pętlice; oglądając przypomnicie sobie wszystkie przykazania Wiekuistego i będziecie je wykonywali i nie będziecie wykraczali wedle woli waszego serca i waszych oczu, którym ulegacie. Pamiętajcie tedy i wykonujcie wszystkie moje przykazania, byście byli świętymi waszemu Bogu. Jam Wiekuisty— Bóg wasz, który was wywiódł z kraju Egiptu, by być wam Bogiem; Ja Wiekuisty Bóg wasz.

אמת Prawdziwe, stałe, trwałe, wiecznie obowiązujące, proste, szczere, miłe, przyjemne, pełne powabu i wdzięku, dostojne, wspaniałe, do-

וּמְקֻבָּל, וְטוֹב וְיָפֶה, הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת, אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ, צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם, וּשְׁמוֹ קַיָּם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיָּמֶת. וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים, נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ, עַל־בָּנֵינוּ וְעַל־דּוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ.

עַל־הָרִאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד, אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבֹר, אֱמֶת, שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצְרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ, אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ.

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי אָרֶץ. אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ, וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ. אֱמֶת, אַתָּה

skonałe, przekazane, dobre i piękne pozostanie dla nas to przykazanie po wieki. Prawda to, że wieczny Bóg jest naszym Królem, że Opoka Jakóba, jest Tarczą naszego zbawienia. Z pokolenia w pokolenie On trwa i imię Jego trwa, a tron Jego trwały i królestwo Jego i wierność Jego wiecznie trwa. A Jego słowa żyją i trwają, były zawsze wiarygodne i miłe naszym ojcom, jak nam, naszym synom, naszym potomnym i wszystkim potomnym nasienia Izraela Twoich sług.

על הראשונים Pierwszym i ostatnim są one wieczystą i niezmienną ustawą. Prawdą jest, żeś Ty Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców, Królem naszym, Królu naszych ojców, Zbawco naszych ojców, Stwórco nasz, Opoko naszego zbawienia, Wybawco nasz i Ochrono nasza od wieków trwa Twoje imię, nie ma Boga, prócz Ciebie.

עזרת Pomocą naszych ojców byłeś z dawna, a po nich Tarczą i Zbawcą jesteś ich synom w każdem pokoleniu. Na świata wyżynie — jest Twoja siedziba, prawa zaś Twoje i Twoja sprawiedliwość sięgają po krańce ziemi. Błogo mężowi, który słucha Twoich przykazań, a naukę Twoją i słowo Twoje bierze sobie do serca. Prawdą, żeś Ty Władcą Swemu

הוּא אָדוֹן לְעַמּוֹ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם. אֱמֶת, אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ, וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ, וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ, וְזֵדִים טִבַּעְתָּ, וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ, וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר. עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל, וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם. רָם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא, מַשְׁפִּיל גֵּאִים, וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דַּלִּים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו. תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן, בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ, מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא.

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם, יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד.

narodowi i możnym Królem dla wywalczenia ich sprawy. Prawda, żeś Ty Pierwszy i Ostatni i że prócz Ciebie nie mamy innego Króla, Wybawcy i Zbawcy. Z Egiptu nas uwolniłeś Wiekuisty Boże nasz i wybawiłeś nas z domu niewoli. Wszystkich pierworodnych (Egipcyan) zabiłeś, Twego zaś pierworodnego ocaliłeś i morze Suf przeciąłeś, zuchwalców zatopiłeś, ulubieńców zaś przeprowadziłeś; ich ciemięzców wody zakryły, żaden z nich nie ostał się. Za to chwalcie ulubieńcy i wywyższajcie Pana i hołd miłości złóżcie i (zanućcie) śpiewy, pieśni, pochwały, błogosławieństwa i dziękczynienia Królowi — wiecznie istniejącemu. On Wzniosły i Wspaniały, Wielki i Dostojny; dumnych poniża, a niskich podnosi, uwalnia uwięzionych, wybawia uciśnionych, pomaga biednym i odpowiada Swemu narodowi, kiedy się do Niego zwraca. Chwała za to Najwyższemu Panu, niech będzie pochwalony! Toż Mojżesz i synowie Izraela pieśń wśród wielkiej radości Ci zanucili mówiąc razem:

מי כמכה „Któż jest jak Ty między możnymi o Wiekuisty, któż jest jak Ty uświetniony świętością, Dostojny w chwale, Cudotwórco!"

שירה Nową pieśnią chwalili wybrańcy, Twoje imię nad brzegiem morza, wszyscy razem dziękowali i hołdowali Ci mówiąc „Wiekuisty będzie królował na wieki".

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל.

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר

צור Opoko Izraela wstań na pomoc Izraelowi i uwolnij wedle Twego przyrzeczenia Jehudę i Izraela. Naszym wybawcą jest Wiekuisty zastępów, któremu na imię Święty Izraela. Bądź pochwalony Wiekuisty, Wybawco Izraela.

אדני Panie mój, otwórz moje wargi, a usta moje niech głoszą chwałę Twoją.

ברוך Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie wielki, potężny i pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo!

מלך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu.

מכלכל Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz

אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר, מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה

związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń. A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

אתה קדוש Tyś święty, a imię Twoje święte a święci chwalą Cię co dnia, sela'.

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń, Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne nad wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją

לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּה יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

błogą nadzieję tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi, rychło za dni naszych.

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

ותמלוך A Ty Wiekuisty Sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „Będzie[1]) panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja'."

קדוש Ty jesteś święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „Wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską"[2]). Bądź pochwalony Wiekuisty, Święty Królu!

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדּוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni na świętość i odpoczynek i dzień ten) przebaczenia, dla odpuszczenia, rozgrzeszenia i przebaczenia, aby nam odpuścić w nim wszystkie nasze przewinienia (w miłości), jako świętą zjawę na pamiątkę wyjścia z Egiptu.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, niech się wzniesie, dojdzie i dosięgnie Cię, niech się ukaże, niech łaskawie będzie przyjęta, wysłuchana i uwzględniona pamięć i myśl o nas i pamięć o naszych ojcach i pamięć o Messyaszu, potomku Dawida, Twego sługi i pamięć o Jerozolimie, Twoim świętym grodzie i pamięć o całym narodzie Twoim — domu Izraela ku zbawieniu, dobremu, życzliwości, łasce i miłosierdziu, ku życiu i pokojowi w tym dniu przebaczenia. Wspomnij

לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כָּאָמוּר: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. וְנֶאֱמַר: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ, וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי, כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם, לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל

o nas Wiekuisty Boże nasz w nim dla dobra i pamiętaj o nas w nim ku błogosławieństwu i dopomóż nam w nim ku życiu. Słowem zaś pomocy i miłosierdzia osłoń nas i zlituj się nad nami. Zmiłuj się nad nami i dopomóż nam, gdyż do Ciebie są oczy nasze (zwrócone), albowiem Ty jesteś Panem, Królem litości i miłosierdzia.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców odpuść nasze przewinienia w dniu (sobotnim tym i w dniu) przebaczenia, wymaż i usuń nasze winy i grzechy nasze z przed Twoich oczu jako powiedziane: „Ja, Ja jestem tym, który wymażę twoje winy gwoli Sobie, a grzechów twoich nie wspomnę“[1]), i jest dalej powiedziane. „Rozwiałem jako obłok Twoje winy i jak mgłę Twoje grzechy, wróć do mnie albowiem ja Cię wybawię“[2]) - i jest dalej powiedziane: „Albowiem[3]) w onym dniu odpuści wam, by was oczyścić, z wszystkich waszych grzechów przed Wiekuistym będziecie czystymi“. (W sobotę: Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku). Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (w sobotę: i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, albowiem Ty jesteś Rozgrzeszycielem

[1]) Jezajasz XLIII. 25. [2]) Jezajasz XLIV. 22. [3]) Leviticus XVI. 3.

וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ

i Odpuścicielem dla pokoleń Jeszurum od rodu do rodu i prócz Ciebie nie mamy Króla Rozgrzeszyciela i Odpuściciela tylko Ciebie. Bądź pochwalony Wiekuisty Królu który odpuszczasz i rozgrzeszasz nam nasze winy i winy Swego narodu domu Izraela i usuwasz nasze błędy rok rocznie. Królu nad całą ziemię, który uświęcasz (sobotę i) Izraela i dzień przebaczenia.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu, ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela, narodu Twego.

ותחזינה Oby oczy nasze widziały jak powrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, który zwróci Syonowi Swoją świetność.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia; Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie, Twojej ręce powierzone i za nasze duszy, Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora, z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewy-

רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

czerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje Królu nasz po wieki wieków.

וכתוב Zapisz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy" jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

שים שלום Użycz pokoju, szczęścia i błogosławieństwa, łaski, miłości i miłosierdzia, nam i całemu Izraelowi, Twojemu narodowi. Pobłogosław nas wszystkich razem, Ojcze nasz jasnością Twego oblicza. Wszak w jasności Twego oblicza przykazałeś nam Wiekuisty Boże nasz naukę życia i miłość cnoty, sprawiedliwość, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Oby się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i zapisani przez Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף, לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דֹפִי, הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע, כִּזַּבְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, נִאַצְנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרַרְנוּ, קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תִּעַבְנוּ, תָּעִינוּ, תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן, וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל־כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, oby doszła do Ciebie nasza modlitwa; nie ukrywaj się przed naszem błaganiem. Nie jesteśmy ani tak zuchwałymi, ani tak zatwardziałymi, byśmy w obliczu Twojem Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców mieli powiedzieć: Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców „sprawiedliwi jesteśmy i nie grzeszyliśmy", lecz owszem my grzeszyliśmy.

אשמנו Błądziliśmy, sprzeniewierzyliśmy się, grabiliśmy, bluźniliśmy, wprowadzaliśmy w błąd i potępialiśmy, byliśmy hardzi, popełnialiśmy gwałt, zmyślaliśmy fałsz. Radziliśmy źle, kłamaliśmy, szydziliśmy, odpadliśmy, pogardzaliśmy, odstąpiliśmy, niesprawiedliwieśmy czynili, zawiniliśmy, nienawidziliśmy, byliśmy krnąbrni, źle czyniliśmy, niszczyliśmy, pogardzaliśmy, krzywo szliśmy, kusiliśmy.

סרנו Odstąpiliśmy od Twoich przykazań i Twoich dobrych ustaw bez korzyści dla nas. Toteż Ty sprawiedliwy we wszystkiem, co nas spotkało, albowiem Ty prawdę czynisz, a po naszej stronie wina.

מה נאמר Cóż mamy powiedzieć Tobie, który zasiadasz na wyżynie, albo co powiedzieć Tobie, który mieszkasz w obłokach, wszak wszystkie skrytości i tajemnice i tak znasz.

אתה יודע Ty znasz tajniki świata i najskrytsze schowki wszelkich istot, Ty badasz wszystkie wnętrza komory i doświadczasz nerek i serca, nic Ci nie jest tajne i nic nie jest ukryte przed Twojemi oczyma.

ובכן Bądź wola Twoja Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, abyś nas rozgrzeszył ze wszystkich naszych grzechów, odpuścił nam wszystkie nasze przewinienia i przebaczył nam wszystkie nasze winy.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוּר הַלֵּב.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה.
וְעַל חֵטְא ש"ל בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע.

על חטא Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie mimowoli i z rozmysłu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w zatwardziałości serca.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie nieświadomie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez poruszenie warg.

Grzech, który popełniliśmy jawnie i skrycie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieobyczajność.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie mową ust.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie za wiedzą i podstępnie.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zły popęd serca.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez wyzyskiwanie bliźniego.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez grzeszną spowiedź ust.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez niemoralne schadzki.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie ze swawoli i nieostrożności.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez lekceważenie rodziców i nauczycieli.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przemocą.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez znieważenie Boga.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez niestosowną mowę.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieczystość warg.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie z powodu złego popędu.

וְעַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie za wiedzą innych lub bez ich wiedzy.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

על חטא Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie ręką sprzedajną.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie kłamstwem i oszustwem.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie złym językiem.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie szyderstwem.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przy kupnie i sprzedaży.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przy jedzeniu i piciu.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie lichwą i wyzyskiem.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez dumnie wzniesione gardło.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieobyczajne mruganie oczu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie obmową naszych ust.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez dumne oczy.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w zuchwałości czoła.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zrzucenie jarzma.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez przesąd.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez usidlanie przyjaciela.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zawiść oczu.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף.
עַל חֵטְא שֶׁ"ל בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת
בֵּית דִּין.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez lekkomyślność.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieugiętość grzbietu.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez skwapliwy bieg nóg ku złemu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie potwarzą.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez krzywoprzysięstwo.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez bezpodstawną nienawiść.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez sprzeniewierzenie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w odurzeniu serca.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

ועל חטאים Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary całopalnej.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary grzesznej.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary wedle stanu majątkowego.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary za przewinienie pewne lub wątpliwe.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na karę cielesną.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na karę czterdziestu razów.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na śmierć z zarządzenia niebios.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na zgładzenie lub bezdzietność.

I grzechy, za które zasłużylibyśmy na jedną z czterech rodzajów sądowych kar śmierci.

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִים לָנוּ, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ, אֶת שֶׁגְּלוּיִים לָנוּ, כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִים וִידוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל, וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה).

אֱלֹהַי, עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי, וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי, קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי; הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד, וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים.

סקילה Ukamienowanie, spalenie, ścięcie lub zadławienie za łamanie przykazań lub zakazów, bądźto że obowiązek ich zachowywania istnieje, (i dziś)[1]) lub nie istnieje; — tak za te (grzechy) które są nam znane, jakoteż i za te, które nam nie są znane. Te, które nam są znane, jużeśmy wypowiedzieli przed Tobą, i przyznaliśmy się do nich wobec Ciebie; te zaś, które nam nie są znane, Tobie są znane i wiadome, jako jest powiedziane: „Skrytości są u Wiekuistego Boga naszego, ale co jawne należy do nas i naszych dzieci po wieki, abyśmy wykonywali wszystkie słowa tej nauki".[2]) Ty bowiem rozgrzeszasz Izraela i odpuszczasz szczepom Jeszurun w każdem pokoleniu, a prócz Ciebie nie mamy króla, któryby jak Ty odpuszczał i przebaczał.

אלהי Boże mój, dopóki nie zostałem stworzony, nie byłem niczem, a teraz kiedym został stworzony jestem, jakbym nie był. Prochem jestem za życia, a cóż dopiero po mojej śmierci. Otóż jestem przed Tobą, jakby naczynie jakie — pełen wstydu i sromu. Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże mój i Boże moich ojców, bym więcej nie grzeszył, a co zgrzeszyłem zetrzyj w Twojem nieprzebranem miłosierdziu, ale nie przez cierpienia i zgubne choroby.

---

[1]) Są pewne przykazania, które dziś z powodu zburzenia świątyni i zniesienia ofiar nas nie obowiązują więcej. [2]) Deuteronomium XXIX. 28.

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה, פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

אלהי· Panie strzeż mego języka od złego, a moich warg od obłudnej mowy. Obym wobec tych, co mi złorzeczą mógł milczeć, obym mógł wobec każdego być (skromny), jak proch. Otwórz moje serce dla Twej nauki, oby moja dusza lgnęła do Twoich przykazań; zniwecz rychło zamiar tych wszystkich, którzy knują przeciw mnie zło i unicestwij ich postanowienia. Uczyń to dla imienia Twego, uczyń dla Twojej prawicy, uczyń dla Twojej świętości, uczyń dla Twojej nauki, by ocaleni zostali Twoi ulubieńcy. Dopomóż mi prawicą Twoją i odpowiedz mi.

יהיו· Oby Ci się podobały słowa moich ust i myśli mego serca Wiekuisty, moja Opoko i mój Zbawco.

Oby Sprawca pokoju na wyżynach zesłał pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

יהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, aby odbudowana została świątynia rychło za dni naszych; daj nam udział w Twojej nauce, abyśmy Ci służyć mogli w bojaźni, jak za dni poprzednich i lat dawnych. Oby Wiekuisty znowu sobie upodobał dań ofiarną Judy i Jerozolimy, jak za dni poprzednich i lat dawnych.

תפלה לשליח צבור בקול.

פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים, אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים, לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מָלֵא רַחֲמִים מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים.

אֵימֶיךָ נָשָׂאתִי חִין בְּעֶרְכִּי, בְּמַלְאֲכוּת עַמְּךָ בֶּרֶךְ בְּבָרְכִי. גּוֹחִי מִבֶּטֶן הֲגִיגַ הֲשִׂכִי, דַּבֵּר צָחוֹת וּבַאֲמִתְּךָ הַדְרִיכִי. הוֹרֵנִי שְׁפוֹךְ שִׂיחַ עָרֵב, וְלוֹנְנִי בְּצִלְּךָ אוֹתִי לְקָרֵב. זַעַק יוֹפַק בְּכִוּוּן קֶרֶב, חַלּוֹתִי פָּנֶיךָ וְצִדְקָתְךָ תִּקְרַב. טְהוֹר עֵינַיִם מְאֹד נַעֲלָה, יַדְעֵנִי בֵּין עֵרֶךְ תְּפִלָּה, כַּדַּת לְחַנֵּן בְּלִי תִפְלָה, לְהַמְצִיא לְשׁוֹלְחַי אֶרֶךְ וּתְעָלָה, מְפַתֵּחַ

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie Wielki, Potężny i Pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

מסוד W myśl rady mędrców i znawców i wedle uczonego zdania rozumnych, chcę otworzyć moje usta do modlitwy i błagania, by uprosić i ubłagać Króla odpuszczającego i przebaczającego grzechy.

Kantor odmawia.

אימיך Trwogę przed Tobą czuję, gdy odmawiam modlitwę, gdy w posłannictwie mego narodu zginam kolana. Ty, coś z łona powołał mnie do życia, rozjaśnij mój zmierzch, dźwięcznej mi użycz mowy i prowadź mię w Twej szczerości. Naucz mnie wylania miłej modlitwy i skryj mnie w Twoim cieniu, bym był bliski Ciebie. Oby Cię doszedł jęk mój z głębi piersi. Spełnij w Twej łasce, o co Cię błagam. Ty o niezamąconym wzroku, Najwznioślejszy, pozwól mi wniknąć w porządek modlitwy bym należycie bez uchybienia mógł Cię ubłagać, by wyjednać dla tych, którzy mnie wysłali, ulgę i pomoc.

שְׂפָתַי תְּבָרֵר וּתְיַשֵּׁר, נִדְבוֹת פִּי רְצֵה
וְהַכְשֵׁר. סֶדֶר הֶגְיוֹנִי כְּשַׁי יְתֻשַּׁר, עֶתֶר
פִּצְחִי כְּזֹלַת הֶשֶּׁר. פְּעָמַי הָכֵן פְּצוֹתִי
מִכֶּשֶׁל, צוּר תְּמוֹךְ אֲשׁוּרַי מֵהִנָּשֵׁל.
קוֹמְמֵנִי וְחַזְּקֵנִי מֵרִפְיוֹן וָהֶשֶׁל, רְצוֹת
אֲמָרַי וְלֹא אֶכָּשֵׁל. שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן
מִפֶּלֶץ וּבְעָתָה, שׁוּר שִׁפְלוּתִי וְלָכָה
לִישׁוּעָתָה, תָּחוֹן דִּכְאוּתִי כִּלְחוֹנָךְ פַּצְתָּה,
תְּרַחֵם עַל בֵּן אֲמָצְתָּה.

סוגרין הארון.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים
אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר
אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי

Słowo moich ust uczyń jasne i proste, śluby zaś moich ust przyjmij łaskawie i z uznaniem. Porządek mych myśli niech będzie Ci miły jak ofiara, a łkanie modlitwy jak mżenie deszczu. Wzmocnij me kroki, uchroń przed utknięciem. Skało moja, podeprzyj moje kroki, bym się nie zachwiał. Podnieś mnie i wzmocnij przed słabością i mdleniem. Racz przyjąć moje słowa i nie daj utknąć. Jako źrenicę ochroń mnie przed trwogą i strachem. Patrz na moje ukorzenie i przyjdź mi z pomocą. Zmiłuj się nademną skruszonym, jakeś obiecał Twojemu widzowi, zlituj się nad synem, którego często popierałeś.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu.

מכלכל Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty Panem potężnym

כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

חוי"ק עַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לּוֹ לִתְשׁוּבָה, לְהַנְמוֹתוֹ לִתְחִיָּה.

אֱנוֹשׁ מַה יִּזְכֶּה, וּצְבָא דּוֹק לֹא זַכּוּ בְעֵינֶיךָ. בַּלַּהִים אִם תִּבְעַר הָאֵשׁ, מַה בֶּחָצִיר יָבֵשׁ. גָּלוּי לְךָ הַחשֶׁךְ כְּמוֹ אוֹר, מְשׁוֹטֵט כָּל בְּעַיִן. דִּירָתְךָ בַּסֵּתֶר, וּגְלוּיוֹת לְךָ כָּל נִסְתָּרוֹת. הֲדַן יְחִידִי, וְהוּא בְאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ. וְעַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד יִטֶּה קָו, וְאֵין מִי יַרְשִׁיעַ. זֹאת יָבִין כָּל יְצִיר, וְלֹא יִתְעוּ יֵצֶר לַחֲטוֹא לְיוֹצֵר. חֲתֻלַּת כָּאֲרוֹ, חֲפִירַת בּוֹרוֹ, חֶשְׁבּוֹן בּוֹרְאוֹ. טָמֵא מִשְּׁאֵרוֹ, וּמְטַמֵּא בְּעוֹדוֹ, וּמְטַמֵּא בְּמוֹתוֹ. יְמֵי חַיָּיו תֹּהוּ, וְלֵילוֹתָיו בֹּהוּ, וְעִנְיָנָיו הָבֶל. כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ נִדְמֶה, בַּלָּהוֹת יְבַעֲתוּהוּ תָמִיד. לַיְלָה לֹא יִשְׁכַּב, יוֹמָם לֹא יָנוּחַ, עַד יֵרָדֵם בַּקֶּבֶר. מַה יִּתְאוֹנֵן אָדָם חָי, דַּיּוֹ אֲשֶׁר הוּא חָי. נוֹלָד לְעָמָל וִיגִיעָה, אַשְׁרָיו אִם יְהִי יְגִיעוֹ בְּדַת אֱמֶת. סוֹפוֹ עַל רֹאשׁוֹ מוֹכִיחַ, וְלָמָּה יַחֲנִיף. עוֹד חוֹתְמוֹ מְעִידוֹ עַל פָּעֳלוֹ, וּמַה יִּגְנוֹב דַּעַת. פּוֹעַל צְדָקוֹת אִם יְהִי

i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

עד יום Aż do dnia śmierci czekasz na pokutę człowieka, by go skierować ku życiu.

אנוש Jakże śmiertelnik może być czysty, skoro nawet zastępy nieba nie są czyste w Twoich oczach. Jeżeli wilgotną zieleń pożera ogień, cóż dopiero suchą trawę. Przed Tobą odkryta jest ciemność jak światło, Ty wszystko ogarniasz wzrokiem Twoim; chociaż Twe mieszkanie ukryte, przecież wszystkie tajemnice są Tobie znane. Ty Sam sądzisz, Sam Jedyny, a kto się może Tobie sprzeciwić. On jednaką miarę przykłada czy to do narodu, czy do człowieka, a nikt nic Mu wytknąć nie może. Powinno to zrozumieć wszelkie stworzenie, — a żadna nie uwiedzie je skłonność do grzechu wobec Stwórcy, pamiętać winno o początku swego zródła, o kopiącym się dlań grobie i rozrachunku ze swoim Stwórcą. Nieczysty jest człowiek z ciała i zanieczyszcza innych za życia i śmierci. Dni jego życia są czcze, puste są jego noce, a jego sprawy marne. Podobny do uciekającego snu, a mary ustawicznie go straszą. Nocą nie zasypia, a za dnia nie uspakaja się, aż zaśnie w grobie. Czego więc ma utyskiwać żyjący człowiek, dobrze jeśli zdrów. Zrodzon do znoju i trudu — błogo mu, jeżeli wedle nauki prawdy będzie się trudził. Koniec jego wskazuje na jego początek, pocóż ma obłudnie postępować, własny znak świadczy o jego dziele, na cóż się przyda łudzenie? Skoro sprawiedliwość będzie czynił, ona go

יְלַוּוּהוּ לְבֵית עוֹלָמוֹ. צוֹפֶה בְּחָכְמָה אִם יְהִי, עִמּוֹ תִּתְלוֹנָן בִּכְלָיו. קָצוּף בְּדָמִים וּבְמִרְמָה אִם יְהִי, חֲרוּצִים יָמָיו. רְצוֹנוֹ וְחֶפְצוֹ בִּהְיוֹת בְּמוּסָר, יָנוּב בְּשֵׂיבָה טוֹבָה. הֵן שֵׁם טוֹב אִם יִקְנֶה, מִשְּׁמוֹת נְעִימִים אֲשֶׁר יִקָּרֵא. תַּחַת כֵּן יוֹם הַמִּיתָה מִיּוֹם לֵדָה הוּטָב.

עַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ לִתְשׁוּבָה, לְהַנְּטוֹתוֹ לִתְחִיָּה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ. וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא.

פותחין ע״פ א״ב הארון

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ,

בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, גִּבּוֹר וְנַעֲרָץ.
דָּגוּל מֵרְבָבָה, הוּא שָׂח וַיֶּהִי.
וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ, זִכְרוֹ לָנֶצַח.
חַי עוֹלָמִים, טְהוֹר עֵינַיִם.
יוֹשֵׁב סֵתֶר, כִּתְרוֹ יְשׁוּעָה.

odprowadzi do domu wieczności, badaczem gdy będzie mądrości, ona przy nim zostanie w starości, gdy go zaś trapić będzie żądza pieniędzy i chytrość, to ograniczone będą jego dni. Gdy zaś będzie miał umiłowanie i upodobanie w cnocie, będzie kwitnął w dobrej starości. Przeto jeżeli ktoś sobie dobre imię zaskarbi, lepsze ono od najsłodszych przydomków, które mu się nada. Dlatego jest dzień śmierci lepszy od dnia urodzenia.

עד יום Aż do dnia śmierci czekasz na pokutę człowieka, by go ku życiu skierować.

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń. A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

ימלוך Wiekuisty będzie królował, na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie, halleluja'.

A Ty Święty, przebywasz wśród pochwał Izraela o Najdobrotliwszy Panie!

אתה הוא Ty jesteś naszym Bogiem
Na niebie i na ziemi, Ty jesteś Wszechpotężny
i Wyniosły,

Wyższy nad miliony, On rzekł i stało się,
Rozkazał i (wszystko) powstało, Jego pamięć
przetrwa wieki,

On wiecznie będzie żył, O jasnym On wzroku,
Mimo że przebywa w skrytości, Jego koroną
jest zbawienie,

לְבוּשׁוֹ צְדָקָה, מַעֲטֵהוּ קִנְאָה.
נֶאְפַּד נְקָמָה, סִתְרוֹ יֹשֶׁר.
עֲצָתוֹ אֱמוּנָה, פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת.
צַדִּיק וְיָשָׁר, קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת.
רָם וּמִתְנַשֵּׂא, שׁוֹכֵן שְׁחָקִים.
תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה.
חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ.

סוגרין הארון

חו״ק אָנָּא סְלַח נָא, פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא, וְכֹחֲךָ יִגְדַּל נָא, קָדוֹשׁ.

חו״ק אָנָּא רַחוּם כַּפֵּר, עֲוֹן צֹאנִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר, וְיִחְיוּ לְחַיִּים טוֹבִים בְּסֵפֶר, קָדוֹשׁ.

חו״ק מֶלֶךְ שׁוֹכֵן עַד, לְבַדְּךָ מְלוֹךְ עֲדֵי עַד, הָאֵל קָדוֹשׁ.

חו״ק מֶלֶךְ מַאֲזִין שַׁוְעָה, לְעַמּוֹ מֵחִישׁ יְשׁוּעָה, נוֹרָא וְקָדוֹשׁ.

הַיּוֹם יִכָּתֵב, בְּסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת, הַחַיִּים וְהַמָּוֶת, אָנָּא כַּנָּה, עוּרִי נָא, הִתְעוֹרְרִי

Jego osłoną miłosierdzie, Okryciem Mu zawiść,
Otokiem Mu zemsta. Tarczą Jego jest Sprawiedliwość,
Wierność Jego doradcą, Na prawdzie opiera się Jego działanie;
On Sprawiedliwy i Prawy, Blizki jest tym, którzy Go szczerze wzywają;
On Niedosiężny i Wyniosły, wśród obłoków mieszka.
Zawiesił ziemię nad otchłanią.
On Żywy i Wieczny, Dostojny, Wzniosły i Święty.

אנא Rozgrzesz proszę, odpuść grzech i winę, niech się ukaże Twoja siła — Najświętszy!

Najmiłosierniejszy przebacz winę tych, którzy tu stanęli dla głoszenia Twej chwały, oby zostali zapisani do księgi dobrego życia — Najświętszy!

Królu, wiecznie panujący, panuj Ty Sam po wieki, Panie Święty!

Królu, który zważasz na prośbę, przyspiesz zbawienie dla narodu Twego, Wspaniały i Święty!

היום Dziś zapisuje się do księgi wspomnień życie i śmierć, przeto, przygotuj się, obudź się,

נָא, עִמְדִי נָא, הִתְיַצְּבִי נָא, קוּמִי נָא, חַלִּי נָא, בַּעַד הַנֶּפֶשׁ חֲנִי נָא, פְּנֵי דַר עֶלְיוֹן.

וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ.

פותחין הארון.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל כֹּחַ, מֵכִין הָרִים בְּכֹחַ, חֲכַם לֵבָב וְאַמִּיץ כֹּחַ, נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ.

לָכֵן יִתְגָּאֶה גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב כֹּחַ.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, בּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו, מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו, זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו, וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹתָיו.

לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, גֵּאֶה וְגָבֹהַּ בִּשְׁמֵי מַעְלָה, עוֹטֶה אוֹר כַּשַּׂמְלָה, לוֹ הַגְּבוּרָה וְהַגְּדֻלָּה, וְהָעֹז וְהַמֶּמְשָׁלָה.

לָכֵן יִתְגָּאֶה וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה.

ocknij, wstań, staw się, podnieś się, błagaj za własną duszę, proś o umiłowanie Tego, który mieszka na wyżynie.

ובכן אמרו I tak tedy głoście Bogu cześć, jak wspaniałe są dzieła Twoje.

Głoście Bogu cześć. On jest cierpliwy, wielki w sile, siłą zbudował góry, On jest mądrego serca i potężny w siłę, znużonemu użycza siły.

Dlatego niech będzie uświetniony Pan nasz wielki i potężny w siłę.

Głoście Bogu cześć. On zbudował na niebie Swe stropy, ze Swoich stropów poi góry, pamięć stworzył dla Swoich cudów, On Sam tylko może zmierzyć Swoje czyny.

Dlatego niech bedzie uświetniony Ten, który sklepia na wodach stropy Swoje.

Głoście Bogu cześć. Wspaniały i Wzniosły unosi się w niebiańskich wyżynach, światłością się odziewa jakby szatą. Potęga, wielkość, moc i władza do Niego należą.

Dlatego niech będzie uświetniony On i Jego królestwo, które rozciąga się na wszystko.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, דָּגוּל מֵרְבָבוֹת קֹדֶשׁ,
וְנֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ, דַּרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ,
וּמִשְׁתַּחֲוִים לוֹ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ.
לָכֵן יִתְנָאֶה הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַּקֹּדֶשׁ.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, הוֹדוֹ כִּסָּה שָׁמַיִם, רוֹקַע
הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם, יַרְעֵם מִשָּׁמַיִם,
לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם.
לָכֵן יִתְנָאֶה הַנּוֹטֶה כַדֹּק שָׁמַיִם.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, וְכָל בַּשָּׁלִישׁ עֲפַר
הָאָרֶץ, יָדוֹ יָסְדָה אֶרֶץ, וִימִינוֹ טִפְּחָה
שְׁמֵי עֶרֶץ, וְהֶעֱמִידָם בְּלִי פֶרֶץ.
לָכֵן יִתְנָאֶה הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, וְהַר כִּסְאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ,
מְשָׁרְתָיו לוֹהֲטֵי אֵשׁ, נֹגַהּ לָאֵשׁ
וּמַבְרִיק הָאֵשׁ, לְפָנָיו נִמְשָׁכִים
נַהֲרֵי אֵשׁ.
לָכֵן יִתְנָאֶה אֵשׁ אֹכְלָה אֵשׁ.

Głoście Bogu cześć. On wznioślejszy ponad miliony, opromieniony świętością, kroczy w świętości — a przed Nim korzą się w świętej czci.

Dlatego niech będzie uświetniony mój Pan i Król, który kroczy w świętości.

Głoście Bogu cześć. Jego wspaniałość zakrywa niebo, rozpiął ziemię nad wodami, rzuca gromy na nie z nieba, na Jego głos ruszają masy wodne w niebiosach.

Dlatego niech będzie uświetniony Ten, który rozpiął niebiosa jak kobierzec.

Głoście Bogu cześć. On zmierzył miarką proch ziemi. Jego ręka utwierdziła ziemię, a Jego prawica oznaczyła kres niebios i ustawiła je bez żadnej szczeliny.

Dlatego niech będzie uświetniony Ten, który zasiada na widnokręgu ziemskim.

Głoście Bogu cześć, tronu Jego jasność — ogniste płomienie, Jego słudzy — żary ognia. On blasku przydaje ogniowi i zsyła ognie błyskawiczne, przed Nim ciągną się strumienie ogniste.

Dlatego niech będzie uświetniony On — ogień, który ogień pożera.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, חַי עוֹלָמִים, צוּר בְּיָהּ
עוֹלָמִים, אִוָּה בֵּית עוֹלָמִים, מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים.
לָכֵן יִתְגָּאֶה עַתִּיק יוֹמִין.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, טְהוֹר עֵינַיִם, סְבִיבוֹתָיו
חַשְׁרַת מַיִם, עָבֵי שְׁחָקִים חֶשְׁכַת
מַיִם, טוֹעֲנֵי מֶרְכַּבְתּוֹ גַּבּוֹתָם
מְלֵאֹת עֵינָיִם.
לָכֵן יִתְגָּאֶה מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, יוֹדֵעַ מַה בַּמַּחְשָׁךְ
לֹא יַחְשִׁיךְ מִנּוּ כָּל חֹשֶׁךְ, קֵץ שָׂם
לַחֹשֶׁךְ, הוֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת וְחֹשֶׁךְ.
לָכֵן יִתְגָּאֶה יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, כּוֹנֵן כִּסְאוֹ לַמִּשְׁפָּט,
מְכוֹן כִּסְאוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט, אֱלֹהֵי
הַמִּשְׁפָּט, תֹּאחֵז יָדוֹ בַּמִּשְׁפָּט.
לָכֵן יִתְגָּאֶה וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט.

Głoście Bogu cześć. On wiecznie żyje, słowem „Jah" stworzył światy, On sobie wybrał na wieczny dom świątynię, jako siedzibę utwierdzoną po wieki.

Dlatego niech będzie uświetniony Najstarszy co do dni.

Głoście Bogu cześć. On ma czyste oczy. Dookoła Niego są tumany wód; gęste obłoki ciemne są od wody, ale anioły; co ciągną Jego rydwan pełne są wzroku.

Dlatego niech On będzie uświetniony, przykazanie Wiekuistego czyste, ono oświetla oczy.

Głoście Bogu cześć. On wie, co jest w skrytościach ciemności, przed Nim ciemność nikogo nie zasłania, położył kres ciemności. Zamienia na ranek pomrokę i ciemność.

Dlatego niech będzie uświetniony Stwórca światła i ciemności.

Głoście [Bogu cześć. Utwierdził Swój tron na sprawiedliwości. Podstawą Jego tronu jest łaska i sprawiedliwość. Panem Tyś sprawiedliwości, albowiem ręka Twoja dzierży sprawiedliwość.

Dlatego niech będzie uświetniony i wywyższony Wiekuisty zastępów w sprawiedliwości.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. לוֹ יָאֲתָה מְלוּכָה,
שׁוֹכֵן עַד וְאֶת דַּכָּא, מֵשִׁיב אֱנוֹשׁ עַד
דַּכָּא, וְאוֹמֵר שׁוּבוּ בְּרוּחַ נְמוּכָה,
לָכֵן יִתְגָּאֶה כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מוֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם,
הַכֹּל צְפוּי וְלֹא נֶעְלָם, זֶה שְׁמוֹ
לְעוֹלָם, חַסְדּוֹ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם.
לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים דּוֹר,
לוֹהֵם קָמָיו מִדּוֹר דּוֹר, מֵקִים
סֻכַּת מְשִׁיחוֹ לִגְדוֹר, הָאוֹר הוֹגֶה
עִמּוֹ בְּמָדוֹר.
לָכֵן יִתְגָּאֶה זֶה זִכְרוֹ לְדֹר דֹּר.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. סוֹבֵל עֶלְיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים, שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים, מַאֲזִין
שִׂיחַ חַנּוּנִים, מַקְשִׁיב שֶׁוַע רְנָנִים.
לָכֵן יִתְגָּאֶה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים.

Głoście Bogu cześć. Jemu przystoi królowanie. On wiecznie włada i jest przy pokornym, prowadzi człowieka do skruchy i woła: wróćcie z skruszonym duchem.

Dlatego niech będzie uświetniony On, albowiem u Wiekuistego jest królowanie.

Głoście Bogu cześć. W Swej potędze panuje nad światem. „Ten, któremu wszystko widne, a nic nie ukryte“, oto Jego imię na wieki, Jego miłość trwa po wsze wieki.

Dlatego niech będzie uświetniony, wychwalany, Wiekuisty Bóg Izraela po wsze wieki.

Głoście Bogu cześć. On dochowuje miłości tysiącznemu pokoleniu, zwalcza Swoich przeciwników z pokolenia w pokolenie, odbuduje i ogrodzi namiot Swego pomazańca. Światłość przebywa u Niego w siedzibie.

Dlatego niech będzie uświetniony On, którego pamięć przechodzi z pokolenia w pokolenie.

Głoście Bogu cześć. On utrzymuje mieszkańców nieba i ziemi, wysłuchuje biednych, zważa na modlitwę potrzebujących litości, uważnie się przysłuchuje wołaniu błagających.

Dlatego niech będzie uświetniony Bóg bogów i Pan panów.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, עִזּוּז וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה,
נוֹקֵם לְצָרָיו וּבַעַל חֵמָה, מַכְרִית
קָמָיו בִּמְהוּמָה, נֹהֵם עֲלֵיהֶם בִּנְהָמָה,
לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, פָּעַל וְעָשָׂה הַכֹּל, בְּיָדוֹ
לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל, אֵלָיו יְשַׂבְּרוּ
עֵינֵי כֹל, וְעֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בַּכֹּל.
לָכֵן יִתְגָּאֶה עֶלְיוֹן עַל כֹּל.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו,
יָשָׁר מֵצִיץ מֵחֲרַכָּיו, הַפֵּץ בְּעֵם
מַמְלִיכָיו, יִירְשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו.
לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרְכוּ יְיָ כָּל מַלְאָכָיו.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ,
מַגִּיד אַחֲרִית מֵרֹאשׁ, בָּחַר בְּאוֹם
דַּלַּת רֹאשׁ, עֻזּוֹ יוֹם יוֹם לִדְרוֹשׁ.
לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים, רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד,
בִּטְחוּ בוֹ עֲדֵי עַד, כְּבוֹדוֹ בְּסוֹד

Głoście Bogu cześć. On Mocarz i Bohater i Pan wojny—odpłaca Swoim wrogom gniewem. Wytępia Swoich nieprzyjaciół wśród zamieszania, grzmi na nich grzmotem.

Dlatego niech będzie uświetniony Wiekuisty, Pan wojny.

Głoście Bogu cześć. On zdziałał i uczynił wszystko, w Jego ręku jest moc powiększenia i wzmocnienia wszystkiego, ku Niemu zwracają się oczy wszystkich, a Jego oczy wszystko obejmują.

Dlatego niech będzie uświetniony Ten, który wyższy jest nad wszystko.

Głoście Bogu cześć. On Sprawiedliwy we wszystkich Swoich drogach, w Swej prawości, spogląda z niebiańskich sfer, upodobanie ma w narodzie królestwa Swego. Przez Niego błogosławieni odziedziczą ziemię.

Dlatego niech On będzie uświetniony. Błogosławcie Wiekuistego wszyscy Jego anieli.

Głoście Bogu cześć. On od najdawniejszych czasów wyznaczył pokolenia; przy początku już koniec zwiastował, najbiedniejszy wybrał sobie naród, któryby codziennie głosił Jego potęgę.

Dlatego niech będzie uświetniony Ten, który podnosi głowę wszystkiego.

Głoście Bogu cześć. Wysoki On i Wzniosły, wiecznie włada, ufajcie Mu po wieki, na

קְדוֹשִׁים וָעַד, וּלְעַם קְדוֹשׁוֹ נוֹעַד.
לָכֵן יִתְנָאֶה הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד.
אִמְרוּ לֵאלֹהִים. שְׁבִילוֹ בְּמַיִם רַבִּים,
שְׁמָיו מַרְעִיף רְבִיבִים, שְׁמוֹ מְיַחֲדִים
שַׁחַר וַעֲרָבִים, בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים.
לָכֵן יִתְנָאֶה יְיָ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים.
אִמְרוּ לֵאלֹהִים. תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ,
מַעֲבִיר כִּלָּיוֹן וְחָרֶץ, מֵשִׁיב אַף
וְחָרוֹן וָקֶרֶץ, שׁוֹעַ מְחַנְנָיו יִרֶץ.
לָכֵן יִתְנָאֶה יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ
בְּכָל הָאָרֶץ.

וּבְכֵן גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. אֵין מִי בַשַּׁחַק יַעֲרָךְ לוֹ,
בִּבְנֵי אֵלִים יִדְמֶה לוֹ, גְּבוֹהִים עָלָה
לְמוֹשָׁב לוֹ, הָרֵי גֵיא בְחַגְבִים לְמוּלוֹ.
לָכֵן יִתְנָאֶה הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ.
מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. הַמְשֵׁל וָפַחַד עִמּוֹ,
וְהַרְבֵּה פְדוּת עִמּוֹ, זַעַק וְלַחַשׁ
עִמּוֹ, חָשׁ וּמַאֲזִין מִמְּרוֹמוֹ.

zebraniu świętych obwieścił Swoją chwałę i Swemu świętemu narodowi się objawił.

Dlatego niech będzie uświetniony Ten, który patrzy ku ziemi a ta drży.

Głoście Bogu cześć. Jego szlakiem są niezliczone wody, sączy drobny deszcz ze Swoich niebios, imię Jego jedyne wychwala ranek i wieczór w niezmierzonem przestworzu.

Dlatego niech będzie uświetniony Wiekuisty zastępów, zasiadający wśród cherubów.

Głoście Bogu cześć. Jego chwały pełna jest ziemia, On usuwa zgubę i złe przeznaczenie, odrzuca swój gniew i zapalczywość i ma upodobanie w modlitwie tych, którzy się do Niego zwracają.

Dlatego niech będzie uświetniony Wiekuisty Pan nasz. Jak potężne imię Twoje na całej ziemi!

Zaiste wielkie są dzieła naszego Boga.

Dzieło naszego Boga. Nikt w niebie nie może z Nim się mierzyć, nikt z pośród możnych synów nie jest Doń podobny; wzniósł wysokości, by były Mu mieszkaniem; mieszkańcy ziemi są wobec Niego jak szarańcze.

Dlatego niech będzie uswietniony Ten, co jak skała, którego dzieło jest bez zarzutu.

Dzieło naszego Boga. Władza i strach są przy nim i mnogie też przy nim zbawienie. Wołania i prośby Swego narodu wysłuchuje uważnie ze Swojej wyżyny.

לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.
מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו. יוֹבִילוּ שַׁי לְמוֹרָאָיו. כִּתֵּי גְדוּדֵי צְבָאָיו. לֹא יְשׁוּרוּ כְּבוֹד מַרְאָיו.
לָכֵן יִתְגָּאֶה הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו.
מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. מַלְאָכָיו עוֹשֶׂה רוּחוֹת. נִקְדָּשׁ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. סוֹכַת שְׁפִיכַת שִׂיחוֹת. עוֹנֶה וּמַעֲמִיד רוּחוֹת.
לָכֵן יִתְגָּאֶה אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת.
מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. פּוֹדֶה מִשַּׁחַת עֲמוּסָיו. צוּר יוֹדֵעַ חוֹסָיו. קָדוֹשׁ מַפְלִיא נִסָּיו. רַחוּם לִמְרַצָּיו וּמַכְעִיסָיו.
לָכֵן יִתְגָּאֶה וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו.

סוגרין הארון.

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ, תַּחְבּוּלוֹתָיו מְזִמָּה, שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה, רְפִידָתוֹ רִמָּה, קְבוּר בִּסְעִיף אֲדָמָה, וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה.

חוזרין ופותחין מיד.

אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. שׁוֹמֵעַ שַׁוְעוֹת.

Dlatego niech będzie uświetniony Ten, którego imię jest „Wiekuisty zastępów".

Dzieło naszego Boga. Użycza utrzymania Swoim czcicielom, tym, którzy ofiary składają Swemu Panu. Rzesze niebiańskich zastępów nie oglądają chwały Jego zjawiska.

Dlatego niech będzie uświetniony. Oto oko Wiekuistego skierowane jest na Jego czcicieli.

Dzieło naszego Boga. On przez swe posłańce czyni wiatry, On, który uświęcony jest wśród pieśni i pochwał zważa na szczere modlitwy, odpowiada i gotuje ulgi.

Dlatego niech będzie uświetniony Pan duchów.

Dzieło naszego Boga: Z dołu podnosi Swoich uległych, On niezłomny zna tych, którzy Mu ufają. Najświętszy, On pomnaża cudy. Miłosierny On dla tych, którzy Go błagają i dla tych, którzy Go martwią.

Dlatego niech będzie uświetniony Ten, którego miłosierdzie rozciąga się na wszystkie stworzenia.

מעשה אנוש Dzieło człowieka. Jego zamiary to podstęp, w obłudzie jego siedziba, czerwiem jego łoże, szczeliną ziemską jego grób, a jakże może się wynosić człowiek równy marnostce?

אבל Natomiast to dzieło naszego Boga. Wysłuchuje błagań, zważa na układ modłów, Jego

שַׁוְעָה עֶרֶךְ שׁוֹעוֹת, תּוֹרוֹתָיו
מְשַׁעַשְׁעוֹת, תַּכְסִיסוֹ כּוֹבַע יְשׁוּעוֹת.
לָכֵן יִתְגָּאֶה הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת.
וּבְכֵן נְאַדֶּרְךָ חַי עוֹלָמִים.

הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים.
הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחַי עוֹלָמִים.
הַגַּאֲוָה וְהַגְּדֻלָּה לְחַי עוֹלָמִים.
הַדֵּעָה וְהַדִּבּוּר לְחַי עוֹלָמִים.
הַהוֹד וְהֶהָדָר לְחַי עוֹלָמִים.
הַוַּעַד וְהַוָּתִיקוּת לְחַי עוֹלָמִים.
הַזִּיו וְהַזֹּהַר לְחַי עוֹלָמִים.
הַחַיִל וְהַחֹסֶן לְחַי עוֹלָמִים.
הַטֶּכֶס וְהַטֹּהַר לְחַי עוֹלָמִים.
הַיִּחוּד וְהַיִּרְאָה לְחַי עוֹלָמִים.
הַכֶּתֶר וְהַכָּבוֹד לְחַי עוֹלָמִים.
הַלֶּקַח וְהַלִּבּוּב לְחַי עוֹלָמִים.
הַמְּלוּכָה וְהַמֶּמְשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים.
הַנּוֹי וְהַנֵּצַח לְחַי עוֹלָמִים.

nauka jest nam rozkoszą, Jego porządek jest hełmem zbawienia.

Dlatego niech będzie uświetniony nasz Pan, Pan zbawienia.

Przeto Cię wychwalamy wiecznie Żyjący.

האדרת Wspaniałość i wierność jest u wiecznie Żyjącego.

Rozum i błogosławieństwo jest u wiecznie Żyjącego.

Wyniosłość i wielkość jest u wiecznie Żyjącego.

Poznanie i mowa jest u wiecznie Żyjącego.

Majestat i wspaniałość jest u wiecznie Żyjącego.

Przeznaczenie i stałość jest u wiecznie Żyjącego.

Czystość i jasność jest u wiecznie Żyjącego.

Siła i potęga jest u wiecznie Żyjącego.

Porządek i czystość jest u wiecznie Żyjącego.

Jedyność i cześć jest u wiecznie Żyjącego.

Korona i chwała jest u wiecznie Żyjącego.

Wiedza i serdeczność jest u wiecznie Żyjącego.

Królestwo i władza jest u wiecznie Żyjącego.

Piękność i wieczność jest u wiecznie Żyjącego.

הַשִּׂגּוּי וְהַשֶּׂגֶב לְחַי עוֹלָמִים.
הָעֹז וְהָעֲנָוָה לְחַי עוֹלָמִים.
הַפְּדוּת וְהַפְּאֵר לְחַי עוֹלָמִים.
הַצְּבִי וְהַצֶּדֶק לְחַי עוֹלָמִים.
הַקְּרִיאָה וְהַקְּדֻשָּׁה לְחַי עוֹלָמִים.
הָרֹן וְהָרוֹמְמוּת לְחַי עוֹלָמִים.
הַשִּׁיר וְהַשֶּׁבַח לְחַי עוֹלָמִים.
הַתְּהִלָּה וְהַתִּפְאֶרֶת לְחַי עוֹלָמִים.

וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ.

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין.
לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין.
לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין.
לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין.
לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין.
לְוָתִיק וְעֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין.
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין.
לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין.

Obfitość i wyniosłość jest u wiecznie Żyjącego.
Potęga i pokora jest u wiecznie Żyjącego.
Zbawienie i świetność jest u wiecznie Żyjącego.
Piękność i sprawiedliwość jest u wiecznie Żyjącego.
Obwieszczenie i święcenie jest u wiecznie Żyjącego.
Chwała i wyższość jest u wiecznie Żyjącego.
Spiew i uwielbianie jest u wiecznie Żyjącego.
Cześć i dostojeństwo jest u wiecznie Żyjącego.

ובכן Przeto wszyscy Tobie składają hołd.

לאל עורך דין Panu, który czyni sąd,

Który doświadcza serc w dniu sądu,
Który odsłania tajemnice na sądzie,
Który ogłasza sprawiedliwości w dniu sądu,
Który rozważa zdania w sądzie,
Który jest bystry i pełen łaski w dniu sądu,
Który pamięta o Swem przymierzu na sądzie,
Który lituje się nad swojemi stworzeniami w dniu sądu.

לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין.
לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין.
לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ בַּדִּין.
לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין.
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין.
לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין.
לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין.
לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין.
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין.
לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין.
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין.
לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין.
לְשׁוֹמֵר אֹהֲבָיו בַּדִּין.
לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין.

סוגרין הארון

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קו״ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

Który oczyszcza Swoich wiernych na sądzie,
Który wnika w ich myśli w dniu sądu,
Który uśmierza Swój gniew na sądzie,
Który się odziewa w łaski w dniu sądu,
Który przebacza grzechy na sądzie.
Który jest pełen dostojeństwa wśród pochwał w dniu sądu.
Który odpuszcza swoim miłym na sądzie,
Który odpowiada wzywającym Go w dniu sądu.
Który czyni miłosierdzie w sądzie,
Który skrytości widzi w dniu sądu.
Który strzeże swoich sług na sądzie,
Który się lituje nad Swoim narodem w dniu sądu.
Który czuwa nad Swoimi ulubieńcami na sądzie,
Który popiera niewinnych w dniu sądu.

נעריצך Uwielbiamy i uświęcamy Cię w sposób świętych Serafów, którzy imię Twoje święcą w świętości jako napisane jest przez Twoich proroków: „I woła jeden do drugiego i mówi“:

קדוש „Święty, Święty, Święty jest Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia Jego chwały“.

קהל כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ.

קו"ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

קהל מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים.

קו"ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קהל אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

קו"ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

קהל אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

קו"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

כבודו Jego chwała napełnia świat, sługi Jego pytają jeden drugiego, gdzie miejsce Jego chwały? Stojący naprzeciw odpowiadają: „Niech będzie pochwalony".

ברוך Niech będzie pochwalony majestat Wiekuistego na każdem miejscu.

ממקומו Oby On z każdego miejsca się zwrócił w miłosierdziu i zlitował się nad narodem, który uznaje, że On jest Jedyny, wieczorem i z rana, każdego dnia i ustawicznie dwa razy dziennie w miłości odmawia:

שמע „Szma". Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny.

אחד Jedyny jest nasz Bóg, On naszym Ojcem, On naszym Królem, On naszym Zbawcą i On ogłosi nam powtórnie w Swojem miłosierdziu wobec wszelkich istot, że On waszym Bogiem.

אני „Ja Wiekuisty jestem waszym Bogiem".

אדיר Wszechmocny Wiekuisty nasz, Panie! jakże potężne jest imię Twoje na całej ziemi! I nad całą ziemią Wiekuisty będzie Królem. W onym dniu będzie Wiekuisty Jedyny i imię Jego jedyne.

ובדברי W Twoich świętych słowach jest napisane jako następuje:

ימלוך „Wiekuisty będzie panował na wieki, Twój Bóg Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja'".

הוּן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ, וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ, וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ, בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ, תּוּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ קִדַּשְׁתָּ, נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים.

בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֶׁר, מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע, תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חֹק וּמִשְׁפָּט, וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט, הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן, אֲדוֹנֵנוּ, וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ, וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵנוּ.

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ.

לדור Z pokolenia w pokolenie chcemy głosić Twoją wielkość i po wieczne czasy chcemy cześć składać Twej świętości i oby chwała Twoja, Boże nasz, nie ustąpiła nigdy z naszych ust, albowiem Tyś jest Panem, wielkim i świętym Królem.

חמול Zmiłuj się nad Twojemi stworzeniami i raduj się Twojemi dziełami, aby Twoi wierni mogli powiedzieć, gdy ułaskawisz tych, którzy się obarczają Twojemi przykazaniami: „Zaprawdę Święty jesteś Panie, nad wszystkie Twoje stworzenia“. Albowiem tych, którzy Ciebie święcą, Ty uświęciłeś. Najświętszemu przystoi chwała od świętych.

באין Gdy braknie dzielnego obrońcy wobec oskarzyciela, przemów Ty słowo za Jakóbem, wedle ustawy i sprawiedliwości i uniewinnij nas w sądzie, Królu sądu.

יזכר Oby nam (Bóg) popamiętał stałą miłość naszego pana i praojca (Abrahama) i przez wzgląd na syna związanego ubezwładnił naszych oskarzycieli i oby dla zasługi niewinnego (Jakóba), Wszechpotężny wykazał sprawiedliwość naszej sprawy; święty bowiem jest ten dzień naszemu Panu.

ובכן Oby tedy uświęcone zostało imię Twoje Wiekuisty, Boże nasz, na Izraelu, Twoim narodzie i na grodzie Twoim, Jerozolimie i w Syonie, siedzibie Twej chwały i w królestwie domu Dawida, Twego pomazańca i w stałem miejscu Twojej siedziby i w Twojej świątyni.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ, וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń, Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne nad wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją błogą nadzieją tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi rychło za dni naszych.

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

ותמלוך A Ty Wiekuisty Sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi działami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „Będzie panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja'." [1])

קדוש Ty jesteś Święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „Wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską" [2]). Bądź pochwalony Wiekuisty, Święty Królu!

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni na świętość i odoczynek, ten dzień) przebaczenia, dla odpuszczenia, rozgrzeszenia i przebaczenia, aby nam odpuścić w nim wszystkie nasze przewinienia (w miłości), jako świętą zjawę na pamiątkę wyjścia z Egiptu.

---

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

סְלִיחוֹת.

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ, כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ.

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים, וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, niech się wzniesie, dojdzie i dosięgnie Cię, niech się ukaże, niech łaskawie będzie przyjęta, wysłuchana i uwzględniona pamięć i myśl o nas i pamięć o naszych ojcach i pamięć o Messyaszu, potomku Dawida, Twego sługi i pamięć o Jerozolimie, Twoim świętym grodzie i pamięć o całym narodzie Twoim — domu Izraela ku zbawieniu, dobremu, życzliwości, łasce i miłosierdziu, ku życiu i pokojowi w tym dniu pamiętania. Wspomnij o nas Wiekuisty Boże nasz w nim dla dobra i pamiętaj o nas w nim ku błogosławieństwu i dopomóż nam w nim ku życiu. Słowem zaś pomocy i miłosierdzia osłoń nas i zlituj się nad nami. Zmiłuj się nad nami i dopomóż nam gdyż do Ciebie są oczy nasze (zwrócone), albowiem Ty jesteś Panem, Królem litości i miłosierdzia.

סלח Przebacz nam Ojcze nasz, albowiem z powodu mnogiej naszej prostoty zbłądziliśmy odpuść nam Królu nasz, albowiem niezliczone są nasze grzechy.

כי על Albowiem Twojemu nieprzebranemu miłosierdziu my ufamy i na Twojej sprawiedliwości się opieramy, Twojego przebaczenia

מְקַוִּים, וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים, אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם, מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת
עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטֹּאת יְרֵאָיו. כּוֹרֵת בְּרִית
לָרִאשׁוֹנִים וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים. אַתָּה
הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי
וְהֶרְאֵיתָ דַּרְכֵי טוּבְךָ לְמשֶׁה עַבְדֶּךָ. וְאָרְחוֹת
חֲסָדֶיךָ גִּלִּיתָ לּוֹ, וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל
רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד, וּמַרְבֶּה
לְהֵטִיב וּמַנְהִיג אֶת כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת
הָרַחֲמִים. וְכֵן כָּתוּב: וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל
טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ, וְחַנֹּתִי
אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה, וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ, וְדֶרֶךְ
תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ. גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם
וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ. תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה
הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם.
כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְתוֹרָתְךָ
כָּתוּב. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן.
תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם.
תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם
יְיָ. וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:

się spodziewamy i Twojej pomocy wyglądamy, wszak Ty jesteś Królem, który z dawną miłuje sprawiedliwość. Ty gładzisz grzechy Swego narodu i oddalasz winy Swoich bogobojnych. Zawarłeś przymierze z pierwszymi i dochowujesz przysięgi późniejszym. Tyś jest tym, który zstąpił w obłoku w Twej chwale na górę Synaj i wskazałeś Mojżeszowi, słudze Twemu, drogi Twej doskonałości i odkryłeś mu ścieżki Twej łaski i oznajmiłeś mu, żeś Ty jest Bogiem Miłosiernym i Litościwym, Cierpliwym, Nieprzebranym w łasce, Bezgranicznym Dobroczyńcą, który prowadzi cały świat miarą miłosierdzia. I tak jest napisane: „I rzekł: Ja Ci przeprowadzę przed Twoje oblicze całą moją dobroć i imię Wiekuistego wymówiłem przed Tobą i zlituję się nad tym, nad którym się lituję, i umiłuję tych, których umiłowałem".

אל ארך Jesteś Bogiem Cierpliwym i Panem miłosierdzia nazwany jesteś drogę pokuty Tyś nam wskazał. Pamiętaj dzisiaj i codziennie o Twej Wielkiej miłości i łasce wobec potomstwa Twoich ulubieńców. Zwróć się ku nam w miłosierdziu, albowiem Tyś jest Panem miłosierdzia. Błaganiem i modlitwą chcemy witać Twe oblicze. A jak z dawna pokornemu (Mojżeszowi) przyrzekłeś, zaniechaj gniewu, jako napisane w Twej nauce: „i w cieniu Twoich skrzydeł chcemy się uchronić i przebywać", jak w onym dniu, gdy Wiekuisty zstąpił w obłoku. Usuń winę i zmaż grzech, jak w onym dniu „kiedy (Bóg) stanął obok (Mojżesza)". Wysłuchaj naszego błagania i zważ na nasze słowa, jak w onym dniu, w którym „(Mojżesz) nazwał Wiekuistego po imieniu". I tam też jest powiedziane: „i Wiekuisty przeszedł obok niego, a Mojżesz powiedział".

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ בֹּשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ. אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ. יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ, שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ בְּעֵת צָרָה.

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ.

לַייָ הַיְשׁוּעָה, עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה. יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם, בֹּטֵחַ בָּךְ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ.

חזן סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ, וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה, וְשָׁם נֶאֱמַר:

קהל וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ.

" " Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest Miłościwy i Miłosierny, Pobłażliwy i Pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza". Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa, Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili, albowiem Ty o Panie jesteś Dobry, Pełen przebaczenia i Nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

אלהינו Boże nasz, wstydzimy się naszych czynów i rumienimy się z powodu naszych grzechów. Boże nasz, wstydzimy się i rumienimy się, gdy mamy podnieść oblicze nasze ku Tobie. Nie mamy ust, by odpowiedzieć, ani czoła, by podnieść głowę. Wiemy, żeśmy zgrzeszyli i nie masz nikogo, którýby się za nami wstawił. Niech nam Twoje wielkie imię pomoże w czasie niedoli.

כרחם Jako się Ojciec nad dziećmi lituje — tak zlituj się Wiekuisty nad nami.

ליי U Boga zbawienie, ześlij więc na naród Twój Twoje błogosławieństwo, sela'. Wiekuisty zastępów jest z nami, naszą ucieczką jest Bóg Jakóba, — sela'. Wiekuisty zastępów — błogo mężowi, który Tobie zaufa. Wiekuisty dopomóż, Królu odpowiedz nam, kiedy do Ciebie wołamy.

סלח Racz tedy odpuścić grzechy temu narodowi dla Twojej wielkiej miłości — jak przebaczałeś ciągle temu narodowi od Egiptu począwszy do dzisiaj, jak powiedziano (w piśmie):

ויאמר „I rzekł Wiekuisty, przebaczam — jak powiedziałeś".

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע. פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדֹנָי שְׁמָעָה, אֲדֹנָי סְלָחָה, אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי, כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ.

אלהינו ואלהי אבותינו.

חזן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּחֲנִינָה, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֲחַלֶּה פְּנֵי מַלְכִּי בִּתְחִנָּה, לְהַפְשִׁיט זְכוּת כְּנוּיִם קְרוּאִים שׁוֹשַׁנָּה, קהל מִלְּטֵם מִכָּל רָעוֹת בּוֹאַת הַשָּׁנָה.

חזן אִם אַשְׁמָתָם גָּדְלָה עַד שְׁמֵי רוּם וְכוֹכְבֵיהֶם, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֲבַקֵּשׁ רַחֲמִים עֲלֵיהֶם, בַּטֵּל מֵהֶם כָּתוּב אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם, קהל לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם.

חזן אִם גָּבְרוּ עֲוֹנוֹת וְעָצְמוּ מִלְּסַפְּרָה, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה דְּחֵה אוֹתָם יְיָ לְהַסְתִּירָה, דּוֹבְבֵי עוֹז בְּתַחַן לְבַטֵּל

הטה Nachyl Boże ucho Twoje i słuchaj, otwórz Twoje oczy i patrz na nasze spustoszenie i na gród, który Twojem nazwany imieniem. Nie na naszej sprawiedliwości budujemy nasze błaganie do Ciebie, lecz na nieprzebranem Twojem miłosierdziu. Panie wysłuchać racz, Panie przebaczyć racz, Panie racz się zwrócić (ku nam) i spełnij (naszą prośbę), nie zwlekaj gwoli Sobie, albowiem imieniem Twojem zowie się miasto Twoje i naród Twój.

שלש עשרה Trzynaście jest przymiotów boskich, które nam zostały ogłoszone w miłosierdziu. Dla stałości Twoich przymiotów wśród błagań modlę się do mego Króla, by sobie wyprosić szczęście w imię zasług tych, których nazywano „różą“. Racz ich ocalić z wszystkich dolegliwości w tym roku.

Choćby ich wina sięgała niebios i wysokości gwiazd, dla stałości Twoich przymiotów proszę dla nich o miłosierdzie, usuń od nich co napisane: „postanowiłem ich wytępić“. Pocóż mają mówić narody, gdzie jest ich Bóg?

Choćby ich winy były tak wielkie i liczne, żeby nie można ich zliczyć, dla stałości Twoich przymiotów usuń je Wiekuisty i zakryj. Oby błagalne słowa modlitwy miały moc usunięcia od nich złego przeznaczenia,

מֵהֶם כָּתוּב אַסְתִּירָה, קהל לָמָּה יְיָ תַּעֲמֹד
בְּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה.

חזן אִם הֶעֱווּ פְּנֵי מַלְכָּם בְּעַוּוּת פָּנִים
וּמֵצַח, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֶתְחַנֶּן לוֹ
בְּפֶצַח, וְנַפְשִׁי שִׁפְכִי כַמַּיִם לִבֵּךְ נֹכַח
אָדוֹם וָצַח. קהל לָמָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח.

חזן אִם זְדוֹנוֹת הִשִּׂיאוּ לֵב מִפֵּשׂ
וְשַׁחַץ, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה חַלֵּץ אוֹתָם
יְיָ מִמֵּחַץ, חוּשׁ וּבָא וְשָׂא קוֹל נַחַץ,
קהל לָמָּה קוֹרֵא אֵלֶיךָ בְּלַחַץ.

חזן אִם טִפְּלוּ שֶׁקֶר בְּהֶגֶה וְהַוּוֹת
לְעַמֶּךָ, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה יְדִידוּת
תִּזְכּוֹר מִמְּעוֹנֶךָ, יִתְגּוֹלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל
שְׁאֵרִית עַמֶּךָ, קהל לָמָּה יְיָ יֶחֱרֶה אַפְּךָ
בְּעַמֶּךָ.

חזן אִם כִּבְּדוּ אוֹן לְסַלֵּף מִנִּי הַדֶּרֶךְ,
נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֵלָהֵשׁ עַל עַמִּי
בְּעֶרְךָ, לֵב וָנֶפֶשׁ שִׁפְכִי פְּנֵי קוֹנֵךְ

jak napisano: „Chcę zakryć". Dlaczegoż Wiekuisty miałbyś się usunąć, ukryć się w czasie niedoli?

Skoro rozgniewali Swego Króla przez zuchwałe oblicze i czoło dla stałości Twoich przymiotów błagam gorąco i moją duszę wylewam przed Tobą jak wodę, o wiecznie Młody i Jasny. Dlaczego o Boże masz nas na wieki odtrącić?

Skoro swawola uwiodła niemądre i dumne nasze serce, dla stałości Twoich przymiotów uwolnij ich Wiekuisty od udręki. Spiesznie przyjdź i podnieś głos rychłego zbawienia. Dlaczegoż mam w udręce smutnie chodzić?

A jeżeli kłamstwo wobec Ciebie knują w obłudzie i w fałszu, dla stałości Twoich przymiotów, szczerość Twoich wielbicieli wspomnij: oby Twoje miłosierdzie rozlało się na resztę Twego narodu. Dlaczegoż Wiekuisty ma zapłonąć Twój gniew wobec Twego narodu?

A jeżeli zatykają uszy i zbaczają z drogi, ja dla stałości Twoich przymiotów układam modlitwę dla mojego ludu i wylewam serce i duszę wobec Pana Stwórcy. Dlaczegoż masz

וְצוּרֶךָ, קהל לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ.

חזן אִם מָרְדוּ בְּרוֹב פִּשְׁעָם לְצוּר מַלְכִּי וּקְדוֹשִׁי, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה נוֹעַם עֲלֵיהֶם תְּבַקְּשִׁי, נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ בְּעֶתֶר אֵלָיו תִּדְרְשִׁי, קהל לָמָּה יְיָ תִּזְנַח מְשׁוֹלֶלֶת נַפְשִׁי.

חזן אִם סָרַרְנוּ כְּפָרָה מֵרוֹב עִתִּים וְיָמִים, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה עַיִן אֶשָּׂא לַמְּרוֹמִים, עַל עַמִּי אֶפְצֶה פֶּה מְעַטֵּי עַמִּים, קהל לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ תַּעַזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים.

חזן אִם פְּשָׁעִים עָצְמוּ וְגָבְרוּ מְאֹד כְּתַלְיָא, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אֲצַפְצֵף קוֹל לְהַפְלִיא, צְרוּפָה אִמְרָתְךָ לְהַלּוֹת עַל עַם אֱלָהּ, קהל לָמָּה תָשִׁיב יָדְךָ וִימִינְךָ מִקֶּרֶב חֵיקְךָ כַלֵּה.

חזן אִם קִלְקְלוּ מַעֲשִׂים לְהָזִיד וּלְהַרְשִׁיעַ, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה רָחַשׁ

zburzyć ich zagrody, by deptać po nich mógł lada przechodzień?

Skoro sprzeniewierzyli się przez liczne swe grzechy Opoce, memu najświętszemu Królowi, dla stałości Twoich przymiotów proszę dla nich o względy, w modlitwie staram się ubłagać Najwspanialszego, Najwyższego i Świętego. Dlaczego odtrącasz Wiekuisty od pokoju moją duszę?

Skoro rozkiełzali się jak zwierzę w przeciągu czasu i dni dla stałości Twoich przymiotów podnoszę oczy ku wyżynom, za narodem moim otwieram usta, za najmniejszym z pośród narodów. Dlaczegoż na wieki masz o mnie zapomnieć, opuścić mnie na zawsze?

Skoroby nasze grzechy były tak liczne i wielkie, jak góra, dla stałości Twoich przymiotów podnoszę mój głos, by Twoje cudy wychwalać, by ubłagać Ciebie, którego słowo jest jasne, — dla tego narodu. Czemuż cofasz Twoją rękę, wyciągnij (ku nam) z łona Twego Twoją prawicę?

Skoro zawinili w swoich uczynkach, grzesząc i błądząc, — dla stałości Twoich przy-

לָבִי לְהוֹשִׁיעַ, קוּמִי רֹנִּי בַלַּיְלָה לָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ, קהל לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם כְּגִבּוֹר לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ.

חזן אִם אָמְנָם שָׁבוּ כֻלָּם בְּלֵב וָנֶפֶשׁ לְהַלּוּתֶךָ, נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה תַסְכִּים עִמָּם בִּמְחִילָתֶךָ, תַּעֲשֶׂה אָדוֹן לְמַעַנְךָ מְחַל וּסְלַח לַעֲדָתֶךָ, קהל שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ

miotów gore mi serce, by znaleść pomoc. Wstań i wołaj nocą do Boga — Zbawiciela. Czemuż masz być jak człowiek co milczy, jak mocarz, który nie może dopomódz?

Jeżeli jednak wszyscy wrócą, by Cię sercem i duszą ubłagać, dla stałości Twoich przymiotów użycz im Twojego przebaczenia. Uczyń to Panie gwoli Sobie, przebacz i odpuść Twej gminie. Wróć dla sług Twoich, — dla pokoleń Twego dziedzictwa?

אל Pan i Król siedzi na tronie miłosierdzia, kieruje się miłością, odpuszcza grzechy Swego narodu, usuwa je po jednym, pobłaża wielce grzesznikom i odpuszcza winowajcom, łaskę świadczy wobec każdego ciała i duszy i nie odpłaca im wedle ich winy. Panie który nas uczyłeś wymienić trzynaście Twoich przymiotów, wspomnij dziś dla nas na przymierze trzynastu przymiotów, jak to oznajmiłeś w dawnych czasach pokornemu (Mojżeszowi), jako napisane. „I Wiekuisty zszedł w obłoku i stanął tam przy nim", a on (Mojżesz) zawołał po imieniu Wiekuistego.

ויעבר „A gdy Wiekuisty mimo oblicza się przesunął, zawołał „Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest Miłościwy i Miłosierny, Pobłażliwy i Pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom,

לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

פותחין הארון.

אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ, כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ, חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ. מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטֵנוּ יֵצֵא, עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים. וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק, יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים. רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנוּ. הִנָּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ, הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים. כִּי יְיָ שֹׁפְטֵנוּ, יְיָ מְחוֹקְקֵנוּ, יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ. חָלִילָה לְּךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה, לְהָמִית צַדִּיק עִם רָשָׁע, וְהָיָה כַצַּדִּיק כָּרָשָׁע. חָלִילָה לָּךְ הֲשֹׁפֵט כָּל הָאָרֶץ, לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט,

פזמון

שֹׁפֵט כָּל הָאָרֶץ וְאוֹתָהּ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד, נָא חַיִּים וָחֶסֶד עַל עַם עָנִי הַצְּמִיד, וְאֶת תְּפִלַּת הַשַּׁחַר בְּמָקוֹם

przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza". Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa. Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili albowiem Ty o Panie jesteś Dobry, Pełen przebaczenia i Nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

אל תבא Nie wejdź w sąd z nami, albowiem nie może być sprawiedliwy przed Tobą żadne stworzenie. Prawo i sprawiedliwość są podstawą Twego tronu, miłość i prawda poprzedzają Twoje oblicze. Oby nasza sprawiedliwość dotarła do Ciebie, a Twoje oczy widziały naszą prawość. On będzie sądził świat w sprawiedliwości, a narody wedle prawości. Mnogie jest Twoje miłosierdzie, wedle Twej sprawiedliwości daruj nam życie. Wznieś się Sędzio ziemi, odpłać dumnym. Zaprawdę Wiekuisty jest naszym Sędzią, Wiekuisty naszym Ustawodawcą, Wiekuisty naszym Królem, On nam dopomoże. Tyś dalekim od tego, by uśmiercić sprawiedliwego wraz z złoczyńcą, bo sprawiedliwy byłby jak złoczyńca. Tyś dalekim od tego, czyż sędzia całej ziemi nie miałby czynić sprawiedliwości?

שפט Tyś sędzią całej ziemi, którą na sprawiedliwości ugruntowałeś. Zechcij złączyć życie i łaskę, złączyć dla biednego narodu. Modlitwę poranną, którą ustanowiłeś w miejsce

עוֹלָה תְּמִימָה, כְּעוֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד.

לוֹבֵשׁ צְדָקָה וּמְעַטֵּה, לְךָ לְבַד הַיִּתְרוֹן, וְאִם אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים, זְכֹרָה יְשֵׁנֵי חֶבְרוֹן, וְהֵם יַעֲלוּ לְזִכָּרוֹן, לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד. כעולת

מַטֶּה כְלַפֵּי חֶסֶד, לְהַטּוֹת אִישׁ לִתְחִיָּה, עִמְּךָ לְהֶסֶד הַטֵּה, גְּמוֹל נָא עָלָיו וְהַחֲיֵה, כָּתוּב תָּיו חַיִּים, וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד. כעולת

הֵטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן עִיר קָדְשִׁי, וְנָתַתָּ יָד וָשֵׁם, בְּבֵיתְךָ לְמִקְדָּשִׁי, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי, לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד. כעולת

הִזָּקוּ וְאִמְצוּ לְבַבְכֶם, עִמִּי בְּאֵל מָעֻזּוֹ, וְעֵדוֹתָיו כִּי תִנְצוֹרוּ, גַּם אֶת זוֹ לְעֻמַּת זוֹ, יְכַפֵּר בְּעַד חַטֹּאתֵיכֶם, וְיִזְכֹּר רַחֵם בְּרָגְזוֹ, דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו

ofiary całopalnej, przyjm jako poranne całopalenie, przeznaczone na ofiarę codzienną.

לובש Ty który się odziewasz w sprawiedliwość i nią się zasłaniasz, Tyś Sam Najwspanialszy. Skoro w nas żadnych niema zasług, wspomnij na śpiących w Chebron; oby oni zawsze na pamięc przychodzili przed Wiekuistego.

מטה Ty, który zawsze ku łasce cię skłaniasz, aby skierować człowieka ku życiu, skieruj Twój naród ku łasce, odpłać mu życiem. Wyrij znak życia, by wiecznie był na jego czole.

הטיבה Czyń dobrze w Twej łasce Syonowi, świętemu grodowi i roztocz Twoją potęgę i sławę w Twoim domu nad tymi, którzy się dla Ciebie poświęcają i blask jasności daj synowi Izaja, by wieczne Ci zapalał światło.

חזקו Umocnijcie i utwierdzcie wasze serce narodzie mój — w Bogu — Ucieczce naszej. Gdy przestrzegać będziecie jego ustaw, On nawzajem wam przebaczy grzechy wasze i na miłosierdzie wspomni nawet w Swym gniewie. Wiekuistego szukajcie i Jego opieki,

תָּמִיד, כְּעֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד. סוגרין הארון

אל מלך יושב — צד צה.

וַיִּזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ, אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו, יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ, וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וְיִירַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו.

חזן סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר:

קהל וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ.

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע, פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ, כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדֹנָי שְׁמָעָה, אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי, כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ.

קח עקידה אלהינו ואלהי אבותינו

מְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי סִתְרִי וּמָגִנִּי, וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי בְּיוֹם צַר לִי וְאוֹנִי, הִשְׁכַּמְתִּי לְחַלּוֹתָךְ

ciągle się do Niego zwracajcie modlitwą zamiast ofiarą całopalną, przeznaczoną na co-dzień.

אל מלך znajduje się na str. 95.

ויזכיר Wspomniał Bóg na Swoje przymierze z Abrahamem, Izakiem i Jakóbem. Pożywienie daje tym, którzy Go czczą, On zawsze pamięta o Swojem przymierzu. On Ci pobłogosławi i pomnoży Twoje potomstwo jak gwiazdy na niebie i jak piasek, co jest na brzegu morza, i potomstwo Twoje zdobędzie bramę swoich wrogów.

סלח Racz tedy odpuścić grzechy temu narodowi dla Twojej wielkiej miłości — jak przebaczałeś ciągle temu narodowi od Egiptu począwszy do dzisiaj, jak powiedziano (w piśmie):

ויאמר „I rzekł Wiekuisty, przebaczam — jak powiedziałeś".

המה Nachyl Boże ucho Twoje i słuchaj, otwórz Twoje oczy i patrz na nasze spustoszenie i na gród, który Twojem nazwany imieniem. Nie na naszej sprawiedliwości budujemy nasze błaganie do Ciebie, lecz na nieprzebranem Twojem miłosierdziu. Panie wysłuchać racz, Panie przebaczyć zacz, Panie racz się zwrócić (ku nam) i spełnij (naszą prośbę), nie zwlekaj gwoli Sobie, albowiem imieniem Twojem zowie się miasto Twoje i naród Twój.

מפלטי Moje Schronienie, mój Panie, Opoko moja, moje Ukrycie, Tarczo moja, Mocy mego zbawienia, moja Ucieczko w dniu nieszczęścia i niemocy, wybrałem się

מֶלֶךְ רַב, וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי בַּבֹּקֶר. בֹּקֶר
רַחֵם תִּזְכֹּר חֶסֶד לְאַבְרָהָם אָב אֵיתָנִי, אֲשֶׁר
בְּחַרְתּוֹ וְהֶאֱמִין בְּךָ רֹאשׁ לְמַאֲמִינַי, זְכוֹר
בְּרִיתוֹ וְהוֹשִׁיעֵנִי מִטֻּמְאָתִי, אֲדֹנָי, יְיָ תִּשְׁמַע
קוֹלִי בֹּקֶר. בֹּקֶר דִּבַּרְתָּ עִמּוֹ וְנִסִּיתוֹ לְשַׁלֵּם
לוֹ מַשְׂכֹּרֶת, וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לִהְיוֹת לוֹ
לְמִשְׁמֶרֶת, אֲהַבְתּוֹ וּרְצִיתוֹ וְקִבַּלְתּוֹ כִּקְטֹרֶת,
סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר. בֹּקֶר כּוֹכְבוֹ הֵאִיר
כְּחָפַצְתָּ לְהַרְאוֹת צִדְקָתוֹ הַגְּדוֹלָה, וְנִסִּיתוֹ
בָּעֲשִׂירִי וַתֹּאמֶר לוֹ קַח אֶת בִּנְךָ וְלֹא תִכְלָא,
עַל אַחַד הֶהָרִים וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה, אֶת
הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר. בֹּקֶר יִחֵד שִׁמְךָ
וְשָׁמַע לְקוֹלְךָ וְהֶרְאָה אַהֲבָתוֹ, וְשָׂשׂ בְּכָל
לֵב עַל אִמְרָתְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ, הָאַהֲבָה קִלְקְלָה
הַשּׁוּרָה וַיָּקָם בְּשִׂמְחָתוֹ, וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם
בַּבֹּקֶר. בֹּקֶר הֵכִינוּ לְבָם שְׁנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ אָיֹם, הַבֵּן לָקַח עֵצִים וְהָאָב לָקַח
מַאֲכֶלֶת לִשְׁחוֹט בְּלִי פִדְיוֹם, קְרוּאִים וְהוֹלְכִים
לְתֻמָּם וְרָאוּ כְבוֹדְךָ, בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת
הַבֹּקֶר. בֹּקֶר אָזַר כְּגֶבֶר חֲלָצָיו וְלַעֲקוֹד בְּנוֹ
קָדַם, וַיִּקַּח מַאֲכֶלֶת לְשָׁחֲטוֹ וְלֹא חָשַׁב אָדָם,

rano, by Ciebie ubłagać Możny Królu. Już z rana do Ciebie Wiekuisty się zwracam. Z rana zmiłuj się, wspomnij na miłość Abrahama, przodka moich ojców, którego wybrałeś i który w Ciebie uwierzył i pierwszym był z pośród wszystkich wierzących. Wspomnij na Twoje z nim przymierze i ocal mnie z mej nieczystości, Panie Wiekuisty, wysłuchaj mego głosu z rana. Z rana i z nim mówiłeś i doświadczałeś go, by mu nagrodę zapłacić i przymierze z nim zawarłeś, że ku wiecznemu strzeżeniu mu będziesz. Miłowałeś go i Sobie go upodobałeś i przyjmowałeś go, jak ofiarę z wonnych kadzideł co rana. Z rana zajaśniała jego gwiazda, gdyś chciał wielką jego sprawiedliwość okazać i doświadczyłeś go dziesięć razy i rzekłeś mu: Weź i nie oszczędzaj twego syna na jedną z gór i przynieś go tam na ofiarę". Jedyną owieczkę z rana ofiaruj. Z rana uwielbiał jedyne Twoje imię i wysłuchał Twego głosu i okazał Ci swoją miłość i radował się całem sercem, że mógł spełnić Twoje słowo. Miłość Jego do Ciebie przekroczyła miarę i wstał w swej radości „i wstał Abraham z rana". Z rana skierowali swe serce, syn i ojciec ku wypełnieniu Twej strasznej woli. Syn wziął drwa, a ojciec wziął noża, aby go zabić; okup był wykluczony. Wezwani idą w swej prawności, aż zobaczyli trzeciego dnia z rana Twój majestat. Z rana opasał Abraham jak bohater swoje biodra i pospieszył, by syna swego związać i wziął nóż, aby go zabić, na nikogo nie zważając i rzekł: „dziś chcę złożyć całopanie i po-

וַיֹּאמֶר הַיּוֹם אַקְרִיב עוֹלָתִי וְאֶזְרוֹק דָּם, זִבְחִי לֹא יָלִין עַד בֹּקֶר. בֹּקֶר רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עַל בֵּן יָחִיד וְעָלָיו זָרְחוּ, וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ אֶל הַנַּעַר יָדַיִם אַל יִשְׁלָחוּ, כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זֶרַע וְיִזְכְּרוּ לְדוֹרוֹת הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֹּקֶר. בֹּקֶר כָּשְׁרוּ וְיָשְׁרוּ וְצִדְקוּ יָלִיץ בְּעַד עַם אֵלֶיךָ קָרֵב, וְאַפְרוֹ תָּמִיד יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ לְכַבְּסָם הֶרֶב, תִּתֵּן לָהֶם נַפִּיצֵם בְּשַׁאֲלָתָם כִּי לְךָ נִכְסְפָה, בָּעֶרֶב הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר. בֹּקֶר קוֹלָם שְׁמַע וּתְכַפֵּר עֲוֹנוֹתֵיהֶם, וְעֵרֶךְ תְּפִלָּתָם יֵחָשֵׁב כְּעֵרֶךְ קָרְבְּנוֹתֵיהֶם, לְקָחוּ וּבָאוּ בְּזִכְרוֹן צִדְקַת אֲבוֹתֵיהֶם, וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר. חזן בֹּקֶר תֵּפֶן אֵלֵינוּ וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ יִכָּמְרוּ, וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְלֹא יִזָּכְרוּ, צוּר הַעֲבֵר עֲוֹנֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְלֹא יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר. אל מלך — צד צה.

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה. אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים, מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד. זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ, וּפָקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ, הַר צִיּוֹן זֶה

kropić krew, moja ofiara nie dożyje do rana". Ale z rana obudziło się Twe miłosierdzie nad jedynym synem i zajaśniało nad nim. A anioł Wiekuistego zawołał do Abrahama: „niechaj się żadne ku chłopcu nie wyciągną ręce, albowiem po Izaku będzie Ci nazwane potomstwo Twoje. Pamięć jego zaś zachowujcie sobie jako znak przymierza, aż zabłyśnie zaranie". Dziś z rana oby jego nieskazitelność, jego prawość i sprawiedliwość wystąpiły jako obrońcy za naród, który przed Ciebie przybył, a na popiół przeznaczony na jego ofiarę, patrz zawsze — i zechcij nim ich oczyścić. Oby im darowane było życie za ich modlitwę, w której się do Ciebie zwracają, wieczorem i z rana ona do Ciebie się wznosi. Z rana wysłuchaj ich głosu i przebacz im ich winy, a porządek ich modlitw niech będzie uważany jak porządek ofiar, które składano w imię sprawiedliwości przodków, oni zaś tutaj śluby co rana Ci składają. Z rana zwróć się ku nam, a miłosierdzie Twoje niech się nad nami rozleje i rzuć w morza głębiny wszystkie nasze grzechy, by o nich nie wspominano. Opoko! usuń nasze grzechy z przed Siebie, by nic z nich nie pozostało do przyszłego rana.

אל מלך znajduje się na str. 95.

זכור Wspomnij na Twoje miłosierdzie Wiekuisty i na łaskę Twoją, które trwają wieki. Nie pamiętaj nam grzechów dawniejszych, — oby nas rychło spotkało Twoje miłosierdzie, albowiem jesteśmy bardzo biedni. Pamiętaj łaskawie o nas — o narodzie Twoim — i obdarz Twojem zbawieniem. Pamiętaj o gminie Twojej, którą wybrałeś, którą w dawnych czasach wybawiłeś, o pokoleniu Twego dziedzictwa — o górze

שָׁכַנְתָּ בּוֹ. זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם, אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח. זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ. אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד. זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם, וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם. זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ.

חו״ק **אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ.**

חו״ק **חָטָאנוּ צוּרֵנוּ, סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ.**

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר.

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ: וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם. רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא

Syon, na której przebywałeś. Wspomnij Wiekuisty na drogą Jerozolimę, o miłości do Syonu nigdy nie zapomnij. Pamiętaj Wiekuisty synom Edoma dzień Jerozolimy, kiedy to mówili: burzcie, burzcie aż do gruntu. Ty powstaniesz, zmiłujesz się nad Syonem, albowiem już czas, by nad nim się zlitować, już nadeszła pora. Pamiętaj Abrahamowi, Izakowi i Izraelowi, Twoim sługom, jak im na Siebie przysiągłeś i przyrzekłeś:— „Pomnożę wasze potomstwo — jak gwiazdy niebieskie i całą tę ziemię, którą przyrzekłem, oddam waszym potomkom i odziedziczą ją po wieki[1]". Pamiętaj o Twoich sługach, Abrahamie, Izaku i Jakóbie, nie zważaj na krnąbrność tego narodu — na jego złość i występek.

אל נא Nie poczytuj nam za przestępstwo, o ileśmy zbłądzili i zgrzeszyli.

חטאנו Grzeszyliśmy, Opoko nasza, przebacz nam Stwórco nasz.

וזכר Wspomnij na przymierze ojców, jak przyrzekłeś, „I wspomnę na przymierze moje z Jakóbem i na przymierze moje z Izakiem i na przymierze z Abrahamem wspomnę i ziemię wspomnę".[2])

זכור Pamiętaj dla nas o przymierzu z praojcami — jak przyrzekłeś: „I będę pamiętał o przymierzu z praojcami, których wywiodłem z Egiptu wobec narodów, aby im być Bogiem, Jam Wiekuisty". Uczyń tedy z nami, jak nas zapewniłeś: „I mimoto, gdy będą w kraju nieprzyjaciół, nie wzgardzę nimi i ich nie porzucę, aby ich wytępić, — by zerwać moje przymierze z nimi, albowiem Ja jestem Wiekuisty ich Bóg"[3]). Zmiłuj się nad nami i nie wytęp nas — jako napisane: „Albowiem Panem miłosiernym jest Wiekuisty Bóg twój,

[1]) Exodus XXXII. 13. [2]) Leviticus XXVI. 42. [3]) Lev XXVI. 44

יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ. הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ, וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם, מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ, וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ. הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ, כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ. מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב: לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ, אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ, אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ. זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים, וּטְהַרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם.

כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי,

On cię nie opuści i nie skrzywdzi i nie zapomni przymierza ojców twoich, które im zaprzysiągł". Poskrom nasze serce, byśmy miłowali imię Twoje jako napisano: „I Wiekuisty Bóg Twój poskromi Twoje serce i serce Twego potomstwa, abyś umiłował Wiekuistego Boga Twego całem Twem sercem i całą Twą duszą gwoli Twemu własnemu życiu". Usuń niedolę naszego wygnania i zmiłuj się nad nami jako napisano: „I Wiekuisty Bóg Twój przywróci Twoich wygnańców i zmiłuje się nad Tobą i jeszcze raz Cię zgromadzi z pośród wszystkich narodów, między które Cię rozprószył"[1]). Zgromadź naszych rózproszonych jako napisano: „Choćby Twoi rozprószeni byli na krańcu niebios, stamtąd zgromadzi Cię Wiekuisty Bóg Twój i stamtąd Cię zabierze". Pozwól by nasza prośba do Ciebie dotarła, jako napisano: „I będziecie stamtąd szukali Wiekuistego Boga waszego i znajdziesz Go, gdy się do Niego będziesz zwracał całem twem sercem i całą duszą twoją". Zmaż nasze grzechy gwoli Sobie, jakeś przyrzekł: „Ja, Ja zmażę twe winy gwoli Sobie i twoich grzechów nie będę pamiętał." Rozwiej nasze winy — jak obłok i mgłę, jako obiecałeś: „Rozwieję jak obłok twoje winy i jak mgłę twoje grzechy powróć do Mnie, albowiem Ja cię wybawię". Ubiel nasze grzechy — jak śnieg i wełnę, jako napisano: „A zatem, rozprawmy się rzecze Wiekuisty, skoro wasze grzechy będą — jak purpura, muszą zbieleć, jak śnieg; gdy będą czerwone jak szkarłat — jak wełna mają się stać". Pokrop nas czystą wodą i oczyść nas jako napisano: „I pokropię was czystą wodą i będziecie oczyszczeni z wszystkich waszych nieczystości — i z wszelakiego bałwochwalstwa oczyszczę was".

כפר Przebacz nam nasze grzechy w tym dniu i oczyść nas, jako napisano: „Albowiem w onym dniu On wam przebaczy, aby was oczyścić ze wszystkich waszych grzechów, przed Wiekuistym oczyścicie się". Zaprowadź nas na Twą świętą górę i uraduj nas w Twojej modlitewni, jako napisano: „I zaprowadzę

[1]) Deutr. XXX. 4.

וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים.

חזן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם.

קהל אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ, בִּינָה הֲגִיגֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ, וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ. אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה, כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ. אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ, כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ. כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אַל תַּעַזְבֵנוּ, וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ, וְאַל תַּכְלִימֵנוּ וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ,

ich na Moją świętą górę i uraduję ich w Mojej modlitewni, ich całopalenia i ofiary będą łaskawie przyjęte na moim ołtarzu, albowiem Mój dom domem modlitwy będzie nazwany przez wszystkie narody".

שמע קולנו Wysłuchaj naszego głosu Wiekuisty Boże nasz, zlituj się i zmiłuj nad nami i przyjm w miłosierdziu i łasce naszą modlitwę. Przyprowadź nas Wiekuisty napowrót do Ciebie, bo my wrócić chcemy, odnów nasze dni, jak za dawna.

אמ־ינו Naszych słów wysłuchaj Wiekuisty, zważaj na nasze błaganie. Oby Ci się podobały słowa naszych ust i serca naszego myśl, Wiekuisty, Opoko nasza, Zbawco nasz. Nie odtrącaj nas z przed Siebie i nie odbierz nam Twojego świętego ducha. Nie odtrącaj nas w czasie starości, gdy siły nasze znikają, nie opuszczaj nas. Nie opuszczaj nas Wiekuisty Boże nasz i nie oddalaj się od nas. Okaż nam znak ku dobremu, aby nasi nieprzyjaciele widzieli i zawstydzili się, bo Ty Wiekuisty, nam pomagasz i nas pocieszasz, albowiem w Tobie Wiekuisty nadzieję pokładamy, Ty nam dopomożesz Wiekuisty Boże nasz.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców.

אל Nie opuszczaj nas, nie odstąp nas, nie zawstydź nas i nie zrywaj Twego przymierza z nami. Zbliż nas do Twej nauki. Ucz nas

לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ, הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ, הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵינוּ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ.

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ, וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.

אָנוּ בָנֶיךָ, וְאַתָּה אָבִינוּ.

אָנוּ עֲבָדֶיךָ, וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ.

אָנוּ קְהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ.

אָנוּ נַחֲלָתֶךָ, וְאַתָּה גוֹרָלֵנוּ.

אָנוּ צֹאנֶךָ, וְאַתָּה רוֹעֵנוּ.

אָנוּ כַרְמֶךָ, וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.

אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ, וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ.

אָנוּ רַעְיָתֶךָ, וְאַתָּה דוֹדֵנוּ.

אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ, וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ

Twych przykazań, wskaż nam Twoje drogi. Nakłoń nasze serce do bojaźni przed Twojem imieniem i poskrom nasze serce, byśmy Ciebie miłowali i wrócili do Ciebie w prawdzie i z szczerem sercem. Dla Twego wielkiego imienia odpuść i przebacz nam nasze grzechy, jako napisano w Twoich świętych słowach: „Gwoli Twemu imieniu Wiekuisty przebaczysz mi moje grzechy, mimo, że są bardzo liczne".

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców.

Rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

Albowiem myśmy Twoim narodem, a Tyś naszym Bogiem.

Myśmy Twoimi synami, a Tyś naszym Ojcem.

Myśmy Twoimi poddanymi, a Tyś naszym Władzcą.

Myśmy Twoją gminą, a Tyś naszym Udziałem.

Myśmy Twojem dziedzictwem, a Tyś naszym Losem.

Myśmy Twoją trzodą, a Ty naszym Pasterzem.

Myśmy Twoją winnicą, a Tyś naszym Stróżem.

Myśmy Twojem dziełem, a Tyś naszym Stwórcą.

Myśmy Twoją umiłowaną, a Tyś nasz Umiłowany.

Myśmy Twoimi wybrańcami, a Tyś naszym Przyjacielem,

אָנוּ עַמֶּךָ, וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ.
אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ, וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ.

קו"ח אָנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים, אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ.

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ.

Myśmy Twoim narodem, a Tyś naszym Królem.

Myśmy Tobie oddani, a Tyś naszym Narzeczouym.

My jesteśmy zuchwali, a Tyś Litościwy i Miłosierny.

Myśmy nieugiętego grzbietu, a Tyś Pobłażliwy. Myśmy pełni grzechu, a Tyś Pełen miłosierdzia. Nasze dni są jak znikający cień, a Ty i Twoje lata nigdy się nie kończą.

א״א Oby doszła do Ciebie nasza modlitwa; nie ukrywaj się przed naszem błaganiem. Nie jesteśmy ani tak zuchwałymi, ani tak zatwardziałymi, byśmy w obliczu Twojem mieli powiedzieć Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, sprawiedliwi jesteśmy i nie grzeszyliśmy, lecz przeciwnie, grzeszyliśmy.

אשמנו Błądziliśmy, sprzeniewierzyliśmy się, grabiliśmy, bluźniliśmy, wprowadzaliśmy w błąd i potępialiśmy, byliśmy hardzi, popełnialiśmy gwałt, zmyślaliśmy fałsz. Radziliśmy źle, kłamaliśmy, szydziliśmy, odpadliśmy, pogardzaliśmy, odstąpiliśmy, niesprawiedliwieśmy czynili, zawiniliśmy, nienawidziliśmy, byliśmy krnąbrni, źle czyniliśmy, niszczyliśmy, pogardzaliśmy, krzywo szliśmy, kusiliśmy.

סרנו Odstąpiliśmy od Twoich przykazań i Twoich dobrych ustaw bez korzyści dla nas. Toteż Ty sprawiedliwy we wszystkiem, co nas spotkało, albowiem Ty prawdę czynisz, a po naszej stronie wina.

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו, וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (השַׁבָּת הַזֶּה וּביוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, וְהֵעָתֶר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ, מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ, וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ, וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ, וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ.

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר, הָרָצוֹן וְהָאוֹנֶס, הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, מָה אָנוּ, מֶה חַיֵּינוּ, מֶה חַסְדֵּנוּ, מַה צִּדְקוֹתֵינוּ, מַה יְשׁוּעָתֵנוּ, מַה כֹּחֵנוּ, מַה גְּבוּרָתֵנוּ, מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי

השבנו Do grzechu nakłanialiśmy i sami grzeszyliśmy, dlatego nie będziemy zbawieni. Daj tedy naszemu sercu wolę do opuszczenia grzesznej drogi i przyspiesz nam zbawienie, jako napisane przez Twoich proroków: „Zły niech opuści swoją drogę, a mąż występny swe zamiary i powróci do Wiekuistego — tedy On się nad nim zlituje, — i do naszego Boga niech wróci, albowiem On często i wiele odpuszcza".

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców.

סלח Rozgrzesz i odpuść nasze winy w tym dniu (sobotnim i dniu) pojednania i daj nam się ubłagać przez naszą modlitwę. Zmaż i usuń nasze grzechy i winy z przed Twoich oczu i ugnij naszą wolę, by się Tobie poddała i ukorz nasz grzbiet, by ku Tobie się zwrócił, odrodź nasze myśli (nerki) dla przestrzegania Twoich zleceń i poskrom nasze serce, — ku miłowaniu i uczczeniu Twego imienia, jako napisane w Twej nauce: „I poskromi Wiekuisty Bóg Twój Twoje serce i serce Twego potomstwa ku umiłowaniu Wiekuistego Boga Twego całem Twem sercem i całą Twą duszą, abyś żył".

הודונות Występki i błędy Ty rozróżniasz, wolna wola i przymus, co jawne, a co ukryte Tobie ono jasne i wiadome. Czem my, czem życie nasze, czem nasza miłość, czem nasza sprawiedliwość, czem nasza pomoc, czem nasza siła, czem nasza moc. Cóż mamy Ci powiedzieć Wiekuisty Boże nasz i Boże nacszych ojów.

אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ, וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

ה״ק שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, שַׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ. תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע, תִּמְחֶה פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל־כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ.

Wszak wszyscy bohaterowie są jakby niczem przed Tobą, a mężowie sławy — jakby nie istnieli, mędrcy jakoby byli pozbawieni wiedzy, a rozumni, jakby byli bez rozumu, gdyż wszelkie ich dzieła są niczem, a dni ich życia marne wobec Ciebie, a większego znaczenia nie ma człowiek od zwierzyny, albowiem wszystko jest marne.

מה Cóż mamy powiedzieć Tobie, który mieszkasz na wyżynie, albo co powiedzieć Tobie, który przebywasz na obłokach, wszak wszystko, co ukryte i jawne, Ty wiesz.

שמך Imię Twoje od wieków: „Pobłażliwy wobec win". Wysłuchaj tedy naszego błagania gdy stajemy przed Tobą, przebacz winę narodowi nawróconemu. Zmaż nasze winy z przed Twoich oczu.

אתה יודע Ty znasz tajniki świata i najskrytsze schowki wszelkich istot, Ty badasz wszystkie wnętrza komory i doświadczasz nerek i serca, nic Ci nie jest tajne i nic nie jest ukryte przed Twojemi oczyma.

ובכן Bądź wola Twoja Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, abyś nas rozgrzeszył ze wszystkich naszych grzechów, odpuścił nam wszystkie nasze przewinienia i przebaczył nam wszystkie nasze winy

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה.
וְעַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע.

על חטא Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie mimowoli i z rozmysłu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w zatwardziałości serca.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie nieświadomie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez poruszenie warg.

Grzech, który popełniliśmy jawnie i skrycie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieobyczajność.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie mową ust.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie za wiedzą i podstępnie.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zły popęd serca.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez wyzyskiwanie bliźniego.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez grzeszną spowiedź ust.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez niemoralne schadzki.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie ze swawoli i nieostrożności.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez lekceważenie rodziców i nauczycieli.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przemocą.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez znieważenie Boga.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez niestosowną mowę.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieczystość warg.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie z powodu złego popędu.

וְעַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie za wiedzą innych lub bez ich wiedzy.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

על חטא Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie ręką sprzedajną.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie kłamstwem i oszustwem.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie złym językiem.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie szyderstwem.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przy kupnie i sprzedaży.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przy jedzeniu i piciu.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie lichwą i wyzyskiem.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez dumnie wzniesione gardło.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieobyczajne mruganie oczu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie obmową naszych ust.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez dumne oczy.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w zuchwałości czoła.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zrzucenie jarzma.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez przesąd.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez usidłanie przyjaciela.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zawiść oczu.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף.
עַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez lekkomyślność.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieugiętość grzbietu.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez skwapliwy bieg nóg ku złemu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie potwarzą

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez krzywoprzysięstwo.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez bezpodstawną nienawiść.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez sprzeniewierzenie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w odurzeniu serca.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

ועל חטאים Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary całopalnej.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary grzesznej.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary wedle stanu majątkowego.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary za przewinienie pewne lub wątpliwe.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na karę cielesną.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na karę czterdziestu razów.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na śmierć z zarządzenia niebios.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na zgładzenie lub bezdzietność.

I grzechy, za które zasłużylibyśmy na jedną z czterech rodzajów sądowych kar śmierci.

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

אֲהַלֶּלְךָ בְּקוֹל רָם, מָגֵן אַבְרָהָם.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

בְּיָדְךָ מְמִיתִים, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

גָּדֹלְךָ אַדְרוּשׁ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

דּוֹרֵשׁ אִמְרֵי דַעַת, חוֹנֵן הַדָּעַת.

סליחה Ukamienowanie, spalenie, ścięcie lub zadławienie za łamanie przykazań lub zakazów, bądźto że obowiązek ich zachowywania istnieje, (i dziś)[1]) lub nie istnieje; — tak za te (grzechy) które są nam znane, jakoteż i za te, które nam nie są znane. Te, które nam są znane, jużeśmy wypowiedzieli przed Tobą, i przyznaliśmy się do nich wobec Ciebie; te zaś, które nam nie są znane, Tobie są znane i wiadome, jako jest powiedziane: „Skrytości są u Wiekuistego Boga naszego, ale co jawne należy do nas i naszych dzieci po wieki, abyśmy wykonywali wszystkie słowa tej nauki".[2])

מי אל כמוך Kto się Panie z Tobą zrówna, Toteż Ciebie wysławiam głosem donośnym. tarczo Abrahama.

Kto się Panie z Tobą zrówna. W Twoim ręku są śmiertelnicy i zmarłych Ty ożywiasz.

Kto się Panie z Tobą zrówna. Twoją wielkość badam i rozmyślam, Królu najświętszy.

Kto się Panie z Tobą zrówna. Ty prawidła wiedzy zbadałeś, Dawco wiedzy.

---

[1]) Są pewne przykazania, które dziś z powodu zburzenia świątyni i zniesienia ofiar nas nie obowiązują więcej. [2]) Deuteronomium XXIX. 28.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

הָאוֹמֵר שׁוּבָה, הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

וּמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ, הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

קוֹל רִנָּה וְתוֹדוֹת, הַטּוֹב לְךָ לְהוֹדוֹת.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

רָם בָּרֵךְ קְהַל הֲמוֹנַי, יְבָרֶכְךָ יְיָ.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

שְׁכִינָתְךָ שָׁלוֹם, עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע, לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע.

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, מִי אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם.

Kto się Panie z Tobą zrówna. Do nawróćenia napominasz, a skruchę Sobie upodbałeś.
Kto się Panie z Tobą zrówna Ty odpuszczasz i przebaczasz, mnogo przebaczasz.
Kto się Panie z Tobą zrówna. Wychwalania i dziękczynienia głos Tobie przystoi, jakże się godzi Tobie dziękować.
Kto się Panie z Tobą zrówna. Najwznoślejszy pobłogosław licznym gminom. „Oby Cię błogosławił Wiekuisty".
Kto się Panie z Tobą zrówna. Twoim majestatem jest pokój, Sprawco pokoju.
Kto się Panie z Tobą zrówna. Odpuść winę narodowi nawróconem z grzechu.

כנתוב Wszak napisane jest przez Twoich proroków: „Któż o Panie jest do Ciebie podobny, odpuszczasz grzech i przebaczasz winę pozostałej reszcie Twego dziedzictwa, nie zachowujesz na wieki gniewu, albowim w łasce masz upodobanie. Znowu się nad nami zlitujesz, usuniesz nasze winy i wrzucisz w głębiny morza wszystkie nasze grzechy. I wszystkie grzechy Twego narodu, domu Izraela wyrzucisz na takie miejsce, że się o nich, ani nie wspomni, ani nie będzie pamiętało i nigdy nikomu na myśl nie przyjdą. Użycz wierności Jakóbowi i łaski Abrahamowi, jak to z dawna zaprzysiągłeś naszym praojcom".[1])

[1]) Micha VII. 18—20.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה,
מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ, כָּאָמוּר: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה
פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר.
וְנֶאֱמַר: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ, וְכֶעָנָן
חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי, כִּי גְאַלְתִּיךָ.
וְנֶאֱמַר: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם,
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי
יְיָ תִּטְהָרוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
(וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ
בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר,
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców odpuść nasze przewinienia w dniu (sobotnim tym i w dniu) przebaczenia, wymaż i usuń nasze winy i grzechy nasze z przed Twoich oczu jako powiedziane: „Ja, Ja jestem tym, który wymażę twoje winy gwoli Sobie, a grzechów twoich nie wspomnę“[1]), i jest dalej powiedziane. „Rozwiałem jako obłok Twoje winy i jak mgłę Twoje grzechy, wróć do mnie albowiem ja Cię wybawię“[2]) – i jest dalej powiedziane: „Albowiem w onym dniu odpuści wam, by was oczyścić, z wszystkich waszych grzechów przed Wiekuistym będziecie czystymi“[3]). W sobotę: (Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku). Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (w sobotę: i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, albowiem Ty jesteś Rozgrzeszycielem i Odpuścicielem dla pokoleń Jeszurum od rodu do rodu i prócz Ciebie nie mamy Króla Rozgrzeszyciela i Odpuściciela tylko Ciebie. Bądź pochwalony Wiekuisty Królu, który odpuszczasz i rozgrzeszasz nam nasze winy i winy Swego narodu domu Izraela i usuwasz

---

[1]) Jezajasz XLIII. 25. [2]) Jezajasz XLIV. 22. [3]) Leviticus XVI. 3.

יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

nasze błędy rok rocznie, Królu nad całą ziemią, który uświęcasz (sobotę i) Izraela i dzień przebaczenia.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu, ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela, narodu Twego.

ותחזינה Oby oczy nasze widziały jak powrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, który zwróci Syonowi Swoją świetność.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia, Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie, Twojej ręce powierzone i za nasze duszy, Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora, z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewyczerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje, Królu nasz po wieki wieków.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב

אבינו Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij na Twoje miłosierdzie, powściągnij gniew Twój i odwróć morowe powietrze, miecz, głód, niewolę, zgubę, winę i zarazę, zły przypadek, wszelką chorobę, wszelki spór i wszelką kłótnię, wszelkiego rodzaju dolegliwości, wszelkie złe przeznaczenie i bezpodstawną nienawiść—od nas i wszystkich synów Twego przymierza.

וכתוב Zapisz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci, sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy" jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

אלהינו. Boże nasz i Boże naszych ojców, pobłogosław nas błogosławieństwem, które trzy razy jest wymienione w zakonie, napisanym przez sługę Twego Mojżesza, które wygłaszał Aron i jego synowie kapłanie — święty Twój lud, jako powiedziane. Oby Cię Wiekuisty pobłogosławił i Cię strzegł, oby ku Tobie rozjaśnił Twoje oblicze i Ci był łaskawym, oby ku Tobie się zwrócił i użyczył Ci pokoju.[1])

שים שלום Użycz pokoju, szczęścia i błogosławieństwa, łaski, miłości i miłosierdzia, nam i całemu Izraelowi, Twojemu narodowi. Pobłogosław nas wszystkich razem, Ojcze nasz, jasnością Twego oblicza. Wszak w jasności Twego oblicza przykazałeś nam Wiekuisty Boże nasz naukę życia i miłość cnoty, sprawiedliwość, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Oby

[1]) Numeri VI. 24—27.

בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

פותחין הארון — בשבת אין אומרים אבינו מלכנו

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרְגֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וָפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ.

się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i zapisani przez Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

W sobotę אבינו מלכנו się nie odmawia

אבינו Ojcze nasz Królu nasz, grzeszyliśmy przed Tobą.

Ojcze nasz Królu nasz, nie mamy innego Króla prócz Ciebie.

Ojcze nasz Królu nasz, postąp z nami (łaskawie) gwoli Twemu imieniu.

Ojcze nasz Królu nasz, odnów nam dobry rok.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń od nas wszelkie ciężkie przeznaczenia.

Ojcze nasz Królu nasz, zniwecz zamysły naszych nieprzyjaciół.

Ojcze nasz Królu nasz, unicestwij radę naszych wrogów.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń od nas wszelkiego przeciwnika i szkodnika.

Ojcze nasz Królu nasz, zamknij usta naszym szkodnikom i potwarcom.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń zarazę, miecz, głód, niewolę i niszczyciela od synów Twego przymierza.

Ojcze nasz Królu nasz, powstrzymuj plagę od Twego dziedzictwa.

Ojcze nasz Królu nasz, przebacz i odpuść wszystkim naszym grzechom.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל-שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ.

Ojcze nasz Królu nasz, wymaż i usuń wszystkie nasze przewinienia i grzechy z przed Twoich oczu.

Ojcze nasz Królu nasz, zatrzyj w Twojem nieprzebranem miłosierdziu wszelkie ślady naszej winy.

Ojcze nasz Królu nasz, pozwól nam wrócić do Ciebie w zupełnej skrusze.

Ojcze nasz Królu nasz, ześlij zupełne wyzdrowienie chorym Twego narodu.

Ojcze nasz Królu nasz, rozedrzyj potępiający nas wyrok sądu.

Ojcze nasz Królu nasz, wspomnij o nas z życzliwością.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi dobrego życia.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi zbawienia i pomocy.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi utrzymania i wyżywienia.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi zasług.

Ojcze nasz Królu nasz, zapisz nas do księgi odpuszczenia i przebaczenia.

Ojcze nasz Królu nasz, pozwól, by rychło nam zakwitło zbawienie.

Ojcze nasz Królu nasz, podnieś (róg) świetność Izraela, Twego narodu.

Ojcze nasz Królu nasz, podnieś (róg) świetność Twego pomazańca.

Ojcze nasz Królu nasz, napełnij nasze ręce Twojemi błogosławieństwami.

Ojcze nasz Królu nasz, napełnij nasze spichrze obfitością.

Ojcze nasz Królu nasz, wysłuchaj naszego głosu, zmiłuj się i zlituj nad nami.

Ojcze nasz Królu nasz, przyjm w litości i łasce naszą modlitwę.

Ojcze nasz Królu nasz, otwórz bramy niebios dla naszej modlitwy.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יִחוּדֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

Ojcze nasz Królu nasz, pamiętaj że prochem jesteśmy.

Ojcze nasz Królu nasz, nie odeślij nas z niczem z przed Siebie.

Ojcze nasz Królu nasz, oby ta godzina była godziną miłosierdzia i czasem łaski przed Tobą.

Ojcze nasz Królu nasz, zlituj się nad nami, nad naszemi dziećmi i niemowlętami.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli zabitym dla Twojego świętego imienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli tym, którzy na rzeź szli dla Twego uświetnienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli tym, którzy szli w ogień i wodę dla uświęcenia Twojego imienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Sobie, jeżeli nie gwoli nam.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Sobie i dopomóż nam.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Twemu nieprzebranemu miłosierdziu.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Twemu wielkiemu, potężnemu i wspaniałemu imieniu, którem się szczycimy.

Ojcze nasz Królu nasz, bądź nam łaskawy i odpowiedz nam; że nie mamy żadnych zasług, postąp Ty z nami łaskawie i miłosiernie i dopomóż nam.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen!

יהא Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków.

יתברך Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen;

קבל Przyjm w miłosierdziu i łasce naszą modlitwę.

תתקבל Oby błaganie i życzenia całego Izraela wysłuchane zostały przez Ojca niebieskiego i mówcie amen!

יהי Niech będzie imię Wiekuistego chwalone odtąd i na wieki.

יהא Oby nam z niebios przeznaczone zostały mnogi pokój i życie, nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

עזרי Pomoc moja od Wiekuistego, Stwórcy nieba i ziemi.

עשה Oby Ten, który jest Sprawcą pokoju na wyżynach zesłał w Swojem miłosierdziu pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen.

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ. מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר. יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מָלָךְ, יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם.

אַב הָרַחֲמִים, הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן, תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם. כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ, מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים.

סֵדֶר הוֹצָאַת סֵפֶר הַתּוֹרָה.

כשפותחין הארון אומרים זה.

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר משֶׁה: קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם.

בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. נ״פ

אין כמוך Nikt Tobie między bogami nie dorównuje i nic nie dorównuje Twoim czynom. Twoje królestwo jest królestwem wszystkich światów — a Twoje panowanie trwa w każdem pokoleniu. Wiekuisty jest Królem, Wiekuisty był Królem, Wiekuisty będzie Królem na wieki, Wiekuisty da siłę Swemu narodowi, Wiekuisty pobłogosławi naród Swój pokojem.

Panie miłosierdzia, użycz w Twej łasce dobrego Syonowi, odbuduj mury Jerozolimy, albowiem Tobie Samemu ufamy Królu, Panie Wysoki, Wzniosły i Dostojny Panie światów.

ויהי A stało się: gdy ruszyła arka, że powiedział Mojżesz: „Wstań Wiekuisty, a rozproszą się Twoi wrogowie i pierzchną nieprzyjaciele przed Tobą, albowiem ze Syonu wychodzi nauka, a słowo Boże z Jerozolimy".

Niech będzie pochwalony Ten, który dał zakon Swemu narodowi (Izraelowi) w Swojej świętości.

(יי יי 3 razy) Wiekuisty, Wiekuisty, jest Panem Miłosiernym i Łaskawym, Cierpliwym a Pełnym miłości i prawdy. Dochowuje miłości tysiącom, przebacza winę, przekroczenie i grzech, i odpuszcza.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה, וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ וְתֶן־לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ, וּמְחוֹל עַל־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל־כָּל־עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בָתֵּינוּ, מְחִילָה בְּחֶסֶד, מְחִילָה בְּרַחֲמִים. וְטַהֲרֵנוּ מֵחֲטָאֵינוּ וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ, וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ, וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם, לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה. וְתֶן־לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ, וְעֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים, לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ, וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ. וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ, וּתְבָרֵךְ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ, וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת. וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת, וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן, וְכֵן יְהִי רָצוֹן.

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ, עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ. נ״פ

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא, בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ, יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפֻרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ, וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב

רבונו Panie wszechświata spełnij nasze prośby ku dobremu, ziść naszą wolę i spełnij nam nasze życzenie. Przebacz nam wszystkie nasze grzechy i grzechy naszych domowników, przebacz w miłości i miłosierdziu. Oczyść nas z naszych grzechów, win i przekroczeń i wspomnij nas łaskawie i czuwaj nad nami przez udzielenie nam Twojej pomocy i miłosierdzia. Wspomnij na nas, abyśmy dobrze, długo i spokojnie żyli w dostatku i szczęściu. Użycz nam chleba do jedzenia i odzieży do okrycia się, bogactwa, poważania i długiego życia, byśmy mogli badać Twoją naukę i zachować jej przykazania. Daj nam rozum i rozwagę, byśmy mogli pojąć i zrozumieć głębokie jej tajemnice. Ześlij także zupełne wyzdrowienie na wszystkie nasze bole, pobłogosław wszystkim dziełom naszych rąk i wydaj dla nas dobre zbawienne i pocieszające uchwały, usuń zaś od nas wszystkie ciężkie postanowienia i nakłoń dla nas ku dobremu serce władzy, jej radców i książąt — amen, oby tak była wola Twoja.

ואני A ja modlitwę do Ciebie zanoszę w czasie Twej łaski, o Boże, w nieprzebranem Twem miłosierdziu odpowiedz mi prawdziwą Twoją pomocą.

בריך Niech będzie pochwalone imię Pana świata, niech będzie pochwalony Twój tron i miejsce Twego pobytu. Oby Twa łaska wobec narodu Twego Izraela wiecznie trwała, a zbawienną Twoją prawicę, trzymaj nad Twoim narodem w Twoim świętym domu. Ześlij na nas Twoje zbawienne światło i przyjm naszą mo-

נְהוֹרָךְ, וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין, בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל־דִּי לִי, וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא, וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא, אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל־כֹּלָּא, אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל־מַלְכַיָּא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמֵּהּ דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא וְלָא עַל־בַּר־אֱלָהִין סָמִיכְנָא, אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט, וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט, וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט, וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא, וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי, וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם.

ה״ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

הו״ק אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.

הזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא. רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

dlitwę w miłosierdziu. Oby było wolą Twoją, byś nam przedłużył życie w szczęściu, by każdy z nas mógł być wliczony między cnotliwych. Zmiłuj się nademną i strzeż mnie i wszystko, co ja posiadam, i co posiada naród Twój Izrael. Ty żywisz wszystko i utrzymujesz wszystko, Tyś jest Panem wszystkiego, Tyś jest Władcą Królów i Twoje jest królestwo. A ja sługa Najświętszego, niech będzie On pochwalony, korzę się przed Nim i przed świetnością Jego nauki o każdym czasie i porze. Nie pokładam ufności w człowieku, ani na synu Boga się opieram, tylko na Panu niebios, On jest prawdziwym Bogiem, Jego zakon jest prawdą i prawdą są jego prorocy. On dokonuje wiele dobrych i prawdziwych czynów. W nim ufam i głoszę chwałę Jego świętego i drogiego imienia. Oby Twoją wolą było, byś moje serce otworzył Twojej nauce i spełnił życzenia mego serca i życzenia serca całego Izraela narodu Twego, ku dobremu, ku życiu i pokojowi.

שמע Słuchaj Izraelu! Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny! Jedyny jest nasz Bóg, wielki jest nasz Pan, święte i wspaniałe jest imię Jego.

גדלו Oddajcie razem ze mną hołd Wiekuistemu i razem wywyższajmy imię Jego. Twoja Wiekuisty jest wielkość, potęga, świetność, zwycięstwo i wspaniałość, albowiem wszystko, co na niebie i ziemi, jest Twoje. Twoje Wiekuisty jest królowanie i wszelakie wywyższenie.

רוממו Wynoście Wiekuistego, Boga naszego, i korzcie się u podnóża stóp Jego, Święty On; Wynoście Wiekuistego, Boga naszego, i korzcie się przed Jego świętą górą, albowiem Święty jest Wiekuisty Bóg nasz!

כשמגביהין הס״ת אומרים זה.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה.

עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר. דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ, בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד. יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר.

הש״ץ או הקורא יאמר זה.

וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קְרַב יַעֲמֹד (ר״פ ב״פ הכהן). בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.

ועונין הקהל.

וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם.

קודם קריאת התורה העולה מברך.

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ.

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

תאו A oto zakon, który przedłożył Mojżesz synom Izraela z rozkazu Wiekuistego, jak to Bóg mu przekazał. Drzewem żywota jest on dla tych, którzy się go trzymają, a kto się oń opiera jest szczęśliwy. Jego drogi są drogami miłości, a wszelkie jego ścieżki prowadzą do pokoju. Długość życia po jego prawicy, a po lewicy bogactwo i cześć. Wiekuisty chce, by dla Jego sprawiedliwości był zakon wywyższony i uświetniony

(Przed czytaniem tory mówi kantor):

On popiera, zasłania i wspomaga wszystkich, którzy w Nim pokładają ufność, i mówmy amen! Wszyscy złóżcie hołd naszemu Bogu i oddajcie cześć zakonowi.

Niech tu zbliży się i (stanie kapłan).

Niech będzie pochwalony Ten, który dał zakon Swemu ludowi, Izraelowi, w Swej świętości.

(Lud odpowiada). Wy wszyscy, którzy w opiekę Panu się oddajecie, będziecie żywi, jako dziś.

(Wołany do zakonu mówi przed czytaniem):

Chwalcie Wiekuistego, godnego chwały. Niech będzie pochwalony Wiekuisty, godny chwały na wieki. Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu świata, który wybrałeś nas z pośród wszystkich narodów i dałeś nam Twój zakon, bądź pochwalony, Wiekuisty, Dawco zakonu.

לאחר קריאת התורה העולה מברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

וקורין בפ׳ אחרי מות.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי
בְּנֵי אַהֲרֹן, בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי יְיָ וַיָּמֻתוּ. וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־
יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת,
אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת
כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת. בְּזֹאת יָבֹא
אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ, בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת
וְאַיִל לְעֹלָה. (בשבת ב) כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ
וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר
וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף, בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ
בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם. וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת, וְאַיִל
אֶחָד לְעֹלָה. וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת
אֲשֶׁר לוֹ, וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ. לוי (בשבת ג)
וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם, וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי
יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי

(Po czytaniu).

Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu świata, który nam dałeś zakon prawdziwy i wieczne życie w nas wszczepiłeś, bądź pochwalony, Wiekuisty Dawco Zakonu.

Czytanie z zakonu Leviticus XVI.

I rzekł Wiekuisty do Mojżesza po śmierci obu synów Arona, gdy przystąpiwszy przed oblicze Wiekuistego, pomarli. I rzekł Wiekuisty do Mojżesza: Powiedz Aronowi, bratu twojemu, aby nie przychodził przez cały czas do świątyni, do wnętrza zasłony przed wieko, które jest na arce, aby nie umarł, albowiem w obłoku ukażę się nad wiekiem. Z tem przyjdzie Aron do świątyni, z cielcem na ofiarę zagrzeszną i z baranem na całopalenie. Święty lniany płaszcz wdzieje i lniane spodnie będą na jego ciele i lnianym pasem się opasze i lnianym zawojem się obwinie; szaty to święte, niech wykąpie swe ciało zanim odzieje je. A od gminy synów Izraela weźmie dwa kozły na ofiarę zagrzeszną i jednego barana na całopalenie. I złoży w ofierze Aron zagrzesznego cielca swego i rozgrzeszy siebie i swój dom. I niech weźmie oba kozły i ustawi je przed Wiekuistym u wejścia do przybytku zboru. I Aron położy na oba kozły losy

הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת, גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל
אֶחָד לַעֲזָאזֵל. וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר
אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת.
וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל
יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו, לְשַׁלַּח
אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה. וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־
פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד
בֵּיתוֹ, וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ.
ישראל (בשבת ד) וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־
אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו
קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה, וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת.
וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה, וְכִסָּה
עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדוּת
וְלֹא יָמוּת. וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ
עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה, וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה
שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ. וְשָׁחַט אֶת־
שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ
אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת, וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת
וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת. וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם, וְכֵן

jeden los dla Wiekuistego i jeden los dla Azazel. I przyniesie w ofierze Aron tego kozła, na którego padł los „Wiekuistemu“ i niech go złoży na zagrzeszną ofiarę. Kozła zaś, na którego padł los „na Azazel“, postawi żywego przed Wiekuistym, aby złożyć nań grzechy, by go wysłać na Azazel, na pustynię. I niech przyniesie w ofierze Aron zagrzesznego cielca swego i rozgrzeszy siebie i swój dom — i niech tego cielca zabije. I niechaj weźmie pełną kadzielnicę rozżarzonych węgli z ołtarza, co przed obliczem Wiekuistego i pełne garści wonnego i miałkiego kadzidła i wniesie wewnątrz zasłony. I niech włoży kadzidło na ogień przed Wiekuistym, aby obłok kadzideł zakrył wieko, które jest na arce świadectwa, by nie umarł. I niech weźmie z krwi cielca i pokropi swoim palcem wieko po stronie wschodniej i przed wiekiem pokropi siedm razy z tej krwi palcem swoim. I niech zabije zagrzesznego kozła, przeznaczonego dla ludu i wniesie jego krew za zasłonę i uczyni z jego krwią, jak uczynił z krwią cielca i skropi nią wieko i miejsce przed wiekiem. I rozgrzeszy świątynię z nieczystości synów Izraela i ich błędów i wszystkich grzechów, I tak po-

יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ
טֻמְאֹתָם. וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד
בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ, וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ
וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל. רביעי
(בשבת ה) וְיָצָא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה
וְכִפֶּר עָלָיו, וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר
וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. וְהִזָּה עָלָיו
מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים, וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ
מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־
הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ, וְהִקְרִיב
אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי. וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו
עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־
כָּל־עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיהֶם
לְכָל־חַטֹּאתָם, וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר
וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה. וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר
עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה, וְשִׁלַּח
אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר. וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ
בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם. וְרָחַץ אֶת
בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו,
וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר

stąpi z namiotem zboru, pozostającym z nimi wśród ich nieczystości.

A niech się żaden człowiek nie znajduje w przybytku zboru, gdy wejdzie do świątyni dla uzyskania przebaczenia aż do jego wyjścia i uzyska rozgrzeszenie dla siebie, dla swego domu i dla całej gminy Izraela. I wyjdzie do ołtarza, który się znajduje przed Wiekuistym i rozgrzeszy na nim — i weźmie z krwi cielca i z krwi kozła i umieści ją dookoła po rogach ołtarza. I pokropi go tą krwią palcem swoim siedm razy i oczyści go z nieczystości synów Izraela i poświęci go. A gdy dokona oczyszczenia świętości i przybytku zboru i ołtarza, niech w ofierze złoży żywego kozła. I położy Aron obie swe ręce na głowie żywego kozła i wyzna nad nim wszystkie błędy synów Izraela, wszystkie ich winy i grzechy i złoży na głowę kozła i wyśle go przez naznaczonego człowieka na puszczę. I kozioł zaniesie na sobie wszelki ich błąd do kraju pustego, a kozła puści się na puszczy. I wejdzie Aron do przybytku świadectwa i rozbierze lniane szaty, które wdział, gdy wchodził do świątyni i tam je zostawi. I wykąpie swoje ciało we wodzie na świętem miejscu i wdzieje swoje szaty i wyjdzie i złoży swoje całopalenie i całopalenie narodu i rozgrzeszy siebie

בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם. חמישי (בשבת ו) וְאֵת חֵלֶב
הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה. וְהַמְשַׁלֵּחַ אֶת־
הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־
בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם, וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה.
וְאֵת פַּר הַחַטָּאת וְאֵת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר
הוּבָא אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה, וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־
בְּשָׂרָם וְאֶת־פִּרְשָׁם. וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס
בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם, וְאַחֲרֵי־כֵן
יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה. וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת־
נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח
וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם, מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי
יְהוָה תִּטְהָרוּ. ששי (בשבת ז) שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן
הִיא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם, חֻקַּת עוֹלָם.
וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא
אֶת־יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו, וְלָבַשׁ אֶת־בִּגְדֵי
הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ. וְכִפֶּר אֶת־מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר, וְעַל
הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר. וְהָיְתָה־

i naród. I cielca zagrzesznego i kozła zagrzesznego, których krew ofiarowano w świątyni dla rozgrzeszenia, wywiezie poza obóz i spalą w ogniu ich skórę, ich mięso i wnętrzności. A ten, który je spali, wypierze swe szaty i wykąpie w wodzie swe ciało, a potem przyjdzie do obozu. I to wam będzie wieczną ustawą: w siódmym miesiącu, dziesiątego dnia miesiąca, trapić będziecie wasze dusze i nie będziecie wykonywali żadnej roboty, tak krajowiec jakoteż i obcy, który wśród was mieszka. Albowiem tego dnia was się rozgrzeszy, by was oczyścić z wszystkich waszych grzechów, przed Wiekuistym będziecie oczyszczeni. Sobotą, sobót ten (dzień) wam będzie — będziecie trapili wasze ciała — wieczysta to ustawa. Rozgrzeszać będzie kapłan, którego się namaści, którego się uprawni, by urząd sprawował kapłański miasto ojca, i włoży on szaty lniane, szaty święte. I oczyści przenajświętszą świątynię i przybytek zboru i ołtarz oczyści i kapłanów i cały naród i całą gminę rozgrzeszy. A niechaj to wam będzie wieczną ustawą;

זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה, וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה. ח״ק

למפטיר קורין בספר תורה שני בפרשת פנחס.

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם, כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם. וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד. עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים. שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת, מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם.

סֵדֶר הַהַפְטָרָה.

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר

rozgrzeszać synów Izraela ze wszystkich ich grzechów raz do roku: I uczynił Mojżesz, jak mu Wiekuisty przykazał.

Na maftir czyta się z IV księgi Mojż. rozdział 7.

Dziesiątego dnia siódmego miesiąca będziecie mieli święte zwołanie i będziecie trapić wasze dusze, a żadnej roboty nie będziecie wykonywali. I w ofierze złożycie Wiekuistemu całopalenie na przyjemną woń, cielca młodego jednego, jednego barana, siedm letnich owiec, a mają one być bez skazy. A na bezkrwawą ofiarę, do tego przyjdzie przednia mąka zaczyniona oliwą, po trzy dziesiąte od cielca i dwie dziesiąte od jednego barana. Po jednej dziesiątej zaś dla każdej ze siedmiu owiec i jednego kozła zagrzesznego, prócz zagrzesznej ofiary (święta) pojednania i ustawicznego całopalenia wraz z jego ofiarą i zalewką.

Przed haftorą:

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu wszechświata, który wybrałeś dobrych proroków i upodobałeś Sobie ich słowa, wyrzeczone w prawdzie. Bądź pochwalony Wiekuisty, który wybrałeś zakon, sługę Swego,

בַּתּוֹרָה וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק.

הפטרה בישעיה סימן נ״ז פסוק י״ד.

וְאָמַר סֹלּוּ־סֹלּוּ פַּנּוּ־דָרֶךְ, הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי. כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן, וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים. כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לָנֶצַח אֶקְצוֹף, כִּי־רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי. בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וְאַכֵּהוּ הַסְתֵּר וְאֶקְצֹף, וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ. דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ, וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו. בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם, שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו. וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ, כִּי הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט. אֵין שָׁלוֹם, אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים.

Mojżesza, Swój naród, Izraela i proroków prawdy i sprawiedliwości.

Haftora na dzień pojednania z Jezajasza LVII. w. 14 do LVIII. w. 14.

ואמר I rzekł: torujcie — torujcie — uprzątnijcie drogę, usuńcie zawady z drogi mego narodu. Albowiem tak rzecze Wzniosły i Wspaniały, wiecznie władnący, którego imię jest „Święty“; na wyżynie i wśród świętości panuję i jestem ze skruszonym i z podupadłym na duchu, aby ducha podupadłych ożywić, by ożywić serce skruszonych. Albowiem nie na wieki chcę się prawować i nie chcę po wsze czasy się gniewać, jeżeli tylko duch przedemną się ukorzy, i dusze, które ja stworzyłem. Za błędy łakomstwa na niego się gniewałem i karałem go, ukryłem się i gniewałem, a on kroczył krnąbrnie po drodze swego serca. Widziałem jego drogi i wyleczyłem go, prowadziłem go i odpłaciłem mu i jego smutkom pociechą. Ten, który stworzył wymowę ust, rzecze Wiekuisty, woła: pokój, pokój dalekiemu i bliskiemu — Ja go wyleczę. Ale grzesznicy będą jak wzburzone morze, gdy się nie może uspokoić, lecz wody jego się burzą — (unosząc) błoto i muł. Nie masz spokoju — mówi Wiekuisty dla grzeszników.

(נח) קְרָא בְגָרוֹן אַל־תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר
הָרֵם קוֹלֶךָ, וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וּלְבֵית
יַעֲקֹב חַטֹּאתָם. וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן
וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן, כְּגוֹי אֲשֶׁר־צְדָקָה
עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא עָזָב יִשְׁאָלוּנִי
מִשְׁפְּטֵי־צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן.
לָמָּה צַּמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא
תֵדָע, הֵן בְּיוֹם צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ
וְכָל־עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ. הֵן לְרִיב וּמַצָּה
תָּצוּמוּ וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע, לֹא
תָצוּמוּ כַיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם.
הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ יוֹם עַנּוֹת
אָדָם נַפְשׁוֹ, הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק
וָאֵפֶר יַצִּיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם
רָצוֹן לַיהוָה. הֲלוֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ
פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת
מוֹטָה, וְשַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים וְכָל־
מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ. הֲלוֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ
וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת, כִּי־תִרְאֶה

Wołaj z całego gardła, nie przestań, jak puzon podnieś twój głos i oznajmij memu narodowi jego winy i domowi Jakóba jego grzechy. Wszak oni co dnia mnie badają i chcą poznać moje drogi — jak lud, który prawość czyni i zakonu swego Boga nie opuszcza, pytają mnie o sprawiedliwe wyroki, żądają bliskości Boga. Czemu pościmy, a nie widzisz, trapimy naszą duszę, a Ty nie wiesz; oto w dzień waszego postu znajdujecie zajęcie i wszystkie wasze poddane uciskacie. Oto na spór i kłótnię pościcie, by grzeszną bić pięścią; nie pościcie dziś, by uzyskać posłuch dla waszego głosu w niebie. Czyż to jest post, który ją obrałem, dzień, w którym człowiek ma trapić swoją duszę, czy zginać jak trzcinę swoją głowę i podścielać sobie wór i pópiół? Czyż to nazywasz postem i dniem miłym Bogu? Czy raczej nie to jest postem podle mej woli — otwarcie więzów grzeszności, zwolnienie brzemion ucisku, wypuszczanie na wolność dręczonych i zwolnienie wszelkiego ucisku? Z głodnym łam twój chleb, biednych i skołatanych wprowadź w dom, gdy ujrzysz nagiego przy-

*

עָרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם.
אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה
תִצְמָח, וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה
יַאַסְפֶךָ. אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע
וְיֹאמַר הִנֵּנִי, אִם־תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה
שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֶּר־אָוֶן. וְתָפֵק לָרָעֵב
נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ, וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ
אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם. וְנָחֲךָ יְהוָה
תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ
וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ, וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה
וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו.
וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־
וָדוֹר תְּקוֹמֵם. וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ
מְשֹׁבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת. אִם־תָּשִׁיב
מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם
קָדְשִׁי, וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ
יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ
מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר. אָז תִּתְעַנַּג
עַל־יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי יתיר ו

odzij go i nie odciągaj się od twego krewnego. Wtedy to zabłyśnie jak jutrzenka twoja światłość, a twoje zbawienie łacno zakwitnie, twoja sprawiedliwość będzie szła przed tobą, a chwała Pańska będzie ci towarzyszyła. Wtedy będziesz wołał, a Wiekuisty odpowie, będziesz się (doń) zwracał, a On ci odpowie: „Oto jestem, skoro usuniesz z pośród siebie ucisk, wyciąganie palców[1]) i krzywą mowę. Gdy łaknącemu, duszę oddasz, a utrapioną duszę nasycisz, wówczas zajaśni w ciemności twoje światło, a ciemność twoja będzie jak południe". A Wiekuisty będzie Cię wiecznie prowadził i nasyci twoją duszę wśród suszy i wzmocni twoje kości i będziesz jak kwitnący ogród i jak źródło, którego woda nigdy nie wyschnie. I przez Ciebie wybudowane zostaną wieczne ruiny, ułożysz fundamenty pod przyszłe pokolenia i będą Cię nazywać „ogrodzicielem ruin, torującym drogi na mieszkanie". Skoro nogi twoje odwrócisz od soboty[2]) aby załatwić swoje sprawy w moim świętym dniu, a sobotę będziesz nazywał przyjemnością, poświęconą świętemu Bogu, i uczcisz ją przez zaniechanie twoich dróg, załatwianie twoich spraw i ich omawianie, wówczas radować się będziesz Wiekuistym, ja cię wyniosę na wysokości ziemi,

[1]) Wyciąganie palców oznacza przysięgę; tu prorok ma na myśli fałszywą przysięgę.

[2]) Wedle przepisów zakonu Mojżeszowego, który nakazuje bezwzględny odpoczynek w sobotę, nie wolno chodzić więcej nad trzy tysiące kroków, szczególnie zaś nie wolno chodzić wiele za sprawami codziennych zajęć.

אַרְץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃

אחר ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו׃

רַחֵם עַל־צִיּוֹן, כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר, וְלֹא־יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מָגֵן דָּוִד׃

nakarmię cię dziedzictwem Jakóba twego ojca, albowiem usta Wiekuistego to mówią.

Po haftorze odmawia się następujące błogosławieństwa.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Boże nasz, Królu świata, Opoko wszystkich światów, Sprawiedliwy we wszystkich pokoleniach Panie wiarygodny, który mówi i czyni, który przyrzeka i dochowuje, którego wszystkie słowa są prawdą i sprawiedliwością.

נאמן Wiarygodny jesteś Wiekuisty, Boże nasz, i wiarygodne są słowa Twoje, a żadne słowo z pośród Twoich słów bezskutecznie nie wychodzi, boś Ty Panem, Królem wiarygodnym i miłościwym, bądź pochwalony Wiekuisty, Panie wiarygodny we wszystkich słowach Swoich.

רחם Zmiłuj się nad Syonem, albowiem on jest domem naszego życia, zbolałej duszy, dopomóż rychło za dni naszych, bądź pochwalony Wiekuisty, który pocieszysz Syon dziećmi jego.

שמחנו Uraduj nas Wiekuisty, Boże nasz Eliaszem prorokiem, sługą Twoim i królestwem domu Dawida, Twego pomazańca, oby rychło przyszedł i uradował nasze serce, oby na jego tronie nie zasiadł obcy i nie odziedziczyli obcy jego sławy, albowiem na święte imię Twoje przysiągłeś mu, że jego światło nigdy nie zgaśnie. Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Dawida.

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים (לשבת וְעַל־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה) וְעַל־יוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

כשחל יום דכפורים בשבת אומרים זה.

יְקוּם פֻּרְקָן מִן־שְׁמַיָּא, חִנָּא וְחִסְדָּא, וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי, וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי, וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא, וּבַרְיוּת גּוּפָא, וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא. לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין, רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא, טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן, יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן, וְיַסְגֵּא

על התורה Za zakon, za służbę i za proroków (w sobotę: i za ten dzień sobotni) i za ten dzień pojednania, który nam nadałeś Wiekuisty Boże nasz (na świętość i odpoczynek) na przebaczenie, odpuszczenie i rozgrzeszenie, za wszystko Wiekuisty Boże nasz dziękujemy Ci i chwalimy Cię. Oby w ustach wszelkiego stworzenia zawsze i po wsze wieki było wychwalane imię Twoje, wszak Twoje słowo jest szczere i wiecznie trwa. Bądź pochwalony Wiekuisty, Królu, który przebaczasz i odpuszczasz nasze winy i winy Swego narodu, domu Izraela i usuwasz co roku nasze przewinienia, Królu nad całą ziemią, który uświęcił (sobotę) Izraela i dzień pojednania.

Jeżeli dzień pojednania przypada na sobotę odmawia się יקום פרקן

יקום פורקן Niech spłynie z nieba zbawienie, łaska, miłość i miłosierdzie, długie życie i dostatnie utrzymanie i pomoc niebieska i zdrowie cielesne i wyższe światło. (Prosimy) o zdrowe, silne i nieprzerwane potomstwo, któreby nie zaniedbywało słów nauki, (prosimy o to) dla tego całego świętego zboru, dla wielkich i małych, dla dzieci i kobiet. Oby was Król świata pobłogosławił, oby przedłużył wasze życie i pomnożył wasze dni i prze-

יוֹמֵיכוֹן, וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיכוֹן, וְתִתְפָּרְקוּן, וְתִשְׁתֵּזְבוּן, מִן כָּל עָקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין. מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן, כָּל זְמַן וְעִדָּן, וְנֹאמַר אָמֵן.

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הוּא יְבָרֵךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם, וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה, וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל, וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר, וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה, וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים, וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם, וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה, וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם, וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן.

dłużenie dał waszym latom, obyście byli uwolnieni i uratowani od wszelkiej niedoli i wszelakich złośliwych chorób. Pan na niebie, oby wam pomocą był zawsze i w każdej porze, i mówmy amen.

מי שברך Ten, który błogosławił naszych praojców, Abrahama, Izaka i Jakóba, oby pobłogosławił cały ten święty zbór wraz z wszystkimi świętymi zborami, je, ich kobiety, ich synów i córki, i wszystko, co do nich należy. Oby pobłogosławił tych, którzy stawiają świątynie dla modlitwy, jakoteż tych, którzy do nich przychodzą dla modlenia się, i tych, którzy dają światło do oświetlenia i wino na kiddusz i hawdalę, i chleb dla przechodniów i jałmużnę dla biednych, jakoteż tych wszystkich, którzy się wiernie zajmują potrzebami gminy. Oby im Święty, pochwalony On, wynagrodził ich zasługę i oddalił od nich wszelką chorobę i wyleczył ich ciało i przebaczył wszystkie ich grzechy i zesłał błogosławieństwo i szczęście wszelkiemu dziełu ich rąk, oby pobłogosławił całą brać izraelską, i mówmy amen!

הַזְכָּרַת נְשָׁמוֹת

חזן וקהל שִׁוִּיתִי ד׳ לְנֶגְדִּי תָמִיד, כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט. לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי, אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח.

הרב: יְיָ מָה אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ, בֶּן אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ. אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה, יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר. בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף, לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ. תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם. לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת, יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם. כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל, לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ. שְׁמָר־תָּם וּרְאֵה יָשָׁר, כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם. פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו, וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ.

בעבור נשמת האב.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרִי (פב״פ) שֶׁהָלַךְ לְעוֹלָמוֹ, בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדוֹ, בִּשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה

Wspomnienie dusz zmarłych.

Kantor i gmina: Pana wszędzie sobie uprzytamniam, a że On po prawicy mojej, nigdy się nie zachwieję.

Przeto raduje się me serce, a i dusza się weseli i ciało me bezpieczne w Bogu znajduje schronienie.

" Panie, czemże człowiek, że masz nań baczenie, a syn prochu, że nań uważasz.

Człowiek nicości równy, a dni jego jako cień mkną. Zrana kwitnie i rozrasta się, a ku wieczorowi więdnieje i usycha. Gdyby ludzie mądrymi byli, zrozumieliby to, baczyliby na swój koniec, że zmarły nic ze sobą nie zabiera, że nie zstępuje do grobu z nim jego chwała ziemska.

Strzeż Panie cnotliwych, bacz na poczciwych i zeszlij zbawienie na mężów pokoju. Ty Panie ku skrusze prowadzisz człowieka, Ty nas napominasz słowy: nawróćcie synowie ziemscy — Bóg wybawia duszę sług Swoich, tak, że nie będą potępieni ci, którzy w nim ufność swoją pokładają. Amen.

Za duszę zmarłego ojca:

יזכר" Pamiętaj Panie Boże o duszy ojca mojego N. N., który w lepszy przeszedł żywot, A że ja ku uczczeniu jego duszy przyjmuję na się śluby ofiarne, oby przeto jego dusza węzłem wiecznego żywota złączona została z duszmi Abrahama, Izaka i Jakóba, Sary,

רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן.

בעבור נשמת האם.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרָתִי (פב"פ) שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ, בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בַּעֲדָהּ וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה, וְעִם שְׁאָר צַדִּיקִים וְצִדְקָנִיּוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן.

בעד קרובים.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים אֶת נִשְׁמַת אָבִי זְקֵנִי (אִמִּי זְקֵנָתִי) (אָחִי) (אֲחוֹתִי) (דּוֹדִי) (מְחוּתָנִי) שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם, בַּעֲבוּר שֶׁאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמָתָם, וּבִשְׂכַר זֶה תְּהֵא נַפְשָׁם צְרוּרָה וכו'

החזן: אֵל מָלֵא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בַּמְּרוֹמִים הַמְצֵא מְנוּחָה נְכוֹנָה בְּצֵל כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה, בְּמַעֲלוֹת קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים כְּזֹהַר הָרָקִיעַ מַזְהִירִים, אֶת נִשְׁמַת (נִשְׁמוֹת) (פב"פ) שֶׁהָלַךְ (שֶׁהָלְכָה) (שֶׁהָלְכוּ) לְעוֹלָמוֹ (לְעוֹלָמָהּ) (לְעוֹלָמָם)

Rebeki, Racheli i Lei i duszmi innych cnotliwych, których miejscem pobytu jest Eden. Amen.

Za duszę zmarłej matki.

יזכור Pamiętaj Panie Boże o duszy mej matki N. N., która w lepszy przeszła żywot. A że ja ku uczczeniu jej duszy przyjmuję na się śluby ofiarne, oby przeto jej dusza węzłem wiecznego żywota złączona została z duszmi Abrahama, Izaka i Jakóba, Sary, Rebeki, Racheli i Lei i duszmi innych cnotliwych, których miejscem pobytu jest Eden. Amen.

Za duszę zmarłych krewnych:

Pamiętaj Panie Boże o duszy moich krewnych, (dziada, babki, brata, siostry, syna, córki, stryja, wuja, ciotki i innych krewnych, bądźto po stronie mego ojca lub matki, którzy w lepszy przeszli żywot, a że ja ku uczczeniu ich duszy itd. jak wyżej.

Kantor: Boże pełen łaski, który tronujesz na wysokościach, pozwól by wieczny znalazła wypoczynek w cieniu Twego Majestatu wśród zebrania świętych i niepokalanych dusza N. N. (za mężczyznę), który w lepszy przeszedł, (za kobietę) która w lepszy prze-

בַּעֲבוּר שֶׁאֲנַחְנוּ נוֹדְרִים צְדָקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמָתוֹ (נִשְׁמָתָהּ) (נִשְׁמָתָן) לָכֵן בַּעַל הָרַחֲמִים יַסְתִּירֵהוּ (יַסְתִּירֶהָ) (יַסְתִּירֵם) בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים, וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתוֹ (נִשְׁמָתָהּ) (נִשְׁמָתָם), ד׳ הוּא נַחֲלָתוֹ (נַחֲלָתָהּ) (נַחֲלָתָם), בְּגַן עֵדֶן תְּהֵא מְנוּחָתוֹ (מְנוּחָתָהּ) (מְנוּחָתָם), וְיָנוּחַ (וְתָנוּחַ) עַל מִשְׁכָּבוֹ (מִשְׁכָּבָהּ) בְּשָׁלוֹם, וְנֹאמַר אָמֵן.

הרב: כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר, וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים. לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ, נֵצֶר מַטָּעַי, מַעֲשֵׂי יָדַי לְהִתְפָּאֵר.

החזן אומר קדיש.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

szła żywot. A że my ku uczczeniu jego (jej) duszy, przyjmujemy na się śluby ofiarne, przeto o Panie miłosierdzia, racz ocienić ową duszę osłoną Twych skrzydeł po wsze czasy i wiecznym zechciej ją uszczęśliwić żywotem. Wiekuisty niech będzie jego (jej) udziałem w Edenie, oby spokój znalazł (a) wieczny i oby w spokoju odpoczywał (a) na wiecznem swem łożu. — Amen.

Rabin: Cały Izrael będzie miał udział we wiecznem życiu, gdyż napisane jest: „a lud Twój wszystek sprawiedliwy, po wieczne czasy odziedziczy ziemię, lud mój, to latorośl przezemnie zaszczepiona, dzieło moich rąk zaiste godne chwały“.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen!

יהא Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków.

יתברך Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen;

יהא Oby nam z niebios przeznaczone zostały mnogi pokój i życie, nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

עשה Oby Ten, który jest Sprawcą pokoju na wyżynach zesłał w Swojem miłosierdziu pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו.

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ, וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ, וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר. דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ. הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה. וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ, וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ, וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד. טוֹב יְיָ לַכֹּל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ. לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו, וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי־כֹל

אשרי יושבי Błogo[1]) tym, którzy przebywają w Twoim domu; wiecznie Cię mogą chwalić, sela'. Błogo[2]) narodowi, któremu tak jest, błogo narodowi, któremu Wiekuisty jest Bogiem.

(Ps. CXLV). Hymn Dawida. Wynoszę Cię mój Boże, mój Królu, wiecznie chcę błogosławić imię Twoje. Codziennie chcę Cię błogosławić i po wsze czasy wychwalać Twoje imię. Wielki jest Wiekuisty i wielce godny chwały, a wielkość Jego jest niezbadana. Pokolenie pokoleniu wychwala Twoje czyny i głosi Twoją potęgę. Toż i ja głosić chcę potężny blask Twojej wspaniałości i słowa Twoje cudów pełne. Twoje dziwy głoszą Twoją moc, a ja chcę opowiadać Twoją wielkość. One przypominają Twoją nieprzebraną dobroć i Twoją sprawiedliwość opiewają. Litościwy i Miłosierny jest Wiekuisty, Cierpliwy i Wielki w łasce. Dobry jest Wiekuisty dla wszystkich, a miłosierdzie Jego nad wszystkiemi Jego stworzeniami. Dziękują Ci, Wiekuisty, wszystkie Twoje stworzenia, a Twoi pobożni błogosławią Ciebie. By oznajmić synom Adama Twoją potęgę i wspaniałą moc Twego królestwa. Twoje królestwo jest królestwem wszystkich światów, a Twoja władza jest nad każdem pokoleniem. Wiekuisty wspiera wszystkich upadających i podnosi wszystkich schylonych. Oczy wszystkich zwracają się do Ciebie, a Ty im dajesz

---

[1]) Ps. LXXXIV. 5. [2]) Ps. CXLIV. 15.

אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן. צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו, לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת. רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו, וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד. תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

סֵדֶר הַכְנָסַת סֵפֶר תּוֹרָה.

חזן יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.

קהל הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ.

pożywienie w swoim czasie. Otwierasz Twoją rękę i nasycasz do woli wszelkie stworzenie. Sprawiedliwy jest Wiekuisty we wszystkich czynach Swoich. Bliski jest Wiekuisty wszystkim, którzy Go wzywają, wszystkim którzy Go wzywają w szczerości. Czyni wolę tych, którzy Go czczą, ich błagania wysłucha i im pomaga. Wiekuisty strzeże wszystkich, którzy Go miłują, wszystkich zaś bezbożników wytępia. Chwałę Wiekuistego niech głoszą usta moje i niech wychwala wszelkie stworzenie święte imię Jego na wieki wieków. A i my chwalmy Boga odtąd i na wieki. Halleluja'.

Przed włożeniem tory do arki, odmawia się:

Błogosławcie imię Wiekuistego, albowiem tylko Jego imię jest wzniosłe.

הודו Jego majestat jest na ziemi i niebie — On podniósł potęgę Swego narodu na chwałę wszystkim Swoim pobożnym, synom Izraela, narodowi, który mu jest bliski, halleluja'.

בחול אומרים זה:

(כד) לְדָוִד מִזְמוֹר, לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ. כִּי־הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ, וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ. מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְיָ, וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ. נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה.

בשבת אומרים זה:

(כט) מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז. הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ, הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ. קוֹל יְיָ עַל־הַמָּיִם, אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל־מַיִם רַבִּים. קוֹל־יְיָ בַּכֹּחַ, קוֹל יְיָ בֶּהָדָר. קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים, וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן. וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים. קוֹל־יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ. קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר, יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ. קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת, וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד. יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב, וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם.

W dzień powszednie mówi się:

מזמור לדוד (Psalm XXIV). Psalm Dawida. Do Boga należy ziemia i jej pełnia, świat i jego mieszkańcy, gdyż On na morzach ją ugruntował i na jeziorach ją umocnił. Któż wejdzie na górę Wiekuistego, albo kto się ostanie na świętem Jego miejscu? Ten, co czyste ma ręce i nieskalane serce, ten, który nie nosi swej duszy ku fałszowi i nie przysiągł obłudnie. Ten uzyska błogosławieństwo od Wiekuistego i sprawiedliwość od Boga, Swego Wybawiciela. Takiem jest pokolenie tych, którzy się do niego zwracają, którzy szukają Twego oblicza, Jakóbie, sela'. Podnieście wasze głowy wierzeje, i otwórzcie się bramy świata, by wszedł Król chwały. Kto to jest Król chwały? To jest Wiekuisty, Mocarz i Bohater, Wiekuisty jest Bohaterem wojennym. Podnieście wasze głowy wierzeje, i otwórzcie się bramy świata, by wszedł król chwały. A kto jest królem chwały? Wiekuisty zastępów, On jest Królem chwały, sela'.

W sobotę mówi się:

מזמור לדוד (Ps XXIX). Psalm Dawida: Oddajcie Wiekuistemu synowie możnych, oddajcie Wiekuistemu cześć i wielkość. Oddajcie cześć imieniu Wiekuistego. Korzcie się przed Bogiem w świętym przepychu. Głos Wiekuistego nad wodami, Pan sławy grzmi, Wiekuisty nad wielu wodami. Głos Wiekuistego z siłą, głos Wiekuistego przepyszny. Głos Wiekuistego łamie cedry i druzgoce Wiekuisty cedry Libanonu. Podrzuca je jakoby cielę, Libanon i Sirjon jak młode bawoły. Głos Wiekuistego łamie ogniste płomienie. Głos Wiekuistego wstrząsa pustynią, wstrząsa Wiekuisty pustynią Kadesz. Głos Wiekuistego płoszy kozice i ogołaca bory, w Jego zaś świątyni wszystko głosi cześć. Wiekuisty panował nad potopem i panuje Wiekuisty Król po wieki. Wiekuisty siłę daje Swemu narodowi, Wiekuisty błogosławi naród Swój pokojem.

כשמחזירין הס״ת להיכל אומרים זה:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר, שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל. קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ, אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ. כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק, וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ. בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ, אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ. כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ. עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר. דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם.

תְּפִלַּת מוּסָף.

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

Gdy się wkłada torę do arki:

ובנחה Gdy spoczęła (arka), zwykł był mawiać (Mojżesz): „Wróć Wiekuisty wśród setek tysięcy Izraela. Wróć Wiekuisty do miejsca spoczynku, Ty i wspaniała arka Twoja. Twoi kapłanie, oby się odziali w sprawiedliwość, a Twoi pobożni, oby Cię wielbili. Dla Dawida, sługi Twego, nie odrzuć oblicza Twego pomazańca". Dobrą naukę dałem wam, nie opuszczajcie mej nauki. Drzewem ona żywota dla tych, którzy się jej trzymają, a kto się o nią opiera, jest szczęśliwy. Jej drogi są nadobne, wszystkie jej ścieżki są pokojem. Zaprowadź nas Wiekuisty do Siebie, my chcemy wrócić, odnów nasze dni jak dawniej.

Modlitwa dodatkowa — musaf.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen! Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków. Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen!

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ.
אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר, מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

אדני Panie mój, otwórz moje wargi, a usta moje niech głoszą chwałę Twoją.

ברוך Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie Wielki, Potężny i Pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo!

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu.

מכלכל Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ,

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń. A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

אתה קדוש Tyś święty, a imię Twoje święte a święci chwalą Cię co dnia, sela'.

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń, Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne nad wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją, błogą nadzieję tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask

וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi rychło za dni naszych.

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

ותמלוך A Ty Wiekuisty Sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „Będzie panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie. Halleluja'[1]).“

קדוש Ty jesteś Święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „Wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską“[2]). Bądź pochwalony Wiekuisty, Święty Królu!

---

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni na świętość i odoczynek, ten dzień) przebaczenia, dla odpuszczenia, rozgrzeszenia i przebaczenia, aby nam odpuścić w nim wszystkie nasze przewinienia (w miłości), jako świętą zjawę na pamiątkę wyjścia z Egiptu.

ומפני Z powodu naszych grzechów zostaliśmy wypędzeni z naszego kraju, wydaleni z naszej ziemi i nie możemy wypełnić naszych obowiązków w domu przez Ciebie wybranym, w wielkim i świętym domu nazwanym Twojem imieniem, gdyż przemoc wyciągnęła swą rękę przeciw Twej świątyni. Oby było wolą Twoją Wiekuisty, Boże nasz i Boże naszych ojców, Królu miłosierdzia, abyś wrócił i zlitował się nad nami i świątynią Twoją w nieprzebranem Twem miłosierdziu. Racz ją rychło odbudować

*

מְהֵרָה וְתִגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה, וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חָי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף (לשבת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר.

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ, עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ.

(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר.)

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־

i pomnożyć jej chwałę. Ojcze nasz, Królu nasz, odsłoń nam rychło wspaniałość Twego królestwa i zajaśnij i wznieś się nad nami wobec wszelkiej istoty i zbliż rozprószonych naszych między narodami i rozrzuconych zbierz z krańców ziemi i sprowadź nas do Syonu, Twego grodu w chwale i do Jerozolimy, Twego świętego domu, wśród wiecznej radości. Tam też chcemy Ci złożyć obowiązkowe ofiary, codzienne wedle ich porządku i dodatkowe wedle przepisu, i dodatkową ofiarę (w sobotę: dodatkowe ofiary soboty, i) dnia pojednania. Chcemy je złożyć i ofiarować w miłości wedle przykazania Twej woli, jako nam przepisałeś w Twej nauce przez sługę Twego Mojżesza z ust Twego majestatu, jak powiedziane:

(Na sobotę, IV. Moj. XXVIII. 9—10).

W dniu sobotnim (weźmiecie) dwa roczne jagnięta bez błędu i dwie dziesiąte przedniej mąki — na daninę — zaczynioną oliwą wraz z zalewką. Całopalenie cosobotnie wraz ze zwykłem całopaleniem i jego zalewką, oto ofiara sobotnia i ofiara dnia, jak powiedziane:

Dziesiątego dnia siódmego miesiąca będziecie mieli

קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם, כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם.

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ, וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ, זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כָּאָמוּר: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. וְנֶאֱמַר: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ, וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי, כִּי גְאַלְתִּיךָ.

święte zwołanie i będziecie trapić wasze dusze, a żadnej roboty nie będziecie wykonywali. I w ofierze złożycie Wiekuistemu całopalenie na przyjemną woń, cielca młodego jednego, jednego barana, siedm letnich owiec, a mają one być bez skazy.

ומנחתם A ich dań i zalewka jak powiedziano: Trzy dziesiąte dla byka, a dwie dziesiąte dla barana i jedna dziesiąta dla owcy i wino do zalewki i dwa kozły zagrzeszne i dwa codzienne wedle przepisu.

(Na sobotę):

ישמחו Oby się cieszyli królestwem Twojem ci, którzy przestrzegają soboty i nazywają ją rozkoszą — naród, który święci siódmy dzień. Oby się oni, wszyscy nasycili i rozkoszowali Twoją dobrocią. Wszak siódmy dzień Sobie upodobałeś i uświęciłeś go, rozkoszą dni go (sobotę) nazwałeś, pamiątką dzieła stworzenia.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców odpuść nasze przewinienia w dniu (sobotnim tym i w dniu) przebaczenia, wymaż i usuń nasze winy i grzechy nasze z przed Twoich oczu jako powiedziane: „Ja, Ja jestem tym, który wymażę twoje winy gwoli Sobie, a grzechów twoich nie wspomnę"[1]), i jest dalej powiedziane. „Rozwiałem jako obłok Twoje winy i jak mgłę Twoje grzechy, wróć do mnie albowiem ja Cię wybawię"[2]) – i jest dalej po-

---

[1]) Jezajasz XLIII. 25. [2]) Jezajasz XLIV. 22.

וְנֶאֱמַר: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם, לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי

wiedziane: „Albowiem w onym dniu odpuści wam, by was oczyścić z wszystkich waszych grzechów przed Wiekuistym będziecie czystymi“[1]. W sobotę: (Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku). Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (w sobotę: i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, albowiem Ty jesteś Rozgrzeszycielem i Odpuścicielem dla pokoleń Jeszurum od rodu do rodu i prócz Ciebie nie mamy Króla Rozgrzeszyciela i Odpuściciela tylko Ciebie. Bądź pochwalony Wiekuisty Królu, który odpuszczasz i rozgrzeszasz nam nasze winy i winy Swego narodu domu Izraela i usuwasz nasze błędy rok rocznie, Królu nad całą ziemią, który uświęcasz (sobotę i) Izraela i dzień przebaczenia.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu

---

[1]) Leviticus XVI, 3.

יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ

ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela, narodu Twego.

ותחזינה Oby oczy nasze widziały jak powrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, który zwróci Syonowi Swoją świetność.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia, Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie, Twojej ręce powierzone i za nasze duszy, Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora, z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewyczerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje, Królu nasz po wieki wieków.

וכתוב Zapisz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci, sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawie-

בֶאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף,

nia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy“ jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

שים שלום Użycz pokoju, szczęścia i błogosławieństwa, łaski, miłości i miłosierdzia, nam i całemu Izraelowi, Twojemu narodowi. Pobłogosław nas wszystkich razem, Ojcze nasz, jasnością Twego oblicza. Wszak w jasności Twego oblicza przykazałeś nam Wiekuisty Boże nasz naukę życia i miłość cnoty, sprawiedliwość, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Oby się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i zapisani przez Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, oby doszła do Ciebie nasza modlitwa; nie ukrywaj się przed naszem błaganiem. Nie jesteśmy ani tak zuchwałymi, ani tak zatwardziałymi, byśmy w obliczu Twojem

[1]) Numeri VI. 24—27.

לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע, כִּזַּבְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרַרְנוּ, קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תִּעַבְנוּ, תָּעִינוּ, תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן, וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל־כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ.

Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców mieli powiedzieć: „sprawiedliwi jesteśmy i nie grzeszyliśmy", lecz owszem my grzeszyliśmy.

אשמנו Błądziliśmy, sprzeniewierzyliśmy się, grabiliśmy, bluźniliśmy, wprowadzaliśmy w błąd i potępialiśmy, byliśmy hardzi, popełnialiśmy gwałt, zmyślaliśmy fałsz. Radziliśmy źle, kłamaliśmy, szydziliśmy, odpadliśmy, pogardzaliśmy, odstąpiliśmy, niesprawiedliwieśmy czynili, zawiniliśmy, nienawidziliśmy, byliśmy krnąbrni, źle czyniliśmy, niszczyliśmy, pogardzaliśmy, krzywo szliśmy, kusiliśmy.

סרנו Odstąpiliśmy od Twoich przykazań i Twoich dobrych ustaw bez korzyści dla nas. Toteż Ty sprawiedliwy we wszystkiem, co nas spotkało, albowiem Ty prawdę czynisz, a po naszej stronie wina.

מה Cóż mamy powiedzieć Tobie, który mieszkasz na wyżynie, albo co powiedzieć Tobie, który przebywasz na obłokach, wszak wszystko, co ukryte i jawne, Ty wiesz.

אתה יודע Ty znasz tajniki świata i najskrytsze schowki wszelkich istot, Ty badasz wszystkie wnętrza komory i doświadczasz nerek i serca, nic Ci nie jest tajne i nic nie jest ukryte przed Twojemi oczyma.

ובכן Bądź wola Twoja Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, abyś nas rozgrzeszył ze wszystkich naszych grzechów, odpuścił nam wszystkie nasze przewinienia i przebaczył nam wszystkie naszę winy,

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה.
וְעַל חֵטְא שֶׁל בִּזְלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע.

על חטא Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie mimowoli i z rozmysłu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w zatwardziałości serca.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie nieświadomie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez poruszenie warg.

Grzech, który popełniliśmy jawnie i skrycie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieobyczajność.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie mową ust.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie za wiedzą i podstępnie.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zły popęd serca.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez wyzyskiwanie bliźniego.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez grzeszną spowiedź ust.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez niemoralne schadzki.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie ze swawoli i nieostrożności.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez lekceważenie rodziców i nauczycieli.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przemocą.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez znieważenie Boga.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez niestosowną mowę.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieczystość warg.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie z powodu złego popędu.

וְעַל חֵטְא שֶׁ"ל בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie za wiedzą innych lub bez ich wiedzy.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

על חטא Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie ręką sprzedajną.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie kłamstwem i oszustwem.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie złym językiem.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie szyderstwem.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przy kupnie i sprzedaży.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przy jedzeniu i piciu.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie lichwą i wyzyskiem.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez dumnie wzniesione gardło.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieobyczajne mruganie oczu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie obmową naszych ust.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez dumne oczy.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w zuchwałości czoła.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zrzucenie jarzma.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez przesąd.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez usidlanie przyjaciela.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez zawiść oczu.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף.
עַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez lekkomyślność.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez nieugiętość grzbietu.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez skwapliwy bieg nóg ku złemu.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie potwarzą.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez krzywoprzysięstwo.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez bezpodstawną nienawiść.

Grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie przez sprzeniewierzenie.

I grzech, który popełniliśmy wobec Ciebie w odurzeniu serca.

ועל כלם I za te wszystkie (grzechy), Boże rozgrzeszenia, rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

ועל חטאים Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary całopalnej.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary grzesznej.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary wedle stanu majątkowego.

Grzechy, za które bylibyśmy obowiązani do ofiary za przewinienie pewne lub wątpliwe.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na karę cielesną.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na karę czterdziestu razów.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na śmierć z zarządzenia niebios.

Grzechy, za które zasłużylibyśmy na zgładzenie lub bezdzietność.

I grzechy, za które zasłużylibyśmy na jedną z czterech rodzajów sądowych kar śmierci.

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרוֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל, וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה).

אֱלֹהַי, עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי, קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים.

סקילה Ukamienowanie, spalenie, ścięcie lub zadławienie za łamanie przykazań lub zakazów, bądźto że obowiązek ich zachowywania istnieje, (i dziś)[1]) lub nie istnieje; — tak za te (grzechy) które są nam znane, jakoteż i za te, które nam nie są znane. Te, które nam są znane, jużeśmy wypowiedzieli przed Tobą, i przyznaliśmy się do nich wobec Ciebie; te zaś, które nam nie są znane, Tobie są znane i wiadome, jako jest powiedziane: „Skrytości są u Wiekuistego Boga naszego, ale co jawne należy do nas i naszych dzieci po wieki, abyśmy wykonywali wszystkie słowa tej nauki".[2]) Ty bowiem rozgrzeszasz Izraela i odpuszczasz szczepom Jeszurun w każdem pokoleniu, a prócz Ciebie nie mamy króla, któryby jak Ty odpuszczał i przebaczał.

אלהי Boże mój, dopóki nie zostałem stworzony, nie byłem niczem, a teraz kiedym został stworzony jestem, jakbym nie był. Prochem jestem za życia, a cóż dopiero po mojej śmierci. Otóż jestem przed Tobą, jakby naczynie jakie — pełen wstydu i sromu. Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże mój i Boże moich ojców, bym więcej nie grzeszył, a co zgrzeszyłem zetrzyj w Twojem nieprzebranem miłosierdziu, ale nie przez cierpienia i zgubne choroby.

---

[1]) Są pewne przykazania, które dziś z powodu zburzenia świątyni i zniesienia ofiar nas nie obowiązują więcej. [2]) Deuteronomium XXIX. 28,

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה, פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

תפלה לשליח צבור בקול.

פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב,

אלהי Panie strzeż mego języka od złego, a moich warg od obłudnej mowy. Obym wobec tych, co mi złorzeczą mógł milczeć, obym mógł wobec każdego być (skromny), jak proch. Otwórz moje serce dla Twej nauki, oby moja dusza lgnęła do Twoich przykazań; zniwecz rychło zamiar tych wszystkich, którzy knują przeciw mnie zło i unicestwij ich postanowienia. Uczyń to dla imienia Twego, uczyń dla Twojej prawicy, uczyń dla Twojej świętości, uczyń dla Twojej nauki, by ocaleni zostali Twoi ulubieńcy. Dopomóż mi prawicą Twoją i odpowiedz mi.

יהיו Oby Ci się podobały słowa moich ust i myśli mego serca Wiekuisty, moja Opoko i mój Zbawco.

Oby Sprawca pokoju na wyżynach zesłał pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

יהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, aby odbudowana została świątynia rychło za dni naszych; daj nam udział w Twojej nauce, abyśmy Ci służyć mogli w bojaźni, jak za dni poprzednich i lat dawnych. Oby Wiekuisty znowu sobie upodobał dań ofiarną Judy i Jerozolimy, jak za dni poprzednich i lat dawnych.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie Wielki, Potężny i Pełen

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים, אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים.

סוגרין הארון

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ, יְקַו תְּשׁוּבַת יְצִיר אַדְמָתוֹ, לְהַחֲיוֹתוֹ לְהֵטִיב אַחֲרִיתוֹ.

majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

מסוד W myśl rady mędrców i znawców i wedle uczonego zdania rozumnych, chcę otworzyć moje usta do modlitwy i błagania, by uprosić i ubłagać Króla odpuszczającego i przebaczającego grzechy.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu.

מכלכל Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty Panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

עוד Dopóki (w człowieku) jest tchnienie, czeka On na jego poprawę, by go utrzymać przy życiu i szczęścia pod koniec mu użyczyć.

אֱנוֹשׁ אֵיךְ יִצְדַּק פְּנֵי יוֹצְרוֹ, וְהַכֹּל גָּלוּי לוֹ תַּעֲלוּמוֹ וְסִתְרוֹ, בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹנוֹ וְיֻגְהֶה מְזוֹרוֹ, אִם יָשׁוּב טֶרֶם יִכְבֶּה נֵרוֹ. גַּם חוֹשֵׁךְ לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ, אִם יַסְתִּיר פָּנָיו הוּא יְשׁוּרֶנּוּ, דְּפִיו וְרִשְׁעוֹ עַל פָּנָיו יַעֲנֶנּוּ, יִתְרוֹן לוֹ אִם בְּחַיָּיו יוֹדֶנּוּ. הֵן שָׁמַיִם לֹא זַכּוּ בְּעֵינָיו, אַף כִּי נִתְעָב בַּאֲשָׁמָיו וּבַעֲוֹנָיו, וְזֵד לָמָּה לֹא יָבִין בְּרַעְיוֹנָיו, הֲלֹא יוֹמוֹ וְאֵידוֹ נוֹכַח פָּנָיו. זְהָבוֹ וּסְגֻלַּת עָשְׁרוֹ בַּל יוֹעִילֶנּוּ, לָתֵת כָּפְרוֹ בְּיוֹם עֶבְרָה לְהוֹעִילֶנּוּ, חֶסֶד וּצְדָקָה אִם רָדַף בְּעוֹדֶנּוּ, לְפָנָיו יַהֲלוֹךְ וּכְבוֹד בּוֹרְאוֹ יַאַסְפֶנּוּ. טוֹב לַגֶּבֶר לִשָּׂא עֹל תּוֹרָה, לְקַיֵּם חֻקֶּיהָ בְּאַהֲבָה בְּיִרְאָה וּבְטָהֳרָה, יְמֵי חַיָּיו תַּנְחֵהוּ מְסִלָּה יְשָׁרָה, תִּנְצְרֵהוּ בִּגְבוּרָה וּלְתַחִי תְּשִׂיחֵהוּ לְעֶזְרָה. שַׁדַּי הִנְנוּ בְּיָדְךָ כְּיוֹצֵר חוֹמֶר, רְצוֹנְךָ לְהַחֲיוֹת וְלֹא לְהָמִית וּלְגַמֵּר, חוּן תְּיַשֵּׁר לְבָבֵנוּ בְּיִרְאָתְךָ לְהַטִּיב וּלְהֵאָמֵר, קַיְּמֵנוּ לְחַיִּים וְנוֹדְךָ לְעוֹלָם וְנִזַּמֵּר.

עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ, יְקַו תְּשׁוּבַת יְצִיר אַדְמָתוֹ, לְהַחֲיוֹתוֹ לְהֵיטִיב אַחֲרִיתוֹ.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

אנוש Jakże może człowiek być sprawiedliwy wobec swego Stwórcy, skoro Jemu wszystko jest jawne, co tajne i ukryte? Wtedy tylko zdoła uzyskać przebaczenie za swój grzech i ukoić swój ból, jeżeli się nawróci, zanim zgaśnie jego światło. Przed Bogiem i ciemność niczego nie zakrywa. Choćby człowiek zakrył swoje oblicze, On go dostrzeże i wyliczy mu w twarz błędy i grzechy. Wielka to cnota człowieka, jeżeli do wszystkiego za życia się przyzna. Niebiosa nawet nie są czyste w oczach Boga, a cóż dopiero człowiek splamiony błędami i grzechami. Czemu butny nie rozważy tego myślami, czyliż nie widzi swego końca i swej niedoli? Ani jego złoto, ani ogrom bogactwa nie mogą mu się przydać, by je złożyć w dzień gniewu jako okup dla siebie. Jeżeli zaś za życia łaską i sprawiedliwością się kierował, one będą mu towarzyszyć, a majestat Stwórcy przyjmie go. Dobrze to dla człowieka nosić jarzmo nauki i spełniać jej ustawy w miłości, w bojaźni i czystości. Przez dni życia będzie go prowadziła prostą ścieżką, dzielnie go będzie strzedz i w życiu będzie mu pomocną. Wszechmocny, oto jesteśmy w Twoim ręku, jak glina w ręku garncarza. Oby było wolą Twoją utrzymać nas przy życiu, a nie karać nas śmiercią i niszczyć. Prowadź prosto nasze serca do Twej bojaźni, byśmy Ci hołd składali i Ciebie uwielbiali, zachowuj nas przy życiu, byśmy Tobie po wieki dziękowali i Tobie śpiewali.

עוד Dopóki w człowieku tchnienie, czeka On na jego poprawę, by go utrzymać przy życiu i szczęścia pod koniec mu użyczyć.

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ. וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא.

חו״ק אֶת לַחֲשִׁי עֲנֵה נָא, וְעֵקֶן רְצֵה נָא, הָאֵל קָדוֹשׁ.

חו״ק אָדוֹן לְקוֹל עַמֶּךָ, זְכוֹר רַחֲמֶיךָ, נוֹרָא וְקָדוֹשׁ.

וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ.

פותחין הארון.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ. מֵחִישׁ פְּדוּת עַמּוֹ. לְקַיֵּם דְּבַר נְאֻמוֹ. כִּי סְלִיחָה עִמּוֹ. הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. בָּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרוֹב גָּדְלוֹ. מֵחִישׁ סְלִיחָה לִקְהָלוֹ. לְהַרְאוֹת לַכֹּל גָּדְלוֹ. מֹדֵד מַיִם בְּשָׁעֳלוֹ. שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ.

ונאמן A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

ימלך Wiekuisty będzie królował, na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie halleluja'.

A Ty Święty, przebywasz wśród pochwał Izraela o Najdobrotliwszy Panie!

את לחשי Na moją modlitwę odpowiedz proszę, moje wołanie racz przyjąć, Panie, Święty!

אדון Władzco, na głos Twego narodu, wspomnij na Twoje miłosierdzie, Pełen dostojeństwa Święty!

ובכן Cześć głoście Bogu, jak wspaniałe są Twoje dzieła.

אמרו לאלהים Cześć głoście Bogu. Pan jest królem Swego Świata, On przyspieszy zbawienie Swego narodu, by spełnić słowo Swej obietnicy, albowiem u Niego jest przebaczenie. Dziękujcie Wiekuistemu, wzywajcie Jego imienia.

Cześć głoście Bogu. On jest godny sławy i chwały z powodu bezmiernej Swej wielkości, On przyspieszy przebaczenie dla Swej gminy, dla oznajmienia wszem wobec Swej wielkości. On mierzy wody dłonią, Śpiewajcie Mu, nućcie Mu,

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. גּוֹאֵל עַם קְדוֹשׁוֹ,
בִּסְלִיחָה לְהַקְדִּישׁוֹ, וּמְכוֹנֵן בֵּית
מִקְדָּשׁוֹ, לְזֶרַע אַבְרָהָם קְדוֹשׁוֹ,
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ.
אִמְרוּ לֵאלֹהִים. דָּגוּל מִשְׂגָּב בִּרְקִיעַ
עֻזּוֹ, סוֹלֵחַ לָעָם זוּ בּוֹזוֹ, בִּדְבַר עֻזּוֹ
וּמָעֻזּוֹ, לָכֵן עֲדַת מָעֻזּוֹ, דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ.
אִמְרוּ לֵאלֹהִים. הַכֹּל בְּמַאֲמַר עָשָׂה,
וְהוּא פָּעַל וְעָשָׂה, סוֹלֵחַ לְאוֹם
עֲמוּסָה, לָכֵן עַם בּוֹ חָסָה, זִכְרוּ
נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה.
אִמְרוּ לֵאלֹהִים. וּמֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ,
עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם הוֹדוֹ, סוֹלֵחַ לָעָם
מְיַחֲדוֹ, אֲשֶׁר נִקְרְאוּ בִּדְבַר סוֹדוֹ,
זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ.
אִמְרוּ לֵאלֹהִים. זֶה רוֹקַע הָאָרֶץ, הַיּוֹשֵׁב
עַל חוּג הָאָרֶץ, סוֹלֵחַ לְגוֹי אֶחָד
בָּאָרֶץ, לָכֵן אִמְרוּ לְיוֹסֵד אָרֶץ,
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ.

Cześć głoście Bogu. On wybawi święty Swój naród, by go przebaczeniem uświęcić, On odbuduje mu Swoją świątynię dla potomstwa Abrahama, Swego świętego. Ozdabiajcie się imieniem Jego świętości.

Cześć głoście Bogu. On jest wyniosły, wychwalony na potężnym Swym firmamencie, On przebacza Swemu narodowi w tym dniu (dzisiejszym) słowem Swej potęgi i mocy, przeto gmino, na której Swą moc okazuje, chwal Wiekuistego i Jego potęgę.

Cześć głoście Bogu. On wszystko powiedzeniem Swem stworzył, On to zdziałał i dokonał. On przebacza narodowi obarczonemu (Jego przykazaniami). Przeto narodzie, który Mu ufasz, pamiętaj o cudach, które On zdziałał.

Cześć głoście Bogu. On spełnia słowo Swego sługi, na ziemi i niebie jest Jego chwała, On przebacza temu narodowi, który uznaje Jego jedyność, temu narodowi, który nazwany został słowem postanowienia (Pana) „potomstwem Izraela, sługi Swego".

Cześć głoście Bogu. On ziemię rozpostarł i na widnokręgu mieszka ziemskim, On przebacza ludowi jedynemu na ziemi. Przeto głoście o Stwórcy ziemi: „On Wiekuisty jest naszym Bogiem na całej ziemi".

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. חַי בִּמְעוֹנָתוֹ, חַנּוּן וְחוֹנֵן עֲדָתוֹ, יָשׁוּב בְּרַחֲמִים לְבֵיתוֹ, לָכֵן לְבָאֵי בִבְרִיתוֹ, זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. טַפֵּי נַחֲלָתוֹ, מְלָאֵי יְרֻשָּׁתוֹ, יְקַיֵּם עָלֵימוֹ אִמְרָתוֹ, כְּחָקוּק בְּתוֹרָתוֹ, אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. יוֹעֵץ מֵישָׁרִים לָחוֹק, יְרֵאָיו לְהַיִּים לָחוֹק, סוֹלֵחַ לַחֵטְא לִמְחוֹק, כְּנִשְׁמַע לְרוֹעֶה מֵרָחוֹק, וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחוֹק.

אִמְרוּ לֵאלֹהִים. חזן תַּקִּיף אֱלֹהֵי עוֹלָם, דְּבָרוֹ נִצָּב לְעוֹלָם, וְהוּא מִכֹּל נֶעְלָם, וַאֲנַחְנוּ מְהַלְלִים שְׁמוֹ לְעוֹלָם, בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם.

Cześć głoście Bogu. On, który żyje w Swoich pałacach jest Litościwy i przebacza Swej gminie, On kiedyś wróci w miłosierdziu do Swego domu, przeto wy, coście weszli z Nim w przymierze, pamiętajcie na wieki o Jego przymierzu.

Cześć głoście Bogu. Myśmy dziećmi Jego dziedzictwa, Jego jagniętami, oby na nas dochował Swego słowa, jak ono wyryte w Jego zakonie, który nadał i zaprzysiągł Abrahamowi.

Cześć głoście Bogu. On prawa ustanawia, prawo dla rzetelnych, On zapisuje Swoich czcicieli na życie, przebacza i wymazuje winę, jak oznajmił zdala pasterzowi Swemu, jak to ustanowił jako prawo Jakóbowi.

Cześć głoście Bogu. Potężny jest Bóg wszechświata, Jego słowo trwa wiecznie; mimo że zakryty jest przed wszystkimi, przecież wychwalamy po wieki imię Jego; Niech będzie błogosławiony Bóg Izraela odtąd i na wieki.

*

וּבְכֵן גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ.

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. אַדִּיר בְּעוּזּוֹ, בָּרוּם וּבְתַחַת הוֹדוֹ, גִּלָּה אוֹר לַעֲבָדָיו, דְּבַר מֵקִים לַעֲבָדָיו, לָכֵן יִתְגָּאֶה אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ.

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. הַמַּכִּיר עוֹלְמֵי עַד, וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה עֲדֵי עַד, זָו מוֹשָׁבוֹ נוֹעַד, חֵלֶךְ צוֹפֶה בְּמִסְעָד, לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד.

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. טוֹעֵן עוֹלָמוֹ, יוֹדֵעַ הֲדוֹמוֹ, כִּלְּלוֹ בְּנוֹאֲמוֹ, לָעַד לַהֲקִימוֹ, לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ.

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. מוֹשֵׁל בְּמִפְעָלוֹ, נוֹרָא עַל זְבוּלוֹ, סִלּוּדוֹ כְּגָדְלוֹ, עֻזּוֹ בְּרוֹב חֵילוֹ, לָכֵן יִתְגָּאֶה שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ.

Bo też wielkie są dzieła naszego Boga.

Dzieło naszego Boga. Potężny On w Swoim orszaku, w górze i na dole jest Jego majestat, odkrył światło Swemu słudze, dochowuje słowa Swemu słudze, dlatego niech będzie wywyższony ten, któremu równego nie masz.

Dzieło naszego Boga. On zna wieczyste światy, On liczy i mierzy bez granic, blask znaczy Jego siedzibę, na świat zaś patrzy, by mu dopomódz, dlatego niech będzie wywyższony ten, który patrzy na ziemię — aż ona zadrzy.

Dzieło naszego Boga. On potrzymuje Swój świat, zna Swoje podnóże, Swojem słowem go trzyma i po wieki będzie go trzymał. Dlatego niech będzie wywyższony ten, któremu Wiekuisty zastępów na imię.

Dzieło naszego Boga. On panuje nad Swojem dziełem, pełen dostojności jest w Swej siedzibie, cześć mu oddawana równa Jego wielkości, Jego wspaniałość równa Jego sile, dlatego niech będzie wywyższony ten, którego w wysokościach otaczają ogniści anieli.

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. פְּאֵרוֹ בִּשְׁמֵי מְעוֹנִי, צוֹפֶה וּמַבִּיט לְעֵינֵי, קִלּוּס שְׁמוֹ בַּהֲמוֹנִי, רוֹדֶה בְּקֶרֶב מוֹנִי, לָכֵן יִתְגָּאֶה גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ׃

סוגרין הארון.

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ, תַּחְבּוּלוֹתָיו מְזִמָּה, שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה, רְפִידָתוֹ רִמָּה, קְבוּר בִּסְעִיף אֲדָמָה, וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה.

חוזרין ופותחין מיד.

אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. חזן שַׁדַּי רוֹקַע הָאָרֶץ עַל בְּלִימָה, שׁוֹכְנֶיהָ בְּלִי הֱיוֹת לְשַׁמָּה, תִּכֵּן עַל מַיִם אֲדָמָה, תַּקִּיף שְׁמוֹ לְרוֹמֵמָה, לָכֵן יִתְגָּאֶה עוֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה.

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה, כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ.

וּנְתַנֶּה תֹּקֶף קְדֻשַּׁת הַיּוֹם, כִּי הוּא נוֹרָא וְאָיֹם, וּבוֹ תִנָּשֵׂא מַלְכוּתֶךָ, וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ, וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת. אֱמֶת, כִּי אַתָּה הוּא דַיָּן וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד,

Dzieło naszego Boga. Jego świetność w niebieskich pałacach, On patrzy i widzi wszystko, imię Jego chwalą liczne zastępy, Jego władza rozciąga się nad moimi ciemięzcami, dlatego niech będzie wywyższony Wiekuisty, którego czyny są wielkie.

מעשה אנוש A dzieło człowieka, jego zamysły, są podstępem, siedzi na obłudzie, jego łożem robactwo, grobem mu ziemska szczelina: I jakże mógłby się wynosić człowiek do nicości podobny?

אבל Lecz dzieła naszego Boga (są zgoła inne). Wszechpotężny rozciągnął ziemię na próżnym przestworzu, by jej mieszkańców ochronić od zagłady, na wodach utwierdził ziemię. Godne sławy przeto Jego imię. Niech przeto będzie wywyższony Ten, który światłością się odziewa jakby szaty.

ובכן I tak Tobie świętość się oddaje, albowiem Tyś nasz Bóg, Tyś nasz Król.

ונתנה Głosić chcemy ważność świętości dnia albowiem ten jest wspaniały i straszny i w nim okazuje się wzniosłość Twego królestwa i tron Twój, ugruntowany na miłości, na którym w prawdziwości zasiadasz. Prawda jest, żeś Ty sędzia i oskarzyciel wszechwiedzący i świa-

וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה, וְתִזְכּוֹר כָּל
הַנִּשְׁכָּחוֹת, וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת,
וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא, וְחוֹתָם יַד כָּל אָדָם בּוֹ.
וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע, וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה
יִשָּׁמַע, וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן, וְחִיל וּרְעָדָה
יֹאחֵזוּן, וְיֹאמְרוּ, הִנֵּה יוֹם הַדִּין, לִפְקוֹד
עַל צְבָא מָרוֹם בַּדִּין, כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ
בַּדִּין, וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ
כִּבְנֵי מָרוֹן. חזן כְּבַקָּרַת רוֹעֶה עֶדְרוֹ,
מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ, כֵּן תַּעֲבִיר
וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה, וְתִפְקוֹד נֶפֶשׁ כָּל חָי,
וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיָּה, וְתִכְתּוֹב
אֶת גְּזַר דִּינָם.

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכָּתֵבוּן, וּבְיוֹם צוֹם
כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן, כַּמָּה יַעַבְרוּן, וְכַמָּה
יִבָּרֵאוּן, מִי יִחְיֶה וּמִי יָמוּת, מִי בְקִצּוֹ
וּמִי לֹא בְקִצּוֹ, מִי בָאֵשׁ וּמִי בַמַּיִם,

dek, że Ty piszesz i stwierdzasz, opisujesz i rozliczasz i pamiętasz o wszystkiem, co zapomniane i otwierasz księgę pamiątek i z niej czytasz, a znak ręki każdego człowieka jest w niej. We wielki puzon się uderza i głos lekkiego drzenia daje się słyszeć, anieli spieszą i zdjęci trwogą i lękiem, wołają: „Oto jest dzień sądu, by przez sąd przeprowadzić zastępy niebios, bo i one nie są bez winy w Twoich oczach przed sądem i wszystko, co na świat przyszło, przeciąga przed Tobą, jak młode owce.

Jak pasterz czuwa nad swoją trzodą, przeprowadza owce pod swoją laską, tak przeprowadzasz i Ty, wpisujesz i rozliczasz i pamiętasz o duszy wszelkiego stworzenia i oznaczasz przeznaczenie dla wszystkich Twoich stworzeń i spisujesz wyrok ich sądu.

בראש W dzień Nowego Roku wyznacza się a w dzień Postu Pojednania stwierdza się, ilu ma zejść ze świata, a ilu ma zostać stworzonych, kto ma żyć, a kto umrzeć, kto w swoim czasie, a kto przed czasem. kto od wody

מִי בַחֶרֶב, וּמִי בַחַיָּה, מִי בָרָעָב, וּמִי בַצָּמָא, מִי בָרַעַשׁ וּמִי בַמַּגֵּפָה, מִי בַחֲנִיקָה וּמִי בַסְּקִילָה, מִי יָנוּחַ וּמִי יָנוּעַ, מִי יִשָּׁקֵט וּמִי יִטָּרֵף, מִי יִשָּׁלֵו, וּמִי יִתְיַסָּר, מִי יֵעָנִי, וּמִי יֵעָשֵׁר, מִי יִשָּׁפֵל, וּמִי יָרוּם.

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה מַעֲבִירִין אֶת רֹעַ הַגְּזֵרָה.

כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ, קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת, כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת, כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה, וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לּוֹ, אִם יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ. אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם, וְיוֹדֵעַ יִצְרָם, כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם. אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר וְסוֹפוֹ לֶעָפָר, בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ, מָשׁוּל כַּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר, כְּחָצִיר יָבֵשׁ, וּכְצִיץ נוֹבֵל, כְּצֵל עוֹבֵר, וּכְעָנָן כָּלָה, וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת, וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ, וְכַחֲלוֹם יָעוּף.

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם.

a kto od ognia, kto od miecza, a kto od zwierząt, kto od głodu, a kto od pragnienia, kto od burzy, a kto od zarazy, kto ma być uduszony, a kto ukamieniowany, kto ma znaleść spokój, a kto ma się tułać, kto ma używać wywczasu, a kto ma być udręczony, kto ma zaznać szczęścia, a kto trosk, kto ma zbiednieć, a kto się wzbogacić, kto ma być poniżony, a kto wywyższony.

ותשובה Pokuta, modlitwa i miłosierdzie odwracają złe przeznaczenie.

כי כשמך Twojemu imieniu odpowiada Twoja chwała. Trudno Cię wprawić w gniew, ale łatwo ubłagać. Ty nie masz upodobania w śmierci śmiertelnika, tylko gdy nawróci z swej drogi i będzie żył. Aż do dnia śmierci czekasz na niego, a gdy się nawraca, zaraz go przyjmujesz. Prawdą jest, żeś Ty wszystkich utworzył i znasz ich istotę, że są z ciała i krwi. Człowiek, z prochu jego początek i w prochu jego koniec, z narażeniem swego życia zbiera swój chleb, podobny do złomnego czerepu, do usychającej trawy, do więdniejącego kwiatu, do umykającego cienia, do rozchodzącego się obłoku, do mknącego wiatru, do prochu ulatującego i zniknącego snu.

ואתה Ty zaś jesteś Królem, Panem wiecznie żyjącym i trwałym.

אֵין קִצְבָה לִשְׁנוֹתֶיךָ, וְאֵין קֵץ לְאֹרֶךְ יָמֶיךָ, וְאֵין לְשַׁעֵר מַרְכְּבוֹת כְּבוֹדֶךָ, וְאֵין לְפָרֵשׁ עִלּוּם שְׁמֶךָ. שִׁמְךָ נָאֶה לְךָ וְאַתָּה נָאֶה לִשְׁמֶךָ, וּשְׁמֵנוּ קָרָאתָ בִשְׁמֶךָ.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ, עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ, בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַנַּעֲרָץ וְהַנִּקְדָּשׁ, כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ, הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ, דָּרֵי מַעְלָה עִם דָּרֵי מַטָּה (קוֹרְאִים וּמְשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קְדֻשָּׁה בַּקֹּדֶשׁ). כַּכָּתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קו״ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

קהל כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ.

קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

אין קצבה Nie masz przeznaczenia dla Twoich lat, ani końca dla długości Twoich dni. Nikt nie może zmierzyć dróg Twojej chwały, ani zbadać głębiny Twego imienia. Twoje imię godne Ciebie, a Ty godny Twego imienia, a nasze imię nazwałeś od Twego imienia.

עשה Uczyń dla Twego imienia i uświęć imię Twoje nad tymi, którzy Twemu imieniowi hołdują dla chwały Twego wzniosłego i świętego imienia, na wzór modlitwy świętych serafim, którzy hołdują Twemu imieniowi w świętości. Mieszkańcy nieba i mieszkańcy ziemi wołają i święty hołd po trzykroć składają, jako napisane jest przez Twoich proroków: „I woła jeden do drugiego i mówi“:

קדוש „Święty, Święty, Święty jest Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia Jego chwały“.

כבודו Jego chwała napełnia świat, sługi Jego pytają jeden drugiego, gdzie miejsce Jego chwały? Stojący naprzeciw odpowiadają: „Niech będzie pochwalony“.

ברוך Niech będzie pochwalony majestat Wiekuistego na każdem miejscu.

קהל מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים.

ק״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קהל אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

ק״ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

קהל אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

סוגרין הא־זן

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

ממקומו Oby On z każdego miejsca się zwrócił w miłosierdziu i zlitował się nad narodem, który uznaje, że On jest Jedyny, wieczorem i z rana, każdego dnia i ustawicznie dwa razy dziennie w miłości odmawia:

שמע „Szma". Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny.

אחד Jedyny jest nasz Bóg, On naszym Ojcem, On naszym Królem, On naszym Zbawcą i On ogłosi nam powtórnie w Swojem miłosierdziu wobec wszelkich istot, że On waszym Bogiem.

אני „Ja Wiekuisty jestem waszym Bogiem".

אדיר Wszechmocny Wiekuisty nasz, Panie! jakże potężne jest imię Twoje na całej ziemi! I nad całą ziemią Wiekuisty będzie Królem. W onym dniu będzie Wiekuisty Jedyny i imię Jego jedyne.

ובדברי W Twoich świętych słowach jest napisane jako następuje:

ימלוך „Wiekuisty będzie panował na wieki, Twój Bóg Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja'".

לדור Z pokolenia w pokolenie, będziemy głosić Twoją wielkość i po wszystkie wieki będziemy obchodzić Twoją świętość, a chwała Twoja, Boże nasz, oby nigdy nie znikła z naszych ust, albowiem Tyś Panem, Wielkim i Świętym Królem.

הַמּוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ, וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ, וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ, בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ, תֻּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ קִדַּשְׁתָּ, נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים.

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ.

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן, אֲדוֹנֵנוּ, וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ, וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם לְצֶדֶק דִּינֵנוּ, כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵינוּ.

בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֶׁר, מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע, תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט, וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט, הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.

פותחין הארון

הָאוֹחֵז בְּיַד מִדַּת מִשְׁפָּט.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא אֵל אֱמוּנָה,
הַבּוֹחֵן וּבוֹדֵק גִּנְזֵי נִסְתָּרוֹת.

חמול Zmiłuj się nad Twojemi stworzeniami i raduj się Twojemi dziełami, aby Twoi wierni mogli powiedzieć, gdy ułaskawisz tych którzy się obarczają Twojemi przykazaniami: „Zaprawdę Świętszy jesteś Panie, nad wszystkie Twoje stworzenia". Albowiem tych, którzy Ciebie święcą, Ty uświęciłeś. Najświętszemu przystoi chwała od świętych.

ובכן Oby tedy uświęcone zostało imię Twoje Wiekuisty, Boże nasz, na Izraelu, Twoim narodzie i na grodzie Twoim, Jerozolimie i w Syonie, siedzibie Twej chwały i w królestwie domu Dawida, Twego pomazańca i w stałem miejscu Twojej siedziby i w Twojej świątyni.

יזכר Oby nam (Bóg) popamiętał stałą miłość naszego pana i praojca (Abrahama) i przez wzgląd na syna związanego ubezwładnił naszych oskarzycieli i oby dla zasługi niewinnego (Jakóba), Wszechpotężny wykazał sprawiedliwość naszej sprawy; święty bowiem jest ten dzień naszemu Panu.

באין Gdy braknie dzielnego obrońcy wobec oskarzyciela, przemów Ty słowo za Jakóbem, wedle ustawy i sprawiedliwości i uniewinnij nas w sądzie, Królu sądu.

האוחז On dzierzy w ręku wagę sprawiedliwości.

Wszyscy wierzą, że On jest Bogiem szczerym, który doświadcza i rozstrząsa najskrytsze tajniki.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא בּוֹחֵן כְּלָיוֹת.
הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפוֹדֶה מִשַּׁחַת.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא גּוֹאֵל חָזָק.
הַדָּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא דַּיַּן אֱמֶת.
הֶהָגוּי בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה.
הַוַּדַּאי שְׁמוֹ כֵּן תְּהִלָּתוֹ.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא וְאֵין בִּלְתּוֹ.
הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית.
הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חָי.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם.
הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב לַכֹּל.
הַיּוֹדֵעַ יֵצֶר כָּל יְצוּרִים.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא יוֹצְרָם בַּבָּטֶן.
הַכֹּל יָכוֹל וְכוֹלְלָם יָחַד.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא כֹּל יָכוֹל.
הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל שַׁדַּי.

Wszyscy wierzą, że On doświadcza wnętrza, ze wybawia ze śmierci i ocala z piekieł.

Wszyscy wierzą, że On jest potężnym Wybawcą, który Sam sądzi wszystko, co na świat przychodzi.

Wszyscy wierzą, że On jest prawdziwym Sędzią, który dał się poznać w słowach: „Będę czem będę".

Wszyscy wierzą, że On był, jest i będzie; „Pewnie Istniejący" jest Jego imię, to Jego chwała.

Wszyscy wierzą, że On Sam istnieje, a nic oprócz Niego, że ma w życzliwej pamięci tych, którzy Jego pamiętają.

Wszyscy wierzą, że On pomny jest przymierza, że wymierza życie wszelkim istotom.

Wszyscy wierzą, że On wiecznie żyje i trwa, że jest dobry i dobrze świadczy złym i dobrym.

Wszyscy wierzą, że jest dobry wobec każdego, że zna skłonność wszystkich Swoich stworzeń.

Wszyscy wierzą, że już w łonie je ukształca, że wszystko może i wszystko ogarnia.

Wszyscy wierzą, że On wszystko może, On, który się ukrywa w cieniu Swej wszechmocy.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא,
הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה,
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם.
הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כָּל דּוֹר,
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא נוֹצֵר חָסֶד,
הַסּוֹבֵל וּמַעְלִים עַיִן מִסּוֹרְרִים,
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא סוֹלֵחַ סֶלָה,
הָעֶלְיוֹן, וְעֵינוֹ אֶל־יְרֵאָיו,
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא עוֹנֶה לָחַשׁ.
הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בִתְשׁוּבָה,
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא פְּתוּחָה יָדוֹ,
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחָפֵץ בְּהִצָּדְקוֹ,
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא צַדִּיק וְיָשָׁר,
הַקָּצַר בְּזַעַם וּמַאֲרִיךְ אַף,
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא קָשֶׁה לִכְעוֹס,
הָרַחוּם, וּמַקְדִּים רַחֲמִים לְרֹגֶז,
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא רַךְ לִרְצוֹת,
הַשָּׁוֶה, וּמַשְׁוֶה קָטֹן וְגָדוֹל,

Wszyscy wierzą, że On Sam istnieje, że koronuje królów, ale władza do Niego należy.

Wszyscy wierzą, że On jest Królem świata, że prowadzi w Swej łasce wszelkie pokolenie.

Wszyscy wierzą, że On dochowuje wierności, że jest Cierpliwy i Wyrozumiały wobec krnąbrnych.

Wszyscy wierzą, że On przebacza — sela'. On Najwyższy, ale spojrzenie Swoje (zsyła tym), którzy Go wielbią.

Wszyscy wierzą, że odpowiada na cichą modlitwę, że otwiera bramę tym, którzy pukają w skrusze.

Wszyscy wierzą, że Jego ręka jest otwarta, że On patrzy się na grzesznika i życzy sobie jego poprawy.

Wszyscy wierzą, że jest sprawiedliwy i prawy, krótko trwa Jego gniew, a nieskończono Jego pobłażliwość.

Wszyscy wierzą, że trudno Go rozgniewać, że Najmiłosierniejszy przekłada miłosierdzie nad gniew.

Wszyscy wierzą, że łatwo Go przebłagać, On zawsze jest Sporny i równa małego z wielkim.

וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא שׁוֹפֵט צֶדֶק,
הַתָּם וּמִתַּמֵּם עִם תְּמִימִים.
וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא תָּמִים פָּעֳלוֹ,
תִּשְׂגַּב לְבַדֶּךָ וְתִמְלוֹךְ עַל כֹּל בְּיִחוּד.

סוגרין הארון

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ,

Wszyscy wierzą, że jest sprawiedliwym Sędzią, że Sam jest szczery, i szczerze postępuje ze szczerymi.

I wszyscy wierzą, że Jego dzieło jest bez skazy. Ty jedynie jesteś Wzniosły i Sam panujesz nad wszystkiem, jako Jedyny, jak napisane przez Twoich proroków: „I Wiekuisty będzie Królem nad całą ziemią, w onym dniu będzie Wiekuisty Jedyny i imię Jego jedyne".

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń, Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obiawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją, błogą nadzieją tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask

וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ, וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְיֶאֱתָיוּ כֹּל לְעָבְדֶךָ, וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ, וְיַגִּידוּ בָאִיִּים צִדְקֶךָ, וְיִדְרְשׁוּךָ עַמִּים לֹא יְדָעוּךָ, וִיהַלְלוּךָ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ, וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ, (וְיִזְבְּחוּ לְךָ אֶת זִבְחֵיהֶם), וְיִזְנְחוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם, וְיַחְפְּרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם, וְיַטּוּ שְׁכֶם אֶחָד לְעָבְדֶךָ, וְיִירָאוּךָ עִם שֶׁמֶשׁ מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, וְיַכִּירוּ כֹּחַ מַלְכוּתֶךָ, וִילַמְּדוּ תוֹעִים בִּינָה, וִימַלְּלוּ אֶת גְּבוּרָתֶךָ, וִינַשְּׂאוּךָ מִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ, וִיסַלְּדוּ בְחִילָה פָּנֶיךָ, וִיעַטְּרוּךָ נֵזֶר תִּפְאָרָה. וְיִפְצְחוּ הָרִים רִנָּה, וְיִצְהֲלוּ אִיִּים בְּמָלְכֶךָ, וִיקַבְּלוּ עֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם וִירוֹמְמוּךָ בִּקְהַל עָם, וְיִשְׁמְעוּ רְחוֹקִים וְיָבוֹאוּ, וְיִתְּנוּ לְךָ כֶּתֶר מְלוּכָה.

jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi rychło za dni naszych.

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

ויאתיו Wówczas przyjdą wszyscy, aby Ci służyć i będą błogosławili imię Twoje pełne chwały i będę głosili na wyspach Twoją sprawiedliwość. I narody, które Ciebie nie znały, będą Cię szukały i będą Cię chwaliły na wszystkie krańce ziemi i będą mówiły: „Wiecznie będzie Wiekuisty Wielki.“ Będą ofiary Tobie składały i zburzą swoje bożyszcza i wstydzić się będą swoich posągów. I złączą się ramię do ramienia, by Ci służyć i będą Cię uwielbiali, pokąd słońce sięga, ci, którzy szukają Twego oblicza, i poznają moc Twego królestwa, a błądzący będą się uczyli rozwagi i będą głosili Twoją potęgę i będą Cię wywyższać, Ciebie, który i tak jesteś wyniosły ponad wszelką głowę. W trwodze zwracać się będą do Twego oblicza i uwieńczą Ciebie lawrem chwały. Góry pieśnią wybuchnąi radować się będą wyspy, gdy będziesz panował i przyjmą na się jarzmo Twego królestwa i wywyższać Cię będą w zborze narodów. A gdy najodleglejsi o tem usłyszą, przybędą aby Ci podać królewską koronę.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

ותמלוך A Ty Wiekuisty Sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „Będzie panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja."

קדוש Ty jesteś Święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „Wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską". Bądź pochwalony Wiekuisty, Święty Królu!

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni na świętość i odoczynek, ten dzień) przebaczenia, dla odpuszczenia, rozgrzeszenia i przebaczenia, aby nam odpuścić w nim wszystkie nasze przewinienia (w miłości), jako świętą zjawę na pamiątkę wyjścia z Egiptu.

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ, בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חַי, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף (לשבת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה, כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ,

ומפני Z powodu naszych grzechów zostaliśmy wypędzeni z naszego kraju, wydaleni z naszej ziemi i nie możemy wypełnić naszych obowiązków w domu przez Ciebie wybranym, w wielkim i świętym domu nazwanym Twojem imieniem, gdyż przemoc wyciągnęła swą rękę przeciw Twej świątyni. Oby było wolą Twoją Wiekuisty, Boże nasz i Boże naszych ojców, Królu miłosierdzia, abyś wrócił i zlitował się nad nami i świątynią Twoją w nieprzebranem Twem miłosierdziu. Racz ją rychło odbudować i pomnożyć jej chwałę. Ojcze nasz, Królu nasz, odsłoń nam rychło wspaniałość Twego królestwa i zajaśnij i wznieś się nad nami wobec wszelkiej istoty i zbliż rozprószonych naszych między narodami i rozrzuconych zbierz z krańców ziemi i sprowadź nas do Syonu, Twego grodu w chwale i do Jerozolimy, Twego świętego domu, wśród wiecznej radości. Tam też chcemy Ci złożyć obowiązkowe ofiary, codzienne wedle ich porządku i dodatkowe wedle przepisu, i dodatkową ofiarę (w sobotę: dodatkowe ofiary soboty, i) dnia pojednania. Chcemy je złożyć i ofiarować w miłości wedle przykazania Twej woli, jako nam przepisałeś

כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ, עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ, מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר.

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ, עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ.

(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר):

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם, כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ. וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם.

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל, וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ, וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם.

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג, עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ, וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ, חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ, זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית.

w Twej nauce przez sługę Twego Mojżesza z ust Twego majestatu, jak powiedziane:

(Na sobotę, IV. Moj. XXVIII. 9—10).

W dniu sobotnim (weźmiecie) dwa roczne jagnięta bez błędu i dwie dziesiąte przedniej mąki — na daninę — zaczynioną oliwą wraz z zalewką. Całopalenie cosobotnie wraz ze zwykłem całopaleniem i jego zalewką, oto ofiara sobotnia i ofiara dnia, jak powiedziane:

Dziesiątego dnia siódmego miesiąca będziecie mieli święte zwołanie i będziecie trapić wasze dusze, a żadnej roboty nie będziecie wykonywali. I w ofierze złożycie Wiekuistemu całopalenie na przyjemną woń, cielca młodego jednego, jednego barana, siedm letnich owiec, a mają one być bez skazy.

ומנחתם A ich dań i zalewka jak powiedziano: Trzy dziesiąte dla byka, a dwie dziesiąte dla barana i jedna dziesiąta dla owcy i wino do zalewki i dwa kozły zagrzeszne i dwa codzienne wedle przepisu.

(Na sobotę):

ישמחו Oby się cieszyli królestwem Twojem ci, którzy przestrzegają soboty i nazywają ją rozkoszą — naród, który święci siódmy dzień. Oby się oni, wszyscy nasycili i rozkoszowali Twoją dobrocią. Wszak siódmy dzień Sobie upodobałeś i uświęciłeś go, rozkoszą dni go (sobotę) nazwałeś, pamiątką dzieła stworzenia.

פותחין הארון

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל, לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם, וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם. וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. סוגרין הארון הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד.

הֱיֵה עִם פִּיפִיּוֹת שְׁלוּחֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, הָעוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים מִלְּפָנֶיךָ עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. הוֹרֵם מַה־שֶּׁיֹּאמְרוּ, הֲבִינֵם מַה שֶּׁיְּדַבֵּרוּ, הֲשִׁיבֵם מַה־שֶּׁיִּשְׁאֲלוּ, יַדְּעֵם אֵיךְ יְפָאֵרוּ. בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן, בֶּרֶךְ לְךָ יִכְרָעוּן, עַמְּךָ בְּפִיהֶם יְבָרְכוּן, וּמִבִּרְכוֹת פִּיךָ כֻּלָּם יִתְבָּרְכוּן. עַמְּךָ לְפָנֶיךָ יַעֲבִירוּן, וְהֵם בַּתָּוֶךְ

עלינו Jest naszym obowiązkiem chwalić Pana wszechbytu, hołd złożyć Stwórcy początku za to, że nas nie stworzył, jak pogan innych krajów i nie zrównał nas z innymi narodami ziemi; za to, że nam nie przeznaczył takiego działu, jak im, ani takiego losu, jak całemu mnóstwu innych. Przeto klękamy, kłaniamy się i dzięki składamy Królowi królów, Świętemu, niech będzie błogosławiony. On to rozpiął niebiosa i utwierdził ziemię. Wspaniałą Swoją siedzibę ma w niebiosach wysoko, a potężne Swe mieszkanie na górnych wyżynach. On naszym Bogiem, niemasz nikogo prócz Niego, On też naszym Królem, a nikt inny — jak napisano w Jego nauce: „I poznasz to dziś i w sercu rozważysz, że Wiekuisty jest Bogiem w niebiosach wysoko i na ziemi nisko, On — a nikt inny“[1].)

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, bądź ku pomocy ustom wysłańców Twego narodu, domu Izraela, którzy stoją, by wybłagać litość i miłosierdzie przed Tobą dla Twego narodu, domu Izraela. Pouczaj ich co mają mówić, objaśniaj ich, co mają powiedzieć, spełnij im, o co Cię proszą. Daj im znać, jak mają Ciebie uświetniać ci, którzy chcą iść w świetle Twego oblicza, ci, którzy przed Tobą uginają kolano, ci którzy błogosławią usty swemi Twój naród. Oby i Twoje usta wówczas wszystkim pobłogosławiły. Oni to, Twój lud, wiodą przed Ciebie, a sami idą w środku. Oczy Twego narodu na nich spo-

[1]) V. ks. Mojż. IV. 39.

יַעֲבוֹרוּן. עֵינֵי עַמְּךָ בָּם תְּלוּיוֹת, וְעֵינֵיהֶם לְךָ מְיַחֲלוֹת. נִגָּשִׁים מוּל אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּאֵימָה, לְשַׁכֵּךְ כַּעַס וְחֵימָה, וְעַמְּךָ מַסְבִּיבִים אוֹתָם כַּחוֹמָה, וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם תַּשְׁגִּיחַ אוֹתָם לְרַחֲמָה. עַיִן נוֹשְׂאִים לְךָ לַשָּׁמַיִם, לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחָךְ כַּמַּיִם, וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן הַשָּׁמַיִם. שֶׁלֹּא יִכָּשְׁלוּ בִלְשׁוֹנָם, וְלֹא יִנָּקְשׁוּ בְשִׁנּוּנָם, וְלֹא יֵבוֹשׁוּ בְּמַשְׁעֵנָם, וְלֹא יִכָּלְמוּ בָם שְׁאוֹנָם, וְאַל יֹאמַר פִּיהֶם דָּבָר שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ, כִּי חֲנוּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה חֲנוּנִים, וּמְרוּחָמֶיךָ הֵמָּה מְרוּחָמִים, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת אֲשֶׁר תָּחוֹן יוּחָן. וְאֵת אֲשֶׁר תְּרַחֵם יְרוּחָם, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וְנֶאֱמַר אַל יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהִים צְבָאוֹת, אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

פותחין הארון

אוֹחִילָה לָאֵל, אֲחַלֶּה פָנָיו, אֶשְׁאֲלָה מִמֶּנּוּ מַעֲנֵה לָשׁוֹן. אֲשֶׁר בִּקְהַל עָם אָשִׁירָה עֻזּוֹ, אַבִּיעָה רְנָנוֹת, בְּעַד מִפְעָלָיו. לְאָדָם מַעַרְכֵי לֵב, וּמֵיְיָ מַעֲנֵה לָשׁוֹן.

częły, a ich oczy Ciebie wypatrują. Przystępują do świętej arki w trwodze, by uśmierzyć (Twój) gniew i zapał, a naród Twój otacza ich jak mur; zechcij Ty na nich spojrzeć z nieba miłościwie. Podnoszą oko ku Tobie do nieba i wylewają serce do Ciebie jako wodę; zechcij Ty więc ich wysłuchać, oby nie utknęli na języku, nie usidłali się w swej mowie, oby się nie zawiedli na swej podporze i aby przez nich nie zostali zawstydzeni ci, którzy z całą ufnością na nich polegali i oby ich usta nie wypowiedziały nic, coby się Tobie nie podobało, albowiem ci, nad którymi się litujesz, Wiekuisty Boże nasz, doznają litości, a ci, których Ty umiłujesz, będą umiłowani jako wiemy, Wiekuisty Boże, „że ten, nad którym się litujesz, dozna litości, a ten, którego Ty umiłujesz, będzie umiłowany", jako napisane jest w Twoim zakonie: „Ja Ci objawię całą moją dobroć i wygłoszę imię Wiekuistego przed Tobą i zlituję się nad tym, nad którym się zlituję i zmiłuję się nad tym, nad którym się zmiłuję"[1]). I dalej jest powiedziane: „Oby się mnie nie zawiedli ci, którzy Tobie ufają, Panie Boże zastępów, i oby przezemnie nie byli zawstydzeni ci, którzy Ciebie szukają, Boże Izraela"[2]).

אוחילה Pokładam ufność w Bogu i do Niego się modlę, prosząc Go o łatwą wymowę, bym wobec zebranego narodu mógł opiewać Jego potęgę, głosić chwałę za Jego dzieło. Człowiek układa myśli serca, ale od Boga (pochodzi)

[1]) Exodus XXXIII. 19. [2]) Psalmy LXIX. 7.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ סוגרין הארון

סֵדֶר עֲבוֹדָה׃

קהל אַמִּיץ כֹּחַ כַּבִּיר וְרַב אוֹנִים, אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשׂ גְּבוּרוֹתֶיךָ, אֹמֶץ עֶלְיוֹת קָרִיתָ, עַל קָרִים, אַף יִסַּדְתָּ תֵּבֵל עַל בְּלִימָה׃ בִּהְיוֹת עוֹלָם חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וְעֵיפָה, בְּמַעֲטֵה לְבוּשְׁךָ אוֹר בֹּקֶר הִגַּהְתָּ, בֵּין זֵידוֹנִים חַצְתָּ בִּקְרָה הַנּוֹרָא, בְּצוּל הִקְוִיתָם לְבַל יְכַסּוּן חֶלֶד׃ גִּלִּיתָ פְּנֵי נִשְׁיֵי וְהֵנִיצָה תְנוּבָה, גַּן מִקֶּדֶם טָעַתְּ לְשַׁעֲשׁוּעַ מַאֲמִירֶיךָ, גֹּדֶל מְאוֹרוֹת תָּתָה בִּרְקִיעַ עֻזֶּךָ, גַּם צְבָא מַזָּרוֹת עִמָּם צִוִּיתָ׃ דֵּי שָׁחִים וְרְאֵמִים מִשַּׁעַל צַרְתָּה, דִּמְיוֹן בְּרִיָּה

łatwa wymowa. Wiekuisty otwórz tedy moje wargi, by moje usta mogły głosić chwałę Twoją. Oby ku upodobaniu Tobie były słowa moich ust i myśli mego serca, Wiekuisty Opoko moja i Zbawco mój.

אמיץ כח Potężny, Silny i w moc Nieprzebrany, któż może takich cudownych czynów dokonać jak Ty? Potężne wykułeś na falach stropy, a świat na otchłaniach utwierdziłeś. Kiedy wszechświat był ciemny, upiorny i mroczny, rozjaśniłeś go płaszczem Twoim, jasnością rannej zorzy rozkiełzane fale rozdzieliłeś, jak wspaniały skrzep w głębiny je wtłoczyłeś, by nie zakryły ziemi. Odsłoniłeś oblicze gleby, z której wykwitła zieleń i ogród zasadziłeś na wschodzie Twoim wiernym ku radości. Osadziłeś wielkie świeczniki na wspaniałym Twym firmamencie i do pomocy im przydzieliłeś zastępy gwiazd, ukształtowałeś z wody bogactwo ryb i ziół, wraz z potworem, przygotowanym dla mieszkańców raju na ucztę. Bryła ziemska wydała płazy

לְכִירַת יוֹשְׁבֵי גַנִּים, דְּבוּקַת רְגָבִים
הוֹצִיאָה רוֹמְשִׂים וְשׁוֹאֲפִים, דָּר קֻנָּה
וּבִצָּה לַאֲרוּחַת קְרוּאֶיךָ, הֵכַנְתָּ טֶבַח
וּמֶסֶךְ וְסוֹעֵד אֱוִיל, הִקְרַצְתָּ גֹּלֶם, מֵחֹמֶר
בְּתַבְנִית חוֹתָמֶךָ, הִפַּחְתָּ בְחֶלְדּוֹ טֹהַר
נֶשֶׁם מִזְּבוּלֶךָ, הוֹרַדְתּוֹ וּמִצַּלְעוֹ עֵזֶר לוֹ
יָעַדְתָּ. וְצִוִּיתוֹ בְּלִי לְעוֹט מֵעֵץ הַדַּעַת.
וְהֵפֵר צִוּוּי כְּפִתּוּי בְּהַשָּׁאַת זוֹחֵל, וְעָנַשׁ
בְּזַעַת אַף לִטְרוֹף חֻקּוֹ, וְאִוֶּלֶת בְּצִירִים
וְעָרוֹם עָפָר לַחְמוֹ. זֵרוּי רִבְעוֹ הִקְפֵּאתָ
בְּבֶטֶן חוֹמֶדֶת, זֶרַע וְהוֹלִידָה אִכָּר
וְרוֹעֵה צֹאן, זָבַח וְשַׁי הִגִּישׁוּ לְמוֹלְךְ
יָהּ, וְעָמַתָּ בָּרַב וְשָׁעַתָּ תְּשׁוּרַת צָעִיר.
חֶמֶל רַחֲמָיו שִׁחֵת וְעָרַף אָח, חִלָּה
פָּנֶיךָ וְשַׂמְתָּ לוֹ אוֹת, חַלּוֹ שְׁלִישִׁים
קָרָא בְּשִׁמְךָ לְסֶמֶל, חַיִל נוֹזְלִים
בְּרָאתָ וּשְׁטָפוּם וְאָבְדוּ. טָעוּ גֵּאִים

i ptaki, które się gnieżdżą w trawie i łozinie (i przygotowane są) na przyjęcie Twoich gości. A gdyś już pokarm i napój przygotował, zabrakło biesiadnika. Wówczas ulepiłeś formę z gliny na Twoje podobieństwo i w lep tchnąłeś czystego ducha z Twego przybytku, a gdy usnął, zgotowałeś mu towarzyszkę z żebra. Przykazałeś mu, by się nie ważył kosztować z drzewa poznania, ale on za namową gadu, nierozważny zdeptał zakaz, toteż ukarani zostali; on mąż, by sobie w pocie czoła zdobywał prawo życia, a ona kobieta nierozważna, by bole cierpiała porodu, a wąż, by mu proch był karmą: W macierzystem łonie (Ewy) dojrzeć pozwoliłeś potomstwu, aż spłodziła i zrodziła rolnika i pasterza. Gdy ofiarę i dań obaj razem Ci złożyli, odwróciłeś się od starszego i zwróciłeś wzrok ku młodszemu. Wówczas starszy pogwałcił przyrodzone uczucie miłości i zabił brata, błagał Cię potem, a Ty mu dałeś znak Swej opieki. W trzeciem zaś pokoleniu zaczęto wzywać zamiast Twego imienia, imienia bóstwa, wtedy Ty przyzwałeś moc morskich bałwanów, a one zalały i zniszczyły (wszystko).

וּפָצוּ סוּר לְנֶגְדְּךָ, טָרְפוּ בְּהֵם הוֹמִים
וְזוֹרְבוּ נִצְמָתוּ, טָעוּן גֶּבֶר נוֹשַׁע כִּסְגֶּרֶת
בַּעֲדוֹ, טְפוּלָיו הַבְּרִית וּמָלְאוּ פְּנֵי צִיָּה,
יָעֲצוּ נֶאֱהָדִים לָרוּם עַד לְשַׁחַק, יָקְשׁוּ
נַפְצוּ בְּרוּחַ סוֹעָה וָסָעַר, יְדִיד אִתּוֹ
עָבַר יְדָעֲךָ בָּעוֹלָם, יִחוּס וְקִנְיָיו הֶעֱלָה
לְךָ לְכָלִיל, כְּשֶׂה תָמִים בָּחַר אִישׁ
תָּם, כְּחֻשַּׁךְ יְשִׁיבַת אֹהָלִים וּנְמְשַׁךְ
אַחֲרֶיךָ, כְּשַׁר חֲנִיטֵי יֹפִי הוֹצֵאתָ
מֵחֲלָצָיו, כֻּלּוֹ זֶרַע אֱמֶת וְאֵין דֹּפִי,
לְשָׁרְתְךָ אוֹתָהּ לֵוִי אִישׁ חֲסִידֶךָ,
לְהַבְדִּיל מִגְּזְעוֹ מְקֻדָּשׁ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים,
לִקְשׁוֹר נֵזֶר קֹדֶשׁ וְלַעֲטוֹת אוּרִים,
לֵישֵׁב כִּכְבוּדָּה פְּנִימָה יָמִים שִׁבְעָה,
מַחֲוִיבִין אָמָנָה שָׁבוּעַ קוֹדֶם לַעֲשׂוֹר,
מַפְרִישִׁים כֹּהֵן הָרֹאשׁ כְּדַת הַמִּלּוּאִים,

Ci zuchwalcy, którzy grzeszyli i wypowiedzieli Ci posłuszeństwo, zostali przez wir fal zniszczeni, spaleni i zgnieceni. Ocalon został tylko ten, który się schronił do arki, albowiem Ty go osłoniłeś, dzieci jego rozmnożyłeś tak, że zapełniły potem świat cały, ale one potem razem postanowiły wzbić się ku niebu. Wicher jednak i burza roztrąciły ich i rozprószyły. Aż wreszcie Twój ulubieniec, pochodzący z drugiej strony rzeki, zaczął Cię głosić po świecie; tensam złożył Ci w ofierze syna swej starości gorąco przez się umiłowanego. Potem wybrałeś sobie zacnego męża, do nieskalanego baranka podobnego; tego, który chętnie przebywał w namiotach, tego, który za Tobą postępował, tego, z którego lędźwi wywiodłeś szczere i dorodne latorośle, potomstwo prawe, bez skazy. Do Twej zaś służby przeznaczyłeś Lewego, męża cnoty, — by z jego plemienia wybrać dla Siebie arcykapłana. Dla niego wyznaczyłeś świętą koronę, jemu kazałeś wdziać napierśnik — urim, jemu kazałeś przebywać w świątyni, dni siedm w czystości. Starcy w wierze utrwaleni, przez siedm dni przed świętem

חזן מַזִּים עָלָיו מֵי חַטָּאת לְטַהֲרוֹ, זוֹרֵק מַקְטִיר וּמֵטִיב לְהִתְרַגֵּל בַּעֲבוֹדָה.

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְיָ לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם.

קהל נִלְוִים אֵלָיו נְבוֹנִים יְשִׁישֵׁי שַׁעַר, נוֹאֲמִים לוֹ קְרָא נָא בְּפִיךָ, נַגֵּהַ תַּשְׁעִי יַעֲמִידוּהוּ בְּשַׁעַר קָדִים, נוֹי זִבְחֵי יוֹם לְפָנָיו יַעֲבִירוּ. סֶמֶךְ בֵּיאַרְת שֶׁמֶשׁ צִידוּ יַמְעִיטוּ, סַאַב לוֹבֶן פֶּן בְּרֶדֶם יִקְרֵהוּ, סָבֵי שִׁבְטוֹ לְלַמֵּד חֶפֶן יוֹלִיכוּהוּ, סַמִּים לְתַמֵּר בִּפְנִים אוֹתוֹ יַשְׁבִּיעוּ. סָמַר בְּשָׂרוֹ וְהִדְמִיעַ כִּי נֶחְשַׁד, סָרוּ גַם הֵם וּבָכָה הִגִּירוּ, שִׂיחַ מִדְרָשׁ בְּפֶה וּבִכְתַב הִגָּיוֹן, סְבִיבָיו יְשַׁנְּנוּ לְעוֹרְרוֹ עַד חֲצוֹת. עָלְצוּ תְּרוּם דֶּשֶׁן בְּפַיִס רִאשׁוֹן, עוֹד יָפִיסוּ לְדִשּׁוּן פְּנִימִי וּמְנוֹרָה, עֵקֶב קְטֹרֶת פַּיִס חֲדָשִׁים יְשַׁלֵּשׁוּ, עֲרוֹךְ נְתָחִים יַחַד פַּיִס הָרְבִיעִי. עָלָה בָּרַק הַשַּׁחַר כְּנָם הַצּוֹפֶה, עָלָיו פֵּרְשׂוּ מָסָךְ בּוּץ לְהַצְנִיעַ. עֵרָה סוּתוֹ טָבַל וְעָט זְהָבִים, עָמַד וְקִדֵּשׁ וְקֵרֵץ תְּמִיד הַשַּׁחַר. פִּקֵּד לִמְרָקוֹ וְהוּא קִבֵּל וְזָרַק, פֵּרֵשׁ הִקְטִיר וְהֵטִיב

pojednania trzymali arcykapłana w odosobnieniu, jak przy pierwszem odosobnieniu. I okropili go wodą rozgrzeszenia, by go oczyścić. On zaś sam ćwiczył się w pokrapianiu i kadzeniu, by się udoskonalić w wykonywaniu świętej służby.

זקנים Towarzyszyli mu mędrcy, najstarsi w radzie i rzekli do niego: „czytaj twojemi usty porządek służby". Już o świcie w przededniu święta odprowadzili go do bramy wschodniej i tam przyprowadzili przed niego piękne ofiary na ten dzień przeznaczone. Około zachodu słońca skąpy mu podali posiłek, by mu we śnie nic nieprzyzwoitego się nie wydarzyło, najstarsi zaś z jego pokolenia uczyli go używania kadzideł, zaprzysięgali go, by zapalił kadzidło wewnątrz przybytku; jemu zaś skóra ścierpła i przelewał łzy, że go podejrzywano (że należy do Sadduceuszów), a starszyzna odwracała się i wylewa łzy. Otoczenie prowadziło z nim rozmowę o wykładaniu ustnej nauki i o myślach zawartych w nauce pisanej, by go zatrzymać do północy. Spieszyli ochoczo, by sprzątnąć popiół, wedle pierwszego losu, potem zaś losowano, kto oczyści z popiołu ołtarz wewnętrzny i świecznik, potem rzucano poraz trzeci los, kto ma kadzić, poraz czwarty dla tego, który ma ułożyć sztuki ofiarne. Gdy straż oznajmiła, że zajaśniał blask zorzy, rozciągnęli przed arcykapłanem zasłonę z bisioru i nią go zakryli. Wtedy on rozebrał swój płaszcz, skąpał się i wdział złote szaty, umył ręce i zabił codzienną ofiarę poranną. Dokończenie tej czynności pole-

הִקְרִיב וְנִסֵּךְ, פְּעֻלַּת כָּלִיל הִשְׁלִים וְעָשׂ כַּסֵּדֶר, פְּרָשׁוּ סָדִין לָבָן עוֹד כְּבָרִאשׁוֹנָה, פֵּרְוָה בַּקֹּדֶשׁ שָׁם קִדֵּשׁ וּפָשַׁט, פָּסַע וְטָבַל לְבָנִים עָט וְקִדֵּשׁ, פְּלוּסִים עֲרָכָם מָנִים שְׁמוֹנָה עָשָׂר, פְּאוּרִים לְשָׁרֵת בָּם לְמֶלֶךְ הַכָּבוֹד. פָּרוֹ מוּצָב בֵּין אוּלָם לַמִּזְבֵּחַ, פָּנָיו יָמָּה וְרֹאשׁוֹ נֶגְבָּה מְעֻקָּם. חִין פָּגַשׁ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ, פְּשָׁעָיו הוֹדָה וּבְחִבּוֹ לֹא טָמָן.

וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר, אָנָּא הַשֵּׁם, חָטָאתִי, עָוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי. אָנָּא בַשֵּׁם, כַּפֶּר נָא, לַחֲטָאִים, וְלַעֲוֹנוֹת, וְלִפְשָׁעִים, שֶׁחָטָאתִי, וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי, כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ, כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ.

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה, כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, הָיוּ כּוֹרְעִים

cił komu innemu, sam zaś podjął krew i rozkropił ją, oddalił się, kadził, poprawiał (lampy), złożył ofiarę i libacyę. Gdy całego dzieła dokonał według przepisanego porządku, rozpięli (starcy) jeszcze raz białą oponę — jak poprzednio. W świątyni była komnata Parwy; tam to się przygotował, rozebrał, umył i wdział białe szaty peluzyjskie, których wartość dochodziła do ośmnastu min. Szaty te były pyszne, w nich można było godnie odprawić służbę Najwspanialszemu Królowi. Cielec ofiarny z oczyma zwróconemi ku zachodowi, a głową skrzywioną ku południowi stał przygotowany między przysionkiem a ołtarzem. Wtedy to (arcykapłan) przystępywał, kładł rękę na głowę, wyznawał swe grzechy i niczego nie taił w swojem sercu.

וכך I tak mawiał: „O Boże! zgrzeszyłem, zbłądziłem, zawiniłem wobec Ciebie, ja i mój dom. O Boże! przebacz grzechy, błędy i winy, których dopuściłem się wobec Ciebie, ja i mój dom, jako napisane jest w zakonie Mojżesza, sługi z Twego zaszczytnego rozkazu: albowiem w onym dniu rozgrzeszy was Wiekuisty, aby was oczyścić ze wszystkich waszych grzechów przed Wikuistym".

והכהנים Kapłani i lud stojący w przysionku, gdy usłyszeli imię zaszczytne i dostojne, jak je wymawiał wyraźnie arcykapłan w świętości i czystości, ko-

וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם, וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לִגְמוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ. וְאַתָּה בְּטוּבְךָ מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ.

צָעַד לֵילֵךְ לוֹ לְמִזְרַח עֲזָרָה, צֶמֶד שְׂעִירִים שָׁם מֵהוֹן עֵדָה, צְמוּדִים אֲחוּיִם שָׁוִים בְּתֹאַר וּבְקוֹמָה, צָגִים לְכַפֵּר עֲוֹן בַּת הַשּׁוֹבֵבָה, צְרוּב חֲלָשִׁים טָרַף וְהֶעֱלָה מִקַּלְפִּי, צָנַח וְהִגְרִיל לַשֵּׁם גְּבוֹהַּ וְלַצּוּק, צָעַק בְּקוֹל רָם לַיְיָ חַטָּאת, צוֹתְתָיו עָנוּ וּבֵרְכוּ אֶת הַשֵּׁם. צֶבַע זְהוֹרִית קָשַׁר בְּרֹאשׁ הַמִּשְׁתַּלֵּחַ, צִגְּתוֹ אֱמֶן נֶגֶד בֵּית שִׁלּוּחַ. חוּן צָלַח וּבָא אֵצֶל פָּרוֹ שֵׁנִית, צַחַן מַטֵּהוּ פְּנֵי צוּר הַתְּוֻדָּה.

וְכָךְ הָיָה אוֹמֵר, אָנָּא הַשֵּׁם, חָטָאתִי, עָוִיתִי, פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי, וּבְנֵי אַהֲרֹן עַם קְדוֹשֶׁךָ. אָנָּא בַשֵּׁם, כַּפֶּר נָא, לַחֲטָאִים, וְלַעֲוֹנוֹת, וְלִפְשָׁעִים, שֶׁחָטָאתִי, וְשֶׁעָוִיתִי, וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ

rzyli się, kłaniali i padali na twarze i mawiali: „Niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego Królestwa na wieki.

והוא A i on (arcykapłan) starał się imię Boga tak wymówić, iż kończył razem z modlącymi się a potem dodawał „bądźcie czystymi". Ty zaś w Twej wielkiej dobroci dajesz ujście miłosierdziu Twojemu i przebaczasz pobożnemu.

אצר Potem zwracał się (arcykapłan) ku wschodniej części przysionka, gdzie stała przygotowana para kozłów, zakupionych kosztem gminy; bratnia para, podobna do siebie co do maści i wzrostu, stała przygotowana dla rozgrzeszenia winy krnąbrnego ludu. Arcykapłan wyciągnął złote losy z urny, a gdy wydobył je, rozwinął jeden dla Wzniosłego Boga, a jeden dla skały i zawołał donośnym głosem „Dla Wiekuistego zagrzeszna ofiara". Ci, którzy to słyszeli, odpowiadali błogosławieństwem Bożem. Głowę kozła przeznaczonego na wysłanie na puszczę zawiązywał purpurowym sznurkiem, a potem kazał go postawić tuż przed miejscem, zkąd go wyprawiano. Potem zbliżył się powtórnie do swego kozła i wyznał winę swego plemienia przed obliczem Stwórcy.

וכך I tak mawiał: „O Boże! zgrzeszyłem, zbłądziłem, zawiniłem wobec Ciebie, ja i mój dom i synowie Arona. O Boże! przebacz grzechy, błędy i winy, których dopuściłem się wobec Ciebie, ja i mój dom i synowie Arona", jako

אָנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אַהֲרֹן עַם קְדוֹשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ, כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ׃

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה, כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא, מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם, וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לִגְמוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ, וְאַתָּה בְּטוּבְךָ מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְשֵׁבֶט מְשָׁרְתֶיךָ.

קָח מַאֲכֶלֶת חַדָּה וּשְׁחָטוֹ כַּסֵּדֶר, קִבֵּל דָּם בְּמִזְרָק וּנְתָנוֹ לַמְּמָרֵס, קְרִישָׁתוֹ יַמֵּס עַד עֵת הַזָּיָה, קְפוּי פֶּן יְהִי וְתֵעָדֵר סְלִיחָה. קוֹחַ לוֹחֲשׁוֹת חָת בְּמַחְתַּת פַּרְוַיִם, קַלָּה וְגֶלֶד רַךְ וַאֲרוּכַת יָד, קָרַר לְתוֹכָהּ שְׁלֹשֶׁת קַבִּין גֶּחָלִים, הֵרְבוּ לוֹ בְּתוֹךְ וּגְרוּשַׁת דַּקָּה. קָלַט וְחָפַן וְהֵרִיק

napisane jest w zakonie Mojżesza, sługi z Twego zaszczytnego rozkazu: albowiem w onym dniu rozgrzeszy Was Wiekuisty, aby was oczyścić ze wszystkich waszych grzechów przed Wiekuistym".

והכהנים Kapłani i lud stojący w przysionku, gdy usłyszeli imię zaszczytne i dostojne, jak je wymawiał wyraźnie arcykapłan w świętości i czystości, korzyli się, kłaniali i padali na twarze i mawiali: „niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego Królestwa na wieki.

ואף A i on (arcykapłan) starał się imię Boga tak wymówić, iż kończył razem z modlącymi się a potem dodawał „bądźcie czystymi". Ty zaś w Twej wielkiej dobroci dajesz ujście miłosierdziu Twojemu i przebaczasz pokoleniu, które poświęciłeś Twej służbie.

לקח Następnie wziął ostry nóż i zabił ofiarę podług przepisu, krew zaś zebrał do kropielnicy i oddał ją do zmięszania, by nie skrzepła do czasu pokropienia, bo gdyby skrzepła opóźniłoby się dzieło przebaczenia. Potem nabrał żarzących węgli na złotą patelnię o lekkiej cieńkiej i długiej rączce. Do (tej patelni) zgarnął trzy miarki węgli. Gdy mu przyniesiono łyżkę wonnych kadzideł, wziął z nich pełną garść i wrzucił

לְתוֹךְ בָּזָךְ, קָפַץ מַחְתָּה בִּימִין וּבָזָךְ בִּשְׂמֹאל, קִישׁ צְעָדָיו לְפַרְכוֹת וְקֵרֵב לַבַּדִּים, קְטֹרֶת שָׂם בֵּינֵימוֹ וְעָשַׁן וְיָצָא. רוֹבֶה מִמָּרֵס מֶנּוּ נָטַל דָּם, רִצֵּף וְנִכְנַס וְקָם בֵּין שַׁדַּיִם. חִין רִצּוּי הַזָּיוֹת טָבַל וְהִצְלִיף בְּמִנְיָן, רוּם מַעְלָה אַחַת וּמַטָּה שֶׁבַע.

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה: אַחַת, אַחַת וְאַחַת, אַחַת וּשְׁתַּיִם, אַחַת וְשָׁלֹשׁ, אַחַת וְאַרְבַּע, אַחַת וְחָמֵשׁ, אַחַת וָשֵׁשׁ, אַחַת וָשֶׁבַע.

רָץ וְהִנִּיחוֹ בַּכַּן וְשָׁחַט שָׂעִיר, רִצָּה וְקִבֵּל דָּמוֹ בְּאַגַּן קֹדֶשׁ. חִין רֶגֶל וְעָמַד מְקוֹם וַעוֹד אָרוֹן, רִצָּה הַזָּיוֹת כְּמַעֲשֵׂה דַם פָּר.

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה: אַחַת, אַחַת וְאַחַת, אַחַת וּשְׁתַּיִם, אַחַת וְשָׁלֹשׁ, אַחַת וְאַרְבַּע, אַחַת וְחָמֵשׁ, אַחַת וָשֵׁשׁ, אַחַת וָשֶׁבַע.

רָהַט וְהִנִּיחוֹ וְדַם פָּר נָטַל, רַגְלָיו הֵרִיץ וְצָג חוּץ לְבוֹדֶלֶת. חִין רִקְמֵי פָּרֹכֶת יִזְ בְּמִשְׁפַּט כַּפֹּרֶת, רָגַשׁ וְשָׁנָה וְהִזָּה מִדַּם שָׂעִיר.

do łyżki. Trzymając patelnię w prawej, a łyżkę w lewej ręce, spiesznym krokiem zbliżył się do zasłony i przystąpił do drążków arki, postawił między nie kadzidło, zapalił je i wyszedł, odebrawszy chłopcu krew, którą mu oddał do mieszania, odszedł w prostym kierunku, a stanąwszy między drążkami zanurzył palce we krwi i pokropił nią według liczby przepisanej, jeden raz w górę, siedm zaś razy ku dołowi.

וכך Tak liczył: jeden, jeden i jeden, jeden i dwa, jeden i trzy, jeden i cztery, jeden i pięć, jeden i sześć, jeden i siedm.

רץ Postawiwszy krew na desce, pobiegł, by zabić barana dla rozgrzeszenia, jego zaś krew zebrał do świętej szali, zająwszy napowrót miejsce, gdzie spoczywała arka przymierza i dokonał pokropienia w taki sam sposób, jak poprzednio z krwią cielca.

וכך Tak liczył: jeden, jeden i jeden, jeden i dwa, jeden i trzy, jeden i cztery, jeden i pięć, jeden i sześć, jeden i siedm.

דחה Teraz znowu zostawiwszy krew barana z krwią cielca, oddalił się i stanąwszy poza oponą, pokropił tkaną zasłonę, jak poprzednio wieko arki, i tosamo pokropienie powtórzył krwią barana.

שָׁב וּבְלָלָם וְחֵטְא מִזְבֵּחַ סָגוּר, שֶׁבַע עַל טָהֳרוֹ וּבִקְרָנָיו אַרְבַּע. הֵן שָׁקֵד וּבָא אֵצֶל שָׂעִיר הֶחָי, שִׁגְיוֹן עַם וּזְדוֹנוֹ יוֹדֶה לָאֵל.

וְכָךְ הָיָה אוֹמֵר: אָנָּא הַשֵּׁם, חָטְאוּ, עָווּ, פָּשְׁעוּ, לְפָנֶיךָ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. אָנָּא בַשֵּׁם, כַּפֶּר נָא, לַחֲטָאִים, וְלַעֲוֹנוֹת, וְלִפְשָׁעִים, שֶׁחָטְאוּ, וְשֶׁעָווּ, וְשֶׁפָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ: כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ.

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה, כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא, מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה, הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם, וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

סב Zmięszawszy jedną krew z drugą, rozgrzeszył szczerozłoty ołtarz, siedm razy pokropił ołtarz, a cztery razy jego rogi, potem przystąpił do jeszcze żyjącego kozła i wyznał skryte i jawne grzechy swego ludu wobec Boga.

וכך I tak mawiał: „O Boże! zgrzeszył, zbłądził, zawinił wobec Ciebie naród Twój, dom Izraela. O Boże! przebacz grzechy, błędy i winy, których dopuścili się wobec Ciebie, naród Twój, dom Izraela, jako napisane jest w zakonie Mojżesza, sługi z Twego zaszczytnego rozkazu: bowiem w onym dniu rozgrzeszy was Wiekuisty, aby was oczyścić ze wszystkich waszych grzechów przed Wiekuistym".

והכהנים Kapłani i lud stojący w przysionku, gdy usłyszeli imię zaszczytne i dostojne, jak je wymawiał wyraźnie arcykapłan w świętości i czystości, korzyli się, kłaniali i padali na twarze i mawiali: „niech będzie pochwalone imię wspaniałości Jego Królestwa na wieki.

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לִגְמוֹר אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ. וְאַתָּה בְּטוּבְךָ מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לַעֲדַת יְשֻׁרוּן.

שִׁגְּרוּ בְּיַד אִישׁ עִתִּי לַמִּדְבַּר עָז, שֶׁמֶץ כִּתְמֵי זוּ שְׂאֵת לִגְזֵרָה, שֵׁן סֶלַע הֲדָפוֹ וְגוּלְגַּל וְיָרַד, שִׁבְּרוּ עֲצָמָיו כְּנֶפֶץ כְּלִי יוֹצֵר. שְׁחוּזָה אָחַז פָּר וְשָׂעִיר קָרַע, שָׁלַף אֵמוּרִים וּגְוִיּוֹת קָלַע לִשְׂרוֹף, שָׁאַג סִדְרֵי יוֹם קֹדֶשׁ וּפָשַׁט, שִׁלֵּשׁ וְטָבַל פַּעַם עָט וְקִדֵּשׁ. תָּכַף וְעָשׂ אֵילוֹ וְאֵיל עָם, תֵּרֵב חַטָּאת וּמוּסָפִים הִקְרִיב כַּחוֹק, תָּר וְקִדֵּשׁ פָּשַׁט טָבַל וְקִדֵּשׁ, תַּכְרִיךְ בַּדִּים עָט וְנִכְנַס לִדְבִיר. תְּכוּנַת כְּלֵי קְטֹרֶת הוֹצִיא וְקִדֵּשׁ, תִּלְבֹּשֶׁת מַדָּיו הִפְשִׁיט וְגָנַז נֶצַח, תִּרְגַּל וְטָבַל חֲרוּצִים עָט וְקִדֵּשׁ, תָּמִיד הִסְדִּיר וְתִמֵּר וְנֵרוֹת הֶעֱלָה, תֶּחֱכַל עֲבוֹדוֹת יָד וָרֶגֶל קִדֵּשׁ, תִּמֵּם טְבִילוֹת חָמֵשׁ וְקִדּוּשִׁים עֲשָׂרָה, תֹּאַר מְגַמָּתוֹ כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבוּרָה, תָּקַף וְדָץ וְעָטָה בִּגְדֵי הוֹנוֹ. תַּמָּה תְּלָאָה צִיר נֶאֱמָן לַבַּיִת, תָּגֵל בְּהִתְבַּשֵּׂר הוּשְׁלַג אֹדֶם תּוֹלָע, תַּעֲדֶה יֶשַׁע תַּעֲטֶה מְעִיל צְדָקָה, תָּפִיק צָהֳלָה תַּבִּיעַ דִּיץ וְחֶדְוָה. תִּלּוּלֵי רוּם הִרְעִיפוּ זַרְזִיף טַלָּם, תַּלְמֵי שַׂדַּי רָווּ תֵּת יְבוּלָם, תּוֹדָה נָתְנוּ אוֹסְפֵי זֶרַע שָׁלוֹם, תְּהִלָּה בִּשְּׂרוּ נוֹשְׂאֵי אֲלֻמּוֹת בְּרֶנֶן, תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ צְבִי זֶמֶר שִׁמֵּעוּ, תִּנּוּ צִדְקוֹתָיו חֹצֵץ הוֹלְכֵי נְתִיבוֹת, תִּקְוַת שׁוֹלְחָיו אֵמוּן לֹא אַכְזָב, תּוֹהֲלָתָם כְּצִנַּת שֶׁלֶג בְּיוֹם קָצִיר. מְצוֹאָתָם רָחֲצוּ מִטֶּנֶף צַחֲנָתָם זַכּוּ, שְׁלֵמִים תְּמִימִים בְּבוֹר כַּפֵּימוֹ וְזָכוּ, לְהַגִּיד כִּי

ואף A i on (arcykapłan) starał się imię Boga tak wymówić, iż kończył razem z modlącymi się, a potem dodawał „bądźcie czystymi“. Ty zaś w Twej wielkiej dobroci dajesz ujście miłosierdziu Twojemu i przebaczasz gminie Jeszurun.

ושע (Arcykapłan) wysyłał grzesznego kozła na skalistą pustynię, by grzechów plamę zaniósł na zatracenie; toteż tam strącono go ze skalistej skały w przepaść, tak, że jego kości zostały rozbite, jak garncarski czerep. Potem arcykapłan wziąwszy nóż, otworzył nim wnętrze cielca i kozła, wyjął wnętrzności, mięso zaś spalił. Przeczytawszy donośnym głosem porządek dnia umył ręce i nogi, skąpał się poraz trzeci, wdział złotem tkane suknie i wtedy to przyrządził swego barana i barana ludu i złożył tłuszcz zagrzesznej i dodatkowej ofiary wedle przepisu. Potem się rozebrał, skąpał, umył ręce i nogi, wdział na się lniane szaty i wszedł do najświętszego przybytku, zabrał ztamtąd przygotowane naczynie do kadzenia i znowu się umył, poczem rozebrał lniane szaty i je usunął na bok, znowu się skąpał, wdział złote szaty i znowu się mył, poczem złożył ofiarę wieczorną, kadził i zapalił świece. Po ukończeniu tych prac umył ręce i nogi. Razem tedy kąpał się pięć, a mył się dziesięć razy. Wyglądał wówczas jak silny blask zachodzącego słońca. (Po tem wszystkiem) gmina odprowadzała do domu swego wiernego posłannika, który wśród podniesienia ducha i radości wdział na się pyszne własne szaty. A radowała się gmina, gdy arcykapłan oznajmił, że purpurowa czerwień grzechów w śnieżną biel się zamieniła, jaśniała szczęściem, jakby w szatę piękna się przybrała, wydawała okrzyki radości, głosiła uciechę i radość. Dziękował lud za to, że wyżyny niebios użyczyły deszczu i rosy, że pola wydawały mnogi plon, dziękowali ci, co w pokoju plon zebrali, chwałę głosili ci, co wśród radości znosili snopy. Od spiewu zadrżały posady ziemi, gdy łaskę (Boga) opiewali pielgrzymi przybyli z dala. Nadzieja wysłanników arcykapłana nie zawiodła, ich oczekiwanie ziszczone, a było to dla nich zostało jak chłód w dniu żniwa. Omyci ze zmazy grzechu, z mętów win oczyszczeni, w doskonałości i czystości po-

מְטַהֲרָם מְקוֹר מַיִם חַיִּים, מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מְנַקָּם מֵימֵי נֶאֱמָנוּ. בְּטֹהַר וּבְנִקָּיוֹן יִנָּקוּ וְיִטָּהֲרוּ, יְחֻדְּשׁוּ כַּחֳדָשֵׁי בְּקָרִים מִכֶּתֶם יְצוּחֲצָחוּ, רוֹמְמוֹת אֵל יֶהְגּוּ בִגְרוֹנָם, בִּלְשׁוֹנָם רוֹן בְּפִימוֹ שִׁיר חָדָשׁ. יָגִילוּ בְּרַעַד יַעַבְדוּ בְּיִרְאָה, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מְקַדֵּשׁ קְדוֹשִׁים, לְשַׁנֵּן לְרַנֵּן לְתוֹפֵף וּלְצַלְצֵל וּלְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת וּלְהַנְעִים זֶמֶר. נֶחֱבָקִים בְּעֹז יְמִין רוֹמֵמָה, יַחַד נִתְמָכִים בִּמְלֵאָה צֶדֶק, מְשׁוּכִים לָבֹא שְׁעָרָיו בְּרִנָּה, וְשָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ נֶצַח, שָׂשִׂים וְגָלִים בִּשְׁמוֹ כָּל הַיּוֹם, חָדִים בְּשִׂמְחָה אֶת פָּנָיו. חוּז זִיו אוֹרָם כַּשַּׁחַר יִבָּקַע. קוֹלָם יִשְׂאוּ וִירַנְּנוּ בִּגְאוֹן צוּר עוֹלָמִים.

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ, אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו.

וְיוֹם טוֹב הָיָה עוֹשֶׂה כֹּהֵן גָּדוֹל לְכָל אוֹהֲבָיו כְּשֶׁנִּכְנַס בְּשָׁלוֹם וְיָצָא בְּשָׁלוֹם. וְכַךְ הָיְתָה תְּפִלָּתוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי פֶגַע.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנַת אוֹצָרְךָ הַטּוֹב תִּפְתַּח לָנוּ. שְׁנַת אֹסֶם, שְׁנַת בְּרָכָה, שְׁנַת גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנַת דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר,

dnoszą swe ręce, by oznajmić, że Ten, który ich uniewinnia jest źródłem żywej wody, że nadzieją Izraela, jest Ten, który ich oczyszcza jak zdrój żywej wody. (Dzięki dzisiejszemu dniowi) czują się odrodzonymi, jak młody poranek, bardziej czyści niż kryształ. Wzniosłość głoszą Bogu gardłem, chwałę językiem, nową nucą mu pieśń swemi usty. Radują się świętym przejęci dreszczem, służą w uwielbieniu Świętemu Izraela, który uświęca Swoich wielbicieli, by Mu mogli głosić sławę i chwałę, by wśród bębnów, trąb i dźwięków i spiewnych melodyi mogli składać Mu hołdy. Jakby ich wypieściła potężna prawica Najwyższego, pełnią miłości owiani odczuwają pociąg, by spieszyć radośnie do Jego bram, gdzie znajdują wieczną radość i wesele, aby przez cały dzień nacieszyć się i weselić i zachwycać Jego obecnością. Blask ich radości jaśniał jak zorza, gdy głos swój podnosząc spiewali o potędze Opoki światów.

אשרי Szczęsny naród, któremu tak jest, szczęsny naród, któremu Wiekuisty jest Bogiem.

ויום ט״ב Przyjęcie urządzał arcykapłan wszystkim swoim przyjaciołom, gdy wszedł i wyszedł szczęśliwie ze świątyni. I taka była modlitwa arcykapłana w dniu pojednania, gdy wychodził z najświętszego przybytku szczęśliwie bez szwanku.

יהי Oby było wolą Twoją, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych Ojców, aby ten przyszły rok był dla nas i dla całego Twego narodu, domu Izraela, rokiem dobrym, rokiem, w którym nam otworzysz Twój dobry skarbiec, rokiem obfitości, błogosławieństwa, rokiem dobrych przeznaczeń od Ciebie, rokiem żyta, moszczu i oliwy, rokiem pomocy i zjednoczenia

שְׁנַת הַצְלָחָה, שְׁנַת וְעוּד בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ, שְׁנַת זוֹל, שְׁנַת חַיִּים טוֹבִים מִלְּפָנֶיךָ, שָׁנָה טְלוּלָה אֲסוּמָה וּגְשׁוּמָה אִם שְׁחוּנָה, שְׁנַת יַמְתִּיקוּ מְגָדִים אֶת תְּנוּבָתָם, שְׁנַת כַּפָּרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, שְׁנַת לַחְמֵנוּ וּמֵימֵינוּ תְּבָרֵךְ, שְׁנַת מַשָּׂא וּמַתָּן, שְׁנַת נָבוֹא לְבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ, שְׁנַת שׂוֹבַע, שְׁנַת עוֹנֶג, שְׁנַת פְּרִי בִטְנֵנוּ וּפְרִי אַדְמָתֵנוּ תְּבָרֵךְ, שְׁנַת צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ תְּבָרֵךְ, שְׁנַת קְמֵנוּ תַכְנִיעַ, שְׁנַת רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ עָלֵינוּ, שְׁנַת שָׁלוֹם וְשַׁלְוָה, שָׁנָה שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ, שָׁנָה שֶׁלֹּא תַפִּיל אִשָּׁה אֶת פְּרִי בִטְנָהּ, שָׁנָה שֶׁתַּעֲלֵנוּ שְׂמֵחִים לְאַרְצֵנוּ, שָׁנָה שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר בְּתִתְּךָ בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

וְעַל אַנְשֵׁי הַשָּׁרוֹן הָיָה אוֹמֵר: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא יֵעָשׂוּ בָתֵּיהֶם קִבְרֵיהֶם.

אֱמֶת מַה נֶּהְדָּר הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל בְּצֵאתוֹ מִבֵּית קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי פֶגַע.

się naszego w Twoim świętym Domu, rokiem taniości i dobrego pożycia, rokiem rosy, deszczu i słońca, rokiem, w którym owoce będą pełne słodyczy, rokiem rozgrzeszenia wszystkich naszych grzechów, rokiem, w którym pobłogosławisz nasz pokarm i nasz napój, rokiem zajęcia i zatrudnienia, rokiem, w którym moglibyśmy szczęśliwie zwiedzać naszą świątynię, rokiem sytości i przyjemności, rokiem, w którym pobłogosławisz łona i ziemi naszej owoc, rokiem, w którym pobłogosławisz nasze wyjście i przyjście, rokiem, w którym poniżysz naszych wrogów, rokiem, w którym zlitujesz się nad nami, rokiem pokoju i wywczasu, rokiem, w którym nas w czczęściu zawiedziesz do ziemi naszej, rokiem w którymby kobieta nie poroniła płodu swego łona, rokiem, w którym byś nas uradowanych zawiódł do kraju naszego, rokiem, w którymby z pośród narodu Twojego, domu Izraela, nie potrzebował jeden drugiego, ani do innego narodu, gdyż Ty sam użyczysz błogosławieństwa dziełu ich rąk.

ועל Za mieszkańców Szaronu jeszcze dodawał: „Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, by ich domy nie stały się ich grobami".

אמת Zaprawdę, jakżeż wspaniale wyglądał arcykapłan, gdy wychodził z najświętszego przybytku, cało bez szwanku.

כְּאֹהֶל הַנִּמְתָּח בְּדָרֵי מַעְלָה. קהל מַרְאֵה כֹהֵן.
כִּבְרָקִים הַיּוֹצְאִים מִזִּיו הַחַיּוֹת. ק׳ מַרְאֵה כֹהֵן.
כְּגֹדֶל גְּדִילִים בְּאַרְבַּע קְצָוֹת. קהל מַרְאֵה כֹהֵן.
כִּדְמוּת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הֶעָנָן. קהל מַרְאֵה כֹהֵן.
כְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוּר לַיְצוּרִים. ק׳ מַרְאֵה כֹהֵן.
כְּוֶרֶד הַנָּתוּן בְּתוֹךְ גִּנַּת חֶמֶד. קהל מַרְאֵה כֹהֵן.
כְּזֵר הַנָּתוּן עַל מֵצַח מֶלֶךְ. קהל מַרְאֵה כֹהֵן.
כְּחֶסֶד הַנִּתַּן עַל פְּנֵי חָתָן. קהל מַרְאֵה כֹהֵן.
כְּטֹהַר הַנָּתוּן בְּצָנִיף טָהוֹר. קהל מַרְאֵה כֹהֵן.
כְּיוֹשֵׁב בְּסֵתֶר לְחַלּוֹת פְּנֵי מֶלֶךְ. ק׳ מַרְאֵה כֹהֵן.
כְּכוֹכַב הַנֹּגַהּ בִּגְבוּל מִזְרָח. קהל מַרְאֵה כֹהֵן.

כָּל אֵלֶּה בִּהְיוֹת הַהֵיכָל עַל יְסוֹדוֹתָיו, וּמִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ עַל מְכוֹנוֹתָיו, וְכֹהֵן גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְשָׁרֵת, דּוֹרוֹ רָאוּ וְשָׂמֵחוּ.

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה כָּל אֵלֶּה,
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ.
אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה אָהֳלֵנוּ בְּשִׂמְחַת קְהָלֵנוּ,
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ.
אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה גִּילֵנוּ, דִּיצַת קְהָלֵנוּ,
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ.

כמראה Jak jasność rozpiętego niebieskiego namiotu wyglądał arcykapłan.
Jak płomienie wychodzące z blasku niebian wyglądał arcykapłan.
Jak lazur widnokręgu wyglądał arcykapłan.
Jak obraz tęczy wśród obłoków wyglądał arcykapłan.
Jak majestat, którym stwórca odział swoje trony, wyglądał arcykapłan.
Jak róża w pięknym zaszczepiona ogrodzie wyglądał arcykapłan.
Jak błyszcząca korona na czole króla wyglądał arcykapłan.
Jak wdzięki, którymi promienieje oblicze narzeczonego wyglądał arcykapłan.
Jak czystość błyszczącego zawoju arcykapłana wyglądał arcykapłan.
Jak ten, który w ukryciu przebywał, by ubłagać oblicza króla (Mojżesz) wyglądał arcykapłan.
Jak zorza na krańcach wschodu wyglądał arcykapłan.

כל אלה Wszystko to było, gdy pałac stał na swoich posadach, a świątynia na swych podwalinach, a arcykapłan odprawiał służbę. Współcześni patrzali na to i radowali się.

אשרי Szczęśliwe oko, ktore to wszystko oglądało.

Jakże nam się dziś serce krwawi, gdy się to wszystko słyszy.

Szczęśliwe oko, które widziało naszą świątynię wśród radości naszej gminy.

Jakże nam się dziś serce krwawi, gdy się to wszystko słyszy.

Szczęślwe to oko, które oglądało naszą radość i gminy naszej wesele.

Jakże nam się dziś serce krwawi, gdy się to wszystko słyszy.

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה הַמְשׁוֹרְרִים וְכָל מִינֵי שִׁירִים,
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ.

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה זְבוּל הַמְתֻכָּן, חַי בּוֹ שָׁכָן,
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ.

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה שִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה,
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ.

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה פְּרִישַׁת כֹּהֵן בְּרֶשֶׁם, צוֹעֵק אָנָּא הַשֵּׁם,
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ.

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה קְהַל קְדוֹשִׁים, רוֹגְשִׁים בְּבֵית קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים,
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ.

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה שְׁנֵי הַמְּלֻבָּן, מִשְׂעִיר הַקָּרְבָּן,
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ.

אַשְׁרֵי עַיִן רָאֲתָה תְּמִידִים קְרֵבִים, בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים,
הֲלֹא לְמִשְׁמַע אֹזֶן דָּאֲבָה נַפְשֵׁנוּ.

Szczęśliwe oko, które oglądało śpiewaków i słyszało wszystkie rodzaje pieśni.

Jakże nam się dziś serce krwawi, gdy się to wszystko słyszy.

Szczęśliwe oko, które oglądało wspaniały przybytek, w którym Żywy Bóg panował.

Jakże nam się dziś serce krwawi, gdy się to wszysko słyszy?

Szczęśliwe oko, które oglądało uroczystość czerpania wody.

Jakże nam się dziś serce krwawi, gdy się to wszystko słyszy?

Szczęśliwe oko, które oglądało arcykapłana w jego czystości, jak z namaszczeniem wzywał Boga.

Jakże nam się dziś serce krwawi, gdy się to wszystko słyszy?

Szczęśliwe oko, które oglądało zebranie świętych, korzących się w trwodze w świętym przybytku.

Jakże nam się dziś serce krwawi gdy się to wszystko słyszy?

Szczęśliwe oko, które widziało, jak się czerwona nić kozła ofiarnego w białą zamieniła.

Jakże nam się dziś serce krwawi, gdy się to wszystko słyszy?

Szczęśliwe oko, które oglądało codzienne ofiary, składane wobec wszystkich.

Jakże nam się dziś serce krwawi, gdy się to wszystko słyszy?

אֲבָל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ הֶחֱרִיבוּ נָוֶה וְחַטֹּאתֵינוּ הֶאֱרִיכוּ קִצּוֹ, אֲבָל זִכְרוֹן דְּבָרִים תְּהִי סְלִיחָתֵנוּ, וְעִנּוּי נַפְשֵׁנוּ תְּהִי כַפָּרָתֵנוּ. עַל כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים נָתַתָּ לָנוּ אֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, וְאֶת יוֹם מְחִילַת הֶעָוֹן הַזֶּה לִסְלִיחַת עָוֹן וּלְכַפָּרַת פֶּשַׁע, יוֹם אָסוּר בַּאֲכִילָה, יוֹם אָסוּר בִּשְׁתִיָּה, יוֹם אָסוּר בִּרְחִיצָה, יוֹם אָסוּר בְּסִיכָה, יוֹם אָסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמִּטָּה, יוֹם אָסוּר בִּנְעִילַת הַסַּנְדָּל, יוֹם שִׂימַת אַהֲבָה וְרֵעוּת, יוֹם עֲזִיבַת קִנְאָה וְתַחֲרוּת, יוֹם שֶׁתִּמְחוֹל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

סְלִיחוֹת.

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ.

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה, וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ, וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ, גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ, תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים, בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם, כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם, מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב, כְּמוֹ בְתוֹרָתְךָ כָּתוּב, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן, כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן,

אבל Ale błędy naszych ojców zburzyły nam świątynię, a nasze grzechy przedłużają jej koniec. Oby tych rzeczy wspomnienie było nam ku przebaczeniu, a udręka naszej duszy ku rozgrzeszeniu. Wszak poto w Twojem nieprzebranem miłosierdziu dałeś nam ten dzień rozgrzeszenia i dzień odpuszczenia win, by błędy przebaczone, a winy odpuszczone nam zostały. Dzień to, w którym niedozwolone jedzenie, dzień, w którym niedozwolone picie, dzień, w którym niedozwolone kąpanie się, dzień, w którym niedozwolone przebywanie w namiocie, dzień, w którym niedozwolone wdziewanie obuwia, dzień, który ma stworzyć miłość i przyjaźń, dzień, w którym ma zniknąć zawiść i uraza, dzień, w którym przebaczysz wszystkie nasze grzechy.

סלח Przebacz nam Ojcze nasz, albowiem z powodu mnogiej naszej prostoty zbłądziliśmy odpuść nam Królu nasz, albowiem niezliczone są nasze grzechy.

אל ארך Jesteś Bogiem Cierpliwym i Panem miłosierdzia nazwany jesteś, drogę pokuty Tyś nam wskazał. Pamiętaj dzisiaj i codziennie o Twej Wielkiej miłości i łasce wobec potomstwa Twoich ulubieńców. Zwróć się ku nam w miłosierdziu, albowiem Tyś jest Panem miłosierdzia. Błaganiem i modlitwą chcemy witać Twe oblicze. A jak z dawna pokornemu (Mojżeszowi) przyrzekłeś, zaniechaj gniewu, jako napisane w Twej nauce: „i w cieniu Twoich skrzydeł chcemy się uchronić i przebywać“, jak w onym dniu, gdy Wiekuisty zstąpił w obłoku. Usuń winę i zmaż grzech,

תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם, כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמַר, כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ, וְשָׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ בֹּשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ. אֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ. יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ. שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ בְּעֵת צָרָה.

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ.

לַיְיָ הַיְשׁוּעָה, עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה. יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ.

jak w onym dniu „kiedy (Bóg) stanął obok (Mojżesza)“. Wysłuchaj naszego błagania i zważ na nasze słowa, jak w onym dniu, w którym „(Mojżesz) nazwał Wiekuistego po imieniu“. I tam też jest powiedziane: „i Wiekuisty przeszedł obok niego, a Mojżesz powiedział“.

יי יי Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest Miłościwy i Miłosierny, Pobłażliwy i Pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza“. Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa, Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili, albowiem Ty o Panie jesteś Dobry, Pełen przebaczenia i Nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

אלהינו Boże nasz, wstydzimy się naszych czynów i rumienimy się z powodu naszych grzechów. Boże nasz, wstydzimy się i rumienimy się, gdy mamy podnieść oblicze nasze ku Tobie. Nie mamy ust, by odpowiedzieć, ani czoła, by podnieść głowę. Wiemy, żeśmy zgrzeszyli i nie masz nikogo, któryby się za nami wstawił. Niech nam Twoje wielkie imię pomoże w czasie niedoli.

כרחם Jako się Ojciec nad dziećmi lituje — tak zlituj się Wiekuisty nad nami.

ליי U Boga zbawienie, ześlij więc na naród Twój Twoje błogosławieństwo, sela'. Wiekuisty zastępów jest z nami, naszą ucieczką jest Bóg Jakóba, — sela'. Wiekuisty zastępów — błogo mężowi, który Tobie zaufa. Wiekuisty dopomóż, Królu odpowiedz nam, kiedy do Ciebie wołamy.

*

חזן סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ, וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה, וְשָׁם נֶאֱמַר:

קהל וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ.

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע, פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ, כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדֹנָי שְׁמָעָה, אֲדֹנָי סְלָחָה, אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי, כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ.

אָדָם יְלוּד אִשָּׁה קְצַר יָמִים וּשְׂבַע רֹגֶז. אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר. כִּרְחוֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב, כֵּן הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פְּשָׁעֵינוּ.

אלהינו ואלהי אבותינו.

אָדָם אֵיךְ יִזְכֶּה, בְּכָל יוֹם לָמָוֶת מְחֻכֶּה, בָּשָׂר מַה יְדַבֵּר, וְהוּא מוּבָל לַקֶּבֶר. גְּוִיּוֹ לַבֹּקֶר נוֹפֵל, לִמְקוֹם חשֶׁךְ וְאוֹפֶל. דִּמְיוֹנוֹ לַהֶבֶל דָּמָה, וְגַם נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמָה. הֲלֹא כָּל יָמָיו מְעַט וְרָעִים, וְכָל מַעֲשָׂיו עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים. וּבִלְבָבוֹ יָבִין וָשָׁב, וְרָפָא לוֹ לְקוֹלוֹ כְּיוֹקְשָׁב. זְכוּת וּמִישׁוֹר אִם יַעֲשֶׂה, בָּהֶם יִמְצָא מָנוֹס וּמַחֲסֶה. הָיוּ כְּאַיִן חָשׁוּב, וְסוֹפוֹ לֶעָפָר

סלח Racz tedy odpuścić grzechy temu narodowi dla Twojej wielkiej miłości — jak przebaczałeś ciągle temu narodowi od Egiptu począwszy do dzisiaj, jak powiedziano (w piśmie):

ויאמר „I rzekł Wiekuisty, przebaczam — jak powiedziałeś".

הטה Nachyl Boże ucho Twoje i słuchaj, otwórz Twoje oczy i patrz na nasze spustoszenie i na gród, który Twojem nazwany imieniem. Nie na naszej sprawiedliwości budujemy nasze błaganie do Ciebie, lecz na nieprzebranem Twojem miłosierdziu. Panie wysłuchać racz, Panie przebaczyć racz, Panie racz się zwrócić (ku nam) i spełnij (naszą prośbę), nie zwlekaj gwoli Sobie, albowiem imieniem Twojem zowie się miasto Twoje i naród Twój.

אדם Człowiek z niewiasty zrodzon, krótko żyje, ale syt jest zmartwienia, człowiek nicości równy, jego dnie są jako cień umykający. Jak oddalony wschód od zachodu, tak zechcij oddalić od nas nasze winy.

Boże nasz i Boże naszych ojców.

אדם Jak się może oczyścić człowiek, który musi codziennie oczekiwać śmierci, albo cóż może powiedzieć ciało przeznaczone dla grobu, lub ciało, które może o każdej porze zapaść się w ciemność i mrok. Jego postać równa nicości, znika jak zwierzę bez śladu. Nieliczne i złe są wszystkie jego dni, a wszystkie jego czyny to grzechy i błędy. Ale gdy to człowiek rozważy w swojem sercu i się nawróci i usłucha głosu (Bożego) — wówczas ulżone mu będzie. Gdy cnotę i prawość będzie czynił, znajdzie w nich ucieczkę i schronienie. Do nicości podobne życie człowieka, jego

יָשׁוּב. טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא, מִשֶּׁנִּבְרָא לְיוֹם צָרָה וְעֶבְרָה, יָמָיו כָּלִים בְּעֹנִי וְעֶלְבּוֹן, וְאַחֲרִיתוֹ לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן. כְּעֶבֶד יִשְׁאַף צֵל, וּמִיַּד שְׁאוֹל לֹא יִנָּצֵל. לָמָה מֵרֶחֶם יָצָא, וְהוּא שָׁמוּר לָרִיב וּמַצָּה. מַה יּוֹעִילֵנוּ רֹב הוֹנוֹ, לְיוֹם עֶבְרָה מַכְהֶה עֵינוֹ. נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ תּוּפְרָד, בִּשְׁעַת מִיתָתוֹ לִמְאֹד יֶחֱרַד. סוּפָה וּסְעָרָה יְבַעֲתֻהוּ, חֶבְלֵי מָוֶת יְסוֹבְבֻהוּ. עָרוֹם יָצָא מִבֶּטֶן אִמּוֹ, וְעָרוֹם יָשׁוּב לְבֵית עוֹלָמוֹ. פִּתְאֹם יִלָּכֵד בִּמְצוּדָה רָעָה, וְאֵין מִי אוֹתוֹ לִפְדּוֹת. צָרָה וְצַלְמָוֶת יִירָשׁ, מִבֵּיתוֹ וּמֵהוֹנוֹ יוּפְרָשׁ. קֶרֶב קִצּוֹ וְנֶהְפַּךְ סִבְרוֹ, כָּבָה נֵרוֹ וְאָבַד זִכְרוֹ. רִמָּה תּוֹרִישֶׁנּוּ, תּוֹלֵעָה תַּשְׁלִיטֶנּוּ. שׁוֹמֵעַ זֹאת יִבְכֶּה וְיִדְאַג, בִּבְכִי וּבְתַחֲנוּנִים כְּלָבִיא יִשְׁאַג. תְּפִלָּה וּצְדָקָה יַרְבֶּה, אוּלַי מִיסּוּרִין יֵחָבֵא.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ, לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ.

końcem—powrót do prochu. Niestworzonym lepiej być, niż stworzonym na dzień odpłaty i gniewu; dnie płyną w ubóstwie i niedoli, a w końcu trzeba złożyć zeznanie i obrachunek. Jak pewno niewolnik łaknie, cienia tak człowieka nic nie ochroni przed podziemiem; pocóż przeto wyszedł z łona, on chowany tylko na kłótnię i swary? Cóż mu dopomódz może moc bogactwa, w dzień gniewu oko się załamuje i dusza od niego się oddziela. O jakże trwoży się w godzinie śmierci, jak gdyby go gnały wichry i burze, gdy go bole śmierci ogarną. Biedny wyszedł z łona swej matki i biedny wraca do swego wiecznago domu. Kto się nagle zawikła w sieć zguby, tego nikt nie ocali, biada i śmierci cienie stają się mu dzidzictwem, odrywają go od domu i majątku, koniec mu przyspieszają, odbierają rozum, jego światło gaśnie, pamięć jego znika, a robactwo nim zawłada, czerw go opanowuje. Kto to rozumie, będzie płakał i smucił się, będzie zawodził wśród płaczu i błagań, jak lew, kiedy jęczy. Kto zaś modlitwę i cnotę pomnoży, może przed troskami się ukryje.

אל Pan i Król siedzi na tronie miłosierdzia, kieruje się miłością, odpuszcza grzechy Swego narodu, usuwa je po jednym, pobłaża wielce grzesznikom i odpuszcza winowajcom, łaskę świadczy wobec każdego ciała i duszy i nie odpłaca im wedle ich winy. Panie który nas uczyłeś wymienić trzynaście Twoich przymiotów, wspomnij dziś dla nas na przymierze trzynastu przymiotów, jak to oznajmiłeś w dawnych czasach pokornemu (Mojżeszowi), jako napisane. „I Wiekuisty zszedł w obłoku i stanął tam przy nim“, a on (Mojżesz) zawołał po imieniu Wiekuistego.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

סזמון פותחין הארון.

אִם יוֹסְפִים אֲנַחְנוּ לַעֲמוֹד לְשָׁרֵת בִּשְׁמוֹ, וְכַפַּיִם שָׁטַחְנוּ בְּאֶפֶס אִשֵּׁה לַחְמוֹ, שְׁמַע יְיָ קוֹל עַמּוֹ, אֲשֶׁר חָלַף זְבָחֵמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.

כַּסּוּ שׁוֹמְרֵי הַסַּף, בִּלְתִּי אָרוֹן לִקּוֹב, אֵין קָרְבָּן וְאֵין מוּסָף, וְהַדִּין הָהָר יִקּוֹב, בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן יַעֲקֹב, הָסֵר חַטָּאתוֹ בְּצוֹמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.

ויעבר „A gdy Wiekuisty mimo oblicza się przesunął, zawołał „Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest Miłościwy i Miłosierny, Pobłażliwy i Pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza". Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa. Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili, albowiem Ty o Panie jesteś Dobry, Pełen przebaczenia i Nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

אם [1]) Skoro tak długo stoimy, by służyć Twojemu imieniu i dłonie wyciągamy, acz bez ofiarnych chlebów, zechcij Wiekuisty wysłuchać głosu Swego narodu, który Ci więcej ofiar nie składa.

Zechcij sprawiedliwość wymierzyć Twemu słudze, sprawiedliwość Twemu narodowi Izraelowi, każdemu z osobna wedle jego zasługi.

Znikli kapłanie, stróże progu świątyni, którzy nad arką czuwali, nie masz ani zwykłej ani dodatkowej ofiary. Że zaś przed miłosierdziem i górą się usuwa, toteż rozgrzeszona zostanie wina Jakóba, usunięty w powodu postu jego grzech.

Zechcij sprawiedliwość wymierzyć Twemu słudze, sprawiedliwość Twemu narodowi Izraelowi, każdemu z osobna wedle jego zasługi.

---

[1]) Wiersz akrostychiczny, z akrostychów wynika, że autorem jego jest Efraim Hakatan.

רְאֵה כִּי אָזְלַת בֶּגַע, כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֶרְכִּי, לָמָּה נַפְשִׁי תֵגַע, אַךְ אֶת יְיָ בָּרְכִי, עַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם, כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.

יוֹם סְלִיחָה הֵן הֻקַּם, לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבוֹתֵינוּ, אִם שֻׁלְחָנְךָ רֵיקָם, עֱנוּי נֶפֶשׁ חוֹבוֹתֵינוּ, כָּךְ בָּטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ, בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.

מִפְּנֵי יָד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה, בְּמִשְׁכְּנוֹתָיו וּבְעָרָיו, אֵין זֶבַח וְאֵין מִנְחָה, מֵעֵת מִקְדָּשׁ חָרֵב, נָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו, וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.

הַקְטֹרֶת לְפָנֶיךָ תִּתּוֹף מִלְּתִי כְּמֶרְקַחַת, תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטוֹף, תֵּחָשֵׁב מְלֹא כַף נַחַת, וְלֹא יָמוּת לַשַּׁחַת, וְלֹא יֶחְסַר לַחְמוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.

Spojrzyj, nie ma już odkupienia, za co byśmy mogli odkupić nasze dusze, czy cierpieć za to miałaby moja dusza, która Wiekuistego błogosławi? Za to się Wiekuisty nad Swoimi sługami zlituje, gdy sądzić będzie Swój naród.

Zechcij sprawiedliwość wymierzyć Twemu słudze, sprawiedliwość Twemu narodowi Izraelowi, każdemu z osobna wedle jego zasługi.

Dzień oto nastał przebaczenia, w którym pokutę czynimy. A jakkolwiek stół Twój ofiarny próżny; w zamian za to — obowiązujące utrapienie naszej duszy dajemy. Tobie zawsze ufali nasi ojcowie, ufali, a Ty ich ocalałeś.

Zechcij sprawiedliwość wymierzyć Twemu słudze, sprawiedliwość Twemu narodowi Izraelowi, każdemu z osobna wedle jego zasługi.

Od czasu, gdy wróg swą rękę rozciągnął nad pałacami i miastami Twojemi, nie masz ani ofiary, ani kadzidła, od czasu zburzenia świątyni. Ale Bóg odpłaci Swoim wrogom i rozgrzeszy ziemię Swego narodu.

Zechcij sprawiedliwość wymierzyć Twemu słudze, sprawiedliwość Twemu narodowi Izraelowi, każdemu z osobna wedle jego zasługi.

Oby moje słowo doszło do Ciebie jak wonne kadzidło, a modlitwę, w której biedny się pogroży, racz uważać za wonności siane garściami, uchroń (go) od zagłady i nie odmów chleba.

Zechcij sprawiedliwość wymierzyć Twemu słudze, sprawiedliwość Twemu narodowi Izraelowi, każdemu z osobna wedle jego zasługi.

נִצְּרָה עַל דַּל שְׂפָתַי, כְּנִרְצָה בִּמְלֹא קְמִצוֹ, מִמְּקוֹם תְּפִלַּת אֲבוֹתַי, יִנְעַר שׁוֹאֵל בְּעֵצוֹ, יְקַנֵּא יְיָ לְאַרְצוֹ, וְיַחְמוֹל עַל עַמּוֹ.

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.

סוגרין הארון.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ, לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה, וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

Strzeż moich ust, jak ongi kapłana wraz z jego ofiarą strzegłeś. Z miejsca modlitwy moich praojców, wyrzuć balwochwalców. Wiekuisty ujmie się za Swoim krajem i zmiłuje się nad Swoim narodem

By wymierzyć sprawiedliwość Swemu słudze, sprawiedliwość Swemu narodowi Izraelowi, każdemu o osobna wedle jego zasługi.

אל Pan i Król siedzi na tronie miłosierdzia, kieruje się miłością, odpuszcza grzechy Swego narodu, usuwa je po jednym, pobłaża wielce grzesznikom i odpuszcza winowajcom, łaskę świadczy wobec każdego ciała i duszy i nie odpłaca im wedle ich winy. Panie, który nas uczyłeś wymienić trzynaście Twoich przymiotów, wspomnij dziś dla nas na przymierze trzynastu przymiotów, jako oznajmiłeś w dawnych czasach pokornemu (Mojżeszowi), jako napisane. „I Wiekuisty zszedł w obłoku i stanął tam przy nim", a on (Mojżesz) zawołał po imieniu Wiekuistego.

ויעבר „A gdy Wiekuisty mimo oblicza się przesunął, zawołał Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest Miłościwy i Miłosierny, Pobłażliwy i Pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza". Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa. Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili, albowiem Ty o Panie jesteś Dobry, Pełen przebaczenia i Nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר, כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה, לִשְׁמוֹעַ אֶנְקַת אָסִיר, לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה. אַל תִּנְאַץ לְמַעַן שְׁמֶךָ, אַל תְּנַבֵּל כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. זְכוֹר אַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ.

חזן סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר:

קהל וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ.

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע, פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ, כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדֹנָי שְׁמָעָה, אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי, כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ.

קכר עקידה אלהינו ואלהי אבותינו

אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה קְבוּעָה, בָּהּ אָנוּ נֵאוֹתִים וּמְחֻזָּרִים לְתָבְעָה, מְחִילָה וּסְלִיחָה בִּתְפִלַּת הַיּוֹם רְבוּעָה. גֶּזַע הִלּוּלִים מְאֹד נֶחְמָד לְמַרְאֶה, נִכְשַׁר לְגַבֵּי הַמִּזְבֵּחַ לְהַעֲלוֹתוֹ בְּיִרְאָה, דְּבַר מֶלֶךְ שִׁלְטוֹן

אנא Oby przyszło przed Ciebie błaganie każdego uciskanego, wielkiem Twojem ramieniem puść wolno przeznaczonych na śmierć, wysłuchaj błagania każdego uciskanego, puść wolno na śmierć przeznaczonych, nie opuszczaj ich dla Twego imienia, nie wzgardź nimi dla chwały Twego tronu. Wspomnieć racz na Twoje przymierze z nami, nie rozwiąż go.

סלח Racz tedy odpuścić grzechy temu narodowi dla Twojej wielkiej miłości — jak przebaczałeś ciągle temu narodowi od Egiptu począwszy do dzisiaj, jak powiedziano (w piśmie):

ויאמר „I rzekł Wiekuisty, przebaczam — jak powiedziałeś".

הטה Nachyl Boże ucho Twoje i słuchaj, otwórz Twoje oczy i patrz na nasze spustoszenie i na gród, który Twojem nazwany imieniem. Nie na naszej sprawiedliwości budujemy nasze błaganie do Ciebie, lecz na nieprzebranem Twojem miłosierdziu. Panie wysłuchać racz, Panie przebaczyć zacz, Panie racz się zwrócić (ku nam) i spełnij (naszą prośbę), nie zwlekaj gwoli Sobie, albowiem imieniem Twojem zowie się miasto Twoje i naród Twój.

O ofiarowaniu Izaka.

את הברית [1]) Przymierzu, miłości i przysiędze, złożonej naszemu praojcu Abrahamowi na górze Moria, ufając ponawiamy naszą prośbę i dziś w poczwórnej modlitwie o przebaczenie i odpuszczenie. Umiłowany potomek świętych, oddany został ołtarzowi jako ofiara bojaźni, i acz z zdziwieniem usłyszał starzec rozkaz swego królewskiego władzcy, spiesznie) wy-

[1]) Autorem tego poematu jest Meir ben Izak.

זָקֵן מִשְׁתָּאֶה, סֶגֶל מִצְוָתוֹ שְׁנִיָּה מֵרִאשׁוֹנָה לְהִתְנָאֶה. הִנֵּה לִכְהֻנָּה וּמַלְכוּת לִשְׁתֵּיהֶן זָכָה, עֶדֶף עֲלֵיהֶם שְׂכַר קִימָה וַהֲלִיכָה, וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי מְשֻׁלָּשׁ בִּזְכוּת זָכָה, פְּאֵר הַשְּׁכִינָה מְקוֹם מָרוֹת סוֹכֵכָה. זְכוּת הִשְׁתַּחֲוָיָה עַד כֹּה פְּשָׁטָה, צְבִי לַצַּדִּיק הֲוָרָתוֹ לְשָׁלוֹם לְקַשְּׁטָה, חֲמוּדוֹ כְּהִטְעִין קְרִיאָתוֹ לְרַחֵם הוֹשִׁיטָה, קֵרֵב חִלּוּפָיו וְלֹא מוּחֲלֶפֶת הַשִּׁטָּה. טָהוֹר בָּנָה מִזְבֵּחַ וּמַעֲרָכָה הֶעֱמִיד, רֶגֶל וְיַד עֲקָדוֹ כִּטְלֵה הַתָּמִיד, יַד לַצַּוָּאר בְּמַכְשֶׁרֶת אוֹכְלִין כְּהַצְמִיד, שָׁלִיחַ בִּזְרִיזוּת לְשׁוֹן חִבָּה הֶחֱמִיד. כִּנְבְחַן צַדִּיק בְּצִדְקוֹ מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף, כְּפָרוֹ מִבֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת בִּסְבַךְ מוּקָף, תְּמוּרַת יְחִידוֹ הִתְקָרֵב בִּטְלִיתוֹ תָּקַף, תַּחְתָּיו דָּמוֹ זָרַק וְאֵמוּרָיו זָקַף. מְקוֹם גְּבוּהוֹת לַדּוֹרוֹת הִין עָרַךְ, אָנָּא הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַמְבוֹרָךְ, יְרָאֶה יֵרָאֶה בְּרֹאשׁ בֵּית הַדֶּרֶךְ, יִצְחָק יְחִידוֹ אֶפְרוֹ צָבוּר וּמוּחֲרָךְ. מוֹשִׁיטִים לְשֵׁם זְקֵנָם מִתְפָּאֲרִים בַּאֲבוֹתָם, אַשְׁרֵיהֶם מִי מְטַהֲרָם וּמַעֲבִיר חוֹבָתָם, יוֹצְרָם שֶׁבַּשָּׁמַיִם מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל וְגַאֲוָתָם, רְצוֹנָם יָפִיק לְמַלְאוֹת לְטוֹבָה תַּאֲוָתָם.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב (צד קצט).

konał to drugie przykazanie od pierwszego, ale wyszło mu to na własny pożytek, albowiem uzyskał przez to kapłaństwo i królestwo i jeszcze więcej za to, że nie zwlekał, a że aż trzy dni musiał iść, potrójną sobie zdobył zasługę tak, że blask majestatu nad nim zajaśniał. Że się ukorzył i to mu za zasługę poczytane zostało, tak że ten niezrównany sprawiedliwy mógł powrócić w spokoju i szczęściu. Gdy Abraham na swego ulubieńca kładł drwa, kazał mu wzywać miłosierdzia boskiego, objaśnienia co do treści ofiary mu dając. Aż wreszcie ów jasny zbudował ołtarz, drwa ułożył i ręce i nogi syna związał jak baranowi ofiarnemu i już nóż ofiarny wyciągał ku szyi dziecka, gdy posłaniec w pośpiechu miłościwie mu oznajmił, że z nieba widziano jak wytrzymał próbę swej sprawiedliwości, na innego wskazał barana, zaplątanego w gąszczy i oddawna już przeznaczonego na ten cel. Zamiast swego jedynaka ofiarował Abraham onego barana, który do Abrahamowego płaszcza się przytulił, krew jego pokropił i spalił mięso, z miejsca na wieki Bogu poświęconego wystosował następującą błagalną modlitwę: „Błagam Cię o Panie, którego imię jest wspaniałe i godne pochwał, oby na szczycie tej góry stanął kiedyś wspaniały Twój dom, gdzie zwęglony i spalony miał być jedyny Abrahama syn, Izak". Dlatego Izrael wyciąga rękę w imię swoich praojców i szczyci się swoimi przodkami; Szczęśliwi on (Izrael). Któż go oczyszcza i uniewinnia, to Pan niebios jest ucieczką Izraela i jego dumą, On ziści jego wolę i spełni ku dobremu jego życzenia.

אל מלך znajduje się na str. 189.

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה. אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים, מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד. זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ, פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ, הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ. זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם, אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח. זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ. אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד. זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם, וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם. זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ.

חו״ק **אַל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ.**

חו״ק **חָטָאנוּ צוּרֵנוּ, סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ.**

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר.

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ. עֲשֵׂה

עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ: וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם. רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ. הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ, וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם, מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ, וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ. הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ, כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ. מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב: לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ, אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ, אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ. זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים, וּטְהַרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם.

כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי, וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים.

חזן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם.

קהל אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ, בִּינָה הֲגִיגֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ. אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה, כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ. אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ, כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ. כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אַל תַּעַזְבֵנוּ, וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ, וְאַל תַּכְלִימֵנוּ, וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ, קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ, לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ, הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ, הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵנוּ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ.

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ, וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.

אָנוּ בָנֶיךָ, וְאַתָּה אָבִינוּ.

אָנוּ עֲבָדֶיךָ, וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ.

אָנוּ קְהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ.

אָנוּ נַחֲלָתֶךָ, וְאַתָּה גוֹרָלֵנוּ.

אָנוּ צֹאנֶךָ, וְאַתָּה רוֹעֵנוּ.

אָנוּ כַרְמֶךָ, וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.

אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ, וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ.

אָנוּ רַעְיָתֶךָ, וְאַתָּה דוֹדֵנוּ.
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ, וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ
אָנוּ עַמֶּךָ, וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ.
אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ, וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ.

קו״ה אָנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים, אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ.

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר, יָעַצְנוּ רָע, כִּזַּבְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, נִאַצְנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרַרְנוּ, קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תִּעַבְנוּ, תָּעִינוּ, תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא

שָׁוֶה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ.

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו, וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, וְהֵעָתֶר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ, מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ, וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ, וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ, וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ.

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר, הָרָצוֹן וְהָאוֹנֶס, הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, מָה אָנוּ, מֶה חַיֵּינוּ, מֶה חַסְדֵּנוּ, מַה

צִדְקוֹתֵינוּ, מַה יְּשׁוּעָתֵנוּ, מַה כֹּחֵנוּ, מַה גְּבוּרָתֵנוּ, מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ, וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

ח״ק שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, שַׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ. תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע, תִּמְחֶה פְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן, וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל־כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה.
וְעַל חֵטְא שֶׁ"ל בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע.

וְעַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף.
עַל חֵטְא שֶׁ"ל בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"ח עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת
בֵּית דִּין.

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִים לָנוּ, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִים לָנוּ, כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִים לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִים וִידוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרֹת לַייָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

אַדִּיר וְנָאוֹר, בּוֹרֵא דֹק וָחֶלֶד.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

גּוֹלֶה עֲמוּקוֹת, דּוֹבֵר צְדָקוֹת.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ, וְאֵין זוּלָתוֹ.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

זוֹקֵף כְּפוּפִים, חוֹנֵן דַּלִּים.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

סקילה Ukamienowanie, spalenie, ścięcie lub zadławienie za łamanie przykazań lub zakazów, bądźto że obowiązek ich zachowywania istnieje, (i dziś) lub nie istnieje; — tak za te (grzechy) które są nam znane, jakoteż i za te, które nam nie są znane. Te, które nam są znane, jużeśmy wypowiedzieli przed Tobą, i przyznaliśmy się do nich wobec Ciebie; te zaś, które nam nie są znane, Tobie są znane i wiadome, jako jest powiedziane: „Skrytości są u Wiekuistego Boga naszego, ale co jawne należy do nas i naszych dzieci po wieki, abyśmy wykonywali wszystkie słowa tej nauki".

מי אל כמוך Któż jak Ty o Panie? Wspaniały On i Jasny, Stwórca nieba i ziemi. Któż jak Ty o Panie?

Tajniki odkrywa i sprawiedliwość zwiastuje. Któż jak Ty o Panie?

Pełen wspaniałości w Swym stroju, niema nikogo prócz Niego. Któż jak Ty o Panie?

Podnosi upokorzonych, lituje się nad biednymi. Któż jak Ty o Panie?

טְהוֹר עֵינַיִם, יוֹשֵׁב שָׁמָיִם.
מִי אֵל כָּמוֹךָ.
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, תּוֹמֵךְ תְּמִימִים.
מִי אֵל כָּמוֹךָ.
נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע.
מִי אֵל כָּמוֹךָ.

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ, וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם, וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כָּאָמוּר: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.

On jasnooki, na niebie Jego przybytek. Któż jak Ty o Panie?

W obłokach mieszka, niewinnych popiera. Któż jak Ty o Panie?

Przebacza winę i odpuszcza grzech. Któż jak Ty o Panie?

ככתוב Wszak napisane jest przez Twoich proroków: „Któż o Panie jest do Ciebie podobny, odpuszczasz grzech i przebaczasz winę pozostałej reszcie Twego dziedzictwa, nie zachowujesz na wieki gniewu, albowim w łasce masz upodobanie. Znowu się nad nami zlitujesz, usuniesz nasze winy i wrzucisz w głębiny morza wszystkie nasze grzechy. I wszystkie grzechy Twego narodu, domu Izraela wyrzucisz na takie miejsce, że się o nich, ani nie wspomni, ani nie będzie pamiętało i nigdy nikomu na myśl nie przyjdą. Użycz wierności Jakóbowi i łaski Abrahamowi, jak to z dawna zaprzysiągłeś naszym praojcom".

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców odpuść nasze przewinienia w dniu (sobotnim tym i w dniu) przebaczenia, wymaż i usuń nasze winy i grzechy nasze z przed Twoich oczu jako powiedziane: „Ja, Ja jestem tym, który wymażę twoje winy gwoli Sobie, a grzechów twoich nie wspomnę", i jest dalej

וְנֶאֱמַר: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ, וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי, כִּי גְאַלְתִּיךָ.
וְנֶאֱמַר: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם,
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי
יְיָ תִּטְהָרוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
(וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ
בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר,
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
(הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם,
וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי

powiedziane. „Rozwiałem jako obłok Twoje winy i jak mgłę Twoje grzechy, wróć do mnie albowiem ja Cię wybawię“ — i jest dalej powiedziane: „Albowiem w onym dniu odpuści wam, by was oczyścić z wszystkich waszych grzechów przed Wiekuistym będziecie czystymi“. W sobotę: (Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku). Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (w sobotę: i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, albowiem Ty jesteś Rozgrzeszycielem i Odpuścicielem dla pokoleń Jeszurum od rodu do rodu i prócz Ciebie nie mamy Króla Rozgrzeszyciela i Odpuściciela tylko Ciebie. Bądź pochwalony Wiekuisty Królu, który odpuszczasz i rozgrzeszasz nam nasze winy i winy Swego narodu domu Izraela i usuwasz nasze błędy rok rocznie, Królu nad całą ziemią, który uświęcasz (sobotę i) Izraela i dzień przebaczenia.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu

יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

ק״ה וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם. וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela, narodu Twego.

ותערב Oby Ci miłą była nasza modlitwa, jak całopalenie i ofiara. Proszę zmiłuj się w Twojem nieprzebranem miłosierdziu, przywróć Twój majestat Syonowi i porządek służby Jerozolimie. Oby jeszcze oczy nasze widziały, gdy powrócisz do Syonu w miłosierdziu; tam chcemy Ci służyć w bojaźni, jako za dni dawnych i lat poprzednich.

(Kantor). Bądź błogosławiony Wiekuisty, Tobie Samemu chcemy służyć w trwodze.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia, Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie, Twojej ręce powierzone i za nasze duszy, Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora, z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewyczerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje, Królu nasz po wieki wieków.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פוּרְעָנִיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת, בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:

סֵדֶר דּוּכָן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן, וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

אבינו Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij na Twoje miłosierdzie, powściągnij gniew Twój i odwróć morowe powietrze, miecz, głód, niewolę, zgubę, winę i zarazę, zły przypadek, wszelką chorobę, wszelki spór i wszelką kłótnię, wszelkiego rodzaju dolegliwości, wszelkie złe przeznaczenie i bezpodstawną nienawiść—od nas i wszystkich synów Twego przymierza.

וכתוב Zapisz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy" jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, pobłogosław nas błogosławieństwem, które trzy razy jest wymienione w zakonie, napisanym przez sługę Twego Mojżesza, które wygłaszał Aron i jego synowie kapłanie — święty Twój lud, jako powiedziane:

Błogosławieństwo kapłanów.

ברוך Bądź błogosławiony Wiekuisty Boże, nasz Królu wszechświata, który uświęciłeś nas świętością Arona i nakazałeś nam błogosławić naród Twój, Izraela w miłości.

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
יְיָ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ.
וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ.

יָאֵר. אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה.

יְיָ. יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת.

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי, כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי.
אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא.

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ.

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ, הֱיֵה זְרוֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה.

Oby Ci pobłogosławił. Oby Ci pobłogosławił Wiekuisty z Syonu, Stwórca nieba i ziemi.

Wiekuisty. Wiekuisty Panie nasz, jak wspaniałe jest imię Twoje na całej ziemi.

I oby Cię strzegł. Strzeż mię Panie, albowiem Tobie zaufałem.

Oby rozjaśnił. Oby nas Bóg obdarzył łaską i błogosławił. Oby nam ukazał swoje oblicze, sela'.

Wiekuisty. Wiekuisty, Wiekuisty Panie Miłosierny i Łaskawy, Cierpliwy, Pełen miłosierdzia i prawdy!

Oblicze Swoje. Zwróć się ku mnie i bądź mi łaskawym, albowiem jestem samotny i biedny.

Ku Tobie. Do Ciebie Wiekuisty wznoszę moją duszę.

I oby był Ci łaskawy. Jako oczy niewolników są zwrócone na rękę swych panów, jak oczy służebnicy na rękę swej pani, tak nasze oczy ku Wiekuistemu naszemu Bogu, aż nas ułaskawi.

Oby zwrócił. Otrzymuje się błogosławieństwo od Wiekuistego i łaskę od Pana, Zbawcy, znajdź i Ty łaskę i upodobanie w oczach Boga i człowieka.

Wiekuisty. Wiekuisty, bądź nam łaskawy, w Tobie nadzieję pokładamy, bądź nam pomocą każdego ranka i naszą pomocą w czasie niedoli.

פָּנָיו. אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, בְּיוֹם צַר לִי, הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ, בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי.

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי, הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם.

וְיָשֵׂם. וְשָׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם.

לְךָ. לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ.

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב, אָמַר יְיָ, וּרְפָאתִיו.

אחר הרוכן אומרים הקהל בלחש תפלה זו.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קְדֻשַּׁת חֲסָדֶיךָ וְגֹדֶל רַחֲמֶיךָ, הַפְּשׁוּטִים, וּלְמַעַן טָהֳרַת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתִיּוֹת הַיּוֹצֵא מִפְּסוּקִים שֶׁל־בִּרְכַּת כֹּהֲנִים הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו עַם קְדוֹשֶׁךָ, שֶׁתִּהְיֶה קָרוֹב לִי בְּקָרְאִי לָךְ, וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי נַאֲקָתִי וְאֶנְקָתִי תָּמִיד, כְּשֵׁם שֶׁשָּׁמַעְתָּ אֶנְקַת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתֶּן

Swoje oblicze. Nie odwracaj oblicza Twego odemnie w dniu mej niedoli, nachyl ku mnie Twoje ucho; w dniu wołania spiesznie mi odpowiedz.

Ku Tobie. Oczy moje podnoszę ku Tobie, który mieszkasz na niebie.

I udzielił. Niech synów Izraela nazwie mojem imieniem, a Ja im pobłogosławię.

Ci. Twoja, Wiekuisty, jest wielkość, potęga, świetność, zwycięstwo i wspaniałość, albowiem wszystko, co na niebie i ziemi, jest Twoje. Twoje Wiekuisty jest królowanie i wywyższenie wszelakiej głowy.

Pokoju. Pokój, pokój dla dalekiego i bliskiego, rzecze Wiekuisty, Ja go wyleczę.

Lud odmawia po cichu następującą modlitwę.

יהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty, Boże mój i Boże moich ojców, uczyń dla świętej łaski Twojej i dla Twojego wielkiego i powszechnego miłosierdzia i dla czystości Twego wielkiego, potężnego i wspaniałego imienia, oznaczonego dwudziestu dwiema literami (dla imienia) zawartego w zdaniach błogosławieństwa kapłanów, wypowiedzianego przez Arona i synów jego, twój święty naród. Obyś mi bliskim był, gdy Cię wzywam i wysłuchał zawsze mojej modlitwy, mego westchnienia i biadania tak, jak wysłuchałeś westchnienie Jakóba, Twego ulubieńca, przez pismo

לִי וּלְכָל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ וּפַרְנָסָתֵנוּ בְּרֶוַח וְלֹא בְצִמְצוּם, בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר, בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר, מִתַּחַת יָדְךָ הָרְחָבָה, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ פִּסַּת לֶחֶם לֶאֱכוֹל, וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ, הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם, וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ, וְיִהְיוּ דְבָרַי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדָתֶךָ, כְּשֵׁם שֶׁנָּתַתָּ אֶת־יוֹסֵף צַדִּיקֶךָ, בְּשָׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוֹ אָבִיו כְּתֹנֶת פַּסִּים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאָיו, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלָאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת, וְתַצְלִיחֵנִי בִּדְרָכַי, וְתֵן בְּלִבִּי בִּינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְסוֹדוֹתֶיהָ, וְתַצִּילֵנִי מִשְּׁגִיאוֹת, וּתְטַהֵר רַעְיוֹנַי וְלִבִּי לַעֲבוֹדָתֶךָ וּלְיִרְאָתֶךָ, וְתַאֲרִיךְ יָמַי, (וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) (וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי) בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם. אָמֵן סֶלָה.

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה, אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם, יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב

nazwanego „mężem bez skazy". Zechcij w Twej szczodrości użyczyć mnie i wszystkim duszom mego domu pożywienia i utrzymania w dostatku — a nie w ubóstwie, w sposób godziwy, a nie zakazany, w obfitości, a nie wśród trosk, tak jak dałeś chleb do jedzenia, a odzież do wdziewania naszemu ojcu, Jakóbowi, nazwanemu przez pismo „mężem bez skazy". Pozwól nam znaleźć miłość, upodobanie i łaskę w Twoich oczach i w oczach wszystkich, którzy nas widzą, i oby moje słowa zostały wysłuchane w czasie naszej modlitwy do Ciebie, jakto dozwoliłeś pobożnemu Józefowi, kiedy go ojciec odział w pstrą suknię, znaleźć upodobanie, łaskę i miłosierdzie w Twoich oczach i w oczach wszystkich, którzy go widzieli. Dokonaj na mnie niebywałych, cudownych i dobrych znaków i poszczęść mi na drogach moich. Użycz memu sercu roztropności, rozwagi i rozumu, by móc dochować wszystkich słów nauczanych przez Twój zakon i jego tajemnice. Uchroń mnie od pomyłek i oczyść moje myśli i moje serce dla Twej służby i przedłuż moje dni (i dni mego ojca i mej matki, i dni mojej żony, moich synów i córek) w pełni siły i pokoju amen, sela'!

אדיר Potężny w Swej wysokości, który mieszkasz w mocy, Tyś pokój i imię Twoje pokój. Oby było Twoją wolą, abyś zesłał na nas i na cały Twój naród, dom Izraela, życie i błogosławieństwo ku ochronie pokoju.

שים שלום Użycz pokoju, szczęścia i błogosławieństwa, łaski, miłości i miłosierdzia, nam i całemu Izraelowi, Twojemu narodowi. Pobłogosław nas wszystkich razem, Ojcze nasz, jasnością Twego oblicza. Wszak w jasności Twego oblicza przykazałeś nam Wiekuisty Boże nasz naukę życia i miłość cnoty, sprawiedliwość, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Oby

בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.

וְנֶאֱמַר, כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים. לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ. אֱלֹהִים חַיִּים, כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, כַּכָּתוּב, וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיָי אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם.

פותחין הארון

הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ. אמן

הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ. אמן

הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ. אמן

הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה. אמן

הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ. אמן

הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. אמן

הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ בִּימִין צִדְקֶךָ. אמן

סוגרין הארון

się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i zapisani przez Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi.

ונאמר I jest powiedziane: „Albowiem przezemnie mnożyć się będą dni Twoje i przydane Ci będą lata życia"; zapisz nas ku dobremu życiu. Boże życia zapisz nas do księgi życia, jako napisane: „Wy, którzy trwać będziecie przy Wiekuistym Bogu naszym, wszyscy żyć będziecie, jako dzisiaj".

היום Dziś wzmocnij nas.
Dziś pobłogosław nam.
Dziś wznieś nas.
Dziś pamiętaj o nas ku dobremu.
Dziś wysłuchaj naszego wołania.
Dziś przyjm w miłosierdziu i łasce naszą modlitwę.
Dziś wesprzyj nas łaskawą Twoją prawicą.

קי״ח כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיָן שָׁלֵם, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי, וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים. וְנֶאֱמַר, וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְנֶאֱמַר, וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ. וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם. חזן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

קדיש שלם.

סֵדֶר הוֹצָאַת סֵפֶר הַתּוֹרָה.

כשפותחין הארון אומרים זה.

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ, וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.

כהנים Zechcij nas rychło zaprowadzić uradowanych i wesołych do zupełnie odbudowanej świątyni, jako napisane przez Twoich proroków: „I zaprowadzę ich na Moją świętą górę i uraduję ich w Mojej modlitewni; ich całopalenia i ofiary będą ku upodobaniu na Moim ołtarzu, albowiem Mój dom nazwany będzie domem modlitwy wszystkich narodów". I dalej jest powiedziane: „I rozkazał mi Wiekuisty wykonywać te wszystkie ustawy i uwielbiać Wiekuistego, Boga naszego, aby nam dobrze było przez wszystkie czasy i by nas utrzymać przy życiu jako w dniu dzisiejszym". I dalej jest powiedziane: „I za zasługę to nam będzie poczytane, gdy się będziemy starali wykonywać całe to przykazanie wobec Wiekuistego, naszego Boga, jak nam rozkazał". Oby zasługi, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i spokój dostały się nam w udziele i całemu Izraelowi po wieczyste czasy. Bądź błogosławiony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

ויהי A stało się: gdy ruszyła arka, że powiedział Mojżesz: „Wstań Wiekuisty, a rozproszą się Twoi wrogowie i pierzchną nieprzyjaciele przed Tobą, albowiem ze Syonu wychodzi nauka, a słowo Boże z Jerozolimy".

Niech będzie pochwalony Ten, który dał zakon Swemu narodowi (Izraelowi) w Swojej świętości.

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא, בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ, יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ, וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ, וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין, בְּטִיבוּתָא. וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא, לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל־דִּי לִי, וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא, וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא, אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל־כֹּלָּא, אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל־מַלְכַיָּא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסָגֵידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל־עִדָּן וְעִדָּן, לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא וְלָא עַל־בַּר־אֱלָהִין סָמִיכְנָא, אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא, דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט, וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט, וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט, וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תּוּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא, וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי, וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם.

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו.

קהל לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד, כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ.

רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו

קָדוֹשׁ הוּא. רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

כשמגביהין הס"ת אומרים זה.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַל־פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה.

עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר. דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ, בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד. יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר.

הש"ץ או הקורא יאמר זה.

וְתִגָּלֶה וְתֵרָאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בִּזְמַן קָרוֹב וְיָחוֹן פְּלֵטָתֵנוּ וּפְלֵטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן. הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כֹּהֵן קְרָב יַעֲמֹד (ר"פ כ"פ הכהן). בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ.

ועונין הקהל.

וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם.

קודם קריאת התורה העולה מברך.

בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ.

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

לאחר קריאת התורה העולה מברך.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

קְרִיאַת הַתּוֹרָה לְמִנְחָה יוֹם כִּפּוּר

וקורין ג׳ גברי בפרשת אחרי מות.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ, וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ. אֶת־מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ

לָלֶכֶת בָּהֶם, אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם. וּשְׁמַרְתֶּם
אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם
הָאָדָם וָחַי בָּהֶם, אֲנִי יְהֹוָה. ס לוי אִישׁ אִישׁ
אֶל־כָּל־שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה,
אֲנִי יְהֹוָה. ס עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא
תְגַלֵּה, אִמְּךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ. ס עֶרְוַת
אֵשֶׁת אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה, עֶרְוַת אָבִיךָ הִוא. ס
עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַת־אָבִיךָ אוֹ בַת־אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת
בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ, לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן. ס
עֶרְוַת בַּת־בִּנְךָ אוֹ בַת־בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן,
כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה. ס עֶרְוַת בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ
מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא, לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ.
ס עֶרְוַת אֲחוֹת־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה, שְׁאֵר אָבִיךָ
הוּא. ס עֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה, כִּי שְׁאֵר
אִמְּךָ הִוא. ס עֶרְוַת אֲחִי־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה,
אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דֹּדָתְךָ הִוא. ס עֶרְוַת
כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֵּה, אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה

עֶרְוָתָהּ. ס עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ לֹא תְגַלֵּה, עֶרְוַת
אָחִיךָ הִוא. ס עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֵּה,
אֶת־בַּת־בְּנָהּ וְאֶת־בַּת־בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת
עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה זִמָּה הִוא. וְאִשָּׁה אֶל
אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח, לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ עָלֶיהָ
בְּחַיֶּיהָ. וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ, לֹא תִקְרַב
לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ. וְאֶל־אֵשֶׁת עֲמִיתְךָ לֹא־תִתֵּן
שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע, לְטָמְאָה־בָהּ. וּמִזַּרְעֲךָ לֹא־
תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ, וְלֹא תְחַלֵּל אֶת־שֵׁם
אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה. מפטיר וְאֶת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב
מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה, תּוֹעֵבָה הִוא. וּבְכָל־בְּהֵמָה
לֹא־תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְטָמְאָה־בָהּ, וְאִשָּׁה לֹא־
תַעֲמֹד לִפְנֵי בְהֵמָה לְרִבְעָהּ תֶּבֶל הוּא. אַל־
תִּטַּמְּאוּ בְּכָל־אֵלֶּה, כִּי בְכָל־אֵלֶּה נִטְמְאוּ
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם. וַתִּטְמָא
הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ, וַתָּקִא הָאָרֶץ אֶת־
יֹשְׁבֶיהָ. וּשְׁמַרְתֶּם אַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־

מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה, הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם. כִּי אֶת־כָּל־הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אַנְשֵׁי־הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם, וַתִּטְמָא הָאָרֶץ. וְלֹא־תָקִיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ, כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם. כִּי כָּל־אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה, וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

סֵדֶר הַהַפְטָרָה.

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק.

הפטרה למנחה יום כפור.

וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אֲמִתַּי
לֵאמֹר: קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוֵה הָעִיר
הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ, כִּי־עָלְתָה רָעָתָם
לְפָנָי. וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה
מִלִּפְנֵי יְיָ, וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אָנִיָּה בָּאָה
תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא
עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה. וַיהוָה
הֵטִיל רוּחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־
גָּדוֹל בַּיָּם, וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר.
וַיִּירְאוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל־
אֱלֹהָיו וַיָּטִלוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה
אֶל־הַיָּם לְהָקֵל מֵעֲלֵיהֶם, וְיוֹנָה יָרַד
אֶל־יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם.
וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־
לְּךָ נִרְדָּם, קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוּלַי
יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד. וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה גוֹרָלוֹת
וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְּמִי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ, וַיַּפִּלוּ

ויהי דבר I było słowo Boże do Jony, syna Amitaja, jak następuje: „Wstań i pójdź do Niniwy, do wielkiego grodu i zwiastuj mu, że jego zło doszło i mnie. I wstał Jona, by uciec do Tarsu przed Wiekuistym i zstąpił do Jaffy i znalazł okręt, który wybierał się do Tarsu, zapłacił więc należną zapłatę, wsiadł doń, by się z nimi udać do Tarsu i uciec przed Wiekuistym. Ale Wiekuisty zesłał wielki wiatr na morze — i powstała na morzu wielka burza, a okrętowi groziło rozbicie. I zlękli się żeglarze i wołali każdy do swego Boga, wrzucali tedy sprzęty, które były na okręcie, do morza dla ulżenia sobie, Jona zaś wszedł do wrzętrza okrętu, położył się i zasnął. Wówczas zbliżył się do niego sternik i rzekł: „czegoż spisz, wstań, wezwij Twego Boga, może się Bóg nad nami zlituje i nie zginiemy". Mężowie zaś rzekli jeden do drugiego: „chodźcie i rzućmy losy, byśmy się dowiedzieli z powodu czyjego grzechu (spada) na nas to nieszczęście, rzu-

גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל יוֹנָה. וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו הַגִּידָה־נָּא לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה
הַזֹּאת לָנוּ, מַה־מְּלַאכְתְּךָ וּמֵאַיִן תָּבוֹא
מָה אַרְצֶךָ וְאֵי־מִזֶּה עַם אָתָּה. וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם עִבְרִי אָנֹכִי, וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם
וְאֶת־הַיַּבָּשָׁה. וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה
גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ,
כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא
בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד לָהֶם. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־
נַּעֲשֶׂה לָּךְ וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ, כִּי הַיָּם
הוֹלֵךְ וְסֹעֵר. וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שָׂאוּנִי
וַהֲטִילֻנִי אֶל־הַיָּם וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם,
כִּי יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל
הַזֶּה עֲלֵיכֶם. וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב
אֶל־הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ, כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ
וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם. וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
אָנָּה יְהוָה אַל־נָא נֹאבְדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ
הַזֶּה וְאַל־תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם נָקִיא, כִּי־אַתָּה

cili tedy losy i los padł na Jonę". Oni tedy rzekli: „powiedz nam, czyj grzech spowodował nam to nieszczęście, jakie twoje zajęcie, skąd przychodzisz, jaka twoja ojczyzna i z którego narodu jesteś". On zaś im odrzekł: „Jestem Hebrejem i Wiekuistego, Boga ziemi, ja czczę, który uczynił morze i ląd". I mężowie zlękli się bardzo i rzekli do niego: „cóżeś to uczynił", albowiem ludzie ci poznali, że przed Wiekuistym ucieka, wszak im to powiedział. Oni rzekli tedy do niego: „cóż mamy Ci uczynić, by morze nam ucichło, albowiem morze coraz silniej się burzy". On tedy odparł: „weźcie mnie i wrzućcie do morza, wówczas morze wam ucichnie, albowiem wiem, że z powodu mnie przyszła na was ta burza". Ale ludzie próbowali zawrócić ku lądowi, jednak nie mogli, albowiem morze coraz silniej się burzyło. Wołali tedy do Wiekuistego i rzekli: „prosimy Wiekuisty, nie dozwól nam zginąć z powodu tego człowieka i nie licz nam niewinnie (przelanej) krwi, albowiem to Ty Wiekuisty uczyniłeś

יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ. וַיִּשְׂאוּ אֶת־
יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל־הַיָּם, וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ.
וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה,
וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְּרוּ נְדָרִים. וַיְמַן
יְהוָה דָּג גָּדוֹל לִבְלֹעַ אֶת־יוֹנָה, וַיְהִי
יוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה
לֵילוֹת. וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו,
מִמְּעֵי הַדָּגָה. וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצָּרָה לִי
אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי, מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי
שָׁמַעְתָּ קוֹלִי. וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה בִּלְבַב
יַמִּים וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ
וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ. וַאֲנִי אָמַרְתִּי נִגְרַשְׁתִּי
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, אַךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל־
הֵיכַל קָדְשֶׁךָ. אֲפָפוּנִי מַיִם עַד־נֶפֶשׁ
תְּהוֹם יְסֹבְבֵנִי, סוּף חָבוּשׁ לְרֹאשִׁי.
לְקִצְבֵי הָרִים יָרַדְתִּי הָאָרֶץ בְּרִחֶיהָ
בַעֲדִי לְעוֹלָם, וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיַּי יְהוָה
אֱלֹהָי. בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה
זָכָרְתִּי, וַתָּבוֹא אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי אֶל־

jak chciałeś". Podnieśli więc Jonę i wrzucili go do morza, wtedy morze stanęło w gniewie. Ludzie zaś bali się bardzo Wiekuistego, złożyli Mu ofiarę i poczynili śluby. Wiekuisty przeznaczył wielką rybę, by potknęła Jonę, i pozostał Jona we wnętrzu ryby trzy dni i trzy noce. I modlił się Jona do Wiekuistego Boga swego z wnętrza ryby. I rzekł: „Z ucisku mojego wzywam Wiekuistego i On mi odpowie, z głębi podziemia zwracam się, a Ty wysłuchasz mego głosu. Wrzuciłeś mnie w głębinę, do serca morza, wody mnie otaczają, Twoje fale i nawalnice przeszły nademną, tak, że powiedziałem: „jestem wygnany z przed Twoich oczu, jak będę mógł kiedyś jeszcze oglądać Twój święty pałac? Ogarnęły mnie wody aż do duszy, głębina mnie otacza, łozina podścielona jest pod moją głowę. Do spodu gór zstąpiłem, ziemia (zamknęła) przedemną na wieki swoje czeluści, ale Ty Wiekuisty, Boże mój, wywiedziesz (mnie) żywym z podziemia. Gdy się we mnie moja dusza kurczyła wspominałem Wiekuistego, a moja modlitwa dochodziła do Ciebie, do Twego świętego pałacu.

הֵיכַל קָדְשֶׁךָ׃ מְשַׁמְּרִים הַבְלֵי־שָׁוְא
חַסְדָּם יַעֲזֹבוּ׃ וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־
לָּךְ אֲשֶׁר נָדַרְתִּי אֲשַׁלֵּמָה, יְשׁוּעָתָה
לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לַדָּג, וַיָּקֵא אֶת־
יוֹנָה אֶל־הַיַּבָּשָׁה׃ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־
יוֹנָה שֵׁנִית לֵאמֹר׃ קוּם לֵךְ אֶל נִינְוֵה
הָעִיר הַגְּדוֹלָה, וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה
אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹּבֵר אֵלֶיךָ׃ וַיָּקָם יוֹנָה
וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוֵה כִּדְבַר יְהוָה, וְנִינְוֵה
הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לֵאלֹהִים מַהֲלַךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ וַיָּחֶל יוֹנָה לָבוֹא בָעִיר
מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד, וַיִּקְרָא וַיֹּאמַר עוֹד
אַרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוֵה נֶהְפָּכֶת׃ וַיַּאֲמִינוּ
אַנְשֵׁי נִינְוֵה בֵּאלֹהִים, וַיִּקְרְאוּ־צוֹם
וַיִּלְבְּשׁוּ שַׂקִּים מִגְּדוֹלָם וְעַד־קְטַנָּם׃ וַיִּגַּע
הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוֵה וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ
וַיַּעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו, וַיְכַס שַׂק וַיֵּשֶׁב
עַל־הָאֵפֶר׃ וַיַּזְעֵק וַיֹּאמֶר בְּנִינְוֵה מִטַּעַם
הַמֶּלֶךְ וּגְדֹלָיו לֵאמֹר, הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה

Tych, którzy próżnej nicości strzegą, łaska opuszcza. Ja zaś głosem dziękczynienia ofiarę Ci składam, co ślubowałem, to zapłacę, u Wiekuistego jest pomoc". Na rozkaz Wiekuistego ryba wypluła Jonę na ląd. I było słowo Wiekuistego do Jony poraz wtóry, jak następuje: „Wstań, pójdź do Niniwy, wielkiego grodu i oznajmij mu obwieszczenie, które Ci każę". I powstał Jona i poszedł do Niniwy wedle słowa Wiekuistego, a Niniwe była wielkim grodem Pańskim, wielkości trzech dni drogi. I Jona począł wchodzić do miasta, ile mógł ujść przez jeden dzień i wołał i mówił: „Jeszcze czterdzieści dni, a Niniwe zostanie zburzona". A mieszkańcy Niniwy wierzyli w Boga, ogłosili post i wdziali wory od wielkiego do małego. A gdy ta rzecz doszła do króla Niniwy, powstał ze swego tronu, zdjął z siebie płaszcz, nakrył się worem i usiadł na popiole. Głośno zawodził i rozkazał, by z polecenia króla i jego wielkich, ani ludzie, ani bydło, ani trzoda ani

הַבָּקָר וְהַצֹּאן אַל־יִטְעֲמוּ מְאוּמָה אַל־
יִרְעוּ וּמַיִם אַל־יִשְׁתּוּ׃ וְיִתְכַּסּוּ שַׂקִּים
הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וְיִקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים
בְּחָזְקָה, וְיָשֻׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וּמִן־
הֶחָמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם. מִי־יוֹדֵעַ יָשׁוּב
וְנִחַם הָאֱלֹהִים, וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא
נֹאבֵד. וַיַּרְא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם
כִּי־שָׁבוּ מִדַּרְכָּם הָרָעָה, וַיִּנָּחֶם הָאֱלֹהִים
עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם
וְלֹא־עָשָׂה. וַיֵּרַע אֶל־יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה
וַיִּחַר לוֹ. וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה וַיֹּאמַר אָנָּה
יְהוָה הֲלוֹא־זֶה דְבָרִי עַד־הֱיוֹתִי עַל־
אַדְמָתִי עַל־כֵּן קִדַּמְתִּי לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה,
כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל־חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְנִחָם עַל־הָרָעָה. וְעַתָּה
יְהוָה קַח נָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי, כִּי טוֹב
מוֹתִי מֵחַיָּי. וַיֹּאמֶר יְהוָה הַהֵיטֵב חָרָה
לָךְ. וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקֶּדֶם
לָעִיר, וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֻכָּה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ

owce niczego nie skosztowały, by się nie pasły ani nie piły wody. By się worem pokryli ludzie i bydło i wołali z całej mocy do Boga, by każdy się nawrócił ze swej złej drogi i z nieprawości, która jest w ich rękach. Kto się poczuwa do grzechu, niech się nawróci, wtedy się Bóg zlituje i zaniecha swej zapalczywości i nie zginiemy. Gdy Bóg widział ich uczynki, że wrócili ze złej drogi, zlitował się Bóg nad nieszczęściem, które im zapowiedział i nie sprowadził (go). Ale Jonie to się bardzo nie podobało i zmartwił się. Modlił się więc do Wiekuistego i rzekł: „proszę Wiekuisty, czyż to nie było moje słowo (że Ty przebaczysz), gdym jeszcze był na mojej ziemi, dlatego spieszyłem, by uciec do Tarszisz, albowiem wiem, żeś Ty jest Panem miłosierdzia i miłości, cierpliwy i nieprzebrany w łasce, której odpuszcza zło. A teraz Wiekuisty weź proszę odemnie moją duszę, albowiem lepsza mi śmierć nad życie moje. I rzekł Wiekuisty: „czy mocno się gniewasz?“ Ale Jona wyszedł z miasta i usiadł we wschodniej (części) miasta,

בַּצֵּל עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה מַה־יִּהְיֶה בָּעִיר. וַיְמַן יְהוָה־אֱלֹהִים קִיקָיוֹן וַיַּעַל מֵעַל לְיוֹנָה לִהְיוֹת צֵל עַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מֵרָעָתוֹ, וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקָיוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה. וַיְמַן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר לַמָּחֳרָת, וַתַּךְ אֶת־הַקִּיקָיוֹן וַיִּיבָשׁ. וַיְהִי כִּזְרֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית וַתַּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלָּף, וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקָיוֹן, וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה־לִי עַד־מָוֶת. וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חַסְתָּ עַל־הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ, שֶׁבִּן־לַיְלָה הָיָה וּבִן־לַיְלָה אָבָד. וַאֲנִי לֹא־אָחוּס עַל־נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֶשׁ־בָּהּ הַרְבֵּה מִשְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ וּבְהֵמָה רַבָּה.

gdzie sobie sporządził namiot, pod którego cieniem przebywał, aby zobaczyć, co się stanie w mieście. Wiekuisty Bóg przygotował bluszcz, któryby wyrósł nad Joną, by mu cieniem był nad głową, dla uchronienia go od złej przygody, Jona zaś radował się wielce z powodu bluszczu. Ale gdy zeszła zorza następnego dnia, przygotował Bóg robaczka, który podciął bluszcz aż usechł. I stało się, gdy zeszło słońce, zesłał Bóg palący wiatr wschodni, słońce zaś biło w głowę Jony tak, że zachorzał i prosił o śmierć dla siebie i wołał: „lepsza mi śmierć nad moje życie". I Wiekuisty rzekł do Jony: „czy się mocno martwisz z powodu bluszczu"; na co tenże odrzekł: „mocno się martwię aż do śmierci". Tedy rzekł Wiekuisty: „Ty się litujesz nad bluszczem, nad którym nie pracowałeś, którego nie wypielęgnowałeś, który przez noc urósł i przez noc zginął. A Ja nie miałbym się zlitować nad Niniwą, tym wielkim grodem, w którym jest więcej nad sto dwadzieścia tysięcy ludzi, którzy nie umieją rozróżnić prawicy od lewicy, a bydła tam mnóstwo.

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ, לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ, וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם.

אחר ההפטרה יברך המפטיר ברכות אלו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים, צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם, שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק.

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו.

רַחֵם עַל־צִיּוֹן, כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ.

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ, וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ, עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר, וְלֹא־יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת־כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ, שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מָגֵן דָּוִד.

סֵדֶר הַכְנָסַת סֵפֶר תּוֹרָה.

חזן יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ.

קהל הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ.

(כד) לְדָוִד מִזְמוֹר, לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ. כִּי־הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ, וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ. מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְיָ, וּמִי־יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ. נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב, אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ, וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ, יַעֲקֹב סֶלָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר, יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם, וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה.

*

כשסחוירין הס"ת להיכל אומרים זה:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר, שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל. קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ, אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ. כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק, וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ. בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ, אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ. כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם, תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ. עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר. דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם.

תְּפִלַּת מִנְחָה.

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ.

אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר, מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ,

וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ

לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵיטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה,
מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ, כָּאָמוּר: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה
פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר.
וְנֶאֱמַר: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ, וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי, כִּי גְאַלְתִּיךָ.
וְנֶאֱמַר: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם,
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי
יְיָ תִּטְהָרוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
(וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ
בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר,
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית

יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דֹפִי, הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע, כִּזַּבְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, נִאַצְנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרַרְנוּ, קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תִּעַבְנוּ, תָּעִינוּ, תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן, וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל־כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה.
וְעַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע.

וְעַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף.
עַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין.

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ, אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל, וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה).

אֱלֹהַי, עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי, וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיַּי, קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי, הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד, וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים.

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה, פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

תפלה לשליח צבור בקול.

פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

ברוך Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie Wielki, Potężny i Pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i zapisz nas do księgi żywota gwoli Sobie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo!

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu.

מכלכל Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia. który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ. וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא.

חו״ק אֲמוּנַת אוֹם נוֹטֶרֶת, לְמַעַנְךָ עֲזוֹר לְנִשְׁאֶרֶת, וַעֲקֵדָה רְצֵה נָא כִּקְטֹרֶת, קָדוֹשׁ.

חו״ק יְכַפֵּר וְיִסְלַח, אֵל טוֹב וְסַלָּח, נוֹרָא וְקָדוֹשׁ.

חזן וקהל תְּפִלָּתֵנוּ מִמְּעוֹנוֹת, יְקַבֵּל כְּקָרְבָּנוֹת, הָאֵל קָדוֹשׁ.

חו״ק מִיכָאֵל מִיָּמִין מְהַלֵּל, וְגַבְרִיאֵל מִשְּׂמֹאל מְמַלֵּל, בַּשָּׁמַיִם אֵין כָּאֵל, וּבָאָרֶץ מִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל.

נַעֲרִיצְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קו״ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

ונאמן A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

ימלוך Wiekuisty będzie królował, na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie halleluja'.

A Ty Święty, przebywasz wśród pochwał Izraela o Najdobrotliwszy Panie!

אמונה Wierności Ci dochowuje lud, przeto dla Siebie dopomóż tej resztce, racz przyjąć jej prośbę jak kadzidło, o Święty!

Rozgrzesz i odpuść Panie dobry i Odpuszczający, pełen dostojeństwa i Święty!

Naszą modlitwę przyjm na Twoich wyżynach, jak ofiary, Święty Panie.

Po prawej stronie Michael chwali, a po lewej głosi Gabryel: nie masz Bogu równego w niebiosach, a na ziemi któż jest jak Twój naród Izrael?

נעריצך Uwielbiamy i uświęcamy Cię w sposób świętych Serafów, którzy imię Twoje święcą w świętości jako napisane jest przez Twoich proroków: „I woła jeden do drugiego i mówi":

קדוש „Święty, Święty, Święty jest Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia Jego chwały".

קהל כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ.

ק״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

קהל מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים.

ק״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קהל אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

ק״ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

קהל אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

ככורו Jego chwała napełnia świat, sługi Jego pytają jeden drugiego, gdzie miejsce Jego chwały? Stojący naprzeciw odpowiadają: „Niech będzie pochwalony".

ברוך Niech będzie pochwalony majestat Wiekuistego na każdem miejscu.

ממקומו Oby On z każdego miejsca się zwrócił w miłosierdziu i zlitował się nad narodem, który uznaje, że On jest Jedyny, wieczorem i z rana, każdego dnia i ustawicznie dwa razy dziennie w miłości odmawia:

שמע „Szma". Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny.

אחד Jedyny jest nasz Bóg, On naszym Ojcem, On naszym Królem, On naszym Zbawcą i On ogłosi nam powtórnie w Swojem miłosierdziu wobec wszelkich istot, że On waszym Bogiem.

אני „Ja Wiekuisty jestem waszym Bogiem".

אדיר Wszechmocny Wiekuisty nasz, Panie! jakże potężne jest imię Twoje na całej ziemi! I nad całą ziemią Wiekuisty będzie Królem. W onym dniu będzie Wiekuisty Jedyny i imię Jego jedyne.

ובדברי W Twoich świętych słowach jest napisane jako następuje:

ימלוך „Wiekuisty będzie panował na wieki, Twój Bóg Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja'".

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ, וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ, וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ, בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ, תּוּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ קִדַּשְׁתָּ, נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים.

בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֶׁר, מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע, תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט, וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט, הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן, אֲדוֹנֵנוּ, וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ, וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם לְצֶדֶק דִּינֵנוּ, כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵנוּ.

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ, וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּה כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּה יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

סְלִיחוֹת.

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי בְּרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ, כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ.

הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד, כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם. כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא. הוֹשַׁע יְיָ אֶת עַמְּךָ אֶת שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל.

אלהינו ואלהי אבותינו.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין עוֹמֵד לְפָנֶיךָ בַּעֲתִירָה, כְּאַבְרָהָם אֲשֶׁר חִלָּה פָּנֶיךָ בַּאֲמִירָה, בִּקֵּשׁ לְמַעֵט מֵחֲמִשִּׁים עַד עֲשָׂרָה,

וַיֹּאמֶר לֹא אַשְׁחִית בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין גִּבּוֹר לַעֲשׂוֹת אֲמָרֶיךָ, כְּמֹשֶׁה בֶּן עַמְרָם אֲשֶׁר הָיָה עָנָו בַּחֲצֵרֶיךָ, דִּבֵּר וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרֶךָ,

וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין הָגוּן לְהַמְצִיא תְּרוּפָה, כְּאַהֲרֹן אֲשֶׁר כִּהֵן לְפָנֶיךָ

סלח Przebacz nam Ojcze nasz, albowiem z powodu mnogiej naszej prostoty zbłądziliśmy odpuść nam Królu nasz, albowiem niezliczone są nasze grzechy.

הושיעה Dopomóż Wiekuisty, albowiem ustał pobożny, znikli z pomiędzy ludzi wierni. Oto niemasz sprawiedliwego na świecie, któryby czynił dobrze i nie grzeszył. Dopomóż Wiekuisty Swemu narodowi, resztce Izraela.

אנשי אמונה Znikli ludzie wiary, a nikt nie może stanąć przed Tobą z podobną prośbą jak Abraham, który Cię prosił o przebaczenie i błagał, byś raczył zmniejszyć liczbę pięćdziesięciu (sprawiedliwych) na dziesięć.

„A (Wiekuisty) odrzekł: nie wytępię dla dziesięciu".[1])

Znikli ludzie wiary, a nik tak mężnie nie może wykonać Twoich zleceń jak Mojżesz, syn Amrama, który był najpokorniejszy, mimo że przebywał w pobliżu Ciebie. On rzekł bowiem: „A teraz zechcij im przebaczyć ich grzech, a jeśli tego nie uczynisz, wymaż mnie z Twojej księgi".[2])

I Wiekuisty rzekł: „przebaczam, jak powiedziałeś".

Znikli ludzie wiary, a nikt nie jest w stanie uprosić dla nas pomocy, jak Aron, który sprawował przed Tobą urząd kapłański. Gdy

---

[1]) I ks. Mojż. r. XVIII. 32. [2]) II ks. Mojż. r. XXXII. 32.

לְהַנִּיפָה, וּבְעֵת הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם מִהֵר לְהַתְרִיפָה.

<u>וַיַּעֲמוֹד</u> בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים <u>וַתֵּעָצַר</u> הַמַּגֵּפָה.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין זַךְ לַעֲמוֹד לְצַפְצֵפָה, כְּפִנְחָס אֲשֶׁר קִנֵּא וַיְכַפֵּר עֲלֵי יָפָה, חָרַד וְלָקַח רֹמַח וַיִּדְקוֹר מְנָאֵף וּמְנָאֳפָה.

<u>וַיַּעֲמוֹד</u> פִּינְחָס <u>וַיְפַלֵּל</u> <u>וַתֵּעָצַר</u> הַמַּגֵּפָה.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין טָהוֹר לְצַפְצֵף בִּשְׂפָתַיִם, כְּדָוִד אֲשֶׁר מִיבוּסִי קָנָה מְקוֹם מִקְדָּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם, יָמֵן לְפָנֶיךָ אָנֹכִי חָטָאתִי וְחֹנֵּן כִּפְלַיִם.

<u>וַיַּעֲנֵהוּ</u> יְיָ בָּאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין כּוֹבֵשׁ כַּעַסְךָ לְהַדְמִים, כִּשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָכְמָתוֹ מִכָּל יְצוּרֵי הֲדוֹמִים, לְעֵת בָּנָה זְבוּל עֲנִיתוֹ בְּרֶדֶת הָאֵשׁ מִמְּרוֹמִים.

<u>וַתֹּאכַל</u> הָעוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים.

bowiem wybuchła wśród ludu zaraza, spieszył mu z pomocą.

„I stanął między umierającymi i żywymi, a zaraza ustała".[1])

Znikli ludzie wiary, a nikt nie jest tak godny, by mógł stanąć do modlitwy jak Pinchas, który w swej gorliwości uzyskał dla ludu przebaczenie. zapłonął gniewem, wziął dzidę i przebił grzesznika i grzesznicę.

„A gdy Pinchas stanął do modlitwy, ustała zaraza".[2])

Znikli ludzie wiary, a nikt nie jest tak czysty, by usty swemi mógł (Cię) ubłagać jak Dawid, który nabył miejsce pod świątynię w Jerozolimie od Jewusity. On wyznał przed Tobą swój grzech i ubłagał Cię podwójną pokutą.

Bóg wśród ognia z nieba mu odpowiedział.[3])

Znikli ludzie wiary, a nikt nie może uśmierzyć ani uspokoić Twego gniewu, jak Salomon, którego obdarzyłeś rozumem, jak żadne z pośród wszystkich ziemskich stworzeń. Gdy zbudował świątynię, odpowiedziałeś mu przez zstąpienie ognia z wyżyn.

„Który pożarł całopalenie i ofiary".[4])

---

[1]) III ks. Mojż. r. XVII. w. 12. [2]) IV ks. Mojżesza r. XXV. 8. [3]) II Samuel r. XXIV. 21. [4]) II ks. kronik VII. 1.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין מַאֲמִין בָּךְ לְהַבְטִיחָה, כְּאֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר עָמַד בְּהַר הַכַּרְמֶל לְהַפְצִיחָה, נִזְדַּמְּנָה לוֹ אֵשׁ וַתֹּאכַל אֶת הָעוֹלָה וְהָעֵצִים וְהַמַּיִם לִחֲכָה.

וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין סוֹבֵל כֹּל בְּלֹא עִלָּתָה, כְּדָנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת אוֹתוֹ הִצַּלְתָּ, עֲנִיתוֹ בְּגוֹב אֲרָיוֹת גַּם לְהַרְאוֹתָהּ.

אֱלָהִי שְׁלַח מַלְאֲכֵהּ וּסְגַר פֻּם אַרְיָוָתָא.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין פּוֹנֶה אֵלֶיךָ לְדָרְשָׁהּ, כְּיוֹנָה אֲשֶׁר בָּרַח לָלֶכֶת תַּרְשִׁישָׁה, צָעַק מִמְּעֵי הַדָּגָה וַעֲנִיתוֹ בְּקָדְשָׁהּ.

וַיֹּאמֶר יְיָ לַדָּג וַיָּקֵא אֶת יוֹנָה אֶל הַיַּבָּשָׁה.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין קָרוֹב אֵלֶיךָ נֶפֶשׁ לְשַׁפְּכָה, כַּחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה

Znikli ludzie wiary, a nikt tak w Ciebie nie wierzy, ani ufa, jak Eliau, kiedy stanął na górze Karmel, by Cię ubłagać. Ogień z nieba mu się ukazał i pożarł całopalenie i drwa i pochłonął wodę.

„A było to w porze wieczornej".[1])

Znikli ludzie wiary, a nikt nie znosił tak wszystkiego bez narzekania, jak Dawid, mąż cnotliwy; za to go wybawiłeś i dałeś mu odpowiedź w lwiej jamie, by mu okazać cud.

„Bóg zesłał Swego anioła i zamknął paszczę lwa".[2])

Znikli ludzie wiary, a nikt się do Ciebie w potrzebie nie zwraca, jak Jona, który uciekł, by się udać do Tarszisz. Wołał z wnętrza ryby, a Ty w świętości mu odpowiedziałeś.

„A Wiekuisty kazał rybie wyrzucić Jonę na ląd".[3])

Znikli ludzie wiary, a żadna dusza nie jest Ci tak bliska w modlitwie, jak Chananja, Miszael i Azarja, wobec których uśmierzyłeś

[1]) II księga królów r. III. 20. [2]) Daniel VI. 23. [3]) Jonal. 11.

אֲשֶׁר חֲמָתְךָ בָּם שָׁכְכָה, רוֹמְמוּךָ וְהִצַּלְתָּם וְלֹא נִמְצָא בָהֶם מַכָּה.
וּמִתַּבְנִשִׁין אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא סִגְנַיָּא וּפַחֲוָתָא וְהַדָּבְרֵי מַלְכָּא.

אַנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבָדוּ וְאֵין שׁוֹפֵךְ עֶרְךָ תַּחֲנוּן, כְּנֶאֱמַן בֵּיתְךָ אֲשֶׁר עָמַד וְהִרְבָּה חִנּוּן, תְּרַחֵם עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר נָאַמְתָּ בְּשִׁנּוּן.
קהל יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:
וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ.
וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי

Twój gniew. Oni Ciebie wynosili, a Ty ich ocaliłeś, dlatego nie dotknęła ich żadna plaga.

„I zebrali się namiestnicy, dostojnicy, urzędnicy i doradcy królewscy (by oglądać Twoje cudy)“.[1]

Znikli ludzie wiary, a nikt nie wypowiada przed Tobą swego błagania, jak powiernik Twego domu, który często stawał (przed Tobą) w gorącej modlitwie. Zmiłuj się nad nami, jak niejednokrotnie raczyłeś nam przyrzec. „Wiekuisty, Wiekuisty, Panie Litościwy i Miłosierny“.[2])

אל Pan i Król siedzi na tronie miłosierdzia, kieruje się miłością, odpuszcza grzechy Swego narodu, usuwa je po jednym, pobłaża wielce grzesznikom i odpuszcza winowajcom, łaskę świadczy wobec każdego ciała i duszy i nie odpłaca im wedle ich winy. Panie, który nas uczyłeś wymienić trzynaście Twoich przymiotów, wspomnij dziś dla nas na przymierze trzynastu przymiotów, jako oznajmiłeś w dawnych czasach pokornemu (Mojżeszowi), jako napisane. „I Wiekuisty zszedł w obłoku i stanął tam przy nim“, a on (Mojżesz) zawołał po imieniu Wiekuistego.

ויעבר „A gdy Wiekuisty mimo oblicza się przesunął, zawołał Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest Miłościwy i Miłosierny, Pobłażliwy i Pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza“. Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjmij nas do Twego dziedzictwa. Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili,

[1]) Daniel III. 27. [2]) II ks. Mojż. XXXIV. 6.

פְּשָׁעֵנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵינוּ קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ, וְתוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֵנוּ, וּמִשְׁפָּטֵנוּ כַּצָּהֳרָיִם. אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ, בְּקָרְאֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צִדְקֵנוּ.

אלהינו ואלהי אבותינו.

מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עֶרֶב רְצֵה נָא בְּכוֹשֶׁר, תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ בְּתוֹם וּבְיוֹשֶׁר, בְּקָרְאִי עֲנֵנִי צוּרִי הַיּוֹם וּפְנֵה.

כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה.

רֵיחַ נִיחֹחַ אִמְרֵי פִּי לְפָנֶיךָ צוּר עוֹלָמִים. חֲלָבַי וְדָמִי הַנִּמְעָט בְּצוֹמִי תְּמוּר חֲלָבִים וְדָמִים, קַבֵּל הֶגְיוֹן לִבִּי אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זֶה עֲשֶׂרֶת הַיָּמִים.

כַּחַטָּאת כָּאָשָׁם וְכַמִּנְחָה.

דְּרוֹשׁ נָא בְּיוֹם זֶה דּוֹרְשֶׁיךָ וְהַדְּרֵשׁ לָהֶם בְּנִיב שְׂפָתַיִם, שְׁעֵה לְמַעֲמָדָם וְטַהֲרֵם כַּכֶּסֶף מְזֻקָּק שִׁבְעָתַיִם, וּרְצֵה שִׂיחָתָם כְּשֶׂה אַחַת מִן הַצֹּאן מִן הַמָּאתַיִם.

מִמַּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לַמִּנְחָה.

albowiem Ty o Panie jesteś Dobry, Pełen przebaczenia i Nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

אנא יי' Pozwól Wiekuisty, Boże nieba, by nasza modlitwa zastąpiła przed Tobą kadzidła. Okaż naszą sprawiedliwość jak światło i naszą sprawę jak jasne południe. Racz się przychylić do naszych słów i wniknąć w naszą modlitwę. Gdy Cię wzywamy, odpowiedź nam Sprawiedliwy Boże nasz!

Boże nasz i Boże naszych ojców.

משאת Zamiast dani wieczornej, racz łaskawie przyjąć wyciągnięte (do Ciebie) ręce, oby nasza prosta i szczera modlitwa zastąpiła przed Tobą kadzidła. Gdy Cię wzywam, odpowiedź mi moja Opoko, gdy się dzień chyli ku zachodowi.

Jak niegdyś, gdy Ci składali dań wieczorną synowie Izraela.

Oby wonią kadzideł były przed Tobą słowa moich ust, Opoko światów, oby ubytek moich sił z powodu postu zastąpił tłustą i krwawą ofiarę, przyjm serdeczną moją modlitwę, z którą przez 10 dni do Ciebie się zwracałem.

Jak ofiarę zagrzeszną, jak całopalenie i dań wieczorną.

Zwróć Twe oko, proszę w tym dniu na tych, którzy na Ciebie patrzą, pozwól, by Cię dosięgło błaganie ich ust. Zważaj jak stoją (przed Tobą) i oczyść ich jak srebro siedmiokroć czyszczone i przyjm łaskawie ich modlitwę jak ofiarne koźlę, wybrane z pośród setek z trzody Izraelickiej.

כְּלִיל וְעוֹלָה תְּחִנָּתִי תֵחָשֵׁב וּמִשְׁפָּטִי רִיב תָּרִיב, וְהוֹצֵא כָאוֹר צִדְקִי טֶרֶם יָבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְיַעֲרִיב, שֶׁפֶךְ כַּמַּיִם לִבּוֹ בִּתְפִלָּתוֹ כָּל אִישׁ.
וְהִקְרִיב הַמַּקְרִיב קָרְבָּנוֹ לַיָי מִנְחָה.

יְשֻׁרוּן עַמְּךָ יָשִׁיר חַסְדְּךָ בְּטוּב לֶקַח, הַטֵּה אֵלָיו אָזְנְךָ וּשְׁמַע וְעֵינֶיךָ פְּקַח, וּרְאֵה כִּי טוֹב מִסְתּוֹפֵף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ.
וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה.

בְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֲמָרַי הַאֲזִינָה יָי הֲגִיגִי בִינָה, וְאִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קֶדֶם מְעוֹנָה, וְלָקַחְתָּ מִיָּדִי מִנְחָתִי אֲשֶׁר הֵבֵאתִי לְךָ בִתְחִנָּה.
וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה.

שַׁדַּי לֹא מְצָאנוּךָ שַׂגִּיא כֹחַ לָעֵדָה מִקֶּדֶם קָנִיתָ, אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נַפְשׁוֹ רָצִיתָ, אַךְ יָכִין לִבּוֹ לְפָנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בְּעֵת הַקְרִיב אוֹתָהּ.
וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה.

בִּהְיוֹת מִזְבְּחִי וּמִקְדָּשִׁי עַל מְכוֹנוֹ וּגְבוּלוֹ, הָיוּ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ בִּשְׂעִירִים הָעוֹלִים לְגוֹרָלוֹ, וְעַתָּה בְּאַשְׁמָתֵנוּ לוּ חָפֵץ יָי לַהֲמִיתֵנוּ.
לֹא לָקַח מִיָּדֵנוּ עוֹלָה וּמִנְחָה.

Ofiarę i całopalenie niech zastąpi moja modlitwa. Wywalcz spór z moimi nieprzyjaciółmi. Okaż moją sprawiedliwość jak światło, zanim słońce zajdzie i zanim zmierzch zapadnie, gdy każdy otwiera swoje serce w modlitwie. O tej porze każdy składał swoją ofiarę wieczorną Wiekuistemu, na dań ofiarną.

Naród Twój Jeszurun opiewa Twoję łaskę wedle najlepszej wiedzy. Nachyl ku niemu Twoje ucho i wysłuchaj, a oczy Twoje zwróć i patrz jak chętnie się gromadzą w bramach Twego miłosierdzia.

„I dań Ci składa każdy z tego, co kto posiada“.[1])

W nieprzebranem miłosierdziu Twojem wysłuchaj moich słów Wiekuisty, zważ na moje błaganie. Skoro znalazłem, proszę, łaskę w Twoich oczach Panie, którego tron jest odwieczny, — przyjm z mej ręki moją dań, którą Ci składam w modlitwie.

W czasie gdy dań wieczorną Ci składano.

Wszechmocny, nie znajdujemy nigdzie, byś gwałt stosował wobec gminy, którą Sobie z dawien dawna wybrałeś. Czyto jeden więcej, a drugi mniej okazywał skruchy, przyjmowałeś go, skoro tylko sercem do Ciebie się zwracał z swoją danią, gdy Ci ją składał.

„Jak to tego nauka o wieczornej dani wymaga“.[2])

Gdy jeszcze mój ołtarz i moja świątynia były na swoich posadach i swem miejscu, uzyskano dla nas przebaczenie przez ofiarne koźlęta, losem wybrane. Gdyby zaś teraz z powodu naszych grzechów Wiekuisty nas chciał ukarać,

Nie byłby nam zabrał całopalenia ani ofiarnej dani.

---

[1]) I ks. Mojżesza XXXII. 14. [2]) III Mojż. VI. 7.

תַּחֲנוּנִים יְדַבֵּר עַמְּךָ יְבַקֵּשׁ סְלִיחָה בְּלֵב מַר, הִנּוֹ מִתְיַצֵּב עַל מָצוֹר וְעוֹמֵד עַל הַמִּשְׁמָר, מְחַלֶּה פָּנֶיךָ לְעֵת מִנְחַת עֶרֶב וּמְצַפֶּה כֹּפֶר.

כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה.

יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּנֵה וְעָרֶיהָ מִקָּצֶה, אֲסוּרִים רְצוּצִים פֹּתֵחַ וְלַחָפְשִׁי הוֹצֵא, וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחָתָם כִּימֵי עוֹלָם וְתָשׁוּב וְתִרְצֶה.

עוֹד פְּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה.

נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפוּצוֹת יְהוּדָה לְקַבֵּץ עוֹד יָדְךָ שֵׁנִית תּוֹסִיף, כְּרוֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה בְּנָוֶה טוֹב תְּאַסֵּף, וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּזָּהָב וְכַכָּסֶף.

וְהָיוּ לַיְיָ מַגִּישֵׁי מִנְחָה.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ.

Wśród błagań przemawia Twój naród i prosi z gorzkiem sercem o przebaczenie; oto stoi przed Tobą na straży, czuwa i błaga Cię w porze wieczornej dani i oczekuje przebaczenia.

„Albowiem rzekł: chcę przebłagać go danią“.[1])

Odbuduj Twój gród Jerozolimę i miasta dookoła niej, uwolnij spętanych i uciskanych i wyprowadź nas na wolność. Oby Wiekuistemu miłą była ich ofiara, jak za dawnych dni, wróć i bądź łaskawym.

Zwróć się jeszcze raz ku dani.

Wyciągnij jeszcze raz Twoją rękę, by zebrać rozprószonych Izraela i rozrzuconych Jehudy. Paś ich jak pasterz swoją trzodę, zgromadź na piękną łąkę, oby wrócił Odkupiciel i oczyścił synów Izraela jak złoto i srebro.

By mogli Wiekuistemu składać dań ofiarną.

אל Pan i Król siedzi na tronie miłosierdzia, kieruje się miłością, odpuszcza grzechy Swego narodu, usuwa je po jednym, pobłaża wielce grzesznikom i odpuszcza winowajcom, łaskę świadczy wobec każdego ciała i duszy i nie odpłaca im wedle ich winy. Panie który nas uczyłeś wymienić trzynaście Twoich przymiotów, wspomnij dziś dla nas na przymierze trzynastu przymiotów, jak to oznajmiłeś w dawnych czasach pokornemu (Mojżeszowi), jako napisane. „I Wiekuisty zszedł w obłoku i stanął tam przy nim“, a on (Mojżesz) zawołał po imieniu Wiekuistego.

---

[1]) I ks. Mojżesza roz. XXXII. 21.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל חָי. יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ יְיָ לְאוֹרֶךְ יָמִים. יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו.

חזן סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר:

קהל וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ.

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע, פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ, כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדֹנָי שְׁמָעָה, אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי, כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ.

ויעבר „A gdy Wiekuisty mimo oblicza się przesunął, zawołał „Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest Miłościwy i Miłosierny, Pobłażliwy i Pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza". Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa. Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili, albowiem Ty o Panie jesteś Dobry, Pełen przebaczenia i Nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

אל תבא Nie rzucaj nas na los sądu, albowiem żadne stworzenie nie może być sprawiedliwe przed Tobą. Oby Wiekuisty Bóg nasz był z nami, jak był z naszymi ojcami, oby nas Wiekuisty nie opuścił i nigdy nie porzucił. Oby cześć dla Wiekuistego trwała na wieki, aby się Wiekuisty mógł radować Swojemi stworzeniami.

סלח Racz tedy odpuścić grzechy temu narodowi dla Twojej wielkiej miłości — jak przebaczałeś ciągle temu narodowi od Egiptu począwszy do dzisiaj, jak powiedziano (w piśmie):

ויאמר „I rzekł Wiekuisty, przebaczam — jak powiedziałeś".

הטה Nachyl Boże ucho Twoje i słuchaj, otwórz Twoje oczy i patrz na nasze spustoszenie i na gród, który Twojem nazwany imieniem. Nie na naszej sprawiedliwości budujemy nasze błaganie do Ciebie, lecz na nieprzebranem Twojem miłosierdziu. Panie wysłuchać racz, Panie przebaczyć racz, Panie racz się zwrócić (ku nam) i spełnij (naszą prośbę), nie zwlekaj gwoli Sobie, albowiem imieniem Twojem zowie się miasto Twoje i naród Twój.

קמ עקידה אלהינו ואלהי אבותינו

אֱמוּנִים בְּנֵי מַאֲמִינִים הַנֶּאֱמָנִים בִּבְרִיתֶךָ, בָּאִים לָקוֹד וְלִכְרוֹעַ בְּסִפֵּי חֲצֵרוֹתֶיךָ, גּוֹעִים בִּתְפִלָּה וּמִתְפָּרְקִים בִּבְרִיעָה, דּוֹפְקִים שְׁעָרֶיךָ וְאוֹמְרִים יְיָ שְׁמָעָה. הַמַּקְרִיבִים תִּקְרוֹבֶת מִנְחָה רוּחַ נִשְׁבָּרָה, דִּכְאוּת רוּחַ תַּחַת עוֹלָה תְּמוּרָה, זֶבַח כָּלִיל הַמַּזְכִּירִים עֲקֵדַת מוֹרִיָּה, חֶלְבֵי אִשִּׁים כְּעוֹלַת רְאִיָּה, טְעִינַת עֵצִים אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ נֶעֱמְסָה, יְקוֹד אֵשׁ וּמַאֲכֶלֶת אֲשֶׁר אָב נָשָׂא, כְּפִיפַת יָדַיִם וְרַגְלַיִם אֲשֶׁר עַל הַמַּעֲרָכָה נֶעֱקָדָה, לַהַב בַּרְזֶל וְקוֹפֶץ מְרוּטָה וְחַדָּה, מַאֲכֶלֶת לְקוּחָה וְצַוָּאר לִשְׁחִיטָה פָּשׁוּט, נִתְכַּפָּה סְמִיכָה וּלְקֶרֶץ אָב קָשׁוּט, שָׂמַח הָאָב בִּזְבִיחָתוֹ כְּבַעַל מִשְׁתֶּה בְּנוֹ, עָלַץ הַבֵּן בְּקָרְבָּנוֹ כִּבְחַתְנוּת אַפִּרְיוֹנוֹ, פְּעֻלַּת צִדְקָתָם בֵּינֵיהֶם בְּהַזְכִּירָם לְפָנֶיךָ, צְפוֹן לָהֶם תּוּשִׁיָּתָם וּבְמָגִנְּךָ תָּגֵן חֲנוּנֶיךָ, קַרְנֵי סְבִיכַת אַיִל הַנֶּאֱחָז בְּחוֹרָשִׁים, רְצֵה לְהִנָּתֵן כּוֹפֶר לְעַם קְדוֹשִׁים. שַׁעַת נִיחוֹחוֹ וְנִשְׁבַּעְתָּ לוֹ, תּוֹלְדוֹתָיו לְהַרְבּוֹת וְשַׁעַר אֹיְבָיו לְהַנְחִילוֹ, בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה וּלְבָנָיו יְהִי מַחְסֶה, נִקְרָא שֵׁם

הַמָּקוֹם הַר יְיָ יֵרָאֶה עַל שֵׁם הַמַּעֲשֶׂה. יְדִידָיו הַיּוֹם בַּצַּר וּבְמָצוֹק בְּעָמְדָם, מְעוּדֵי מְתְנַיִם וּכְשׁוּלֵי בִרְכַּיִם וּרְפוֹת יָדָם, נוֹשְׂאֵי לְךָ עֵינַיִם בָּרֵר לֵב מַעֲנָם, זְכוֹר רֵיחַ נִיחֹחַ וְחוֹן רִפְיוֹנָם. וּנְפוּצוֹתֵיהֶם תְּכַנֵּס וְנִדָּחֵיהֶם תְּאֱסֹף, וַאֲבוּדֵיהֶם תְּבַקֵּשׁ, וְנָוֵיהֶם תְּיַשֵּׁב. וְתוֹשִׁיבֵם בֶּטַח וְתַשְׁכִּנֵם שַׁאֲנָן בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל, וְתַמְלִיךְ עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם לְבַדֶּךָ, הֵמָּה יִהְיוּ לְךָ לְעָם, וְאַתָּה תִּהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב (צד רמה).

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה. אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים, מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד. זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ, וּפָקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ, הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ. זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם, אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח. זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ. אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד. זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם, וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם. זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ.

חו״ק אֵל נָא תָשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ.

חו״ק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ, סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ.

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר.

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ: וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם, לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם. רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ, לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ. הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ, וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם, מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ, וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ. הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ, כִּי

תִּדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ. מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר. מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב: לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ, אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ, אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ. זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים, וּטְהַרְתֶּם, מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם.

כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב: וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי, וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי, כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים.

חזן **שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה, חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם.**

קהל **אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ, בִּינָה הֲגִיגֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ, וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ**

לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ. אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ. אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה, כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ. אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ. כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ. כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אַל תַּעַזְבֵנוּ, וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ, וְאַל תַּכְלִימֵנוּ, וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ, לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ, הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ, הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵינוּ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ.

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ, וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.

אָנוּ בָנֶיךָ, וְאַתָּה אָבִינוּ.
אָנוּ עֲבָדֶיךָ, וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ.
אָנוּ קְהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ.
אָנוּ נַחֲלָתֶךָ, וְאַתָּה גוֹרָלֵנוּ.
אָנוּ צֹאנֶךָ, וְאַתָּה רוֹעֵנוּ.
אָנוּ כַרְמֶךָ, וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.
אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ, וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ.
אָנוּ רַעְיָתֶךָ, וְאַתָּה דוֹדֵנוּ.
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ, וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ
אָנוּ עַמֶּךָ, וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ.
אָנוּ מַאֲמִירֶיךָ, וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ.

ק״ח אָנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים, אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ.

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע, כִּזַּבְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, נִאַצְנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרַרְנוּ, קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תִּעַבְנוּ, תָּעִינוּ, תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ.

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו, וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

סְלַח וּמְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, וְהֵעָתֶר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ, מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ, וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ, וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ,

וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ.

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר, הָרָצוֹן וְהָאוֹנֶס, הַגְּלוּיִים וְהַנִּסְתָּרִים, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִים וִידוּעִים, מָה אָנוּ, מֶה חַיֵּינוּ, מֶה חַסְדֵּנוּ, מַה צִּדְקוֹתֵינוּ, מַה יְּשׁוּעָתֵנוּ, מַה כֹּחֵנוּ, מַה גְּבוּרָתֵנוּ, מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ, וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

ת״ק שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע, שַׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ. תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע, תִּמְחֶה פְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן, וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב. אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל־כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל־ עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה.

וְעַל חֵטְא שֶׁ"ל בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע.
וְעַל חֵטְא שֶׁ"ל בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּלְשׁוֹן הָרָע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת.

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֵצַח:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עֹל.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף.
עַל חֵטְא שֶׁ״ל בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד.
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב.
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, סְלַח־לָנוּ, מְחַל־לָנוּ, כַּפֶּר־לָנוּ.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי.

וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״ח עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי.
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין.

סְקִילָה, שְׂרֵפָה, הֶרֶג, וְחֶנֶק, עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה, אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ, כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם, וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: הַנִּסְתָּרֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

מִי אֵל כָּמוֹךָ.

אָדוֹן אַבִּיר, בְּמַעֲשָׂיו כַּבִּיר.
מִי אֵל כָּמוֹךָ.

גּוֹלֶה עֲמוּקוֹת, דּוֹבֵר צְדָקוֹת.
מִי אֵל כָּמוֹךָ.

הַצּוּר תָּמִים, וּמָלֵא רַחֲמִים.
מִי אֵל כָּמוֹךָ.

כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים, לְהַצְדִּיק עֲמוּסִים.
מִי אֵל כָּמוֹךָ.

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ, מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֺן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא. יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּשׁ עֲוֺנֹתֵינוּ, וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ, וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם.

מי אל כמוך Któż do Ciebie podobny, o Panie, potężny Władco niezrównany w Swoich czynach.

Któż do Ciebie podobny?

Głębiny odkrywasz, a sprawiedliwość głosisz.

Któż do Ciebie podobny?

Opoką (nam) jesteś i miłosierdzia pełen.

Któż do Ciebie podobny?

Uśmierzasz gniew, by uniewinnić Twoich wiernych.

Któż do Ciebie podobny?

ככתוב Wszak napisane jest przez Twoich proroków: „Któż o Panie jest do Ciebie podobny, odpuszczasz grzech i przebaczasz winę pozostałej reszcie Twego dziedzictwa, nie zachowujesz na wieki gniewu, albowim w łasce masz upodobanie. Znowu się nad nami zlitujesz, usuniesz nasze winy i wrzucisz w głębiny morza wszystkie nasze grzechy. I wszystkie grzechy Twego narodu, domu Izraela wyrzucisz na takie miejsce, że się o nich, ani nie wspomni, ani nie będzie pamiętało i nigdy nikomu na myśl nie przyjdą. Użycz wierności Jakóbowi i łaski Abrahamowi, jak to z dawna zaprzysiągłeś naszym praojcom".

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה,
מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ, כָּאָמוּר: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה
פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
וְנֶאֱמַר: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ, וְכֶעָנָן
חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי, כִּי גְאַלְתִּיךָ.
וְנֶאֱמַר: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם,
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי
יְיָ תִּטְהָרוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ)
קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ.
(וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ
בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ
בֶּאֱמֶת, כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר,
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית

יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פּוּרְעָנִיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

היו אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב

בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא׃

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן׃

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃ קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

תְּפִלַּת נְעִילָה.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו.

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד.

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ, וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ, וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר. דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ. הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה. וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ, וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה. זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ, וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ. חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ, אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד. טוֹב יְיָ לַכֹּל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ. לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו, וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ. מַלְכוּתְךָ, מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים, וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר. סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים, וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים. עֵינֵי־כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם

Modlitwa końcowa.

אשרי יושבי Błogo tym, którzy przebywają w Twoim domu; wiecznie Cię mogą chwalić, sela'. Błogo narodowi, któremu tak jest, błogo narodowi, któremu Wiekuisty jest Bogiem.

(Ps. CXLV). Hymn Dawida. Wynoszę Cię mój Boże, mój Królu, wiecznie chcę błogosławić imię Twoje. Codziennie chcę Cię błogosławić i po wsze czasy wychwalać Twoje imię. Wielki jest Wiekuisty i wielce godny chwały, a wielkość Jego jest niezbadana. Pokolenie pokoleniu wychwala Twoje czyny i głosi Twoją potęgę. Toż i ja głosić chcę potężny blask Twojej wspaniałości i słowa Twoje cudów pełne. Twoje dziwy głoszą Twoją moc, a ja chcę opowiadać Twoją wielkość. One przypominają Twoją nieprzebraną dobroć i Twoją sprawiedliwość opiewają. Litościwy i Miłosierny jest Wiekuisty, Cierpliwy i Wielki w łasce. Dobry jest Wiekuisty dla wszystkich, a miłosierdzie Jego nad wszystkiemi Jego stworzeniami. Dziękują Ci, Wiekuisty, wszystkie Twoje stworzenia, a Twoi pobożni błogosławią Ciebie. By oznajmić synom Adama Twoją potęgę i wspaniałą moc Twego królestwa. Twoje królestwo jest królestwem wszystkich światów, a Twoja władza jest nad każdem pokoleniem. Wiekuisty wspiera wszystkich upadających i podnosi wszystkich schylonych. Oczy wszystkich zwracają się do Ciebie, a Ty im dajesz

בְּעִתּוֹ. פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ, וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן. צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו, וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו, לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת. רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו, וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד. תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי, וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ, מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב, נְאֻם יְיָ. וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זַרְעֲךָ, וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּמְקַבְּלִין דֵּין מִן דֵּין, וְאָמְרִין קַדִּישׁ, בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עִלָּאָה בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ, קַדִּישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתֵּהּ, קַדִּישׁ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ צְבָאוֹת מַלְיָא כָל אַרְעָא זִיו יְקָרֵהּ. וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ, וָאֶשְׁמַע אַחֲרַי

pożywienie w swoim czasie. Otwierasz Twoją rękę i nasycasz do woli wszelkie stworzenie. Sprawiedliwy jest Wiekuisty we wszystkich czynach Swoich. Bliski jest Wiekuisty wszystkim, którzy Go wzywają, wszystkim którzy Go wzywają w szczerości. Czyni wolę tych, którzy Go czczą, ich błagania wysłucha i im pomaga. Wiekuisty strzeże wszystkich, którzy Go miłują, wszystkich zaś bezbożników wytępia. Chwałę Wiekuistego niech głoszą usta moje i niech wychwala wszelkie stworzenie święte imię Jego na wieki wieków. A i my chwalmy Boga odtąd i na wieki Halleluja'.

ובא לציון I przyjdzie dla Syonu wybawca i ku nawróconym grzesznikom od Jakóba rzecze Wiekuisty: „A Ja — oto moje przymierze z nimi, mówi Wiekuisty. Duch mój, który jest na tobie i słowa moje, które włożyłem w usta twoje, nie powinny ustąpić z twoich ust, ani z ust twego potomstwa, ani z ust potomstwa twego potomstwa, mówi Wiekuisty, odtąd i na wieki. A Ty Najświętszy zasiadasz wśród pochwał Izraela. I jeden woła do drugiego i mówi: „Święty, Święty, Święty Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia Jego chwały". A jeden stojąc naprzeciw drugiego, mówi: „Święty, na najwyższych niebiosach, tam na górze jest dom Jego Majestatu, Święty na ziemi, dziele Swej potęgi, Święty na wieki wieków, jest Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia blasku Jego świetność". I uniósł mnie duch i usłyszałem za sobą odgłos wiel-

קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּנְטָלַתְנִי רוּחָא, וּשְׁמָעִית בַּתְרַי קַל־זִיעַ סַגִּיא, דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין, בְּרִיךְ יְקָרָא דַייָ מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתֵּהּ. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאֵים לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שָׁמְרָה־זֹּאת לְעוֹלָם, לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ, וְהָכֵן לְבָבָם אֵלֶיךָ. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ, וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח, וְרַב חֶסֶד לְכָל־קוֹרְאֶיךָ. צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם. בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה. יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה. יְיָ צְבָאוֹת, אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ. יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ.

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיָשֵׂם

kiego szumu „niech będzie pochwalony majestat Wiekuistego z miejsca Swego pobytu“; i uniósł mnie duch i usłyszałem za sobą głos „niech będzie pochwalony Majestat Wiekuistego z miejsca Swego pobytu. Wiekuisty będzie panował na wieki wieków; Wiekuistego królowanie ostoi się po wszewieki. Wiekuisty jest Bogiem Abrahama, Izaka i Izraela, naszych ojców, dochowaj nam tego na wieki jako pragnienie myśli i serca Twego narodu i skieruj ich serca ku Sobie. Wszak On miłosierny przebacza winy i nie wytraca i częstokroć odwraca Swój gniew i nie wznieca całej Swej zapalczywości, albowiem Tyś Panem dobrym i Przebaczającym i Miłościwym wszystkim, którzy Ciebie wzywają. Twoja sprawiedliwość trwa po wieki i Twoja nauka jest prawdziwa. Prawdę nadałeś Jakóbowi, okazywałeś Abrahamowi łaskę, którą zaprzysiągłeś naszym praojcom z dawien dawna“. Bądź pochwalony Panie, któryś nam na każdy dzień przeznaczył obowiązki, Panie naszego zbawienia, sela'. Wiekuisty zastępów z nami, twierdzą nam Bóg Jakóba, sela'. Wiskuisty zastępów błogo jest człowiekowi, który Tobie zaufa. Wiekuisty dopomóż, Królu odpowiedz nam, gdy do Ciebie wołamy.

Niech będzie pochwalony nasz Bóg, który nas stworzył na Swoją chwałę i oddzielił nas od błąkających się i dał nam naukę prawdy, wieczne życie w nas wszczepił, oby On otworzył nasze serce dla Swej nauki, oby nam

בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה, וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה, לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם, יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ. בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ, וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ. בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד, כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים. וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְיָ. יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר.

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ, שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵֽלָּא וּלְעֵֽלָּא מִן כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחָמָתָא. דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

w nasze serce zaszczepił miłość i szacunek ku Sobie, abyśmy czynili Jego wolę i służyli Mu sercem całem, abyśmy się darmo nie trudzili i aby nasze urodzenie nie było bezcelowe. Oby było wolą Twoją, Wiekuisty, Boże nasz i Boże naszych ojców, abyśmy przestrzegali Twoich ustaw na tym świecie, abyśmy godnymi się stali dożyć, obaczyć i odziedziczyć szczęście i błogosławieństwo za czasów Mesyasza i przyszłego życia. Aby chwała Cię opierała i nie zamilkła; Wiekuisty, mój Boże, po wieki będę Cię chwalił. Szczęsny jest mąż, który zaufa Wiekuistemu, któremu Bóg będzie ucieczką; ufajcie Wiekuistemu wiecznie, albowiem w Jah Wiekuistym jest opoką światów. Toteż Tobie ufają ci, którzy mają Twoje imię, a Ty nie opuszczasz Tych, którzy Ciebie szukają, Wiekuisty. Wiekuisty tego chce, dla Swej Sprawiedliwości kazał wywyższać i uświętnić zakon.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen! Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków. Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen!

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ.
אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְחָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר, מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

אדני Panie mój, otwórz moje wargi, a usta moje niech głoszą chwałę Twoją.

ברוך Bądź pochwalony, Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie Wielki, Potężny i Pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i przyznacz nas w księgę żywota dla Siebie o Boże życia, Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo!

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu.

מכלכל Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty Panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ,

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń.

ונאמן A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

אתה קדוש Tyś święty, a imię Twoje święte a święci chwalą Cię co dnia, sela'.

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń, Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne nad wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją, błogą nadzieję tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask

וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ, וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ־פִּיהָ, וְכָל־הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ

jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcow rychło za dni naszych.

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

ותמלוך A Ty Wiekuisty Sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „Będzie panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie, z pokolenia w pokolenie. Halleluja."[1])

קדוש Ty jesteś Święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „Wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską".[2]) Bądź pochwalony Wiekuisty, Święty Królu!

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni na świętość i odoczynek, ten dzień) przebaczenia, dla odpuszczenia, rozgrzeszenia i przebaczenia, aby nam odpuścić w nim wszystkie nasze przewinienia (w miłości), jako świętą zjawę na pamiątkę wyjścia z Egiptu.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, niech się wzniesie, dojdzie i dosięgnie Cię, niech się ukaże, niech łaskawie będzie przyjęta, wysłuchana i uwzględniona pamięć i myśl o nas i pamięć o naszych ojcach i pamięć o Messyaszu, potomku Dawida, Twego sługi i pamięć o Jerozolimie, Twoim świętym grodzie i pamięć o całym narodzie Twoim — domu Izraela ku zbawieniu dobremu, życzliwości, łasce i miłosierdziu, ku życiu i pokojowi w tym dniu przebaczenia. Wspomnij o nas Wiekuisty Boże nasz w nim dla dobra i pamiętaj o nas w nim ku błogosławieństwu i dopomóż nam w nim ku życiu. Słowem zaś pomocy i miłosierdzia osłoń nas i zlituj się nad nami. Zmiłuj się nad nami i dopomóż nam gdyż do Ciebie są oczy nasze (zwrócone), albowiem Ty jesteś Panem, Królem litości i miłosierdzia.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כָּאָמוּר: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־אֶזְכֹּר. וְנֶאֱמַר: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ, וְכֶעָנָן חַטֹּאותֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי, כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם, לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת, כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców odpuść nasze przewinienia w dniu (sobotnim tym i w dniu) przebaczenia, wymaż i usuń nasze winy i grzechy nasze z przed Twoich oczu jako powiedziane: „Ja, Ja jestem tym, który wymażę twoje winy gwoli Sobie, a grzechów twoich nie wspomnę“, i jest dalej powiedziane. „Rozwiałem jako obłok Twoje winy i jak mgłę Twoje grzechy, wróć do mnie albowiem ja Cię wybawię“ — i jest dalej powiedziane: „Albowiem w onym dniu odpuści wam, by was oczyścić z wszystkich waszych grzechów przed Wiekuistym będziecie czystymi“. W sobotę: (Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku). Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci i uraduj nas Twoją pomocą (w sobotę: i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by, Ci mogło szczerze służyć, albowiem Ty jesteś Rozgrzeszycielem i Odpuścicielem dla pokoleń Jeszurum od rodu do rodu i prócz Ciebie nie mamy Króla Rozgrzeszyciela i Odpuściciela tylko Ciebie. Bądź pochwalony Wiekuisty Królu, który odpuszczasz i rozgrzeszasz nam nasze winy

יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל־ נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־ עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

i winy Swego narodu domu Izraela i usuwasz nasze błędy rok rocznie, Królu nad całą ziemią, który uświęcasz (sobotę i) Izraela i dzień przebaczenia.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela, narodu Twego.

ותחזינה Oby oczy nasze widziały jak powrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, który zwróci Syonowi Swoją świetność.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia, Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie, Twojej ręce powierzone i za nasze duszy, Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora, z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewyczerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje, Królu nasz po wieki wieków.

וַחֲתוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

וחתום Przyznacz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy" jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

שים שלום Użycz pokoju, szczęścia i błogosławieństwa, łaski, miłości i miłosierdzia, nam i całemu Izraelowi, Twojemu narodowi. Pobłogosław nas wszystkich razem, Ojcze nasz, jasnością Twego oblicza. Wszak w jasności Twego oblicza przykazałeś nam Wiekuisty Boże nasz naukę życia i miłość cnoty, sprawiedliwość, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Oby się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i przyznaczeni przez Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, oby doszła do Ciebie nasza modlitwa; nie ukrywaj się przed naszem błaganiem. Nie jesteśmy ani tak zuchwałymi, ani tak zatwardziałymi, byśmy w obliczu Twojem Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców mieli powiedzieć: „sprawiedliwi jesteśmy i nie grzeszyliśmy", lecz owszem my grzeszyliśmy.

אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע, כִּזַּבְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, נִאַצְנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרַרְנוּ, קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ, שִׁחַתְנוּ, תִּעַבְנוּ, תָּעִינוּ, תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ.

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו, וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ.

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ, וּתְקַבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר

אשמנו Błądziliśmy, sprzeniewierzyliśmy się, grabiliśmy, bluźniliśmy, wprowadzaliśmy w błąd i potępialiśmy, byliśmy hardzi, popełnialiśmy gwałt, zmyślaliśmy fałsz. Radziliśmy źle, kłamaliśmy, szydziliśmy, odpadliśmy, pogardzaliśmy, odstąpiliśmy, niesprawiedliwieśmy czynili, zawiniliśmy, nienawidziliśmy, byliśmy krnąbrni, źle czyniliśmy, niszczyliśmy, pogardzaliśmy, krzywo szliśmy, kusiliśmy.

סרנו Odstąpiliśmy od Twoich przykazań i Twoich dobrych ustaw bez korzyści dla nas. Toteż Ty sprawiedliwy we wszystkiem, co nas spotkało, albowiem Ty prawdę czynisz, a po naszej stronie wina.

הרשענו Do grzechu nakłanialiśmy i sami grzeszyliśmy, dlatego nie będziemy zbawieni. Daj tedy naszemu sercu wolę do opuszczenia grzesznej drogi i przyspiesz nam zbawienie, jako napisane przez Twoich proroków: „Zły niech opuści swoją drogę, a mąż występny swe zamiary i powróci do Wiekuistego — tedy On się nad nim zlituje, — i do naszego Boga niech wróci, albowiem On często i wiele odpuszcza".

אתה נותן Ty rękę podajesz grzesznikom, a prawica Twoja wyciągnięta, by przyjąć nawróconych. Ty, Wiekuisty Boże nasz, nauczyłeś nas (w Twym zakonie), jak mamy wyznawać nasze grzechy, by ręce nasze zaniechały wszelkiej nieprawości, obyś nas zupełnie przed Tobą skruszonych raczył przyjąć, jak gdybyśmy Ci składali ofiary i wonne kadzidła, które prze-

אָמַרְתָּ, אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמָתֵנוּ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ מַה צִּדְקוֹתֵינוּ מַה יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ, וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן, כִּי הַכֹּל הָבֶל.

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ, וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ, כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה תִּפְעָל, וְאִם יִצְדַּק מַה יִּתֶּן לָךְ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (צוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, קֵץ וּמְחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים

kazałeś. Ofiary za nasze winy musiałyby być bez końca, a wonne kadzidła za nasze błędy niezliczone, ale Ty wiesz, że naszym końcem robak i proch, dlatego nam tyle przebaczasz. Czem my, czem życie nasze, czem miłość nasza, czem nasza sprawiedliwość, czem nasza pomoc, czem nasza siła, czem nasza moc, albo co możemy Ci powiedzieć (na nasze uniewinnienie), Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców? Wszak wszyscy bohaterowie są niczem przed Tobą, — a mężowie sławy jakby nie istnieli. Mędrcy są jakby bez wiedzy, a rozumni jakby byli pozbawieni rozumu, albowiem większość ich dzieł jest marna, a dni ich życia niczem nie są przed Tobą i w niczem człowiek nie jest lepszy od zwierzyny, albowiem wszystko jest marne.

אתה הבדלת A przecież od początku wyróżniłeś człowieka i uznałeś go za godnego, by stanął przed Tobą. Albowiem, któż może Ci powiedzieć „co czynisz?" Albo gdy człowiek jest sprawiedliwy, cóż on Ci daje? I nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień rozgrzeszenia dla położenia końca i przebaczenia nam wszystkich naszych grzechów. Aby ręce nasze zaniechały wszelkich nieprawości, abyśmy do Ciebie wrócili i wykonywali z całem sercem postanowienia Twojej woli. Ty zaś w Twojem nieprzebranem miłosierdziu zmiłuj się nad nami, al-

רַחֵם עָלֵינוּ, כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר, דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ, קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב. וְנֶאֱמַר, יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ, וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו, וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ, וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ. וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב, וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים, וְאֵין אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם, שֶׁנֶּאֱמַר, אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה, אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע, כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה, שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים, וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנֶאֱמַר, הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה, הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה. וְנֶאֱמַר, כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת, נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִֹה, וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה).

אֱלֹהַי. עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי, וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי, קַל וָחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן

bowiem nie masz upodobania w zagubie świata, jako jest napisane: „Szukajcie Wiekuistego, a znajdziecie Go, wołajcie Go, gdyż jest blizkim"; a dalej jest powiedziane: „Niechaj zły opuści swoją drogę, a nieprawy mąż swoje zamiary i zwróci się ku Wiekuistemu, a On się nad nim zlituje. I do Boga naszego (niech się zwróci), albowiem On częstokroć przebacza[1])". Wszak to Ty Boże przebaczenia jesteś Miłosierny i Litościwy, Cierpliwy i Nieprzebrany w łasce i prawdzie, i wiele świadczysz dobrego, a upodobanie masz w skrusze złych i nie pragniesz ich zguby, jako jest powiedziane: „Powiedz im, jakom Żyw — rzecze Pan Bóg. Czyż ja żądam śmierci złego, czy też jego skruchy, by żył? Wróćże ze złych twych dróg, bo pocóż masz umrzeć, domu Izraela". I dalej jest powiedziane: Czy Ja żądam śmierci złego, rzecze Pan Bóg, czy też tylko nawrócenia dróg jego, by żył?" I dalej jest powiedziane: „Wszak ja nie żądam śmierci człowieka, rzecze Pan Bóg, wróćcie tylko, a będziecie żyli". Zaiste Ty jesteś Oczyszczicielem Izraela, Ty jesteś Odkupicielem grzechów dla szczepów Jeszuron w każdem pokoleniu, a prócz Ciebie nie mamy króla, któryby odpuszczał i oczyszczał jak Ty.

אלהי Boże mój, dopóki nie zostałem stworzony, nie byłem niczem, a teraz kiedym został stworzony jestem, jakbym nie był. Prochem jestem za życia, a cóż dopiero po mojej śmierci. Otóż jestem przed Tobą, jakby naczynie jakie — pełen wstydu i sromu. Oby

[1]) Jezajasz LVI. 6—8.

מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד, וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים.

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע, וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה, פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי, וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ, לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת.

było wolą Twoją Wiekuisty Boże mój i Boże moich ojców, bym więcej nie grzeszył, a co zgrzeszyłem zetrzyj w Twojem nieprzebranem miłosierdziu, ale nie przez cierpienia i zgubne choroby.

אלהי Panie strzeż mego języka od złego, a moich warg od obłudnej mowy. Obym wobec tych, co mi złorzeczą mógł milczeć, obym mógł wobec każdego być (skromny), jak proch. Otwórz moje serce dla Twej nauki, oby moja dusza lgnęła do Twoich przykazań; zniwecz rychło zamiar tych wszystkich, którzy knują przeciw mnie zło i unicestwij ich postanowienia. Uczyń to dla imienia Twego, uczyń dla Twojej prawicy, uczyń dla Twojej świętości, uczyń dla Twojej nauki, by ocaleni zostali Twoi ulubieńcy. Dopomóż mi prawicą Twoją i odpowiedz mi.

יהיו Oby Ci się podobały słowa moich ust i myśli mego serca Wiekuisty, moja Opoko i mój Zbawco.

Oby Sprawca pokoju na wyżynach zesłał pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

יהי רצון Oby było wolą Twoją Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, aby odbudowana została świątynia rychło za dni naszych; daj nam udział w Twojej nauce, abyśmy Ci służyć mogli w bojaźni, jak za dni poprzednich i lat dawnych. Oby Wiekuisty znowu sobie upodobał dań ofiarną Judy i Jerozolimy, jak za dni poprzednich i lat dawnych.

תפלה לשליח צבור בקול.

פותחין הארון.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת, וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים, וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים, אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים, לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים.

קהל אָב יְדָעֲךָ מִנֹּעַר, בְּחַנְתּוֹ בְּעֶשֶׂר בַּל עֲבוּר בְּרֹאשׁ תַּעַר, חזן גֶּשׁ לְחַלּוֹתְךָ כְּנַעַר וְלֹא כְבַעַר, דִּגְלָיו לָבֹא בְּזֶה הַשַּׁעַר.

קהל אֱמוּנִים גָּשׁוּ לְנַצְּחָךְ אָיוֹם, נֶצַח כָּל הַיּוֹם, חזן עֲבוּר כִּי פָנָה יוֹם, גּוֹנְנֵנוּ בְּצֶדֶק יוֹשֵׁב כְּחוֹם הַיּוֹם.

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְחָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, Boże Abrahama, Boże Izaka i Boże Jakóba, Panie Wielki, Potężny i Pełen majestatu, Panie Najwyższy, który świadczysz zbawienne łaski i Władcą jesteś wszystkiego, co pamiętasz o miłości ojców i sprowadzisz zbawcę dla dzieci ich dzieci dla imienia Swego w miłości.

מסוד W myśl rady mędrców i znawców i wedle uczonego zdania rozumnych, chcę otworzyć moje usta do modlitwy i błagania, by uprosić i ubłagać Króla odpuszczającego i przebaczającego grzechy.

אז ידעך Od wczesnej młodości poznał Cię praojciec nasz, którego dziesięć razy doświadczyłeś, a który ani na włos nie odstąpił od prawa. Dzieckiem będąc jeszcze modlił się do Ciebie rozsądnie, a Ci, co do Twojej chorągwi należą, pragną przez tą samą co On wejść bramę.

Twoi wierni przystąpili, aby Cię dzisiaj uwielbić o Najpotężniejszy i cały dzień wytrwali, a że dzień już chyli się ku zachodowi, przeto weź nas w Twoją opiekę dla sprawiedliwości tego, który oczekiwał gości w skwarze słonecznym.

זכרנו Wspomnij nas ku życiu, Królu, który masz upodobanie w życiu i przyznacz nas w księgę żywota dla Siebie o Boże życia.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מָגֵן אַבְרָהָם.

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

קהל הַנִּקְרָא לְאָב זֶרַע, וְנִפְנָה לָסוּר מִמּוֹקְשֵׁי רָע, חזן זָעַק וְחִנֵּן וְשִׂיחָה לֹא גָרַע, חָסַן בְּרָכָה בַּאֲשֶׁר זָרַע.

קהל יָהּ שִׁמְךָ בָּנוּ יֶעֱרַב, וְיִשְׁעֲךָ לָנוּ תְקָרֵב, חזן גְּאַל נָא מִקֶּרֶב, הַחֲיֵנוּ בְּטַל כְּשֶׂה לִפְנוֹת עָרֶב.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

מלך Królu, Podporo, Zbawco i Tarczo.

ברוך Bądź pochwalony Wiekuisty, Tarczo Abrahama!

אתה Tyś bohaterem po wieki mój Panie, ożywiasz zmarłych i niewyczerpany jesteś w zbawianiu.

מכלכל Utrzymujesz żywych w łasce, ożywiasz zmarłych w niewyczerpanem miłosierdziu, podpierasz upadających, leczysz chorych, uwalniasz związanych i dotrzymujesz Swej wierności śpiącym w prochu. Kto jest jak Ty Panem potężnym i kto Tobie dorównuje Królu, który uśmiercasz i ożywiasz i każesz kwitnąć zbawieniu?

הנקרא Ten, który ojca Swego dziwym był synem (Izak), a mijał i unikał sideł złego, wołał, modlił się i nie ustawał w błaganiu. To też błogosławieństwo spływało hojnie na wszystko co siał.

Panie, oby Twoje imię nad nami zabłysło, oby nas spotkała Twoja pomoc, wybaw nas rychło i ożyw nas rosą Twoją jako tego, który z wieczora zwykł się był do Ciebie modlić (Izaka).

מי כמוך Kto jest jak Ty Ojcem miłosierdzia, który w miłosierdziu pamięta o życiu Swoich stworzeń. A wiarygodny jesteś, że ożywisz zmarłych. Bądź pochwalony Wiekuisty, który ożywiasz zmarłych.

קהל טָבַע זִיו תָּאֳרָהּ, יָהּ חַקְקוֹ בְּכֵס יְקָרָהּ, חזן כֻּשַּׁר תָּם מְקוֹם מַה נּוֹרָא, לְעֵת קֵץ חָז וַיִּירָא.

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ. וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא.

חו״ק שְׁמַע נָא סְלַח נָא הַיּוֹם, עֲבוּר כִּי פָנָה יוֹם, וּנְהַלֶּלְךָ נוֹרָא וְאָיוֹם, קָדוֹשׁ.

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ.

שַׁעֲרֵי אַרְמוֹן, מְהֵרָה תִפְתַּח לְבוֹאֲרֵי (דַת) אָמוֹן. שַׁעֲרֵי גְנוּזִים, מְהֵרָה תִפְתַּח לְדָתְךָ אֲחוּזִים. שַׁעֲרֵי הֵיכָל הַנֶּחֱמָדִים, מְהֵרָה תִפְתַּח לְוַעוּדִים. שַׁעֲרֵי זְבוּל מַחֲנַיִם, מְהֵרָה תִפְתַּח לְחַכְלִילֵי עֵינַיִם. שַׁעֲרֵי טָהֳרָה, מְהֵרָה תִפְתַּח לְיָפָה וּבָרָה. שַׁעֲרֵי כֶּתֶר הַמְּיֻמָּן, מְהֵרָה תִפְתַּח לְלֹא אַלְמָן. וּבָהֶם תּוּעֲרַץ וְתוּקְדַּשׁ, כְּסוֹד שִׂיחַ שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ, הַמַּקְדִּישִׁים שִׁמְךָ בַּקֹּדֶשׁ.

טבע יי (Bóg) Wyrył jasny obraz kształtu Jakóba na Swoim drogim tronie, wówczas, gdy ten prawy mąż patrzył na to miejsce, które nazwał: „Jak straszne", skoro się obudził i przeląkł.

Wiekuisty panuje na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie Haleluja.

A Ty Najświętszy siedzisz wśród pochwał Izraela, Panie Dobrotliwy.

Racz nas wysłuchać i przebaczyć dzisiaj, wszak dzień się chyli ku zachodowi, abyśmy mogli Ciebie wychwalać Najwspanialszy, Najpotężniejszy i Najświętszy.

Tobie tylko świętość przystoi, albowiem Ty jesteś naszym Bogiem, królem, przebaczenia i odpuszczenia.

שערי ארמון Bramy Twojej świątyni chciej rychło otworzyć tym, którzy poświęcają się wiernie Twojej nauce. Bramy Twoich skarbów zechciej rychło otworzyć tym, którzy trzymają się Twojego zakonu. Bramy wspaniałej Twojej świątyni zechcij otworzyć Twoim wyznawcom. Bramy niebiańskich sfer zechcij rychło otworzyć tym, którzy mają zapłakane oczy. Bramy czystości zechcij rychło otworzyć Twojej czystej i niewinnej gminie. Bramy tronu niebieskiego zechcij rychło otworzyć tym, których nigdy nie odtrąciłeś. Przez tych tedy bądź uświetniony i uświęcony jak w zebraniu świętych Serafim, którzy wychwalają imię Twoje w świętości.

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קו״ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

קהל כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ.

קו״ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

קהל מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים.

קו״ח שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קהל אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

קו״ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

קהל אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד.

ככתוב Jako napisane jest przez Twoich proroków: „I woła jeden do drugiego i mówi“:

קדוש „Święty, Swięty, Święty jest Wiekuisty zastępów, pełna jest cała ziemia Jego chwały“

כבודו Jego chwała napełnia świat, sługi Jego pytają jeden drugiego, gdzie miejsce Jego chwały? Stojący naprzeciw odpowiadają: „Niech będzie pochwalony“.

ברוך Niech będzie pochwalony majestat Wiekuistego na każdem miejscu.

ממקומו Oby On z każdego miejsca się zwrócił w miłosierdziu i zlitował się nad narodem, który uznaje, że On jest Jedyny, wieczorem i z rana, każdego dnia i ustawicznie dwa razy dziennie w miłości odmawia:

שמע „Szma“. Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny.

אחד Jedyny jest nasz Bóg, On naszym Ojcem, On naszym Królem, On naszym Zbawcą i On ogłosi nam powtórnie w Swojem miłosierdziu wobec wszelkich istot, że On naszym Bogiem.

אני „Ja Wiekuisty jestem waszym Bogiem“.

אדיר Wszechmocny Wiekuisty nasz, Panie! jakże potężne jest imię Twoje na całej ziemi! I nad całą ziemią Wiekuisty będzie Królem. W onym dniu będzie Wiekuisty Jedyny i imię Jego jedyne.

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

ק״ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ, וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה.

חֲמוֹל עַל מַעֲשֶׂיךָ, וְתִשְׂמַח בְּמַעֲשֶׂיךָ, וְיֹאמְרוּ לְךָ חוֹסֶיךָ, בְּצַדֶּקְךָ עֲמוּסֶיךָ, תּוּקְדַּשׁ אָדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. כִּי מַקְדִּישֶׁיךָ בִּקְדֻשָּׁתְךָ קִדַּשְׁתָּ, נָאֶה לְקָדוֹשׁ פְּאֵר מִקְּדוֹשִׁים.

בְּאֵין מֵלִיץ יֹשֶׁר, מוּל מַגִּיד פֶּשַׁע, תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט, וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט, הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן, אֲדוֹנֵנוּ, וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ, וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵנוּ.

ובדברי W Twoich świętych słowach jest napisane jako następuje:

ימלוך „Wiekuisty będzie panował na wieki, Twój Bóg Syonie, z pokolenia w pokolenie Haleluja'".

לדור Z pokolenia w pokolenie chcemy głosić Twoją wielkość i po wieczne czasy chcemy cześć składać Twej świętości i oby chwała Twoja, Boże nasz, nie ustąpiła nigdy z naszych ust, albowiem Tyś jest Panem, wielkim i świętym Królem.

המול Zmiłuj się nad Twojemi stworzeniami i raduj się Twojemi dziełami, aby Twoi wierni mogli powiedzieć, gdy ułaskawisz tych którzy się obarczają Twojemi przykazaniami: „Zaprawdę Świętszy jesteś Panie, nad wszystkie Twoje stworzenia". Albowiem tych, którzy Ciebie święcą, Ty uświęciłeś. Najświętszemu przystoi chwała od świętych.

באין Gdy braknie dzielnego obrońcy wobec oskarzyciela, przemów Ty słowo za Jakóbem, wedle ustawy i sprawiedliwości i uniewinnij nas w sądzie, Królu sądu.

עוד Oby nam (Bóg) popamiętał stałą miłość naszego pana i praojca (Abrahama) i przez wzgląd na syna związanego ubezwładnił naszych oskarzycieli i oby dla zasługi niewinnego (Jakóba), Wszechpotężny wykazał sprawiedliwość naszej sprawy; święty bowiem jest ten dzień nasz mu Panu.

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ.

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים, וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ, עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ, וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ, שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ, וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ, וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ, בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ.

ובכן Oby tedy uświęcone zostało imię Twoje Wiekuisty, Boże nasz, na Izraelu, Twoim narodzie i na grodzie Twoim, Jerozolimie i w Syonie, siedzibie Twej chwały i w królestwie domu Dawida, Twego pomazańca i w stałem miejscu Twojej siedziby i w Twojej świątyni.

ובכן Tak tedy ześlij Twą bojaźń, Wiekuisty Boże nasz na wszystkie Twoje dzieła, a trwogę Twoją na wszystko, co stworzyłeś, aby się Ciebie obawiały wszystkie jestestwa, a przed Tobą się korzyły wszystkie stworzenia, aby się wszyscy złączyli w jeden związek dla czynienia Twojej woli z całem sercem — tak jak my to uznajemy Wiekuisty Boże nasz, że panowanie należy do Ciebie, potęga w Twojej ręce, a siła w Twej prawicy, a imię Twoje majestatu pełne wszystkiem, co stworzyłeś.

ובכן Tak tedy daj cześć Wiekuisty Twemu narodowi, chwałę tym, którzy się Ciebie boją, błogą nadzieją tym, którzy Ciebie szukają i swobodę ust tym, którzy w Tobie pokładają ufność, radość Twej ziemi, wesele Twemu miastu i wzrost siły Twemu słudze Dawidowi i blask jasności synowi Izaja — Twemu pomazańcowi rychło za dni naszych.

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ, וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ, וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה, כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ.

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ, עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ.

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ, כַּכָּתוּב: וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ,

ובכן A sprawiedliwi będą widzieli i będą się cieszyli, uczciwi będą się radowali, a pobożni śpiewem się rozweselą. Zbrodnia zaś zawrze swą paszczę, a grzeszność wszelaka zniknie — jak dym, gdy usuniesz z ziemi panowanie przemocy.

ותמלוך A Ty Wiekuisty Sam będziesz panował nad wszystkiemi Twojemi dziełami, na górze Syon, siedzibie Twojej chwały i w Jerozolimie, Twoim świętym grodzie, jak jest napisane w Twoich świętych słowach: „Będzie panował Wiekuisty na wieki, Bóg Twój Syonie z pokolenia w pokolenie. Halleluja'".[1])

קדוש Ty jesteś Święty, a pełne majestatu imię Twoje, a nie masz Boga prócz Ciebie jak napisane: „Wywyższony jest Wiekuisty zastępów przez sprawiedliwość, a święty Pan uświęcony łaską".[2]) Bądź pochwalony Wiekuisty, Święty Królu!

אתה בחרתנו Ty nas wybrałeś z pośród wszystkich narodów, umiłowałeś nas i znalazłeś w nas

[1]) Psalmy CXLVI. 10. [2]) Jezajasz V. 16.

וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ.

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל־בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ, וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לִפְלֵטָה, לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה, זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ

upodobanie, wywyższyłeś nas ponad inne języki, uświęciłeś nas Twojemi przykazaniami, zbliżyłeś nas Królu nasz do Twojej służby i wielkiem a świętem imieniem Twojem nas obwołałeś.

ותתן Nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień (sobotni na świętość i odoczynek, ten dzień) przebaczenia, dla odpuszczenia, rozgrzeszenia i przebaczenia, aby nam odpuścić w nim wszystkie nasze przewinienia (w miłości), jako świętą zjawę na pamiątkę wyjścia z Egiptu.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, niech się wzniesie, dojdzie i dosięgnie Cię, niech się ukaże, niech łaskawie będzie przyjęta, wysłuchana i uwzględniona pamięć i myśl o nas i pamięć o naszych ojcach i pamięć o Mesyaszu, potomku Dawida, Twego sługi i pamięć o Jerozolimie, Twoim świętym grodzie i pamięć o całym narodzie Twoim — domu Izraela ku zbawieniu dobremu, życzliwości, łasce i miłosierdziu, ku życiu i pokojowi w tym dniu przebaczenia. Wspomnij o nas Wiekuisty Boże nasz w nim dla dobra

לְטוֹבָה, וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה.

חו"ק פְּתַח לָנוּ שַׁעַר, בְּעֵת נְעִילַת שַׁעַר, כִּי פָנָה יוֹם.

חו"ק הַיּוֹם יִפְנֶה, הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וְיִפְנֶה, נָבוֹאָה שְׁעָרֶיךָ.

חו"ק אָנָּא אֵל נָא, שָׂא נָא, סְלַח נָא, מְחַל נָא, חֲמָל נָא, רַחֵם נָא, כַּפֶּר נָא, כְּבוֹשׁ חֵטְא וְעָוֹן.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ.

i pamiętaj o nas w nim ku błogosławieństwu i dopomóż nam w nim ku życiu. Słowem zaś pomocy i miłosierdzia osłoń nas i zlituj się nad nami. Zmiłuj się nad nami i dopomóż nam, gdyż do Ciebie są oczy nasze (zwrócone), albowiem Ty jesteś Panem, Królem litości i miłosierdzia.

פתח Otwórz nam oddrzwia (miłosierdzia) gdy się zamykają bramy niebios, albowiem dzień chyli się ku zachodowi.

היום Dzień się schyla, słońce zachodzi i ginie, dozwól nam tedy wstąpić (w miłosierdzia Twego) bramy.

אנא Prosimy Panie, błagamy, racz przebaczyć, odpuścić, rozgrzeszyć, zmiłujże się, zlituj, przepuść, zmaż grzech i winę.

אל Pan i Król siedzi na tronie miłosierdzia, kieruje się miłością, odpuszcza grzechy Swego narodu, usuwa je po jednym, pobłaża wielce grzesznikom i odpuszcza winowajcom, łaskę świadczy wobec każdego ciała i duszy i nie odpłaca im wedle ich winy. Panie, który nas uczyłeś wymienić trzynaście Twoich przymiotów, wspomnij dziś dla nas na przymierze trzynastu przymiotów, jako oznajmiłeś w dawnych czasach pokornemu (Mojżeszowi), jako napisane. „I Wiekuisty zszedł w obłoku i stanął tam przy nim“, a on (Mojżesz) zawołał po imieniu Wiekuistego.

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמוֹד.

וּמִי יַעֲמוֹד חֵטְא אִם תִּשְׁמוֹר. וּמִי יָקוּם דִּין אִם תִּגְמוֹר. הַסְּלִיחָה עִמְּךָ סָלַחְתִּי לֵאמֹר, הָרַחֲמִים גַּם לְךָ מִדָּתְךָ לִכְמוֹר. דְּכוּיךָ דַּלּוּתֵנוּ רְאֵה וְאַל תְּכַלִּים, דַּעַת נְתִיב דְּרָכֶיךָ חֶפְצֵנוּ הַשְׁלִים, גָּדוֹל וְקָטוֹן רוּחַ שֵׂכֶל הַחֲלִים. גִּבּוֹרֵי כֹחַ רְצוֹנְךָ חוֹזֵק וְהָאֵלִים. בְּצִלְּךָ שֶׁבֶת שָׁבִים קַבֵּל נְדָבָה, בֵּיתְךָ יַפְרִיחוּ וְלֹא יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה, אוֹבֵד וְנִדָּח תַּשְׁבִּית נֹגֵשׂ וּמַדְהֵבָה. אָז יַעֲלוּ וְיֵרָאוּ בְּרוּחַ נְדִיבָה. שָׁלוֹם פְּרִים שְׂפָתֵינוּ תִּכּוֹן אֱמֶת, לְכָתְנוּ אַחֲרֶיךָ בְּתוֹם

ויעבר „A gdy Wiekuisty mimo oblicza się przesunął, zawołał Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest Miłościwy i Miłosierny, Pobłażliwy i Pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza". Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa. Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili, albowiem Ty o Panie jesteś Dobry, Pełen przebaczenia i Nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

כי עמך Wszak w Ciebie odpuszczenie, by się Ciebie obawiano, bo gdy o winach będziesz pamiętał, Wiekuisty Panie, któż się ostoi?

ומי יעמוד Kto się ostoi, gdy będziesz pamiętał o grzechu, albo ktoby mógł istnieć, gdybyś ścisły prowadził sąd? ale u Ciebie przebaczenie, wszak mówiłeś: „przebaczam", toć wylew miłosierdzia Twoim przymiotem. Wejrzyj tedy na naszą skruchę i niedolę i nie zawstydź nas. Spełnij naszą wolę, byśmy poznali ślad Twoich dróg, uzbrój (nas), małego i wielkiego, w ducha mądrości; utwierdź i umocnij silnych w spełnianiu Twej woli, nawracających się, by się pod Twoim skryli cieniem — przyjm łaskawie, oby w Twoim zakwitli domu i nigdy boleści nie zaznali, zbłąkanych i wzgardzonych wyzwól od ciemięzcy i nieszczęścia, by się wznieśli i przeczuli ducha swobody. Oby Ci się szczerze podobało, że w modlitwach płacimy nasze ofiary, uznaj nam to, że w prawdzie i szczerości idziemy za Tobą. Przyjm tedy naszą obronę — a oska-

וְיוֹשֶׁר הָעֱמֶת, מֵלִיץ יוֹשֶׁר קַבֵּל וּמַלְשִׁנִי צָמֵת, הֶחָפֵץ בַּחַיִּים וְלֹא בְּמוֹת הַמֵּת. הֲקִימֵנוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ וְחֶשְׁבּוֹן יִתְמַצֶּה, קִיּוּם מֶרֶדֶת שַׁחַת כּוֹפֶר יִמָּצֵא, טֶרֶם נִקְרָא עוֹד דִּבּוּר יֵצֵא, נִדְבוֹת פִּינוּ יְיָ רְצֵה. מְרֻבִּים צָרְכֵי עַמְּךָ וְדַעְתָּם קְצָרָה, מַחְסוֹרָם וּמִשְׁאֲלוֹתָם כָּל יוּכְלוּ לְסַפְּרָה, נָא בִּינָה הֲגִיגֵנוּ טֶרֶם נִקְרָא, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. סָפּוּ וְגַם כָּלוּ יוֹדְעֵי פְּגִיעָה, סֵדֶר תְּפִלּוֹת בְּמַעֲנֶה לְשׁוֹנָם לְהַבִּיעָה, עֲרוּמִים נוֹתַרְנוּ וְרָבְתָה הָרָעָה, עַל כֵּן לֹא תַשִּׂיג יְשׁוּעָה. פָּנִים אֵין לָנוּ פָּנֶיךָ לְחַלּוֹת, פָּשַׁעְנוּ וּמָרַדְנוּ וְהֶעֱוִינוּ מְסִלּוֹת, צְדָקָה לְךָ לְבַד נְבַקֵּשׁ בְּמַעַרְכֵי תְהִלּוֹת, הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת. קָדוֹשׁ רְאֵה כִּי פָּס מֵלִיץ כְּשׁוּרָה, קַבֵּל נִיבִי כִּמְרַבִּית תְּשׁוּרָה, רִנָּתִי הַיּוֹם תְּהֵא בְּכִתְרְךָ קְשׁוּרָה, אֵל נֶאְזָר בִּגְבוּרָה. שַׁוְעָתִי שְׁעֵה וּתְפִלָּתִי תְּהֵא נְעִימָה, שְׁמַע פְּגִיעָתִי כִּפְגִיעַת תַּמָּה, תְּחוֹקְקֵנוּ לְחַיִּים וְתֵטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה, תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה. יָדְךָ פְּשׁוֹט וְקַבֵּל תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמָדִי, סְלַח וּמְחַל רוֹעַ מַעְבָּדִי, פְּנֵה נָא

rzenie oddal, Ty, któryś życie Sobie upodobał, a nie śmierć, utrzymaj nas w światłości Twego oblicza i złagodź obrachunek (z nami), oby się znalazło jakieś odkupienie dla ochronienia nas od zejścia w grób. Odpowiedzieć racz, gdy wołamy, zechcij przyjąć Wiekuisty błaganie naszych ust. Liczne są potrzeby Twego narodu, ale jego wiedza ograniczona; nie zliczysz jego braków, jego prośb, zechcij tedy zrozumieć nasze uczucia, bo ich wysłowić nie możemy, Panie Wielki, Potężny i Wspaniały. Znikli i zginęli, którzy Cię skutecznie umieli prosić, ci, którzy wymownymi językami układali porządek modłów, a my ostali się biedni, a zło się wzmaga, przeto się opaźnia zbawienie. Nie mamy odwagi, by Ciebie prosić, wszak zgrzeszyliśmy, sprzeciwialiśmy Ci się i zeszli na manowce. Ciebie tylko tedy prosimy o łaskę w naszych modłach, my którzy stoimy w domu Wiekuistego po nocach. Najświętszy patrz, oto nie ma żadnego dla nas obrońcy, jakby się godziło; racz tedy uznać moje błaganie, jako bogaty dar, a nasza dzisiejsza pieśń błagalna niech będzie wpleciona do Twej korony Panie, który się opasujesz potęgą. Zwróć się ku memu wołaniu, a moja modlitwa oby była Ci przyjemną. Wysłuchaj mojego błagania, jak gdyby ono od niesplamionego pochodziło, przeznacz nas ku życiu i wyznacz nam szczęśliwy los, Ty, który zawiesiłeś wszechświat na niczem. Wyciągnij Twą dłoń i przyjm w skrusze stojącego (przed Tobą grzesznika). Przebacz i odpuść złe moje postępowanie, racz się zaś zwrócić i zbadać

יַעֲסוֹק בְּטוּבַת מְשַׁחֲרֶיךָ דּוֹדִי וּמְעוֹדְדִי,
וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן, מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:

וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ.
וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ. סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ.

חו״ק זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק, וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

to, co dobrego jest w czynach tych, którzy Ciebie szukają, o Ty mój Najmilszy, moja Podporo, Wiekuisty tarczą zechcij mi być.

אל Pan i Król siedzi na tronie miłosierdzia, kieruje się miłością, odpuszcza grzechy Swego narodu, usuwa je po jednym, pobłaża wielce grzesznikom i odpuszcza winowajcom, łaskę świadczy wobec każdego ciała i duszy i nie odpłaca im wedle ich winy. Panie który nas uczyłeś wymienić trzynaście Twoich przymiotów, wspomnij dziś dla nas na przymierze trzynastu przymiotów, jak to oznajmiłeś w dawnych czasach pokornemu (Mojżeszowi), jako napisane. „I Wiekuisty zszedł w obłoku i stanął tam przy nim", a on (Mojżesz) zawołał po imieniu Wiekuistego.

ויעבר „A gdy Wiekuisty mimo oblicza się przesunął, zawołał.

" " Wiekuisty, Wiekuisty, Pan jest Miłościwy i Miłosierny, Pobłażliwy i Pełen łaski i prawdy, dochowuje miłości tysiącom, przebacza przewinienie, błąd i grzech i oczyszcza". Odpuść nam tedy nasze przewinienia i grzechy i przyjm nas do Twego dziedzictwa, Odpuść nam Ojcze nasz, bośmy grzeszyli, odpuść nam Królu nasz, bośmy błądzili, albowiem Ty o Panie jesteś Dobry, Pełen przebaczenia i Nieprzebrany w miłości dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

זכור ברית Na przymierze wspomnij z Abrahamem i na ofiarowanie Izaka i przywróć wygnańców do namiotów Jakóba i zbaw nas dla Twego imienia.

חו״ק גּוֹאֵל חָזָק לְמַעַנְךָ פְּדֵנוּ, רְאֵה כִּי אָזְלַת יָדֵנוּ, שׁוּר כִּי אָבְדוּ חֲסִידֵנוּ, מַפְגִּיעַ אֵין בַּעֲדֵנוּ, וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.

חו״ק הָעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְּחוֹזוֹת, הָיוּ לְחֶרְפָּה וּלְבִזּוֹת, וְכָל מַחֲמַדֶּיהָ טְמוּנוֹת וּגְנוּזוֹת, וְאֵין שִׁיּוּר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. זכור ברית

חו״ק אֶנְקַת מְסַלְּדֶיךָ, תַּעַל לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ, מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת עַם מְיַחֲדֶיךָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת בָּאֵי עָדֶיךָ.

חו״ק יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיָי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים, גַּם הַיּוֹם יִוָּשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הָרַחֲמִים.

חו״ק יַחְבִּיאֵנוּ צֵל יָדוֹ תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה, חֹן יָחֹן כִּי יִבְחוֹן לֵב עָקוֹב לְהָכִינָה, קוּמָה נָא אֱלֹהֵינוּ עוּזָה עוּזָּה נָא, יְיָ לְשַׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה.

גואל Potężny Zbawco dla Twej przyczyny wybaw nas. Patrz jak złamana nasza moc, obacz jak znikli z pośród nas nabożni, nie masz nikogo, którybý się za nami wstawił, zwróć się tedy w miłosierdziu do pozostałej resztki Izraela dopomóż nam dla imienia Twego.

העיר Święty gród i całe jego otoczenie zamieniło się na hańbę i pośmiewisko, z wszelkich ozdób ogołocone i zrabowane. A nam nic się nie ostało, prócz naszej nauki, sprowadź tedy napowrót wygnańców do namiotów Jakóba i dopomóż nam dla Twego imienia.

אנקת Oby wołanie modlących się doszło przed Twój tron, racz spełnić prośby narodu, który chwali Cię, żeś Jedyny, wszak wysłuchujesz modlitwy tych, którzy do Ciebie się zwracają.

ישראל Izraelowi Wiekuisty zawsze pomagał, oby i dziś zaznał pomocy z Twej woli; o Ty, który królujesz na wyżynach, albowiem zasobny jesteś w przebaczenie i jesteś Panem miłosierdzia.

יחבאנו Oby nas osłonił cieniem Swej ręki pod skrzydłami Majestatu, gdy serca będzie badał, oby zechciał łaskawie ich złe myśli prostować. Powstać racz, Boże nasz, dopomódz racz, Podporo moja, przychyl się Wiekuisty do mojej prośby.

הו״ק יַשְׁמִיעֵנוּ סָלַחְתִּי יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן, בִּימִין יֶשַׁע לְהִוָּשַׁע עַם עָנִי וְאֶבְיוֹן, בְּשַׁוְעֵנוּ אֵלֶיךָ נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ, יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לָנוּ.

הו״ק יְיָ יְיָ, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת, נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים, נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה, וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ.

הו״ק אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה, בִּרְאוֹתִי כָּל עִיר עַל תִּלָּהּ בְּנוּיָה, וְעִיר הָאֱלֹהִים מֻשְׁפֶּלֶת עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה, וּבְכָל זֹאת אָנוּ לְיָהּ וְעֵינֵינוּ לְיָהּ.

הו״ק מִדַּת הָרַחֲמִים עָלֵינוּ הִתְגַּלְגְּלִי, וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ תְּחִנָּתֵנוּ הַפִּילִי, וּבְעַד עַמֵּךְ רַחֲמִים שַׁאֲלִי, כִּי כָל לֵבָב דַּוָּי, וְכָל ראשׁ לָחֳלִי.

הו״ק תָּמַכְתִּי יְתֵדוֹתַי בִּשְׁלשׁ עֶשְׂרֵה תֵּיבוֹת, וּבְשַׁעֲרֵי דְמָעוֹת, כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת,

ישמיענו Pozwól nam usłyszeć (słowo) przebaczenia, Ty, który na wyżynie przybywasz w skrytościach, w prawicy Swej dzierżysz zbawienie, by dopomódz biednemu i znękanemu narodowi. Gdy do Ciebie się zwracamy, odpowiedz nam łaskawie wśród cudów, Wiekuisty bądź nam pomocą.

ה' ה' Wiekuisty, Wiekuisty, Panie Miłosierny i Litościwy, Cierpliwy, Nieprzebrany w łasce i prawdzie, Ty, który dochowujesz miłości tysiącom, przebaczasz grzech i winę, i oczyszczasz, odpuść nasze winy i grzechy i oddaj nam dziedzictwo nasze,

אזכרה Na samą wzmiankę już drżę, o Boże, gdy widzę każde inne miasto na swem miejscu wybudowane, a miasto Boże poniżone, w ruiny rozpadłe, a mimo to my i oczy nasze zwracają się ku Bogu.

מדת Duchu litości roztocz się nad nami i przed Twoim Stwórcą wznieś błagalną prośbę i proś o miłosierdzie dla Twego narodu, albowiem całe moje serce zbolałe, a głowa moja schorzała.

תמכתי (Mego szczęścia) podwaliny opieram na trzynastu słowach (Twej łaski). (Wierzę), że Twoje bramy nie zawierają się przed łzami,

לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׂיחַ פְּנֵי בּוֹחֵן לִבּוֹת, בָּטוּחַ אֲנִי בְּאֵלֶּה, וּבִזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת.

הו״ק יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת, שֶׁתָּשִׂים דִּמְעוֹתֵינוּ בְּנֹאדְךָ לִהְיוֹת, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת אַכְזָרִיּוֹת, כִּי לְךָ לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת. יי יי אל רחום וכו׳

הו״ק רַחֵם נָא קְהַל עֲדַת יְשֻׁרוּן, סְלַח וּמְחַל עֲוֹנָם, וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ.

חו״ק שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פְּתַח, וְאוֹצָרְךָ הַטּוֹב לָנוּ תִפְתַּח, תּוֹשִׁיעַ וְרִיב אַל תִּמְתַּח, וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. אל מלך יושב (צד רפב).

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

סְלַח לָנוּ, מְחַל לָנוּ, כַּפֶּר לָנוּ.

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ, וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ.

אָנוּ בָנֶיךָ, וְאַתָּה אָבִינוּ.

אָנוּ עֲבָדֶיךָ, וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ.

אָנוּ קְהָלֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ.

אָנוּ נַחֲלָתֶךָ, וְאַתָּה גוֹרָלֵנוּ.

dlatego rzewne wylewam modły przed Tym, który doświadcza serca, i na nich się opieram i na zasłudze trzech praojców (moich).

יהי Bądź wola Twoja, Panie, który słuchasz głosu płaczu, abyś zachował nasze łzy w Twoim skarbcu i ocalił nas od wszystkich groźnych przeznaczeń, albowiem tylko ku Tobie oczy nasze są zwrócone.

רחם Zmiłuj się nad gminą zboru Jeszurun, odpuść i przebacz jego grzechy i dopomóż nam Boże zbawienia.

שערי Otwórz wrzeciądze niebios, odemknij nam skarb Twej dobroci, dopomóż i nie wyciągaj żadnej spornej sprawy — zbaw nas Boże zbawienia.

אל מלך יושב znajduje się na str. 282

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców.

Rozgrzesz nas, odpuść nam, przebacz nam.

Albowiem myśmy Twoim narodem, a Tyś naszym Bogiem.

Myśmy Twoimi synami, a Tyś naszym Ojcem.

Myśmy Twoimi poddanymi, a Tyś naszym Władzcą.

Myśmy Twoją gminą, a Tyś naszym Udziałem.

Myśmy Twojem dziedzictwem, a Tyś naszym Losem.

אָנוּ צֹאנֶךָ, וְאַתָּה רוֹעֵנוּ.
אָנוּ כַרְמֶךָ, וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ.
אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ, וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ.
אָנוּ רַעְיָתֶךָ, וְאַתָּה דוֹדֵנוּ.
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ, וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ
אָנוּ עַמֶּךָ, וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ.
אָנוּ מַאֲמִירֶךָ, וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ.

קו״ח אָנוּ עַזֵּי פָנִים, וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן, וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים, אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ.

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ, שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

אָשַׁמְנוּ, בָּגַדְנוּ, גָּזַלְנוּ, דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זַדְנוּ, חָמַסְנוּ, טָפַלְנוּ שֶׁקֶר, יָעַצְנוּ רָע, כִּזַּבְנוּ, לַצְנוּ, מָרַדְנוּ, נִאַצְנוּ, סָרַרְנוּ, עָוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, צָרַרְנוּ,

Myśmy Twoją trzodą, a Ty naszym Pasterzem.
Myśmy Twoją winnicą, a Tyś naszym Stróżem.
Myśmy Twojem dziełem, a Tyś naszym Stwórcą.
Myśmy Twoją umiłowaną, a Tyś nasz Umiłowany.
Myśmy Twoimi wybrańcami, a Tyś naszym Przyjacielem.
Myśmy Twoim narodem, a Tyś naszym Królem.
Myśmy Tobie oddani, a Tyś naszym Narzeczonym.
My jesteśmy zuchwali, a Tyś Litościwy i Miłosierny.
Myśmy nieugiętego grzbietu, a Tyś Pobłażliwy. Myśmy pełni grzechu, a Tyś Pełen miłosierdzia. Nasze dni są jak znikający cień, a Ty i Twoje lata nigdy się nie kończą.

אא Oby doszła do Ciebie nasza modlitwa; nie ukrywaj się przed naszem błaganiem. Nie jesteśmy ani tak zuchwałymi, ani tak zatwardziałymi, byśmy w obliczu Twojem mieli powiedzieć Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców, sprawiedliwi jesteśmy i nie grzeszyliśmy, lecz przeciwnie, grzeszyliśmy.

אשמנו Błądziliśmy, sprzeniewierzyliśmy się, grabiliśmy, bluźniliśmy, wprowadzaliśmy w błąd i potępialiśmy, byliśmy hardzi, popełnialiśmy gwałt, zmyślaliśmy fałsz. Radziliśmy źle, kłamaliśmy, szydziliśmy, odpadliśmy, pogardzaliśmy, odstąpiliśmy, niesprawiedliwieśmy czynili,

קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם, וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ.

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים, וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ, וּתְקַבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר אָמָרְתָּ. אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי אַשְׁמָתֵנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ. מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה צִּדְקוֹתֵינוּ. מַה יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ. מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר

zawiniliśmy, nienawidziliśmy, byliśmy krnąbrni, źle czyniliśmy, niszczyliśmy, pogardzaliśmy, krzywo szliśmy, kusiliśmy.

סרנו Odstąpiliśmy od Twoich przykazań i Twoich dobrych ustaw bez korzyści dla nas. Toteż Ty sprawiedliwy we wszystkiem, co nas spotkało, albowiem Ty prawdę czynisz, a po naszej stronie wina.

מה Cóż mamy powiedzieć Tobie, który mieszkasz na wyżynie, albo co powiedzieć Tobie, który przebywasz na obłokach, wszak wszystko, co ukryte i jawne, Ty wiesz.

אתה נותן Ty rękę podajesz grzesznikom, a prawica Twoja wyciągnięta, by przyjąć nawróconych. Ty, Wiekuisty Boże nasz, nauczyłeś nas (w Twym zakonie), jak mamy wyznawać nasze grzechy, by ręce nasze zaniechały wszelkiej nieprawości, obyś nas zupełnie przed Tobą skruszonych raczył przyjąć, jak gdybyśmy Ci składali ofiary i wonne kadzidła, które przekazałeś. Ofiary za nasze winy musiałyby być bez końca, a wonne kadzidła za nasze błędy niezliczone, ale Ty wiesz, że naszym końcem robak i proch, dlatego nam tyle przebaczasz. Czem my, czem życie nasze, czem miłość nasza, czem nasza sprawiedliwość, czem nasza pomoc, czem nasza siła, czem nasza moc, albo co możemy Ci powiedzieć (na nasze uniewinnienie),

לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ, וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ, וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע, וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל, כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ, וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ, וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן, כִּי הַכֹּל הָבֶל.

אַתָּה הִבְדַּלְתָּ אֱנוֹשׁ מֵרֹאשׁ וַתַּכִּירֵהוּ לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ, כִּי מִי יֹאמַר לְךָ מַה תִּפְעָל, וְאִם יִצְדַּק מַה יִּתֶּן לָךְ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) (צוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, קֵץ וּמְחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, כִּי לֹא תַחְפֹּץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר, דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ, קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב. וְנֶאֱמַר, יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ, וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו, וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ, וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ. וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת, חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב. וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים, וְאֵין

Wiekuisty Boże nasz i Boże naszych ojców? Wszak wszyscy bohaterowie są niczem przed Tobą, — a mężowie sławy jakby nie istnieli. Mędrcy są jakby bez wiedzy, a rozumni jakby byli pozbawieni rozumu, albowiem większość ich dzieł jest marna, a dni ich życia niczem nie są przed Tobą i w niczem człowiek nie jest lepszy od zwierzyny, albowiem wszystko jest marne.

אתה הבדלת A przecież od początku wyróżniłeś człowieka i uznałeś go za godnego, by stanął przed Tobą. Albowiem, któż może Ci powiedzieć „co czynisz?" Albo gdy człowiek jest sprawiedliwy, cóż on Ci daje? I nadałeś nam Wiekuisty Boże nasz w miłości ten dzień rozgrzeszenia dla położenia końca i przebaczenia nam wszystkich naszych grzechów. Aby ręce nasze zaniechały wszelkich nieprawości, abyśmy do Ciebie wrócili i wykonywali z całem sercem postanowienia Twojej woli. Ty zaś w Twojem nieprzebranem miłosierdziu zmiłuj się nad nami, albowiem nie masz upodobania w zagubie świata, jako jest napisane: „Szukajcie Wiekuistego, a znajdziecie Go, wołajcie Go, gdyż jest blizkim"; a dalej jest powiedziane: „Niechaj zły opuści swoją drogę, a nieprawy mąż swoje zamiary i zwróci się ku Wiekuistemu, a On się nad nim zlituje. I do Boga naszego (niech się zwróci), albowiem On częstokroć przebacza[1])". Wszak to Ty Boże przebaczenia jesteś Miłosierny i Litościwy, Cierpliwy i Nieprzebrany w łasce i prawdzie, i wiele świadczysz dobrego, a upodobanie masz w skrusze złych i nie pragniesz ich zguby, jako jest

---

[1]) Jezajasz LVI. 6—8.

אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם, שֶׁנֶּאֱמַר, אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה, אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע, כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה, שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים, וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנֶאֱמַר, הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה, הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה. וְנֶאֱמַר, כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת, נְאֻם אֲדֹנָי יֱהוִה, וְהָשִׁיבוּ וִחְיוּ.

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה, מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ, כָּאָמוּר: אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי, וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. וְנֶאֱמַר: מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ, וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי, כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם, לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ. (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.

powiedziane: „Powiedz im, jakom Żyw — rzecze Pan Bóg. Czyż ja żądam śmierci złego, czy też jego skruchy, by żył? Wróćże ze złych twych dróg, bo pocóż masz umrzeć, domu Izraela". I dalej jest powiedziane: Czy Ja żądam śmierci złego, rzecze Pan Bóg, czy też tylko nawrócenia dróg jego, by żył?" I dalej jest powiedziane: „Wszak ja nie żądam śmierci człowieka, rzecze Pan Bóg, wróćcie tylko, a będziecie żyli".

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, odpuść nasze przewinienia w dniu (sobotnim tym i w dniu) przebaczenia, wymaż i usuń nasze winy i grzechy nasze z przed Twoich oczu jako powiedziane: „Ja, Ja jestem tym, który wymażę twoje winy gwoli Sobie, a grzechów twoich nie wspomnę", i jest dalej powiedziane. „Rozwiałem jako obłok twoje winy i jak mgłę twoje grzechy, wróć do mnie albowiem Ja cię wybawię" — i jest dalej powiedziane: „Albowiem w onym dniu odpuści wam by was oczyścić z wszystkich waszych grzechów przed Wiekuistym będziecie czystymi". W sobotę: (Boże nasz i Boże naszych ojców miej upodobanie w naszym spoczynku). Uświęć nas Twojemi przykazaniami, daj nam udział w Twej nauce, nasyć nas z Twej dobroci

שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ, וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן

i uraduj nas Twoją pomocą (w sobotę: i utrwal w miłości i łasce Wiekuisty Boże nasz nasze dziedzictwo, Twoją świętą sobotę, by w niej odpoczywał Izrael, co święci imię Twoje), oczyść nasze serce, by Ci mogło szczerze służyć, albowiem Ty jesteś Rozgrzeszycielem i Odpuścicielem dla pokoleń Jeszurum od rodu do rodu i prócz Ciebie nie mamy Króla Rozgrzeszyciela i Odpuściciela tylko Ciebie. Bądź pochwalony Wiekuisty Królu, który odpuszczasz i rozgrzeszasz nam nasze winy i winy Swego narodu domu Izraela i usuwasz nasze błędy rok rocznie, Królu nad całą ziemią, który uświęcasz (sobotę i) Izraela i dzień przebaczenia.

רצה Miej upodobanie Wiekuisty Boże nasz w narodzie Twoim Izraelu i w jego modlitwie i przywróć służbę do podwórza Twego domu ofiary zaś Izraela i jego modlitwę przyjm w miłości i łasce i oby się Tobie zawsze podobała służba Izraela, narodu Twego.

ותחזינה Oby oczy nasze widziały jak powrócisz do Syonu w miłosierdziu. Bądź pochwalony Wiekuisty, który zwróci Syonowi Swoją świetność.

מודים Dziękujemy Ci, albowiem Ty jesteś Wiekuistym Bogiem naszym i Bogiem naszych ojców po wszystkie czasy, Opoką naszego życia,

יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ, עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ, וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם, הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעַסְךָ וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּמַגֵּפָה וּפֶגַע רָע וְכָל־מַחֲלָה וְכָל־תַּקָּלָה וְכָל־קְטָטָה וְכָל־מִינֵי פּוּרְעָנִיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה וְשִׂנְאַת חִנָּם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וַחֲתוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ.

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה, וִיהַלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת, הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

Tarczą jesteś naszego zbawienia z pokolenia w pokolenie. Dziękujemy Ci i głosimy chwałę Twoją za nasze życie, Twojej ręce powierzone i za nasze duszy, Tobie poruczone i za Twoje codzienne cudy wobec nas i za Twoje dziwy i za Twoje dobrodziejstwa każdoczesne, z wieczora, z rana i w południe. Najdobrotliwszy! niewyczerpane jest Twoje miłosierdzie; Najmiłosierniejszy! bezgraniczna jest Twoja łaska. Od wieków my Tobie ufamy.

ועל Za to wszystko niech będzie pochwalone i wywyższone imię Twoje, Królu nasz po wieki wieków.

אבינו Ojcze nasz, Królu nasz, wspomnij na Twoje miłosierdzie, powściągnij gniew Twój i odwróć morowe powietrze, miecz, głód, niewolę, zgubę, winę i zarazę, zły przypadek, wszelką chorobę, wszelki spór i wszelką kłótnię, wszelkiego rodzaju dolegliwości, wszelkie złe przeznaczenie i bezpodstawną nienawiść—od nas i wszystkich synów Twego przymierza.

וכתוב Przyznacz ku błogiemu życiu wszystkich synów Twego przymierza.

וכל Wszyscy żywi dziękują Ci sela' i chwalą szczerze imię Twoje — Panie naszego zbawienia i naszej pomocy, sela'. Bądź pochwalony Wiekuisty. „Najdobrotliwszy" jest imię Twoje i tylko Tobie godzi się dziękować.

חזן אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בַבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו, כֹּהֲנִים, עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר: יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ. יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ.

בְּסֵפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפַרְנָסָה טוֹבָה, נִזָּכֵר וְנֵחָתֵם לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם.

אלהינו Boże nasz i Boże naszych ojców, pobłogosław nas błogosławieństwem, które trzy razy jest wymienione w zakonie, napisanym przez sługę Twego Mojżesza, które wygłaszał Aron i jego synowie kapłanie — święty Twój lud, jako powiedziane: Oby Cię błogosławił Wiekuisty i oby Cię strzegł. Oby rozjaśnił Wiekuisty oblicze Swoje ku Tobie i oby był Ci łaskawy. Oby zwrócił Wiekuisty Swoje oblicze ku Tobie i udzielił Ci pokoju.

שים שלום Użycz pokoju, szczęścia i błogosławieństwa, łaski, miłości i miłosierdzia, nam i całemu Izraelowi, Twojemu narodowi. Pobłogosław nas wszystkich razem, Ojcze nasz, jasnością Twego oblicza. Wszak w jasności Twego oblicza przykazałeś nam Wiekuisty Boże nasz naukę życia i miłość cnoty, sprawiedliwość, błogosławieństwo, miłosierdzie, życie i pokój. Oby się Tobie podobało pobłogosławić naród Twój, Izraela, o każdej porze i każdej godzinie Twoim pokojem.

בספר W księdze życia, błogosławieństwa, spokoju i godziwego utrzymania — obyśmy byli wymienieni i przyznaczeni przez Ciebie, my i cały naród Twój, dom Izraela, ku błogiemu życiu i pokojowi. Bądź pochwalony Wiekuisty, Sprawco pokoju.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל־צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וָפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.

אבינו Ojcze nasz Królu nasz, grzeszyliśmy przed Tobą

Ojcze nasz Królu nasz, nie mamy innego Króla prócz Ciebie.

Ojcze nasz Królu nasz, postąp z nami (łaskawie) gwoli Twemu imieniu.

Ojcze nasz Królu nasz, odnów nam dobry rok.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń od nas wszelkie ciężkie przeznaczenia.

Ojcze nasz Królu nasz, zniwecz zamysły naszych nieprzyjaciół.

Ojcze nasz Królu nasz, unicestwij radę naszych wrogów.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń od nas wszelkiego przeciwnika i szkodnika.

Ojcze nasz Królu nasz, zamknij usta naszym szkodnikom i potwarcom.

Ojcze nasz Królu nasz, usuń zarazę, miecz, głód, niewolę i niszczyciela od synów Twego przymierza.

Ojcze nasz Królu nasz, powstrzymuj plagę od Twego dziedzictwa.

Ojcze nasz Królu nasz, przebacz i odpuść wszystkim naszym grzechom.

Ojcze nasz Królu nasz, wymaż i usuń wszystkie nasze przewinienia i grzechy z przed Twoich oczu.

Ojcze nasz Królu nasz, zatrzyj w Twojem nieprzebranem miłosierdziu wszelkie ślady naszej winy.

Ojcze nasz Królu nasz, pozwól nam wrócić do Ciebie w zupełnej skrusze.

Ojcze nasz Królu nasz, ześlij zupełne wyzdrowienie chorym Twego narodu.

Ojcze nasz Królu nasz, rozedrzyj potępiający nas wyrok sądu.

Ojcze nasz Królu nasz, wspomnij o nas z życzliwością.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָתְמֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יִחוּדֶךָ.

Ojcze nasz Królu nasz, wyznacz nas w księdze dobrego życia.

Ojcze nasz Królu nasz, wyznacz nas w księdze zbawienia i pomocy.

Ojcze nasz Królu nasz, wyznacz nas w księdze utrzymania i wyżywienia.

Ojcze nasz Królu nasz, wyznacz nas w księdze zasług.

Ojcze nasz Królu nasz, wyznacz nas w księdze odpuszczenia i przebaczenia.

Ojcze nasz Królu nasz, pozwól, by rychło nam zakwitło zbawienie.

Ojcze nasz Królu nasz, podnieś (róg) świetność Izraela, Twego narodu.

Ojcze nasz Królu nasz, podnieś (róg) świetność Twego pomazańca.

Ojcze nasz Królu nasz, napełnij nasze ręce Twojemi błogosławieństwami.

Ojcze nasz Królu nasz, napełnij nasze spichrze obfitością.

Ojcze nasz Królu nasz, wysłuchaj naszego głosu, zmiłuj się i zlituj nad nami.

Ojcze nasz Królu nasz, przyjm w litości i łasce naszą modlitwę.

Ojcze nasz Królu nasz, otwórz bramy niebios dla naszej modlitwy.

Ojcze nasz Królu nasz, pamiętaj że prochem jesteśmy.

Ojcze nasz Królu nasz, nie odeślij nas z niczem z przed Siebie.

Ojcze nasz Królu nasz, oby ta godzina była godziną miłosierdzia i czasem łaski przed Tobą.

Ojcze nasz Królu nasz, zlituj się nad nami, nad naszemi dziećmi i niemowlętami.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli zabitym dla Twojego świętego imienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli tym, którzy na rzeź szli dla Twego uświetnienia.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

פעם אחת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

ג״פ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

ז׳ פעמים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים.

סוגרין הארון.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli tym, którzy szli w ogień i wodę dla uświęcenia Twojego imienia.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Sobie, jeżeli nie gwoli nam.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Sobie i dopomóż nam.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Twemu nieprzebranemu miłosierdziu.

Ojcze nasz Królu nasz, uczyń to gwoli Twemu wielkiemu, potężnemu i wspaniałemu imieniu, którem się szczycimy.

Ojcze nasz Królu nasz, bądź nam łaskawy i odpowiedz nam; że nie mamy żadnych zasług, postąp Ty z nami łaskawie i miłosiernie i dopomóż nam.

(1 raz.) שמע Słuchaj Izraelu, Wiekuisty jest naszym Bogiem, Wiekuisty jest Jedyny.

(3 razy.) ברוך Niech będzie pochwalone imię Wspaniałego, Jego królestwa na wieki wieków.

(7 razy.) ה׳ Wiekuisty jest Bogiem.

וְעַתָּה יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר.
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ, בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן־כָּל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא, דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יתגדל Niech będzie wywyższone i poświęcone imię Pana na świecie, który stworzył wedle Swej woli. Oby zesłał Swoje królestwo za życia waszego i waszych dni i za życia całego domu Izraela jak najrychlej i w jak najbliższym czasie i mówcie amen!

יהא Niech będzie imię Jego wielkie pochwalone na wieki wieków.

יתברך Niech będzie pochwalone, błogosławione, uczczone i wywyższone, uświetnione i wyniesione imię Jego świętości. Niech będzie pochwalony Ten, który jest wyższy ponad wszelkie błogosławieństwo, śpiew, chwałę lub dziękczynienie, jakie my tu na świecie możemy głosić i mówcie amen;

קבל Przyjm w miłosierdziu i łasce naszą modlitwę.

תתקבל Oby błaganie i życzenia całego Izraela wysłuchane zostały przez Ojca niebieskiego i mówcie amen!

יהי Niech będzie imię Wiekuistego chwalone odtąd i na wieki.

יהא Oby nam z niebios przeznaczone zostały mnogi pokój i życie, nam i całemu Izraelowi i mówcie amen!

עזרי Pomoc moja od Wiekuistego, Stwórcy nieba i ziemi.

עושה Oby Ten, który jest Sprawcą pokoju na wyżynach zesłał w Swojem miłosierdziu pokój nam i całemu Izraelowi i mówcie amen.